IrÃ¡ny a nagyvilÃ¡g

by lutavero

Category: How to Train Your Dragon
Genre: Family, Friendship
Language: Hungarian
Characters: Hiccup, Stoick, Toothless
Status: In-Progress
Published: 2015-04-18 18:03:49
Updated: 2015-08-24 22:00:02
Packaged: 2016-04-27 08:12:22
Rating: T
Chapters: 22
Words: 33,490
Publisher: www.fanfiction.net
Summary: Egy pillanat is mindent megvÃ¡ltoztathat.Hablaty Ã©s Fogatlan egy vÃ©letlen folytÃ¡n megÃ©rtik egymÃ¡st.Ã•m ekkor Ã¼t be a baj: egy baleset Ã©s minden megvÃ¡ltozik. Messzire kerÃ¼lnek HibbanttÃ³l Ã©s a biztonsÃ¡gos otthontÃ³l egyenesen egy veszÃ©lyekkel teli sÃ¡rkÃ¡nyfÃ©szekbe.Ãšj Ã©s veszÃ©lyes sÃ¡rkÃ¡nyok/vikingek.Mi lesz Hibbanttal,amikor tÃ¡mad az Ãºj ellensÃ©g?HablatyÃ©k visszatÃ©rnek valaha?

1. A kezdet

Kezdet

MÃ¡r vagy fÃ©l napja repÃ¼ltÃ¼nk Fogatlannal egyhuzamban. Mindketten elfÃ¡radtunk Ã©s kicsit ingerlÃ©kenyek is lettÃ¼nk. Hisz mi mÃ¡st csinÃ¡lhat az ember egy ilyen szÃ©p napon, mint hajkurÃ¡szni az ikreket. SÃ³hajtok egyet. Pont ma kellett elindulniuk a birkahajtÃ¡sra. Asztrid csendben repÃ¼l mellettÃ¼nk ViharbogÃ¡ron. Mindketten a fÃ¶ldet nÃ©zÃ¼k mÃ¡r Ã³rÃ¡k Ã³ta.

-Nem hiszem, hogy erre jÃ¶ttek Hablaty. Ã‰s lassan be is fog sÃ¶tÃ©tedni. â€“ ad hangot Asztrid az Ã©n gondolataimnak. â€“ Ã‰s nem hiszem, hogy mi is sokÃ¡ig bÃ-rjuk idefenn.

-Tudom, de valahol lenniÃ¼k kell nem? â€“ nÃ©zek rÃ¡ kÃ©rdÅ‘n Asztridra. â€“ Tudod mit? Te indulj vissza Hibbantra Ã©s nÃ©zd meg, hogy a tÃ¶bbiek sikerrel jÃ¡rtak-e. Mi mÃ©g maradunk egy kicsit.

-Ugye tudod, hogy apÃ¡d ennek nem igazÃ¡n fog Ã¶rÃ¼lni. â€“ mondja keserÅ±en. â€“ Alig fÃ©l Ã©ve hasznÃ¡lod csak a mÅ±lÃ¡badat. Ne menjÃ¼nk inkÃ¡bb mi tovÃ¡bb?

-Ne, BogÃ¡r mÃ©g nem bÃ-rja olyan jÃ³l ezeket a hosszÃº utakat. Nyugi, nem megyÃ¼nk mÃ¡r sokkal messzebbre. Fogatlan is nemsokÃ¡ra teljesen kÃ©sz lesz. â€“ a barÃ¡tom erre egy igen erÅ‘teljes

morgÃ¡ssal vÃ¡laszol.

-Csak mondom, hogy Ã©n nem tehettem semmit, fogtad magad Ã©s lelÃ©ptÃ©l, mielÅ‘tt megakadÃ¡lyozhattalak volna. â€“ mondja Asztrid kicsit gÃºnyosan. Remek, legalÃ¡bb ez megvan.

-Igen, pontosan ez tÃ¶rtÃ©nt.

-Akkor menj, mielÅ‘tt megakadÃ¡lyozlak. De siess, nem tudom, hogy apÃ¡d meddig lesz visszatarthatÃ³ ezzel a kifogÃ¡ssal. â€“ azzal megfordÃ-tja Bogarat Ã©s elindul visszafele.

Erre csak forgatom a szemem. MÃ©g ha apÃ¡m utÃ¡nam is akarna jÃ¶nni, ahhoz sÃ¡rkÃ¡nyra lenne szÃ¼ksÃ©ge. Ami mÃ©g mindig nincs neki, pedig lassan a faluban mindenki szerzett mÃ¡r egyet. Ã‰s igen, mÃ¡r a lÃ¡bam is fÃ¡j egy kicsit. Ha Ãºgy vesszÃ¼k, ez az elsÅ‘ igazi hosszÃº tÃ¡vÃº repÃ¼lÃ©sem vele.

-Rendben pajti, ketten maradtunk. MÃ©g a FÃ©reg-szigetet nÃ©zzÃ¼k meg. AztÃ¡n mi is visszafordulunk, jÃ³? â€“ simogatom meg a fejÃ©t. Hiszen mÃ¡shogy nem igazÃ¡n tudunk kommunikÃ¡lni.

Ahogy repÃ¼lÃ¼nk, egyre sÃ¶tÃ©tebb Ã©s hidegebb lesz. Ez nem tÃºl jÃ³, hiszen mÃ¡r csak az kell, hogy lecsapjon rÃ¡nk egy hÃ³vihar Ã©s akkor aztÃ¡n vÃ©gÃ¼nk. Az ikreknek semmi nyoma, Ã©s ami talÃ¡n a legrosszabb, a szigetet sem lÃ¡tjuk. Csak a nagy Ã©s sÃ¶tÃ©t felhÅ‘ket mindenÃ¼tt. Nagyon nem tetszik ez. Ã‰s ekkor feltÅ±nik valami. A felhÅ‘k miatt eddig nem vettem Ã©szre, de most mÃ¡r biztos vagyok benne: Fogatlan fokozatosan ugyan, de ereszkedik. PrÃ³bÃ¡lok Ã¡llÃ-tani a pedÃ¡lon de nem csinÃ¡l semmit. Ahogy hÃ¡tranÃ©zek, a legnagyobb fÃ©lelmemet lÃ¡tom beigazolÃ³dni: a farok szÃ¡rnyunk megfagyott! Most mÃ¡r kiÃ©rtÃ¼nk a felhÅ‘kbÅ‘l. Fogatlan hiÃ¡ba prÃ³bÃ¡l emelkedni, nem tud.

-GyerÃ¼nk pajti, prÃ³bÃ¡ld meg, csak egy kicsit bÃ-rd mÃ©g ki!

Viszont ez sem segÃ-t. Most mÃ¡r teljes sebessÃ©ggel zuhanunk. Fogatlan orrÃ¡t egyre feljebb hÃºzom, hogy talÃ¡n hÃ¡tha segÃ-t ez majd valamit, de csalÃ³dnom kell.

-VigyÃ¡zz! â€“ kiÃ¡ltom el magamat mielÅ‘tt becsapÃ³dnÃ¡nk a fÃ¶ldbe.

Fogatlan vette a lapot Ã©s amilyen szÃ©lesre csak tudta, kitÃ¡rta a szÃ¡rnyÃ¡t. De mÃ¡r nagyon gyorsan, tÃºl gyorsan zuhantunk. Ã•gy ezzel sem igazÃ¡n tudta lassÃ-tani a becsapÃ³dÃ¡sunkat. Csak annyit Ã©rt el vele, hogy mÃ©g tÃ¶bb fÃ¡t letarolt. Amikor leÃ©rkeztÃ¼nk a fÃ¶ldre, nem is igazÃ¡n fÃ¶ldre Ã©rkeztÃ¼nk, hanem mÃ¡r a hÃ³ba. Mivel amilyen mÃ¡zlink van mÃ©g a hÃ³ is elkezdett esni. Remek, ez aztÃ¡n tÃ©nyleg a mi formÃ¡nk. Fogatlan szÃ¡rnya nem mÅ±kÃ¶dik, egy teljesen ismeretlen szigeten landoltunk Ã©s ha nem sietek, itt fogunk, legalÃ¡bbis Ã©n, halÃ¡lra fagyni.

2. A kÅ‘

Amilyen gyorsan csak tudtam, igyekeztem Fogatlan felÃ©. Az Ã¼tkÃ¶zÃ©stÅ‘l egy kicsit elkÃ¡bult.

-HÃ©, pajti, gyerÃ¼nk, kelj fel! Meg fogunk fagyni, ha tovÃ¡bbra is idekinn maradunk. â€“ prÃ³bÃ¡lom felrÃ¡zni a barÃ¡tomat. Å• morog nekem valamit, de nem igazÃ¡n Ã©rtem mire akar cÃ©lozni. â€“ Bocs pajti, de nem Ã©rtelek. Mit szeretnÃ©l?

Å• az orrÃ¡val a fÃ¡k felÃ© bÃ¶k. Ahogy kÃ¶vetem a tekintetÃ©t, kiszÃºrok egy dombot. Nem sokkal messzebb tÅ‘le egy hegyet. HÃ¡t persze! Ahol hegyek Ã©s dombok vannak lennie kell barlangnak is.

-Ã‰rtem, tehÃ¡t Ãºgy gondolod, hogy ott talÃ¡lunk majd barlangot, ahol megvÃ¡rhatjuk, amÃ-g elÃ¡ll a vihar? â€“ a vihar, ami most mÃ¡r egyre erÅ‘sebben tombol. Az biztos, hogy idefagyunk, ha nem talÃ¡lunk menedÃ©ket. â€“ Akkor gyerÃ¼nk! Csak talÃ¡lunk fedezÃ©ket! â€“ azzal megindultam az erdÅ‘ felÃ©.

SzerencsÃ©mre Fogatlan nagyon hamar Ã¡tvette tÅ‘lem a vezetÃ©st. Ã‰n nem igazÃ¡n tudtam olyan kÃ¶nnyen mozogni a hÃ³ban, mint Å‘. FÅ‘leg kÃ©t okbÃ³l. Az egyik az, hogy mÃ¡r nagyon fÃ¡ztam Ã©s egyre nehezebben tudtam taposni a havat. A mÃ¡sik pedig az, hogy a mÅ±lÃ¡bamat mÃ©g nem teszteltem hÃ³ban, Ã-gy fogalmam sincs, hogy meddig bÃ-rja, vagyis mikor adja meg magÃ¡t Ã©s tÃ¶rik el. Na jÃ³, ezt az utolsÃ³t inkÃ¡bb szÃ¡mÅ±zÃ¶m a fejembÅ‘l. Ha ezen is elkezdek agyalni, akkor biztos, hogy idekinn fogok megfagyni. Ahogy Fogatlan utÃ¡n baktattam a hÃ³ban Ã©s nÃ©zelÅ‘dtem, rÃ¡ kellett jÃ¶nnÃ¶m, hogy itt nem igazÃ¡n lesz szerencsÃ©nk. Sehol nem lÃ¡tni egyetlen barlangot vagy egy kis sziklapÃ¡rkÃ¡nyt, ami alÃ¡ be lehetne hÃºzÃ³dni. Minden jeges Ã©s a domboldalak is elkeserÃ-tÅ‘en simÃ¡k. Ekkor Ã©rÃ¼nk el egy tavat. a teteje mÃ¡r csupa hÃ³, tehÃ¡t mÃ¡r biztos befagyott. Fogatlan is erre gondolhat, mivel fogja Ã©s megkaparja a tetejÃ©t. Egy kis kapargatÃ¡s utÃ¡n talÃ¡l mÃ©g vizes havat, de a legtÃ¶bb helyen mÃ¡r lÃ¡tszÃ³dik a jÃ©ghÃ¡rtya. TehÃ¡t ha vizet szeretnÃ©k, akkor muszÃ¡j lenne jeget tÃ¶rni. Fogatlan idegesen morran egyet Ã©s elindul tovÃ¡bb, balrÃ³l kerÃ¼lve a tavat. Ã‰n viszont kiszÃºrok valamit. A tÃ³ mÃ¡sik oldalÃ¡n mintha lÃ¡tnÃ©k valami kiszÃ¶gellÃ©st. TalÃ¡n most szerencsÃ©vel jÃ¡runk. Csak egy baj van: a kiszÃ¶gellÃ©shez jobbra kell tovÃ¡bbindulni. akkor most mit csinÃ¡ljak? Menjek tovÃ¡bb Fogatlan mÃ¶gÃ¶tt a hÃ³ba keresni a semmit vagy menjek tovÃ¡bb egyedÃ¼l megnÃ©zni valamit, ami miatt akÃ¡r egyedÃ¼l fagyok halÃ¡lra. Hisz Fogatlan nem fogja tudni, hogy merre mentem. De egy prÃ³bÃ¡t megÃ©r. Ahogy elindulok a hÃ³ban Ã©s prÃ³bÃ¡lok utat tÃ¶rni magamnak Ã©rzem, hogy nagyon gyorsan fÃ¡radok. SÃ¼rgÅ‘sen kÃ©ne talÃ¡lnom egy fedett helyet. A hÃ³ is egyre magasabb Ã©s a hÅ‘mÃ©rsÃ©klet is folyamatosan esik. VÃ©gre sikerÃ¼l elhagynom a tavat. A ruhÃ¡im a hÃ³ miatt sokkal nehezebbek Ã©s vizesebbek lettek. Ã‰s mindez az ikrek miatt! MiÃ©rt is kerestÃ¼k Å‘ket? ElvÃ©gre eddig is hajkurÃ¡sztÃ¡k a birkÃ¡kat, de most sÃ¡rkÃ¡nyhÃ¡ton sokkal messzebbre is elkÃ³borolhattak. VÃ©gre elÃ©rem a kiszÃ¶gellÃ©st, de csalÃ³dnom kell. ValÃ³ban ott van, de tÃ¡volrÃ³l sokkal nagyobbnak lÃ¡tszott. Viszont amikor kÃ¶rbejÃ¡rom, Ãºgy Ã©rzem, mintha valami Ã¼regesre lÃ©ptem volna. Ahogy lekaparok rÃ³la egy kis havat kiszÃºrok egy nagy Ã©s lecsiszolt kÅ‘tÃ¡blÃ¡t. Addig sÃ¶prÃ¶getem, amÃ-g meg nem lÃ¡tom a kÃ¶rvonalait.

-EgÃ©sz nagy darab. â€“ mondom ki fÃ©lhangosan. AztÃ¡n mintha lÃ¡tnÃ©k rajta valami lyukat. HÃ¡t persze, ezt fel lehet emelni! Olyan, mint valami csapÃ³ajtÃ³.

Ekkor meghallom, hogy Fogatlan kÃ¶zelÃ-t felÃ©m. A hÃ³ban csak nagy nehezen tud megÃ¡llni Ã-gy nem kis adagot kapok a nyakamba. LÃ¡tszik

rajta, hogy nem igazÃ¡n boldog, hogy itt talÃ¡lt meg.

-Bocs, hogy nem mentem utÃ¡nad, de kiszÃºrtam ezt. â€“ bÃ¶kÃ¶k rÃ¡ a kiszÃ¶gellÃ©sre. â€“ Gondoltam, hogy egy prÃ³bÃ¡t megÃ©r Ã©s nÃ©zd mit talÃ¡ltam. â€“ mutatok rÃ¡ a kÅ‘lapra. â€“ SegÃtesz felemelni vagy mÃ©g egy adag havat kapok tÅ‘led a nyakamba?

Fogatlan kis habozÃ¡s utÃ¡n morran egyet, Ã©s elkezdi szaglÃ¡szni a kÃ¶vet. Remek, a jelek szerint akkor majd kÃ©sÅ‘bb bÃ¼ntet meg ezÃ©rt. A vihar most mÃ¡r sokkal erÅ‘sebben tombolt, mint eddig. MuszÃ¡j lesz sietnÃ¼nk, mÃ¡r ha nem akarunk idefagyni. A kÅ‘lap viszont csak nagy nehezen akart elemelkedni. HiÃ¡ba prÃ³bÃ¡lkoztunk a lyuknÃ¡l, nem mÅ±kÃ¶dÃ¶tt. Biztos odafagyott, hisz ki tudja, miÃ³ta van mÃ¡r itt.

-Nem melegÃtenÃ©d meg egy kicsit pajti? â€“ nÃ©zek rÃ¡ a barÃ¡tomra. â€“ Akkor talÃ¡n fel tudnÃ¡nk olvasztani a jeget.

Fogatlan gondolkodik egy kicsit, de megteszi, amire kÃ©rtem. Ã“vatosan elolvasztja a kÅ‘ kÃ¶rÃ¼li havat. Egyszer csak azt hallom, hogy valahol a kÅ‘ alatt csÃ¶pÃ¶g a vÃz. TehÃ¡t tÃ©nyleg be volt fagyva. Ã‰s most vÃ©gre sikerÃ¼l megemelnÃ¼nk a kÃ¶vet. Amint egy kis rÃ©s keletkezett, Fogatlan az orrÃ¡val azonnal alÃ¡tÃ¡masztott Ã©s Ãgy biztosak lehettÃ¼nk benne, hogy nem fog visszazuhanni. MÃ¡r majdnem teljesen felemeltÃ¼k, amikor Fogatlan egy nagyot lÃ¶kÃ¶tt rajta a fejÃ©vel Ã©s Ãgy vÃ©gre meglÃ¡tthattuk a lyukat. Valami sejtelmes kÃ©k fÃ©ny vilÃ¡gÃtotta be az egÃ©szet. Biztos valami patak vize miatt vilÃ¡gÃt, gondoltam. amÃg Fogatlan a kÅ‘vel volt elfoglalva Ã©n beugrottam a lyukba. Ã‰s vÃ©gre sikerÃ¼lt talÃ¡lnunk egy barlangot. BÃ¡r kicsit vizes lett a hÃ³ miatt, de jobb mint a semmi. Viszont sehol nem lÃ¡ttam a kÃ©k fÃ©nyt adÃ³ patakot. Csak egy mÃ¡sik kisebb barlangot. Ã‰pp indultam volna megnÃ©zni, amikor fogatlan is leugrott mellÃ©m. LÃ¡tszott rajta, hogy nem igazÃ¡n boldog, amiÃ©rt odafenn hagytam. Ã“vatosan megsimogattam a fejÃ©t.

-Nyugi, hisz lÃ¡tod, vÃ©gre talÃ¡ltunk egy barlangot. ElvÃ©gre ezt kerestÃ¼k. â€“ a kÃ©k fÃ©ny viszont nem hagyott nyugodni. Biztos van ott valami, arrÃ³l viszont Ã¶tletem sincs, hogy mi. â€“ Mit gondolsz pajti, megnÃ©zzÃ¼k?

Fogatlan erre csak mÃ©g jobban morog. Ã‰n viszont most nem figyelek rÃ¡, hanem Ã¡tbÃºjok a lyukon a mÃ¡sik barlangba. Ã‰s ekkor meglÃ¡tom a fÃ©ny forrÃ¡sÃ¡t. Rengeteg jeget rakott itt valaki egymÃ¡sra. Ã‰s a legtetejÃ©n egy kÃ©ken ragyogÃ³ kÅ‘ van. TehÃ¡t ezÃ©rt van itt vilÃ¡gos. A mÃ¡sik barlangban Fogatlan egyre hangosabban morog. AztÃ¡n egyszer csak meglÃ¡tom a fejÃ©t a lyuknÃ¡l.

Nyugi, hisz lÃ¡tod, hogy nincs itt semmi csak ez a kÅ‘. AzÃ©rt arra kivÃ¡ncsi vagyok, hogy mi miatt ilyen fÃ©nyes. â€“ azzal nyÃºjtom a kezemet, hogy elvegyem. Nem kell vele sokat szenvednem, azonnal ki tudom szedni.

Ã•m amint a tenyeremben tartom Ã©s meghallok valakit, kis hÃ-jÃ¡n elhajÃ-tom a kÃ¶vet.

-Tedd le azonnal! Lehet, hogy veszÃ©lyes!

Valaki hozzÃ¡m szÃ³lt. De hisz nincs rajtam Ã©s Fogatlanon kÃ-vÃ¼l senki a barlangban. Vagy mÃ©gis?

3. Egy jÃ³barÃ¡t

Egy jÃ³barÃ¡t

PlÃ©hpofa nagyon mÃ©rges lesz Ã¡m rÃ¡m. Ã•gy hagyni, hogy Hablaty egyedÃ¼l elrepÃ¼ljÃ¶n. Nem valami nyerÅ‘ Ã¶tlet. De azt fogom mondani a fÅ‘nÃ¶knek is amit Hablatynak. Hogy nem bÃ-rtam megÃ¡llÃ-tani, otthagyott minket. Viszont Ã-gy is nyugtalan vagyok. Az egy dolog, hogy Fogatlan egy Ã©jfÃºria, de akkor is, pÃ³tfarka van, ami bÃ¡rmikor Ãºjra elÃ©ghet vagy megfagyhat, vagy csak szimplÃ¡n elszakad. Ã‰s akkor mit csinÃ¡lnak majd? Mi sem vagyunk ott, hogy segÃ-tsÃ¼nk nekik, ha tÃ¶rtÃ©nne valami. Nem, mi a biztonsÃ¡gos otthon felÃ© repÃ¼lÃ¼nk. BogÃ¡r viszont fÃ¡radt, ahogy Hablaty mondta, Å‘ mÃ©g nem bÃ-rja lovassal a hÃ¡tÃ¡n ezeket a hosszÃº repÃ¼lÅ‘utakat. MÃ¡r lÃ¡tni lehet a sziget kÃ¶rvonalait. Nem tudok dÃ¶nteni. Hagyjam magÃ¡ra HablatyÃ©kat Ã©s menjek haza, hogy BogÃ¡r kipihenhesse magÃ¡t vagy forduljak vissza Ã©s kockÃ¡ztassam BogÃ¡r egÃ©szsÃ©gÃ©t? Ekkor kiszÃºrom, hogy mÃ¡s sÃ¡rkÃ¡nyok kÃ¶zelednek felÃ©nk, Ã-gy esÃ©lyem sincs visszafordulni. SÃ³hajtok egy nagyot.

-GyerÃ¼nk kislÃ¡ny mÃ¡r nincs sok hÃ¡tra. Amint hazaÃ©rÃ¼nk, pihenhetsz egy nagyot. â€“ simogatom meg a szÃ¡rnyÃ¡t.

BogÃ¡r erre vÃ¡laszul belegyorsÃ-t egy kicsit. Hihetetlen, hogy egy Ã©vvel ezelÅ‘tt, nem is, fÃ©l Ã©vvel ezelÅ‘tt kÃ©pes lettem volna Å‘t megÃ¶lni. Ha nincs Hablaty, akkor ViharbogÃ¡r sem lenne. MÃ¡r nem vÃ¡laszt el sok a hÃ¡zunktÃ³l, amikor egy sÃ¡rkÃ¡ny Ã¡tvÃ¡g elÅ‘ttÃ¼nk. DÃ¼hÃ¶sen nÃ©zek el utÃ¡na Ã©s Ã©szreveszem TakonypÃ³cot.

-Te megÅ‘rÃ¼ltÃ©l? Nem lÃ¡ttad, hogy itt repÃ¼lÃ¼nk?!

Bocs Ã©des, de most sietnem kell! â€“ nevet rajtam TakonypÃ³c.

Hihetetlen, hogy egy viking lehet ennyire idegesÃ-tÅ‘ is. Az mÃ¡r csak hab a tortÃ¡n, hogy a legjobbnak hiszi magÃ¡t. Eddig is ideges voltam, de TakonypÃ³c mÃ©g jobban felhÃºzott. Nagyon zsibbadt vagyok, hiszen egÃ©sz nap csak lovagoltam. MÃ©g szoknom kell az egÃ©szet, nem is Ã©rtem, hogy Hablaty hogy bÃ-rja ilyen sokÃ¡ig. Gyorsan leszÃ¡llunk a hÃ¡zunk elÅ‘tt Ã©s Ã©pp a kÃ¶telet szedem le BogÃ¡rrÃ³l, amikor megjelenik mellettem PlÃ©hpofa.

-Ã•, Asztrid, jÃ³ sokÃ¡ig elvoltatok. De hogyhogy csak ketten jÃ¶ttetek vissza? Nem Hablattyal voltÃ¡l? â€“ kÃ©rdezi tÅ‘lem. HÃ¡t ez jÃ³ lesz.

-De igen, az ikreket kerestÃ¼k.

-MiÃ©rt, hisz vÃ©gig itt voltak a faluban a jakokat dÃ¶ntÃ¶gettÃ©k el. NÃ©ma Sven Ã©ppen most Ã¡llÃ-ttatja fel velÃ¼k az Ã¶sszeset.

EttÅ‘l kicsit megdÃ¶bbenek. Egy egÃ©sz napot szÃ¡ntunk az ikrek keresÃ©sÃ©re mikÃ¶zben vÃ©gig itt voltak. Ezt nem fogjÃ¡k megÃºszni! ViharbogÃ¡rt is teljesen kifÃ¡rasztottÃ¡k. Ã•m ekkor, mint egy villÃ¡mcsapÃ¡s, fÃ©lelem lesz ÃºrrÃ¡ rajtam. Ã‰n tudok az ikrekrÅ‘l

de Hablaty nem. Å• tovÃ¡bbment keresni Å‘ket. Ã‰s ki tudja hol van vagy milyen bajba kerÃ¼lt. Gondolom az arcomon is lÃ¡tszik a fÃ©lelem, mert PlÃ©hpofa aggÃ³dva szÃ³l hozzÃ¡m:

-Hablaty hol van?

-Nem tudom! Nem messze jÃ¡rhattunk valami FÃ©reg-szigettÅ‘l, amikor azt mondta nekÃ¼nk, hogy forduljunk vissza, Å‘ mÃ©g keresi Å‘ket. Azzal indokolta, hogy BogÃ¡r mÃ¡r fÃ¡radt. Ã•m mielÅ‘tt bÃ¡rmit is tehettem volna, belegyorsÃ-tott Ã©s otthagyott minket.

-EgyedÃ¼l repÃ¼lt tovÃ¡bb ilyen idÅ‘ben? â€“ kÃ©rdezi dÃ¼hÃ¶sen PlÃ©hpofa.

-MiÃ©rt, mi tÃ¶rtÃ©nt?

- LÃ¡tod a felhÅ‘ket a tÃ¡volban? â€“ mutat a tengerre PlÃ©hpofa. â€“ ViharfelhÅ‘k, sÅ‘t egÃ©sz biztosan hÃ³vihar kÃ¶zeledik. Gothi is megjÃ³solta, egÃ©sz nap a vÃ©dekezÃ©sre kÃ©szÃ¼ltÃ¼nk. Ã‰s Hablaty odakinn van ilyen idÅ‘ben. Belegondolni is ijesztÅ‘.

-HÃ³vihar lesz? â€“ kÃ©rdezem aggÃ³dva.

-Nem lesz. Van. A FÃ©reg-sziget kÃ¶rnyÃ©kÃ©n mÃ¡r biztos havazik. LÃ¡tod a hajÃ³kat? â€“ mutat rÃ¡ nÃ©hÃ¡ny javÃ-tÃ¡sra vÃ¡rÃ³ hajÃ³ra. â€“ Azok a LÃ¡ptenger-sziget mellett horgÃ¡sztak, amikor lecsapott rÃ¡juk a vihar. Ã‰s onnan mÃ¡r nincs messze a FÃ©reg-sziget.

Semmi kÃ©tsÃ©g, HablatyÃ©k bajban vannak. EzÃ©rt akartam Ã©n visszafordulni, mert Ã©reztem ezt. MÃ¡r nincs sok naplementÃ©ig, Ã©s ha Gothinak igaza van, akkor a hÃ³vihar sincs mÃ¡r messze.

-Meg tudod mutatni, hogy Hablaty merre indult pontosan? â€“ rÃ¡z fel PlÃ©hpofa a gondolataimbÃ³l.

-Nem, mindenhol vÃ-z volt. Ã‰s BogÃ¡r is fÃ¡radt. De ne aggÃ³djon fÅ‘nÃ¶k, biztos hamarosan itt lesznek a fiÃºk is. â€“ mondom mosolyogva, de Ã©n se hiszek magamnak.

Ã•m mielÅ‘tt a fÅ‘nÃ¶k egy szÃ³t is szÃ³lhatna, egy robbanÃ¡s hallatszik a Nagy Csarnok felÅ‘l. PlÃ©hpofa otthagy minket. Egyre csak a horizontot kÃ©mlelem, Ã©s Hablaty felbukkanÃ¡sÃ¡t vÃ¡rom. De nem tÃ¶rtÃ©nik semmi. BogÃ¡r mÃ¡r vagy Ã³rÃ¡k Ã³ta alszik. Remek, legalÃ¡bb ki tudja pihenni magÃ¡t. Ã‰s egyszer csak mindennÃ©l jobban megrÃ©mÃ¼lÃ¶k. MÃ¡r rÃ©gÃ³ta sÃ¶tÃ©t van, talÃ¡n mÃ¡r Ã©jfÃ©l is elmÃºlt. FelnÃ©zek az Ã©gre Ã©s nem azt lÃ¡tom, amit szeretnÃ©k. Egy Ã©jfÃºria kÃ¶rvonalai helyett havat lÃ¡tok. SÅ±rÅ± pelyhekben hullÃ³ havat. TehÃ¡t tÃ©nyleg baj van. Ã‰s ekkor vÃ©gre dÃ¶ntÃ¶k. Nem fogok itthon Ã¶lbetett kÃ©zzel Ã¼lni Ã©s vÃ¡rni, amÅ-g Hablaty veszÃ©lyben van. Ott lenne a helyem mellette Ã©s segÃ-tenem neki. Felpattanok az ablakom mellÅ‘l Ã©s egy tarisznyÃ¡t veszek elÅ‘. Pont megfelelÅ‘ a mÃ©rete, belefÃ©r majd a cuccom, ha mÃ¡r nem kell. ElÅ‘szedem a tÃ©li kabÃ¡tomat Ã©s belegyÃ¶mÃ¶szÃ¶lÃ¶m a tarisznyÃ¡ba. Viszont ki tudja, talÃ¡n Hablatynak is kÃ©ne valami. Csendben kiosonok a hÃ¡zbÃ³l Ã©s futva indulok a fÅ‘nÃ¶k hÃ¡za felÃ©. Csak van otthon neki is egy tÃ©li kabÃ¡tja nem? MÃ¡r nem vÃ¡laszt el sok a hÃ¡ztÃ³l, amikor kinyÃ-lik az ajtaja Ã©s kilÃ©p rajta a fÅ‘nÃ¶k Ã©s BÃ©lhangos. Ã‰n pedig nem tudok mÃ¡st tenni, mint bevetÅ‘dÃ¶k az egyik bokor mÃ¶gÃ©. Nem a legjobb bÃºvÃ³hely, de ez is megteszi. Hallom, hogy beszÃ©lgetnek valamirÅ‘l.

-Nem kellet volna mÃ¡r visszaÃ©rniÃ¼k?

-Nyugodj meg, nincs semmi bajuk. Ha az a nagy rÃ©m se tudott velÃ¼k elbÃ¡nni, akkor egy kis hÃ³vihar sem fog megkottyanni nekik!

-Csak a lÃ¡bÃ¡t vesztette elâ€¦

-Ã‰s semmi mÃ¡s! Ã‰l Ã©s virul Ã©s boldogabb, mint valaha. Ahelyett, hogy itt aggÃ³dsz, segÃ-thetnÃ©l a mÅ±helyben egy keveset.

Csak ennyit hallok az egÃ©szbÅ‘l, de ez is elÃ©g. Nem csak Ã©n aggÃ³dok. KibÃºjok a bokor mÃ¶gÃ¼l Ã©s futva tovÃ¡bbmegyek. Ã“vatosan benyitok a hÃ¡zba. SÃ¶tÃ©t van odabent, de hamar megszokom. FelmÃ¡szom az emeletre Ã©s ki is szÃºrom Hablaty kabÃ¡tjÃ¡t. Ott van az Ã¡gyÃ¡n. Ã“vatosan leemelem Ã©s rÃ¡fektetem a karomra. Rendben Ã©s most tÅ±nÃ©s innen. Rohanok vissza a hÃ¡zamhoz Ã©s igyekszek mindenkit elkerÃ¼lni, hogy mÃ©g vÃ©letlenÃ¼l se tudjanak kÃ©rdezÅ‘skÃ¶dni. BogÃ¡r mÃ©g mindig pihen. De most mÃ¡r muszÃ¡j lesz felÃ©bresztenem.

-GyerÃ¼nk kislÃ¡ny, Ã©bresztÅ‘ dolgunk van! â€“ mondom hangosan Ã©s bemegyek a tarisznyÃ¡mÃ©rt. Sokkal jobb idebenn az idÅ‘, mint odakinn. Te jÃ³ Ã©g, hogy fÃ¡zhat most Hablaty. Kiveszem a tarisznyÃ¡mbÃ³l a tÃ©li kabÃ¡tomat, Ã©s berakom HablatyÃ©t helyette. Gyorsan felÃ¶ltÃ¶zÃ¶k Ã©s visszamegyek BogÃ¡rhoz. Kicsit mÃ©g kÃ³tyagos, de mÃ¡r biztosan kipihente magÃ¡t. Felpattanok a hÃ¡tÃ¡ra a tarisznyÃ¡mmal egyÃ¼tt Ã©s rÃ¡kÃ¶tÃ¶m a kÃ¶tÃ©lre, hogy biztosan ne essen le.

-Rendben, induljunk. TalÃ¡ljuk meg a barÃ¡tainkat.

Azzal felszÃ¡llunk BogÃ¡rral. Csak egy cÃ©l lebeg a szemem elÅ‘tt ebben a viharban. MinÃ©l elÅ‘bb megtalÃ¡lni a fiÃºkat.

4. MegÃ©rtve

A/N: Ã•me itt is a tÃ¶rtÃ©net 4. rÃ©sze. :) SzÃ-vesen fogadok bÃ¡rmifÃ©le Ã©szrevÃ©telt/Ã¶tletet. :) Ez az elsÅ‘ tÃ¶rtÃ©netem, tehÃ¡t mha kritikÃ¡t kapok, az csak segÃ-teni tud. :)

* * *

><p>MegÃ©rtve_

Valaki hozzÃ¡m szÃ³lt. Vagyis inkÃ¡bb rÃ¡m szÃ³lt. De mÃ©gis ki, ki lehetett? Hiszen nincs itt senki csak Ã©n Ã©s Fogatlan.

-Hagyd mÃ¡r bÃ©kÃ©n azt a kÃ¶vet! Nem hallod Hablaty?! â€“ egÃ©sz biztosan itt kell lennie valahol. A nevemet is tudja. De honnan? â€“ **Hablaty, ha nem jÃ¶ssz ki onnan, eskÃ¼szÃ¶m â€¦**

-Fogatlan?** â€“ **nem, az nem lehet. Biztos csak kÃ©pzelÅ‘dÃ¶m. Hogy tudna Fogatlan beszÃ©lni hozzÃ¡m? Ã‰s Ã©n mÃ©gis hogy Ã©rthetnÃ©m meg?

-Az Ã©g szerelmÃ©re Hablaty, gyere ki abbÃ³l a lyukbÃ³l, mielÅ‘tt mÃ©g beomlik!

Amilyen gyorsan csak merek, visszamÃ¡szom Fogatlanhoz a barlangba. Å• szemlÃ¡tomÃ¡st Ã¶rÃ¼l nekem, mivel azonnal odajÃ¶n hozzÃ¡m Ã©s nekem dÃ¶rgÃ¶lÅ‘dzik. De amikor Ã©szreveszi, hogy a kÅ‘ mÃ©g mindig a kezemben van, morogni kezd.

-Jaj Hablaty, miÃ©rt van mÃ©g mindig nÃ¡lad? Dobd el mÃ©g mielÅ‘tt valami tÃ¶rtÃ©nik. â€“ azzal megprÃ³bÃ¡lja kiÃ¼tni a kezembÅ‘l. Ã‰n viszont magasabbra emelem a kezemet.

-VÃ¡rj ezt mondd mÃ©g egyszer!

-Mondom, dobd el, mÃ©g mielÅ‘ttâ€¦ **- hirtelen gondolkodÃ³ fejet vÃ¡g. â€“ **Hogy Ã©rtetted azt, hogy mondjam el mÃ©g egyszer?

-Ãšgy ahogy mondtam. MÃ©g egyszer hallani akartam ezt a mondatot. â€“ most mÃ¡r biztos, hogy Fogatlan szÃ³lt hozzÃ¡m az elÅ‘bb. A jelek szerint Å‘ is Ã³gy meg van dÃ¶bbenve, mint Ã©n.

-Te Ã©rtetted, amit mondtam? â€“ kÃ©rdezi hÃ¼ledezve.

-Igen. Ã‰s most is.

-De hogy? Hogy lehet ez? â€“a sajÃ¡t dÃ¶bbenetemet lÃ¡tom viszont az arcÃ¡n.

-Nem tudom. â€“ ez teljessÃ©ggel lehetetlen. Hogyan tudnÃ©k fogatlannal beszÃ©lni?

-Biztos van rÃ¡ valami Ã©rtelmes magyâ€¦. â€“ mondja, mikÃ¶zben elfordul. Ã•gy vÃ©letlenÃ¼l kiÃ¼ti a kezembÅ‘l a kÃ¶vet. Ã‰s hirtelen mÃ¡r csak a morgÃ¡sÃ¡t hallom. Viszont amint hozzÃ¡Ã©rek a kÅ‘hÃ¶z, Ã³jra Ã©rtem. â€“ **MÃ¡rmint nem lehet, hogy-** Ã©s elveszem a kÅ‘rÅ‘l a kezemet.

-Megvan! â€“ mondom talÃ¡n tÃºlsÃ¡gosan is lelkesen. ElvÃ©gre nem mindennapi, hogy az ember a sÃ¡rkÃ¡ny-barÃ¡tjÃ¡val ilyen kÃ¶nnyedÃ©n tud beszÃ©lgetni.

-Mi van meg? â€“ kÃ©rdezi Ã©rdeklÅ‘dve Fogatlan.

-A kÅ‘! A kÅ‘ miatt Ã©rtelek! Ha nem Ã©rek hozzÃ¡, csak a morgÃ¡sodat hallom! De ha nÃ¡lam van, akkor minden szavadat Ã©rtem!

Fogatlan is olyan hitetlen arcot vÃ¡g, mint Ã©n. De hirtelen nagyon belelkesedek. Eddig csak talÃ¡lgathattam arrÃ³l, hogy Fogatlan egy-egy mozdulatÃ¡val mit akar mondani. De most vÃ©gre megÃ©rtem! Annyi kÃ©rdÃ©sem van hozzÃ¡! Persze nem mostaniak Ã©s nÃ©hÃ¡nyra jobb lett volna korÃ¡bban vÃ¡laszt kapni, de akkor is. VÃ©gre vÃ¡laszokat kaphatok. Gondolom az Ã¶rÃ¶mÃ¶m kiÃ¼lt az arcomra is, Ã©s Fogatlan most Ã©rdeklÅ‘dve fordul felÃ©m.

-Minek Ã¶rÃ¼lsz ennyire?

-Annak, hogy vÃ©gre megÃ©rtelek tÃ©ged! Hogy most mÃ¡r nem talÃ¡lgatnom kell, hanem tÃ©nyleg Ã©rtelek! Ã‰s annyi kÃ©rdÃ©sem is van! Nem is tudom, melyikkel kezdjem. TalÃ¡n a..

-HÃ©, lassabban! â€“ mondja Fogatlan. â€“ **Egyszerre egy problÃ©mÃ¡val foglalkozzunk.**

-Milyen problÃ©mÃ¡krÃ³l van szÃ³?

-Az kicsit sem furcsa neked, hogy egy kÃ-sÃ©rtetiesen izzÃ³ kÅ‘ miatt hirtelen megÃ©rtesz engem? Mivel engem ez nagyon zavar. Mi miatt van ez? Ki csinÃ¡lta?

-Ezek miatt nem hiszem, hogy aggÃ³dnunk kÃ©ne.

-Ã‰s mit csinÃ¡lunk, ha tÃ¶rtÃ©nik vele valami? Mondjuk hirtelen tÃ¼skÃ©s lesz meg ilyenek.

-RÃ©meket lÃ¡tsz, ez csak egy kÅ‘, semmi ilyen nem tÃ¶rtÃ©nhet. Nyugi. â€“ mÃ©g mindig repesek a boldogsÃ¡gtÃ³l, hiÃ¡ba aggodalmaskodik itt nekem Fogatlan. VÃ©gre Ã©rtem!

-Igen, csak egy kÅ‘ ami tÃºlsÃ¡gosan is sejtelmesen vilÃ¡gÃ-t. Ã‰s mi lesz, ha tÃ¶rtÃ©nik veled valami, mikÃ¶zben a kezedben tartod?

-Semmi bajom nem lesz, nyugi. De ha attÃ³l megnyugszol, ha bÃ¡rmi furcsÃ¡t Ã©szlelek a kÃ¶vÃ¶n, azonnal eldobom magamtÃ³l, jÃ³?

-Nem fogod itthagyni, jÃ³l sejtem? â€“ nÃ©z rÃ¡m kicsit durcÃ¡san.

-Dehogy fogom! Ehhez hasonlÃ³ dolgot nem fogunk mÃ©g egyszer talÃ¡lni, abban biztos vagyok! â€“ mondom magabiztosan. â€“ Mennyivel kÃ¶nnyebb lesz ezutÃ¡n minden! KÃ¶nnyebben tudunk repÃ¼lÃ©s kÃ¶zben, sÅ‘t minden egyes pillanatban kÃ¶nnyebb lesz a kommunikÃ¡ciÃ³nk!

-Annyira ne Ã©ld bele magad. â€“ forgatja a szemÃ©t a barÃ¡tom. â€“ **Mi van ha nem akarok vÃ¡laszolni a kÃ©rdÃ©sekre?**

-Ugyan, te olyat nem tennÃ©l. â€“ vakargatom meg az Ã¡lla alatt. Fogatlan pedig azonnal megadja magÃ¡t Ã©s Ã©lvezni kezdi a kÃ©nyeztetÃ©st.

-Ã‰s ha nem tudok vÃ¡laszolni rÃ¡juk?

-Akkor felteszem a kÃ¶vetkezÅ‘t. â€“ nem fog ilyen kÃ¶nnyen lerÃ¡zni.

-JÃ³, akkor halljam az elsÅ‘t. â€“ mondja Ã©s lefekszik a fal mellÃ©, Ã©n pedig nekidÅ‘lÃ¶k az oldalÃ¡nak.

-Szerinted ezzel a kÅ‘vel csak tÃ©ged, vagy a tÃ¶bbi sÃ¡rkÃ¡nyt is megÃ©rthetem?

-Nem tudom, majd megtudjuk. Mert?

-Csak, hogy ha hazamegyÃ¼nk Hibbantra, akkor fel tudjak rÃ¡ kÃ©szÃ¼lni, Ã©s hogy ne nÃ©zzenek mÃ©g nagyobb bolondnak, mint eddig. ErrÅ‘l jut eszembe, a farkad kiolvadt mÃ¡r?

-MÃ©g nem, de mÃ©g biztos kell neki egy kis idÅ‘. â€“ hÃºzza elÃ©m a farkÃ¡t Fogatlan. Rendesen befagyott, sÅ‘t egy kÃ©t helyen jÃ©gcsapkezdemÃ©nyek is lÃ¡tszanak rajta.

-Nem fÃ¡j, hogy Ã-gy megfagyott?

**-Nem dehogy, mÃ¡r megszoktam, hogy rajtam van. **

-Ã‰rtem. Ã‰s a csalÃ¡dodra emlÃ©kszel?

-Nem, nem igazÃ¡n maradt meg rÃ³luk emlÃ©kem. Meg hÃ¡t mi sÃ¡rkÃ¡nyok sosem rÃ¡gÃ³dunk a mÃºlton, mindig csak elÅ‘re tekintÃ¼nk.

-OkÃ©, Ã©s hogy bÃ-rod ennyire a hideget? Ã‰s hogy vagy kÃ©pes a sÃ¶tÃ©tben tÃ¡jÃ©kozÃ³dni? Ã‰s..

-Nyugi, egyszerre csak egy kÃ©rdÃ©st. â€“ forgatja Ãºjra a szemeit. MuszÃ¡j rajta mosolyognom. TehÃ¡t vÃ¡laszolni fog a kÃ©rdÃ©seimre. Ã‰s kezdetÃ©t veszi az egÃ©sz Ã©jszakÃ¡n Ã¡t tartÃ³ kÃ©rdÃ©sÃ¡radatom.

5. A titok

A titok

Hirtelen nem is tudom, hogy hol vagyok. Csak fekszem a fÃ¶ldÃ¶n a sÃ¶tÃ©tben, a kellemes melegben. AztÃ¡n megrohannak a tegnapi nap tÃ¶rtÃ©nÃ©sei. Tudok beszÃ©lni Fogatlannal, a barÃ¡tommal. VÃ©gre megÃ©rtem. Erre aztÃ¡n olyan izgalom lesz Ãºrrá rajtam, hogy nem bÃ-rtok tÃ¶bbÃ© a fÃ¶ldÃ¶n fekÃ¼dni. Felpattan a szemem Ã©s Ã©pp felÃ¼lnÃ©k, amikor valami kemÃ©nybe beverem a fejemet Ã©s Ã-gy Ãºjra a fÃ¶ldÃ¶n fekszem. MÃ©gis mi van fÃ¶lÃ¶ttem? Mibe vertem be a fejemet? Ã•m a kÃ¶vetkezÅ‘ pillanatban ismerÅ‘s morgÃ¡st hallok.

-Hablaty? FelÃ©bredtÃ©l mÃ¡r? â€“ hÃ¡t persze, biztos Fogatlan szÃ¡rnya van fÃ¶lÃ¶ttem. De mÃ©gis mikor takart be vele? Azt viszont a jelek szerint nem vette Ã©szre, hogy bevertem a fejem a szÃ¡rnyÃ¡ba.

-Igen. â€“ vÃ¡laszolom kicsit kÃ³tyagosan Ã©s ekkor Fogatlan felemeli vÃ©gre a szÃ¡rnyÃ¡t. MÃ¡r felkelt a nap, legalÃ¡bbis innen lentrÅ‘l Ãºgy lÃ¡tszik. De ki tudja, lehet, hogy csak valami Ã©rzÃ©ki csalÃ³dÃ¡s.

-Akkor jÃ³, vÃ©gre lelÃ©phetÃ¼nk ebbÅ‘l a barlangbÃ³l. â€“ azzal felÃ¡ll mÃ¶gÃ¼lem. â€“ **Ãšgy nÃ©z ki, hogy a hÃ³vihar mÃ¡r vÃ©get Ã©rt. Ã‰s a farkam is kiolvadt**. â€“ tartja elÃ©m a szÃ¡rnyÃ¡t. â€“ **Vagy mÃ©g vÃ¡rnunk kÃ©ne a repÃ¼lÃ©ssel? **

-Nem, szerintem mÃ¡r jÃ³ lesz. â€“ nÃ©zem meg kÃ¶zelebbrÅ‘l a szÃ¡rnyat. SzerencsÃ©re a jÃ©g nem tett benne kÃ¡rt, nem szakadt el sehol. LegalÃ¡bb hazajuthatunk. De hogy hogy fogom bÃ-rni a hideget, azt nem tudom. BÃ¡rmikor jÃ¶het egy Ãºjabb hÃ³vihar, Ã©s ha nem lesz sziget ahol leszÃ¡llhatunk.. Nem inkÃ¡bb nem is gondolok erre. â€“ De mielÅ‘tt elindulnÃ¡nk, nem Ã¡rtana enni valamit nem?

-De, egyetÃ©rtek. â€“ mormogja Fogatlan mikÃ¶zben nagyokat nyÃºjtÃ³zik. Ki tudja, hogy menni ideig fekÃ¼dt mÃ¶gÃ¶ttem. â€“ **De hol akarsz horgÃ¡szni? Az a tÃ³ be volt fagyva.**

-Ki tudja, talÃ¡n mÃ¡r kiolvadt. â€“ azzal kimÃ¡szom a barlangbÃ³l.

Ahogy felÃ¡llok Ã©s szÃ©tnÃ©zek hihetetlen vÃ¡ltozÃ¡st lÃ¡tok. A nap hÃ©tÃ¡gra sÃ¼t, a hÃ³ is olvadozni kezdett. A madarak is csicseregnek nÃ©melyik fÃ¡n. Fogatlan is felmÃ¡szik mellÃ©m Ã©s azonnal elindul a tÃ³ felÃ©.

-HÃ¡t, remÃ©ljÃ¼k, hogy kiolvadt mÃ¡r. Ha nem, akkor mit csinÃ¡lunk?

-Esetleg kiolvaszthatod egy plazmabombÃ¡val. Vagy felszÃ¡llunk Ã©s szÃ©tnÃ©zÃ¼nk egy kicsit a szigeten.

Az Ãºt hÃ¡tralÃ©vÅ‘ rÃ©szÃ©t csÃ¶ndben tesszÃ¼k meg. Fogatlan megy elÅ‘ttem Ã©s tÃ¶r nekem utat a hÃ³ban. Ã‰n viszont Ãºgy Ã©rzem, hogy mindjÃ¡rt kiugrom a bÅ‘rÃ¶mbÅ‘l. Annyi kaland utÃ¡n vÃ©gre tudok beszÃ©lni a barÃ¡tommal Ã©s megÃ©rtem. MÃ¡r ez a horgÃ¡szat is mennyivel egyszerÅ±bb lesz Ã-gy! ArrÃ³l nem is beszÃ©lve, hogy a tÃ¶bbi kalandunk is mennyivel egyszerÅ±bb lesz. Ã‰rteni fogom, hogy Fogatlan mit vÃ¡r tÅ‘lem. Ã‰s ha a tÃ¶bbi sÃ¡rkÃ¡nyt is megÃ©rtem, pÃ©ldÃ¡ul az otthoniakatâ€¦ Ã¡m ekkor nekimegyek valaminek

-Valami baj van? â€“ nÃ©z rÃ¡m a barÃ¡tom. Ã‰szre sem vettem, hogy megÃ©rkeztÃ¼nk a tÃ³hoz. Egy kÃ©t helyen mÃ¡r megolvadt a jÃ©grÃ©teg, de nem igazÃ¡n tÃ¶kÃ©letes. De arra csak elÃ©g lesz, hogy horgÃ¡szni tudjunk.

-Mi? Ja nem nincs semmi. Csak gondolkodtamâ€¦ Mi lesz, ha hazaÃ©rÃ¼nk?

-Mire gondolsz pontosan?- nÃ©z bele mÃ©lyen a szemembe.

-HÃ¡t.. erre. â€“ mutatom fel a kÃ¶vet. â€“ MegÃ©rtelek tÃ©ged, sÅ‘t nagy esÃ©llyel a tÃ¶bbi sÃ¡rkÃ¡nyt is. De mit fogok csinÃ¡lni, ha hazaÃ©rtÃ¼nk? Ez a kÅ‘.. egy hihetetlenÃ¼l nagy ajÃ¡ndÃ©kâ€¦ De a tÃ¶bbi viking elÅ‘tt nem hasznÃ¡lhatom. Mit csinÃ¡ljak, pajti? BeszÃ©ljek errÅ‘l valakinek? ApÃ¡mnak vagy Asztridnak?â€“ nÃ©zek rÃ¡ kÃ©rdÅ‘n.

-Nem tudom. NyilvÃ¡nvalÃ³an nem fogod eldobni a kÃ¶vet. â€“ nÃ©z rÃ¡m szÃ¤rÃ³san. â€“ **Ã‰s igen, Ã©rtem a problÃ©mÃ¡t. Nincs Ã¶tletem. Szerintem tedd azt, amit jÃ³nak lÃ¡tsz. Ha akarod elmondhatod akinek akarod. De hazafelÃ© majd csak kitalÃ¡lunk valamit, nem?**

-De, remÃ©lem. â€“ mosolyodok el Fogatlan vÃ¡laszÃ¡tÃ³l. â€“ Akkor most horgÃ¡szunk vagy nem?

-Mi az hogy. â€“ mondja Ã©s egyenesen rÃ¡lÅ‘ a jÃ©gre, ami hatalmas robajjal szÃ©trobban Ã©s a hideg vÃ-zpermet minket is beterÃ-t. HÃ¡t, elaludni most mÃ¡r biztosan nem fogok. Hirtelen egy hideg szellÅ‘ sÃ¶pÃ¶r Ã¡t a tÃ³ fÃ¶lÃ¶tt Ã©s megborzongok. Ki hitte volna, hogy egy ilyen hÃ³vihar jÃ¶het ilyenkor. Tegnap reggel mÃ©g igazi nyÃ¡ri idÅ‘ volt, erre mostâ€¦ Ã•m ekkor meghallom, hogy valaki a nevemet kiabÃ¡lja. Ã‰rtetlenÃ¼l nÃ©zek szÃ©t Ã©s ekkor kiszÃºrom..

-Ez Asztrid Ã©s ViharbogÃ¡r. â€“ mondom dÃ¶bbenten Fogatlannak. Mit ne mondjak, nem szÃ¡mÃ-tottam rÃ¡juk. Ã•m ekkor bepÃ¡nikolok. Mit csinÃ¡ljak? Mondjam el Asztridnak, hogy mit talÃ¡ltunk? Nem fog bolondnak nÃ©zni? Vagy inkÃ¡bb ne mondjak semmit? Nem tudok dÃ¶nteni Ã©s amikor rÃ¡nÃ©zek Fogatlanra, Ã©s nem azt lÃ¡tom az arcÃ¡n, amit

vÃ¡rtam volna. VÃ¡rakozÃ³an rÃ¡m nÃ©z, vÃ¡rja, hogy dÃ¶ntsek. Az idÅ‘m fogy, dÃ¶ntenem kell. SÃ³hajtok egy nagyot Ã©s gyorsan belecsÃºsztatom a csizmÃ¡ba a kÃ¶vet Ãºgy, hogy ne Ã©rjen a bÅ‘rÃ¶mhÃ¶z. â€“ Most egy ideig nem foglak Ã©rteni pajti. â€“ nÃ©zek rÃ¡ szomorkÃ¡san. â€“ De amint tudom, Ãºjra elÅ‘veszem a kÃ¶vet.

Fogatlan erre csak nyÃ¼szÃ¶g valamit Ã¡m ekkor leszÃ¡ll mellettÃ¼nk ViharbogÃ¡r. Asztrid pedig leugrik rÃ³la, odafut hozzÃ¡m Ã©s megÃ¶lel engem.

-Annyira Ã¶rÃ¼lÃ¶k, hogy vÃ©gre megvagytok!- mondja Ã©s egy kicsit erÅ‘sebben szorÃ-t magÃ¡hoz, Ã©n pedig reflexbÅ‘l visszaÃ¶lelem. â€“ Ãšgy aggÃ³dtam Ã©rtetek. JÃ³l vagytok? Nincs semmi baj?

-Nem, nincs. Csak nÃ©mi kÃ©nyszerpihenÅ‘t tartottunk. Tudod, a szÃ¡rnya miatt. â€“ mondom. - Ã‰n is Ã¶rÃ¼lÃ¶k nektek Asztrid.

-VÃ¡rj, elhoztam a kabÃ¡todat. â€“ azzal elenged Ã©s odamegy ViharbogÃ¡rhoz. Leveszi a tÃ¡skÃ¡jÃ¡t Ã©s kihÃºzza belÅ‘le a tÃ©li kabÃ¡tomat. â€“ Gondoltam szÃ¼ksÃ©g lesz rÃ¡.

-Mi az hogy, kÃ¶szÃ¶nÃ¶m! â€“ mondom Ã©s azonnal belebÃºjok. RÃ¡mosolygok Asztridra, aki erre megkÃ¶nnyebbÃ¼lten sÃ³hajt egyet.

-Annyira aggÃ³dtam. De nem csak Ã©n, apÃ¡d is. Ã‰reztem, hogy valami baj lesz, erre tessÃ©k, itt talÃ¡llak titeket.. Hol is? Ez nem a FÃ©reg-sziget, nem?

-Nem, mÃ©g Ã©letemben nem hallottam errÅ‘l a helyrÅ‘l. Ãšgy lÃ¡tszik, talÃ¡ltunk egy Ãºj szigetet. TÃ©nyleg, az ikrek mÃ©g a vihar elÅ‘tt megkerÃ¼ltek? â€“ kÃ©rdezem aggÃ³dva, mikor eszembe jut, hogy mÃ©gis hogy kerÃ¼ltÃ¼nk erre a szigetre.

-Nem is tÅ±ntek el. VÃ©gig otthon voltak mÃ-g mi idekinn kerestÃ¼k Å‘ket. â€“ mondja a vikinglÃ¡ny kicsit grimaszolva. â€“ De ne aggÃ³dj, nem Ãºsszuk meg szÃ¡razon.

Nem tudok haragudni az ikrekre. Ha nem indulunk el megkeresni Å‘ket, akkor soha nem talÃ¡lom meg a kÃ¶vet. Ekkor felbukkan mellettem BogÃ¡r Ã©s Ã©rdeklÅ‘dve kezd el szaglÃ¡szni, mire Fogatlan rÃ¡morran egyet_. Biztosan elmesÃ©lt neki mindent_, jÃ¶vÃ¶k rÃ¡. HÃ¡t persze, miÃ©rt is hallgatta volna el? Csak nekem kell errÅ‘l titkolÃ³znom egÃ©sz Ã©letemben. Remek.

-Å• is aggÃ³dott Ã¡m Ã©rted. â€“ jÃ¶n oda hozzÃ¡nk Asztrid. â€“ Nem lÃ¡ttam mÃ©g ilyen gyorsan repÃ¼lni, az biztos. Van valami cuccod mÃ©g, vagy indulhatunk vÃ©gre haza?

-Mi, ja nincs semmi. Csak ma mÃ©g nem ettÃ¼nk semmit. â€“ nÃ©zek rÃ¡ Fogatlanra, aki erre kÃ¶zelebb jÃ¶n hozzÃ¡nk.

-Akkor visszafelÃ© horgÃ¡szunk majd Fogatlannak. Neked mÃ©g van egy kis sÃ¼lt halam. â€“ mondja Ã©s felpattan ViharbogÃ¡rra.

-Rendben, akkor szerintem indulhatunk is. â€“ Ã¼lÃ¶k fel Ã©n is a sÃ¡rkÃ¡nyomra Ã©s AsztridÃ©kat kÃ¶vetve felszÃ¡llunk. MiÃ©rt fÃ©ltem neki elmondani a kÃ¶vet? MiÃ©rt? Å• a barÃ¡tom, nem az ellensÃ©gem.

AggÃ³dott Ã©rtem, eljÃ¶tt utÃ¡nunk Ã©s erre, tessÃ©k, egy ilyen fontos dolgot eltitkolok elÅ‘le. Fogatlan morran egyet, Ã©s tudom, hogy neki is valami hasonlÃ³ jÃ¡rhat a fejÃ©ben. A legigazibb barÃ¡tunk elÅ‘tt van egy titkunk. De ha neki nem mondtuk el, akkor mÃ©gis kinek fogjuk? Ã‰s erre azonnal tudom az elkeserÃ-tÅ‘ vÃ¡laszt: senkinek.

6. A vita

Jaj, megvannak az elsÅ‘ kÃ¶vetÅ‘im. :D SrÃ¡cok, bearanyoztÃ¡tok a napomat. :) Igyekszem hosszabb rÃ©szeket hozni mostantÃ³l. :) SÅ‘t, a 7. rÃ©sz is mÃ¡r a hosszabb rÃ©szekhez fog tartozni, ezt megÃ-gÃ©rhetem nektek. :) Ha van bÃ¡rmifÃ©le Ã©szrevÃ©teletek, Ã-rhattok privÃ¡tba is, de a reviewsoknak is Ã¶rÃ¼lnÃ©k. :)

* * *

><p>6.rÃ©sz â€“ A vita_

MÃ¡r Ã³rÃ¡k Ã³ta folyamatosan repÃ¼lÃ¼nk Hibbant fele. Az idÅ‘ is egyre hidegebb, arrÃ³l nem is beszÃ©lve, hogy ViharbogÃ¡r Ã©s Asztrid mÃ¡r vagy kÃ©t napja nem aludtak. Ã•gy Ã©rthetÅ‘bb is, hogy ilyen lassan haladunk. Mindketten csÃ¶ndben repÃ¼lÃ¼nk, egyikÃ¼nk sem szÃ³l egy szÃ³t sem. Asztrid nyilvÃ¡n azÃ©rt, mert mÃ¡r fÃ¡radt, Ã©n viszont a bÅ±ntudatom miatt kÃ©ptelen vagyok megszÃ³lalni. Hogy voltam kÃ©pes egy ilyen fontos dolgot elhallgatni elÅ‘le? Pont elÅ‘le? Ã•m ekkor valami, pontosabban valaki felrÃ¡z a tÅ±nÅ‘dÃ©sembÅ‘l.

-Ã‰s akkor tÃ©nyleg megÃ©rt minket? â€“ hallok egy magas hangot, mire Ã©rdeklÅ‘dve dÅ‘lÃ¶k elÅ‘re Fogatlan fejÃ©hez.

-Igen, de ezt mÃ¡r ezerszer mondtam neked. â€“ ez mÃ¡r egy sokkal mÃ©lyebb. Ã‰s ekkor leesik. A kÅ‘ nyilvÃ¡n elmozdult a csizmÃ¡mban, Ã-gy hallhatom most Ã‘ket. TehÃ¡t Fogatlan tÃ©nyleg elmondta BogÃ¡rnak a titkomat. Remek. TehÃ¡t tÃ©nyleg nekem kell titkolÃ³znom egÃ©sz hÃ¡tralÃ©vÅ‘ Ã©letemben, mÃ-g Fogatlan bÃ¡rkinek elmondhatja a tÃ¶rtÃ©netet.

-Ã‰s most is Ã©rt minket?

-Nem, most biztosan nem. â€“ vÃ¡laszolja kicsit csÃ¼ggedten Fogatlan. Ezen muszÃ¡j mosolyognom. NyilvÃ¡n nem tudja, hogy Ã°jra hallom Ã‘ket, de most lebukott. Ugyanannyira Ã¶rÃ¼l ennek a kÃ‘nek, mint Ã©n. HiÃ¡ba prÃ³bÃ¡lta titkolni, hiÃ¡ba prÃ³bÃ¡lt rÃ¡venni arra, hogy dobja el a kÃ¶vet. Å• is Ã¶rÃ¼l annak, hogy megÃ©rtem. Ã“vatosan megsimogatom a fejÃ©t, mire dorombolni kezd.

_-Milyen jÃ³ lenne, ha Ã©n is ilyen kÃ¶nnyedÃ©n tudnÃ©k beszÃ©lni a lovasommal, mint te! Ne Ã©rts fÃ©lre, Asztriddal jÃ³l kijÃ¶vÃ¼nk, de mÃ©gisâ€¦. Ha megÃ©rtene, mennyivel kÃ¶nnyebb dolgom lenne mÃ¡r. â€“ _mondja BogÃ¡r sajnÃ¡lkozva.

Kicsit bÅ±ntudatot Ã©rzek, hogy kihallgattam Ã‘ket, de arrÃ³l nem tehetek, hogy a kÅ‘ elmozdult a csizmÃ¡mban. Gyorsan megigazÃ-tom, Ã©s a kÃ¶vetkezÅ‘ pillanatban mÃ¡r Ã°jra csÃ¶nd vesz kÃ¶rÃ¼l. Ã‰s ekkor vÃ©gre kiszÃ°rom a tÃ¡volban Hibbant kÃ¶rvonalait.

-Ã‰gy lÃ¡tszik vÃ©gre hazaÃ©rtÃ¼nk. â€“ mondja Asztrid. Mosolyogva

fordulok felÃ©, mire Å‘ is visszamosolyog.

-Igen. â€“ mondom Ã©s mÃ©g egyszer megvakargatom Fogatlan fejÃ©t.

Hibbant mindig is gyÃ¶nyÃ¶rÅ± hely volt, de Ã-gy, a naplementÃ©ben. CsodÃ¡latos. Ahogy kÃ¶zeledÃ¼nk Ã©s egyre nagyobbnak lÃ¡tszik a sziget, kiszÃºrok valamit. HajÃ³k Ã¡llnak a kikÃ¶tÅ‘ben. De nem a halÃ¡szhajÃ³ink. Hanem a csatahajÃ³ink.

-Szerinted mi tÃ¶rtÃ©nhetett? â€“ kÃ©rdezem hangosan.

-Nem tudom, de nem tetszik. â€“ jÃ¶n azonnal a vÃ¡lasz AsztridtÃ³l. â€“ Nagyon nem tetszik.

-TalÃ¡n apÃ¡m tudja a vÃ¡laszt. â€“ ugrik be hirtelen Ã©s kÃ©rem Fogatlant, hogy gyorsÃ-tson. â€“ Megyek, megkÃ©rdezem tÅ‘le. Mondjuk egy Ã³ra mÃºlva az arÃ©nÃ¡ban? Addig hÃ¡tha megtudok valamit.

-Rendben, ott talÃ¡lkozunk. â€“ azzal lekanyarodnak az arÃ©na felÃ©. Vagyis a SÃ¡rkÃ¡nyiskola felÃ©.

Fogatlannal igen hamar beÃ©rÃ¼nk a kikÃ¶tÅ‘ felÃ©, ahol mindenfelÃ© vikingek tÅ±nnek fel, Ã©s mindenki fegyvereket cipel. Ahogy tovÃ¡bbhaladunk a hÃ¡zunk felÃ©, csak mÃ©g tÃ¶bben lesznek.

-Te lÃ¡tod valahol apÃ¡mat? â€“ kÃ©rdezem FogatlantÃ³l. Å• most csak morgÃ¡ssal vÃ¡laszol. Ja persze, a kÅ‘. Hihetetlen, hogy milyen hamar megszoktam, hogy beszÃ©lgetek vele. Ã‰pp megigazÃ-tanÃ¡m, hogy Ã©rtsem a barÃ¡tomat, amikor Ã©szreveszem, hogy belÃ©p a hÃ¡zunkba. â€“ Ott is van! GyerÃ¼nk, hÃ¡tha Å‘ tud valamit errÅ‘l.

Amint leszÃ¡llunk a hÃ¡zunk elÅ‘tt, leugrok a barÃ¡tom hÃ¡tÃ¡rÃ³l.

-VÃ¡rj meg itt pajti,jÃ³? Sietek vissza. - vakargatom meg gyorsan az Ã¡llÃ¡t Ã©s benyitok a hÃ¡zunkba. Odabenn minden csÃ¶ndes, csak a tÅ±z ropogÃ¡sÃ¡t hallani. ApÃ¡m ott Ã¼l az asztalnÃ¡l, fejÃ©hez egy kisebb jÃ©gtÃ¶mbÃ¶t szorÃ-tva. TehÃ¡t tÃ©nyleg komoly baj van. De amint Ã©szrevesz, megvÃ¡ltozik az arca.

-HÃ¡t vÃ©gre itt vagy. â€“ mondja. â€“ MÃ©gis merre jÃ¡rtÃ¡l? Ilyen idÅ‘ben?

-Nem tudtam, hogy hÃ³vihar lesz! Ã‰s az ikreket kerestÃ¼k. â€“ mondom Ã©s becsukom magam mÃ¶gÃ¶tt az ajtÃ³t. Ã‰pp elindulnÃ©k apÃ¡m felÃ©, amikor Å‘ tovÃ¡bb folytatja a mondandÃ³jÃ¡t.

-Az ikreket? Mikor Å‘k vÃ©gig itthon voltak? Te pedig Ã°jra Ã©letveszÃ©lybe sodortad magadat? MiÃ©rt nem jÃ¶ttÃ©l vissza Asztriddal? MiÃ©rt indultÃ¡l tovÃ¡bb?

-AzÃ©rt ez Ã-gy nem igaz. Nem sodortam magamat Ã©letveszÃ©lybe.

-Akkor a hÃ³viharban valÃ³ rÃ¶pkÃ¶dÃ©st egy mÅ±farokkal rendelkezÅ‘ sÃ¡rkÃ¡nnyal minek hÃ-vod?

-Nem tudtam volna nyugodtan hazarepÃ¼lni abban a tudatban, hogy az

ikrek valahol odakinn vannak! Biztosra kellett mennem Ã©sâ€¦ JÃ¶jjek haza Asztriddal mikor Å‘k ki tudja hol vannak?! Ezt te sem gondolhattad komolyanâ€¦

-Hablaty, elÃ©g! â€“ szÃ³l rÃ¡m mÃ©rgesen apÃ¡m Ã©s Ã©n Ã©rzem, hogy ezÃºttal messzire mentem. CsÃ¶ndben nÃ©zem apÃ¡mat, aki mÃ©rgesen nÃ©z vissza rÃ¡m. â€“ MiÃ©rt nem fogod fel, hogy ez most komoly? HadÃ¼zenetet kaptunk, Ã©s ha a sÃ¡rkÃ¡nyokkal lett volna valami problÃ©ma, akkorâ€¦

-VÃ¡rj, mi? HadÃ¼zenetet kaptatok? â€“ indulok dÃ¶bbenten az asztalhoz, ahol egy nyÃ-lra tekert Ã¼zenet Ã¡llt. Fejjel lefelÃ© volt, Ã©s csak nÃ©hÃ¡ny szÃ³t tudtam elolvasni mielÅ‘tt apÃ¡m elkapta volna a lapot elÅ‘lem. â€“ MiÃ©rt nem ezzel kezdted? Valami komoly dolog?

-Ne tereld el a mondanivalÃ³mat. Hablaty, ideje lenne komolyan venni a dolgokat. Nem rÃ¶pkÃ¶dhetsz,Ã¡llandÃ³an Ã¶ssze-vissza, amikor neked tetszik. Fogadd el, hogy kÃ¶telessÃ©geid vannak!

-Te mÃ©gis mirÅ‘lâ€¦. â€“ mÃ©g be sem fejezem a kÃ©rdÃ©st, amikor rÃ¡jÃ¶vÃ¶k, hogy apÃ¡m mire gondolt. Hogy miÃ©rt nem voltam itthon az elmÃºlt napokban. â€“ Azt hiszed, hogy szÃ¡ndÃ©kosan repÃ¼ltem el? Hogy tudtam az ikrekrÅ‘l? Hogy le akartam lÃ©pni?

ApÃ¡m nem vÃ¡laszol, csak csendben mÃ©reget engem, Ã©s ez nagyon szÃ-ven Ã¼t. TÃ©nyleg azt hiszi, hogy ilyen felelÅ‘tlen lennÃ©k?

-TÃ©nyleg ilyennek gondolsz engem? â€“ tÃ¶rÃ¶m meg az idegÅ‘rlÅ‘ csÃ¶ndet.

-Feladataid vannak Hablaty, amiketâ€¦

-Tudom Ã©n is, hidd el! Nem vagyokâ€¦

-Egyszer fÅ‘nÃ¶k leszel Hablaty! Ezt nem szabad elfelejtened! Nem lehetsz ilyen nemtÃ¶rÅ‘dÃ¶m! A sajÃ¡t szÃ³rakozÃ¡sodnÃ¡l elÅ‘rÃ©bb kell helyezned a nÃ©ped szÃ¼ksÃ©gleteit! â€“ vÃ¡gja a fejemhez apÃ¡m, mire dÃ¶bbenten hÃ¡trÃ¡lok nÃ©hÃ¡ny lÃ©pÃ©st. MÃ©g soha nem beszÃ©ltÃ¼nk errÅ‘l a tÃ©mÃ¡rÃ³l. Soha. Azt persze tudtam, hogy egyszer Ã©n leszek a fÅ‘nÃ¶k, de ahogy Ã-gy letÃ¡madottâ€¦

-Hogy Ã©rted, hogy nemtÃ¶rÅ‘dÃ¶m? â€“ kÃ©rdezem halkan.

-Hablaty, ezt nem kÃ©rdezheted komolyan! NÃ©zz kÃ¶rbe! Igen, elhoztad a bÃ©kÃ©t a sÃ¡rkÃ¡nyokkal, deâ€¦ azÃ³ta semmit nem csinÃ¡ltÃ¡l. EljÃ¡rsz felfedezni, veszÃ©lyekbe sodord sajÃ¡t magadat Ã©s nÃ©ha a tÃ¶bbi sÃ¡rkÃ¡nylovas Ã©letÃ©t is! Ezt nem folytathatod tovÃ¡bb. FÅ‘leg nem Ã-gy.

-Mi a baj azzal, hogy feltÃ©rkÃ©pezem a kÃ¶rnyezÅ‘ szigeteket? Az, hogy valami hasznosat is csinÃ¡lok?

-De ha egyszer ez nem hasznos! Egyszer mÃ©g meg fogsz sÃ©rÃ¼lni vagy elkapnak Ã©s akkor mi lesz? Hogy mÃ¡szol ki majd ebbÅ‘l? Ideje lenne felkÃ©szÃ¼lnÃ¶d a jÃ¶vendÅ‘beli feladatokra, mertâ€¦.

-Azt akarod, hogy adjam fel minden elvemet? Hogy adjam fel sajÃ¡t magamat? â€“ kÃ©rdezem kicsit megtÃ¶rten. â€“ Ezt nem vÃ¡rhatod el

tÅ‘lem. Ezt nem fogom megtenniâ€¦

-Hablatyâ€¦

-Nem, ezt nem! Nem fogom hagyni, hogy kÃ©nyed-kedved szerint alakÃ-tgasd az Ã©letemet.

-ElÃ©g legyen! Feladataid vannak, amiket ha szeretnÃ©d, ha nem, de el kell lÃ¡tnod! Ha elfogadod, ha nem, de egyszer fÅ‘nÃ¶k leszel Ã©s muszÃ¡j lesz dÃ¶ntÃ©seket hoznod. MuszÃ¡j lesz, mivelâ€¦ ez a sorsod, fiam.

-Ã‰s ha Ã©n nem akarom ezt?

-Az kÃ¡r mivel ez valami olyan dolog, amibe nincs beleszÃ³lÃ¡sod!

Erre aztÃ¡n mindketten elhallgatunk. MÃ©g soha nem veszem Ã-gy Ã¶ssze az apÃ¡mmal. Egyszer sem. MÃ©g amikor kitagadott, az sem volt ehhez foghatÃ³. MielÅ‘tt bÃ¡rmelyikÃ¼nk is akÃ¡r csak egy szÃ³t is szÃ³lhatna, hallom, hogy nyÃ-lik az ajtÃ³ Ã©s belÃ©p rajta BÃ©lhangos.

-Csak nem zavartam meg valamit? â€“ kÃ©rdezi vidÃ¡man. Amikor megÃ©rzi a feszÃ¼ltsÃ©get, mÃ¡ris idegesebben folytatja. â€“ De ha mÃ©gis, akkor elmehetek, kÃ©sÅ‘bb is visszajÃ¶hetek egyeztetni a dolgokat PlÃ©hpofÃ¡val. Nincs semmi komoly, csak a hajÃ³kkal lenne valamiâ€¦

Maradj csak, nem zavartÃ¡l meg semmit. â€“ mondom szÃ¡momra is idegen hangon. ApÃ¡mmal mÃ©g mindig farkasszemet nÃ©zek, Ã-gy lÃ¡tom, hogy mit vÃ¡ltanak ki belÅ‘le a szavaim. -Ã‰pp indulni kÃ©szÃ¼ltem Fogatlannal. Tudod talÃ¡ltam nÃ©hÃ¡ny feltÃ©rkÃ©pezetlen terÃ¼letet.

-Hablaty, eztâ€¦

-Nyugodtan beszÃ©ljÃ©tek csak meg a dolgokat. Ez biztos fontosabb, mint amirÅ‘l mi beszÃ©ltÃ¼nk.

-Hablaty! ElÃ©g.. â€“ apÃ¡m Ã©pp elindulna felÃ©m, amikor Ã©n megfordulok, kilÃ©pek a szabadba Ã©s bevÃ¡gom magam mÃ¶gÃ¶tt az ajtÃ³t.

Fogatlan ott fekszik a fÃ¶ldÃ¶n, Ã©s engem vÃ¡r. ElÃ©gre megÃ-gÃ©rtem Asztridnak, hogy beszÃ¡molok neki a tÃ¶rtÃ©nekrÅ‘l. Ahogy elindulok felÃ©, Ã©rzem, hogy a kÅ‘ Ãºjra hozzÃ¡Ã©r a bÅ‘rÃ¶mhÃ¶z.

-VÃ©gre itt vagy! Mi tartott eddig? â€“ kÃ©rdezi vidÃ¡man, Ã¡m Ã©n nem vÃ¡laszolok azonnal, csak felÃ¼lÃ¶k a hÃ¡tÃ¡ra, Ã©s kÃ©rem, hogy induljon. Å• egy szÃ³ nÃ©lkÃ¼l felszÃ¡ll, de amint a kikÃ¶tÅ‘t is elhagytuk, aggÃ³dva szÃ³l hozzÃ¡m. â€“ **Valami baj van?**

-Nincs semmi komoly. â€“ vÃ¡laszolom kicsit mereven. â€“ Csak akadt nÃ©mi dolgunk. Benne vagy? â€“ kÃ©rdezem vidÃ¡man, pedig szÃ-vem szerint kiabÃ¡lnÃ©k. De mÃ¡r csak miatta sem borulhatok ki.

-Mi az hogy! â€“ vÃ¡laszolja vidÃ¡man, azzal begyorsÃ-t Ã©s messze magunk mÃ¶gÃ¶tt hagyva a falut elindulunk a nyÃ-lt Ã³ceÃ¡n felÃ©.

7. A sziget:1rÃ©sz

Na itt is lenne a folytatÃ¡s. :) Ã•gÃ©rem, a 8. rÃ©sszel is sietek, de lehet, hogy arra kicsit tÃ¶bbet kell vÃ¡rni, de lehet, hogy mÃ¡r a hÃ©tvÃ©gÃ©n, akÃ¡r mÃ¡r holnap fent lesz. :9 AttÃ³l fÃ¼gg, hogy mennyi idÅ‘m jut rÃ¡. :) TovÃ¡bbra is szÃ-vesen fogadok minden egyes kis Ã©szrevÃ©telt,Ã¶tletet,kritikÃ¡t. :) Igyekszem hosszabb rÃ©szeket hozni(ez pÃ©ldÃ¡ul a 2. leghosszabb lett vÃ©gÃ¼l. :)) Ã©s most mÃ¡r odafigyelek arra is hogy ViharbogÃ¡r ViharbogÃ¡r legyen Ã©s ne csak simÃ¡n BogÃ¡r. :)

* * *

><p>A sziget 1. rÃ©sz<p>

Ã“rÃ¡k Ã³ta repÃ¼ltÃ¼nk mÃ¡r megÃ¡llÃ¡s nÃ©lkÃ¼l. Ã‰n a gondolataimba merÃ¼lve fekÃ¼dtem el Fogatlan hÃ¡tÃ¡n. MiÃ©rt? MiÃ©rt mondta nekem apÃ¡m ezeket? RÃ¡szolgÃ¡ltam volna? Vajon tÃ©nyleg igaza volt vagy..

-Biztos minden rendben van? â€“ rÃ¡z fel a tÅ±nÅ‘dÃ©sembÅ‘l Fogatlan.

-Persze, ne aggÃ³dj.. csak elmerÃ¼ltem egy kicsit a gondolataimban. â€“ veregetem meg Ã³vatosan az oldalÃ¡t.

-Ã‰rtem. â€“vÃ¡laszolja Ã©s Ã-gy csÃ¶ndben repÃ¼lÃ¼nk tovÃ¡bb nÃ©hÃ¡ny percig. â€“ **TÃ©nyleg nincs valami, amiben segÃ-thetnÃ©k?**

-Nem nincs, de Ã-gÃ©rem, amint lesz valami szÃ³lok. â€“ mondom, mikÃ¶zben felÃ¼lÃ¶k Ã©s odahajolok a fejÃ©hez. â€“ De egyelÅ‘re az is elÃ©g hogy itt vagy mellettem. â€“ simogatom meg a fejÃ©t mire vÃ¡laszul dorombolni kezd.

-Sose hagylak majd magadra, ezt megÃ-gÃ©rhetem.

-KÃ¶sz pajti. â€“ mondom Ã©s igyekszem uralkodni az Ã©rzelmeimen.

Fogatlan kÃ©pes volt elfogadni olyannak amilyen vagyok, nem vÃ¡rta el, hogy megvÃ¡ltozzak. Akkor apÃ¡m miÃ©rt nem kÃ©pes erre? Vagy velem van a baj? Nagyot sÃ³hajtva dÅ‘lÃ¶k el Ãºjra Fogatlan hÃ¡tÃ¡n. MÃ¡r nagyon kÃ©sÅ‘re jÃ¡r, az Ã©g is tele van csillagokkal. EgyszerÅ±en csodaszÃ©pek. Mennyi idÅ‘t tÃ¶ltÃ¶ttem mÃ©g rÃ©gebben azzal, hogy az eget nÃ©ztem az ablakombÃ³l minden este. Mennyit gondoltam ilyenkor anyÃ¡ra. Vagy arra hogy az apÃ¡m bÃ¡rcsak elfogadna engem Ã©s itt lenne velem, mellettem lenne amikor szÃ¼ksÃ©gem lenne rÃ¡. KicsikÃ©nt, vagyis kisebbkÃ©nt mindig is Ã¡mulatba ejtettek a csillagok. AkÃ¡rcsak most is.

-GyÃ¶nyÃ¶rÅ±ek, nem igaz? â€“ hallom Fogatlan hangjÃ¡t.

-Igen, azok. â€“ sÃ³hajtok egyet. â€“ Mit gondolsz, milyen messze van innen a legkÃ¶zelebbi szÃ¡razfÃ¶ld? Biztos fÃ¡radt vagy mÃ¡r, elvÃ©gre alig tudtÃ¡l pihenni az egÃ©sz napos repÃ¼lÃ©s utÃ¡n.

-Szerintem mÃ¡r nincs messze. Akkor merre induljunk? â€“ rÃ¡zza meg magÃ¡t mire halkan felnevetek.

-Amerre csak akarsz. RÃ¡d bÃ-zom a dÃ¶ntÃ©st.

-Akkor jobb, ha kapaszkodsz! â€“ azzal belegyorsÃ-t, Ã©n pedig nevetve Ã¼lÃ¶k fel a nyeregben Ã©s hajolok elÅ‘re a fejÃ©hez.

-Na, lÃ¡ssuk, mennyire tudunk gyorsak lenni**.** â€“ azzal Ã¡llÃ-tok a farokszÃ¡rnyon Ã©s Ã-gy repÃ¼lÃ¼nk tovÃ¡bb, jÃ³kedvÅ±en Ã©s felszabadultan.

* * *

><p>-Itt mÃ¡r jÃ³ lesz? â€“ kÃ©rdezem meg nÃ©hÃ¡ny percnyi repÃ¼lÃ©s utÃ¡n. De mÃ©g milyen repÃ¼lÃ©s volt! Teljesen felvillanyozott. VÃ©gre Ãºjra boldognak Ã©rzem magamat. Vagy legalÃ¡bbis boldogabbnak.<p>

-Nyugi, nemsokÃ¡ra ott leszÃ¼nk.

-MÃ©gis hol? ErrefelÃ© ha jÃ³l emlÃ©kszem, mÃ©g egyszer sem jÃ¡rtunk.

-BÃ-zz bennem, imÃ¡dni fogod a helyet. â€“forgatja a szemÃ©t Fogatlan a kÃ©rdÃ©seimre. â€“ **Csak vÃ¡rd ki a vÃ©gÃ©t!**

-Rendben. â€“ egyezek bele, de biztos vagyok benne, hogy hallani lehet a hangomon, hogy vannak kÃ©tsÃ©geim a helyzettel kapcsolatban. Egy nagyot sÃ³hajtva dÅ‘lÃ¶k el Ãºjra Fogatlan hÃ¡tÃ¡n. MÃ¡r jÃ³ ideje repÃ¼lÃ¼nk, talÃ¡n Ã³rÃ¡k Ã³ta, de annyira nem izgat a dolog. Fogatlan itt van velem, mellette biztonsÃ¡gban vagyok.

-Itt is lennÃ©nk. â€“ rÃ¡z fel Fogatlan a szendergÃ©sembÅ‘l. Ahogy felÃ¼lÃ¶k, meglÃ¡tok egy kisebb szigetet. A kÃ¶vetkezÅ‘ pillanatban pedig Fogatlan mÃ¡r landol is egy kisebb tÃ³ mellett.

Amint leszÃ¡llok a barÃ¡tom hÃ¡tÃ¡rÃ³l, elindulok szÃ©tnÃ©zni. A sÃ¶tÃ©t miatt mÃ¡r alig lehet lÃ¡tni valamit, de a tÃ³, Ã-gy a csillagok fÃ©nyÃ©t visszaverve valami csodÃ¡latos Ã©s misztikus.

-Van erre egy barlang, ott Ã©jszakÃ¡zhatnÃ¡nk, aztÃ¡n pedig holnap elintÃ©zhetnÃ©nk azt a fontos dolgot, amit az indulÃ¡skor emlÃ-tettÃ©l. â€“ erre aztÃ¡n nem tudok mit mondani. Az teljesen kiment a fejembÅ‘l, hogy Fogatlan semmit nem tud az apÃ¡mmal valÃ³ ,,beszÃ©lgetÃ©srÅ‘l".

Ã•m ekkor mÃ¡s is leesik. A hadÃ¼zenet. Az egy dolog,hogy az apÃ¡m nagyon gyorsan elkapta elÅ‘lem a levelet, de az hogy mÃ©g fejjel lefelÃ© is volt, az csak nehezÃ-tett a dolgon. Egy mondatra viszont tisztÃ¡n emlÃ©kszem.

Ha nem , akkor jobban jÃ¡r, ha felkÃ©szÃ¼l a legrosszabbra. Ã–tletem sincs, hogy ez mit jelent, de nem tetszik. Kicsit sem.

Ahogy csÃ¶ndben ballagok a barlang felÃ©, eszembe jut Asztrid. Te jÃ³ Ã©g, egy szÃ³ nÃ©lkÃ¼l otthagytam! Pedig megbeszÃ©ltÃ¼k, hogy

talÃ¡lkozunk az arÃ©nÃ¡nÃ¡l. Biztos nagyon ki van akadva rÃ¡m. _HÃ¡t, kellemes lesz a viszontlÃ¡tÃ¡s_, gondolom magamban ironikusan. Amikor odaÃ©rek a barlanghoz, meglÃ¡tom, hogy Fogatlan mÃ¡r kÃ©nyelmesen heverÃ©szik a tÅ±z mellett.

-Gondoltam nem Ã¡rt, ha gyÃºjtok egy kis tÃ¼zet. â€“ mentegetÅ‘zik. â€“ **Gondoltam, Ã-gy hÃ¡tha kicsit otthonosabbnak hat a barlang.**

-KÃ¶sz szÃ©pen pajti. â€“ vakargatom meg az Ã¡llÃ¡t, mire dorombolni kezd.

-Ez volt a legkevesebb. â€“ dorombolja.

-Ideje lenne lefekÃ¼dni,nem gondolod? â€“ kÃ©rdezem meg tÅ‘le nÃ©hÃ¡ny percnyi vakargatÃ¡s utÃ¡n.

**-De, egyetÃ©rtek. AztÃ¡n holnap reggel fogunk nÃ©hÃ¡ny halat Ã©s intÃ©zhetjÃ¼k is a dolgokat. **

-Igen, persze.. â€“ motyogom nem tÃºl meggyÅ‘zÅ‘en, azzal leterÃ-tem a tÃ©li kabÃ¡tomat a fÃ¶ldre a tÅ±z mellÃ© Ã©s rÃ¡fekszem.

-HÃ©hÃ©, mÃ©gis mit gondolsz,mit csinÃ¡lsz?! â€“ kÃ©rdezi Fogatlan dÃ¶bbenten.

-Ã–.. lefekszem aludni?

-A hideg fÃ¶ldre? Ã‰sznÃ©l vagy te? MÃ©g a vÃ©gÃ©n megfÃ¡zol!

-De hÃ¡t itt a tÅ±z, nem lesz semmi bajom. â€“ mondom kicsit sÃ©rtetten. MiÃ©rt gondolja mÃ©g Fogatlan is azt, hogy ilyen felelÅ‘tlen volnÃ©k?

-Biztos vagyok benne, hogy valami bajod lenne, ha hagynÃ¡lak Ã-gy aludni. â€“ morogja, azzal felÃ¡ll az eddigi fekhelyÃ©rÅ‘l Ã©s ideballag a hÃ¡tam mÃ¶gÃ©. â€“ **Ã‰s mÃ¡r csak az hiÃ¡nyzik, hogy beteg legyÃ©l.**

-TÃºlreagÃ¡lod a dolgokat. â€“ forgatom a kifakadÃ¡sÃ¡ra a szememet, mire Å‘ is szemforgatÃ¡ssal vÃ¡laszol.

Ã“vatosan lefekszik mÃ¶gÃ©m Ã©s betakar az egyik szÃ¡rnyÃ¡val. A kÃ¶vetkezÅ‘ pillanatban pedig kellemes melegben talÃ¡lom magamat. Fogatlan szÃ¡rnya alatt mÃ¡r a barlangban is kellemes meleg volt, de ez most valahogy mÃ¡s. Csak nem tudom, hogy miÃ©rt. Ã‰s ekkor dÃ¶bbenek rÃ¡, hogy eddig majd megfagytam.

-Ã•gy ni. Most mÃ¡r biztosan se megfagyni, se bajba keveredni nem fogsz. â€“ dorombolja.

-KÃ¶sz pajti. â€“ hÃ¡lÃ¡lkodok neki csendesen Ã©s Ã³vatosan kÃ¶zelebb bÃºjok az oldalÃ¡hoz. A bajba keveredÅ‘s kis megjegyzÃ©sÃ©t pedig most az egyszer figyelmen kÃ-vÃ¼l hagyom. â€“ JÃ³ Ã©jt pajti.

-Neked is Hablaty, neked is. â€“ vÃ¡laszolja a barÃ¡tom, Ã©s a kÃ¶vetkezÅ‘ pillanatban elnyom az Ã¡lom.

* * *

><p>Hibbant szigetÃ©n ekÃ¶zben sem Ã¡llt meg az Ã©let. Mindenki tette a dolgÃ¡t, az ikrek valami rosszasÃ¡gban sÃ¡ntikÃ¡ltak, HalvÃ©r Ã©pp BÃ¼tyÃ¶kkel volt el valahol, TakonypÃ³c pedig a kis GusztÃ¡vot ,,oktatta".<p>

A felnÅ‘ttek viszont korÃ¡ntsem voltak ilyen nyugodtak. Mindenki a csatÃ¡ra kÃ©szÃ¼lt, mivel abban mindenki biztos volt, hogy sor fog kerÃ¼lni rÃ¡.

Asztrid viszont nem csinÃ¡lt semmit, csak vÃ¡rt Ã©s vÃ¡rt. VÃ¡rta, hogy Hablaty vÃ©gre megÃ©rkezzen a hÃ-rekkel az arÃ©nÃ¡hoz. Ã•m nem jÃ¶tt.

-Nagyon nem tetszik ez nekem kislÃ¡ny, mÃ¡r itt kÃ©ne lenni. â€“ fordultam oda ViharbogÃ¡rhoz Ã©s Ã³vatosan megvakargattam az Ã¡lla alatt. â€“ MÃ¡r itt kÃ©ne lennie a fiÃºknak.

Ã‰s ekkor meghallottam. Azt a hangot, amitÅ‘l eddigi Ã©letemben, ha nem is mutattam, de mindig is rettegtem. Az Ã©jfÃºriÃ¡k jellegzetes visÃ-tÃ³-hangjÃ¡t.

Na, vÃ©gre, mÃ¡r ideje volt, gondoltam magamban. Ã•m HablatyÃ©k nem Ã¡lltak meg. SÅ‘t, begyorsÃ-tottak Ã©s a nyÃ-lt Ã³ceÃ¡n felÃ© vettÃ©k az irÃ¡nyt.

-HÃ©kÃ¡s, errÅ‘l nem volt szÃ³! â€“ kiÃ¡ltottam fel Ã©s azonnal felugrottam ViharbogÃ¡r hÃ¡tÃ¡ra. â€“ GyerÃ¼nk kislÃ¡ny, kapjuk el Å‘ket! Tartoznak nekÃ¼nk egy kis magyarÃ¡zattal!

* * *

><p>Egy egÃ©sz Ã©jszaka. Hablaty egy egÃ©sz Ã©jszakÃ¡t volt mÃ¡r tÃ¡vol. Nem mintha nem tÃ¶rtÃ©nt volna mÃ¡r ilyen korÃ¡bban, de akkor is aggaszt a dolog. FÅ‘leg az, ahogy Hablattyal beszÃ©ltem. Lehet, hogy csak tÃºlreagÃ¡ltam a dolgokat? Nem, Hablatynak ideje lenne megtanulni, hogy feladatai vannak Ã©s kÃ¶telezettsÃ©gei. Amiket nagyrÃ©szt teljesÃ-teni is szokott. LemondÃ³an sÃ³hajtok. Az viszont ahogy kifakadt, amikor megemlÃ-tettem neki, hogy egy nap Ã¡tveszi a helyemet, nagyon fÃ¡jt. ElvÃ©gre Å‘ az Ã¶rÃ¶kÃ¶sÃ¶m, a fiam. De akkor miÃ©rt nÃ©zett ki olyan sebzettnek? Mintha csak azt mondtam volna neki, hogy soha tÃ¶bbet nem repÃ¼lhet, vagy soha tÃ¶bbÃ© nem talÃ¡lkozhat Fogatlannal. Egy biztos, hogy egy nyugodtabb hangvÃ©telÅ± beszÃ©lgetÃ©s sorÃ¡n tisztÃ¡znunk kell a dolgokat. Ã•m ekkor meghallom, hogy sÃ¼rgÅ‘s lÃ©ptek igyekeznek a hÃ¡z felÃ© Ã©s a kÃ¶vetkezÅ‘ pillanatban benyit BÃ©lhangos.<p>

-PlÃ©hpofa, itt az idÅ‘, indulnunk kell.

8. A sziget:2rÃ©sz

A/N: Skacok, csodÃ¡sak vagytok! :D A sztori megtekintÃ©se mÃ¡r 200 fÃ¶lÃ¶tt jÃ¡r! :D BearanyoztÃ¡tok a hÃ©tvÃ©gÃ©met. Ã•me, itt is az Ã-gÃ©rt folytatÃ¡s. Az eddigi leghosszabb, majdnem 1400(pontosan 1355) szÃ³. :D Igyekszem kÃ©tnaponta hozni a folytatÃ¡sokat, de ha nem jÃ¶n Ã¶ssze, akkor is, minden hÃ©ten lesz legalÃ¡bb egy frissÃ-tÃ©s! TovÃ¡bbra is szÃ-vesen vÃ¡rom a

vÃ©lemÃ©nyeiteket/Ã¶tleteiteket/kritikÃ¡itokat!

* * *

><p>A sziget, 2.rÃ©sz<p>

- Minden kÃ©szen van? â€“ fordulok oda BÃ©lhangoshoz.

- Igen, minden kÃ©szen Ã¡ll. MÃ¡r csak a sÃ¡rkÃ¡nylovasainkat kÃ©ne elÅ‘kerÃ-teni, bÃ¡r ki tudja, talÃ¡n jobban jÃ¡rnÃ¡nk, ha ezt a nÃ©gy tÃ¶kfilkÃ³t itthon hagynÃ¡nk.

- NÃ©gy? Nem hatan vannak?

- HÃ¡t Hablaty mÃ©g nem jÃ¶tt vissza Ã©s Asztridot sem talÃ¡lom sehol. â€“ vakarja meg idegesen a fejÃ©t BÃ©lhangos. â€“ Most Ã©pp mivel sikerÃ¼lt elriasztanod a fiadat? JÃ³ tudom, nem rÃ¡m tartozik. â€“ vÃ¡gja rÃ¡ BÃ©lhangos, amikor meglÃ¡tja az arcomat.

Ezt nem tudom elhinni. ElÅ‘bb Hablaty, most pedig Asztrid lÃ©p le. Nincsenek illÃºziÃ³im, tudom, hogy Asztrid Hablaty utÃ¡n indult. De ez akkor is nagy csapÃ¡s lesz nekÃ¼nk. KÃ©t sÃ¡rkÃ¡ny, egy erÅ‘s viking harcosâ€¦ Ã©s persze Hablaty. Nem mintha a fiam nem lenne hasznos, de Å‘ sosem volt.. igazi viking. A gondolkodÃ¡s, a taktikai oldala mindig is erÅ‘sebb volt.

-SzÃ³lj akkor az itt maradt lovasoknak, hogy egy Ã³rÃ¡n belÃ¼l indulunk.

-Rendben. Ã‰s mi lesz, ha Hablatyâ€¦

-Ã•rok egy levelet, hogy hol vagyunk.

-Biztos jÃ³ Ã¶tlet ez? Nem mintha nem bÃ-znÃ©k benned fÅ‘nÃ¶k, de..

-A problÃ©mÃ¡imat bÃ-zd csak rÃ¡m! Tudom kezelni Å‘ket!

-Ha te mondod fÅ‘nÃ¶k. â€“ mondja BÃ©lhangos Ã©s elindul kifelÃ© a hÃ¡zbÃ³l. â€“ Ha te mondod.

* * *

><p>Egy egÃ©sz Ã©jszaka, lassan egy egÃ©sz Ã©jszakÃ¡n Ã¡t prÃ³bÃ¡ltuk megtalÃ¡lni a fiÃºkat Ã©s mÃ©g mindig semmi. Persze, egy Ã©jfÃºriÃ¡t kÃ©sÅ‘ este megtalÃ¡lni. Olyan mintha az ikreket valami Ã©rtelmes dologra akarnÃ¡d rÃ¡venni.

-KislÃ¡ny, mit gondolsz, merre mehettek? â€“ hajolok oda ViharbogÃ¡r fejÃ©hez. â€“ Nem tudnÃ¡d megtalÃ¡lni Å‘ket esetleg valami alapjÃ¡n? Nem tudnÃ¡d kÃ¶vetni a szagukat?

ViharbogÃ¡r vÃ¡laszul mormog valamit. De mÃ¡r biztos fÃ¡radt. Ahogy szÃ©tnÃ©zek, csak a sÃ¶tÃ©t tengert Ã©s a csillagokat lÃ¡tok. TÅ‘lÃ¼nk jobbra pedig feltÅ±nik egy aprÃ³ sziget. EsÃ©lyÃ¼nk nincs Fogatlan ilyen idÅ‘ben megtalÃ¡lni, akÃ¡r fÃ¶lÃ¶ttÃ¼nk is repÃ¼lhetne, mi akkor se szÃºrnÃ¡nk ki. Ã‰s az sem Ã¡rthat, ha lepihenÃ¼nk egy kicsit. Egy lemondÃ³ sÃ³hajjal egyÃ¼tt Ã³vatosan a sziget felÃ© fordÃ-tom Viharbogarat.

-GyerÃ¼nk kislÃ¡ny, pihenjÃ¼nk le egy kicsit, majd holnap reggel folytatjuk a keresÃ©st.

* * *

><p>ElÅ‘szÃ¶r nem is tudom megmondani, hogy hol vagyok. AztÃ¡n szÃ©p lassan beugranak a tegnapi nap esemÃ©nyei. HÃ¡t persze, egy szigeten vagyok, pontosabban egy barlangban Ã©s Fogatlan szÃ¡rnya alatt fekszem. TalÃ¡n nem Ã¡rtana, ha aludnÃ©k mÃ©g egy kicsit. Ã•m ekkor valami furcsa hangot hallok kÃ-vÃ¼lrÅ‘l. ElÅ‘szÃ¶r semmit nem Ã©rtek, Ã¡m mintha a hang egyre kÃ¶zelebb jÃ¶nne. Ã“vatosan megprÃ³bÃ¡lok kimÃ¡szni Fogatlan szÃ¡rnya alÃ³l, amikor a hang elhallgat. Ez azÃ©rt zavarÃ³. Most csak kÃ©pzeltem ezt a hangot vagy tÃ©nyleg volt itt valaki? Ã•m a mozgolÃ³dÃ¡sommal felÃ©bresztettem Fogatlant.<p>

-Hablaty? Mi a baj, miÃ©rt nem alszol?

-Nincs semmi baj, csak mintha hallottam volna valakit.

-Biztos csak valami rÃ©m lesz, aki Ã¶sszeveszett valamelyik testvÃ©rÃ©vel. â€“ forgatja, a szemeit Fogatlan mikÃ¶zben felemeli felÅ‘lem a szÃ¡rnyÃ¡t. â€“ **De lassan amÃºgy is ideje lett volna felkelni. ElvÃ©gre van valami fontos elintÃ©znivalÃ³nk.**

-Ja igen, tÃ©nyleg. â€“ sÃ³hajtok lemondÃ³an. EbbÅ‘l hogy fogok kimÃ¡szni?

-Biztos minden rendben?

-Igen, teljesen biztos.

-Csak mivel szerintem nem igazÃ¡n nÃ©znek ki jÃ³l a dolgok. â€“ nÃ©z rÃ¡m kÃ©rdÅ‘n, mire Ã©n kitartÃ³an a fÃ¶ldet kezdem el bÃ¡mulni.

-Mondd pajti, de kÃ©rlek teljesen Å‘szintÃ©n, szerinted tÃ©nyleg felelÅ‘tlen lennÃ©k? â€“ kÃ©rdezem nÃ©hÃ¡ny percnyi kÃ-nos csÃ¶nd utÃ¡n.

-Na jÃ³, ez mÃ©gis honnan jÃ¶tt?

-Az nem lÃ©nyeges most, csak szeretnÃ©m hallani a vÃ¡laszodat. Ã•szintÃ©n.

-Ã•szintÃ©n? NÃ¡lad kÃ¶telessÃ©gtudatosabb vikinget nem ismerek. MÃ©g hogy felelÅ‘tlen lennÃ©lâ€¦ Na jÃ³, az igaz, hogy nÃ©ha kicsit szÃ©tszÃ³rt vagy, meg nÃ©ha nehezen tudsz egy dologra koncentrÃ¡lni, de amikor kell, akkor mindig odateszed magadat Ã©s amikor valamelyikÃ¼nknek szÃ¼ksÃ©ge van valamire, mindig szÃ¡mÃ-thatunk rÃ¡d. Mindig. TehÃ¡t ha **_engem **_**kÃ©rdezel, akkor egyÃ¡ltalÃ¡n nem vagy felelÅ‘tlen, sÅ‘t, a tÃ¶kÃ©letes ellentÃ©te, na, jÃ³ egy kÃ©t botlÃ¡s mindenkinek belefÃ©r, de akkor is.**

-KÃ¶sz pajti. â€“ mondom halkan, majdnem suttogva.

-BÃ¡rmikor. â€“ jÃ¶n oda hozzÃ¡m Ã©s Ã³vatosan nekem dÃ¶rgÃ¶li a fejÃ©t, mire Ã©n erÅ‘sen Ã¡tkarolom a nyakÃ¡t. Ã‰s Ã-gy Ã¼lÃ¼nk ott a barlangban nÃ©hÃ¡ny percig. Fogatlan kÃ©pes volt elfogadni olyannak, amilyen vagyok, akkor apÃ¡m miÃ©rt nem? MiÃ©rt nem kÃ©pes erre?

Biztosan velem van a baj, de akkor is, mit Ã¡rtottam Ã©n neki? Annyi Ã©ven Ã¡t eltaszÃ-tott magÃ¡tÃ³l, Ã©s amikor vÃ©gre jÃ³l kezdenek alakulni a dolgok, jÃ¶n egy ilyennelâ€¦

-Ideje lenne reggelizni, nem gondolod? â€“ tÃ¶ri meg a csÃ¶ndet Fogatlan. â€“ **Ã‰s aztÃ¡n szÃ©t is nÃ©zhetnÃ©nk egy kicsit a szigeten.**

-Benne vagyok. â€“ mondom Ã©s mosolyogva kÃ¶vetem Fogatlant a tÃ³ felÃ©.

* * *

><p>Nem aludtam valami jÃ³l. EgÃ©sz Ã©jjel csak a fiÃºkra tudtam gondolni, pontosabban Hablatyra. Magamnak sem akarom bevallani, de aggÃ³dom miatta. Nem vall rÃ¡, hogy egyszer csak Ã-gy egy szÃ³ nÃ©lkÃ¼l fogja magÃ¡t Ã©s elrepÃ¼l. FÅ‘leg Ãºgy, hogy megbeszÃ©ltÃ¼k, hogy az arÃ©nÃ¡nÃ¡l talÃ¡lkozunk. Ã•gy aztÃ¡n nem meglepÅ‘, hogy amint a nap elsÅ‘ sugara elÅ‘bukkant a horizont mÃ¶gÃ¼l Ã©n talpra ugrottam Ã©s Viharbogarat is felkeltettem.<p>

-GyerÃ¼nk kislÃ¡ny, van kÃ©t jÃ³madarunk, akiket nem Ã¡rtana, ha megtalÃ¡lnÃ¡nk.

* * *

><p>Hihetetlen, hogy milyen gyorsan elment a nap. De biztos amiatt tÅ±nik ilyennek, mivel tÃ©l van, Ã©s mostansÃ¡g mÃ¡r korÃ¡n sÃ¶tÃ©tedik. A naplemente miatt az Ã©g csodÃ¡latos arany, narancs Ã©s rÃ³zsaszÃ-n szÃ-nekben pompÃ¡zik. Mintha csak valami Ã¡lomvilÃ¡gban lennÃ©nk.<p>

-A portyÃ¡k idejÃ©n gyakran jÃ¡rtam ide. Ha Ãºgy vesszÃ¼k, itt nÅ‘ttem fel. â€“ battyog mellÃ©m Fogatlan.

-MegÃ©rtem miÃ©rt ezt a szigetet vÃ¡lasztottad, ez valami csodaszÃ©p.

-Igen, kÃ¶nnyÅ± beleszeretni a lÃ¡tvÃ¡nyba. â€“ vÃ¡laszolja Fogatlan Ã©s Ã©pp megvakarnÃ¡m a fejÃ©t, amikor hirtelen hegyezni kezdi a fÃ¼lÃ©t Ã©s ekkor meghallom. Mintha valaki a nevÃ¼nket kiabÃ¡lnÃ¡. Nem, az nem lehet, hogy _Viharbogarat_ hallom.

-Hablaty! Fogatlan! Merre vagytok? â€“ de, ez egÃ©sz biztosan ViharbogÃ¡r lesz. De ha Å‘ itt van akkor ez azt jelenti, hogy Asztrid is vele vanâ€¦ Jaj ne, mÃ©gis mit fogok mondani neki, miÃ©rt vagyok itt?

-Ezek csak a lÃ¡nyok. â€“ vÃ¡laszolja kicsit nyugodtabban Fogatlan. â€“ **ViharbogÃ¡r meg a pÃ¡rod.**

-Asztrid nem a pÃ¡rom, csak egy nagyon kedves barÃ¡t.

-Mondj amit akarsz, de lÃ¡ttam amit lÃ¡ttam. - nevet a zavaromon Fogatlan azzal a fajta sÃ¡rkÃ¡nynevetÃ©ssel, amit csak nagy ritkÃ¡n hallat. Ekkor pedig ViharbogÃ¡r landol elÅ‘ttÃ¼nk egy igencsak pipa Asztriddal a hÃ¡tÃ¡n.

-HÃ¡t itt vagytok! Hablaty, tudod, hogy mennyi ideje kerestÃ¼nk mÃ¡r

titeket?! Csak Ã-gy egy szÃ³ nÃ©lkÃ¼l otthagytatok minket! Amikor megbeszÃ©ltÃ¼k, hogy talÃ¡lkozunk az arÃ©nÃ¡nÃ¡l! â€“ mondja nekem Asztrid, mikÃ¶zben a szemem sarkÃ¡bÃ³l lÃ¡tom, hogy FogatlanÃ©k szÃ©p lassan elsomfordÃ¡ltak a barlang felÃ©. Na szÃ©p. Ã•m ekkor Asztrid igencsak erÅ‘sen vÃ¡llba vÃ¡g.

-AÃº! Ezt most mÃ©gis miÃ©rt kaptam?

-Ezt azÃ©rt mert egy szÃ³ nÃ©lkÃ¼l otthagytÃ¡l. â€“ mondja, mire mÃ©g egyszer megÃ¼t. â€“ Ezt pedig azÃ©rt mert aggÃ³dtam miattad!

-AggÃ³dtÃ¡l miattam?

-HÃ¡t persze te bolond, hogy ne aggÃ³dtam volna! MÃ©gis miÃ©rt csinÃ¡ltad ezt? MiÃ©rt hagytÃ¡l csak Ãºgy ott?

-HÃ©, nyugi, nincs semmi baj. Itt vagyok elÅ‘tted, egÃ©szsÃ©gesen, legalÃ¡bbis eddig nem fÃ¡jt semmim. â€“ mondom Ã©s prÃ³bÃ¡lom felvidÃ-tani de lÃ¡tom az arcÃ¡n, hogy jobb, ha nem ebbe az irÃ¡nyban folytatom a mondandÃ³mat. â€“ Csak volt egy kisâ€¦ nÃ©zeteltÃ©rÃ©sÃ¼nk az apÃ¡mmal ennyi az egÃ©sz, Ã©s kijÃ¶ttem kicsit gondolkozni. Ennyi az egÃ©sz.

-Ã‰s ezt miÃ©rt nem tudtad otthon elmondani? â€“ kÃ©rdezi Ã©s lÃ¡tom, hogy ez azÃ©rt fÃ¡jt neki. Ã•m vesz egy mÃ©ly levegÅ‘t Ã©s valami olyat kÃ©rdez, amire azÃ©rt valahol szÃ¡mÃ-tottam is. â€“ Min vesztetek Ã¶ssze mÃ¡r megint?

-Semmi kÃ¼lÃ¶nÃ¶s, ne aggÃ³dj. â€“ mondom Ã©s prÃ³bÃ¡lom lerÃ¡zni, Ã¡m lÃ¡tom a szemeiben, hogy nem igazÃ¡n fog magyarÃ¡zat nÃ©lkÃ¼l elengedni. Ã‰n pedig lemondÃ³an sÃ³hajtok. â€“ MegvÃ¡dolt azzal, hogy tudtunk az ikrekrÅ‘l Ã©s szÃ¡ndÃ©kosan akartam eljÃ¶nni a szigetrÅ‘l. Hogy Ã©lvezem Ã©letveszÃ©lybe sodorni magamat. Hogy felelÅ‘tlen vagyok Ã©s azon kezdett el problÃ©mÃ¡zni, hogy hogy Ã-gy milyen fÅ‘nÃ¶k lesz majd belÅ‘lem? Egy ilyen felelÅ‘tlen, hasznavehetetlen mihasznÃ¡bÃ³lâ€¦ - na jÃ³, tudom, hogy ez nem pontosan Ã-gy tÃ¶rtÃ©nt, de valahol mÃ©gis..

-Hablatyâ€¦

-Mi van ha mÃ©gis igaza van? Ha tÃ©nyleg ilyen felelÅ‘tlen lennÃ©k? â€“ teszem fel a kÃ©rdÃ©st, ami kicsit engem is meglep. TÃ©nyleg ezÃ©rt zavart volna? Hogy nem felelnÃ©k meg az elvÃ¡rÃ¡sainak?

-Hablaty, jobb lenne, ha befejeznÃ©d azt, hogy folyton alÃ¡becsÃ¼lÃ¶d magadat. â€“ mondja Asztrid kedvesen. â€“ TÃ¶kÃ©letes lennÃ©l a feladatra! NÃ©zd csak meg, ahogy a sÃ¡rkÃ¡nyiskolÃ¡t vezetedâ€¦

-Ã‰s mi van ha mÃ©gsem?

-Hablaty, biztos vagyok benne, hogy tÃ¶kÃ©letes fÅ‘nÃ¶k leszel egyszer. MÃ©rget vennÃ©k rÃ¡. De ha ezt bÃ¡rkinek elmondod, eskÃ¼szÃ¶m, kitekerem a nyakadat! â€“ mondja komolyabban Ã©s ezzel mosolyt csal az arcodra.

-KÃ¶sz, Asztrid. â€“ mondom, Ã©s mielÅ‘tt Ã¡tÃ¶lelnÃ©m, egy puszit nyomok a homlokÃ¡ra. â€“ KÃ¶szÃ¶nÃ¶m.

-Nincs mit Hablaty. â€“ vÃ¡laszolja Ã©s egy kicsit erÅ‘sebben szorÃ-t magÃ¡hoz.

Ã‰s Ã-gy Ã¡llunk ott a tÃ³ partjÃ¡n, egymÃ¡st Ã¡tÃ¶lelve a naplementÃ©ben.

9. A sziget:3rÃ©sz

**SajnÃ¡lom, hogy ez a rÃ©sz ilyen sokÃ¡ig tartott. :/ De az elejÃ©t biztosan tÃ¶rÃ¶ltem Ã©s Ãºjraà-rtam legalÃ¡bb egyszer. MinÅ‘sÃ©gi rÃ©szeket akarok hozni nektek, nem holmi Ã¶sszecsapott fejezeteket. :) EzÃ©rt lehet az, hogy a hozzÃ¡fÅ±zÃ©seim nÃ©lkÃ¼l, ez a sztori 1451 szavas lett. :D Az abszolÃºt leghosszabb. :) TovÃ¡bbra is vÃ¡rok minden egyes Ã©szrevÃ©telt,kritikÃ¡t,Ã¶tletet a sztorihoz. :) Ja igen Ã©s indÃ-tottam egy szavazÃ¡st a profilomon. :D Ã–rÃ¼lnÃ©k ha jÃ¶nnÃ©tek Ã©s szavaznÃ¡tok. :) **

* * *

><p>-Ã‰s vÃ©gÃ¼l megtudtÃ¡l valamit apÃ¡dtÃ³l a â€¦. helyzetrÅ‘l? â€“ kÃ©rdezi Asztrid kicsit fÃ©lÅ‘sen.<p>

-HÃ¡t, _tÅ‘le_ semmi hasznÃ¡lhatÃ³t. â€“ vÃ¡laszolom Ã©s a gondolataimba merÃ¼lve nÃ©zek ki a barlangbÃ³l. â€“ MielÅ‘tt elkapta volna elÅ‘lem a lapot, ezt a mondatot lÃ¡ttam egyedÃ¼l: _Ha nem, akkor jobban jÃ¡r, ha felkÃ©szÃ¼l a legrosszabbra._

_-_HÃ¡t, ez megnyugtatÃ³. â€“ vÃ¡laszolja Asztrid Ã©s egy sÃ³hajjal nekidÅ‘l a barlang falÃ¡nak.

Fogatlan Ã©s ViharbogÃ¡r mÃ¡r rÃ©gen alszanak, kÃ©nyelmesen fekszenek a barlang hÃ¡tsÃ³ rÃ©szÃ©ben Ã©s mit sem sejtenek errÅ‘l az egÃ©szrÅ‘l. BÃ¡rcsak Ã©n is elfelejthetnÃ©m ezt az egÃ©szet. Ã•m ekkor egy hidegebb szellÅ‘ fÃºj be a barlangba Ã©s Ã-gy a tÅ±z is elalszik.

-HÃ¡t ez remek. â€“ mormogom Ã©s szorosabbra hÃºzom Ã¶sszе magamon a kabÃ¡tomat.

-NemsokÃ¡ra itt a tÃ©l. â€“ vÃ¡laszolja Asztrid a mÃ¡sik oldalrÃ³l. â€“ Bele sem akarok gondolni, hogy ez a hadÃ¼zenet Ã©s a tÃ©l egyÃ¼ttesen mit jelent majd szÃ¡munkra.

-Ã‰n se. â€“ vÃ¡laszolom halkan. Ã‰n is nekidÅ‘lÃ¶k a barlang falÃ¡nak Ã©s Ã©rzem, hogy nem kell mÃ¡r sok ahhoz, hogy elnyomjon az Ã¡lom, amikor meghallom Asztridot. â€“ Valami baj van?

-Nem, nincs dehogy. Nyugodtan aludj csak. â€“ vÃ¡laszolja Ã¡m ezzel csak azt Ã©ri el, hogy mÃ¡r egyÃ¡ltalÃ¡n nem vagyok Ã¡lmos. EgyszerÅ±en _tudom_, hogy valami baj van.

-Ezt prÃ³bÃ¡ld mÃ¡snak bemesÃ©lni. â€“ mormogom azzal pedig felÃ¡llok Ã©s odasÃ©tÃ¡lok mellÃ©. Ahogy leÃ¼lÃ¶k mellÃ©, kicsit arrÃ©bb hÃºzÃ³dik. â€“ Tudom, hogy van valami. MiÃ©rt nem mondod el?

-De hiszen mÃ¡r mondtam. â€“ vÃ¡laszolja egy halvÃ¡ny mosollyal. â€“ Csak aggÃ³dtam Ã©rtetek, ennyi az egÃ©sz.

-De miÃ©rt? Voltunk mÃ¡r ennÃ©l rosszabb helyzetben is. â€“ Ã¡m az

arcÃ¡t lÃ¡tva gyorsan folytatom. â€“ JÃ³ tudom, ez akkor sem mentsÃ©g, de nem kellene aggÃ³dnod Ã©rtem.

-De ez Ã-gy termÃ©szetes, teâ€¦ Aki fontos a szÃ¡munkra, azÃ©rt aggÃ³dunk.

-TehÃ¡t fontos vagyok neked? â€“ kÃ©rdezem Ã©s prÃ³bÃ¡lom megtartani a viccelÅ‘dÅ‘s hangsÃºlyomat Ã¡m Ã©rzem, hogy zavaromban egy kicsit elvÃ¶rÃ¶sÃ¶dÃ¶k. Asztrid mÃ©g soha nem fejezte ki ilyen nyÃ-ltan, hogy fontos vagyok neki Ã©s aggÃ³dik Ã©rtem. Soha.

-Persze te bolond! â€“ mondja Ã©s kÃ¶zelebb Ã¼l hozzÃ¡m, de annyira hogy a fejÃ©t mÃ¡r a vÃ¡llamon pihenteti. Ã‰n pedig gondolkodÃ¡s nÃ©lkÃ¼l Ã¡tkarolom a vÃ¡llÃ¡t. â€“ De ha ezt elmondod bÃ¡rkinek, akkorâ€¦

-Thor segÃ-tsen rajtam, tudom. De nyugi, senkinek nem fogom elmondani. â€“ vÃ¡laszolom azonnal Ã©s egy Ã³vatos puszit nyomok a feje bÃºbjÃ¡ra. â€“ Azt viszont nem tagadom, hogy jÃ³l esik, mÃ©g ha senkinek sem mondhatom el.

-Ne feszegesd a hatÃ¡rokat, SÃ¡rkÃ¡nyfiÃº. â€“ vÃ¡laszolja Ã¡m hallom a hangjÃ¡n, hogy mosolyog. Az egyik kezÃ©vel megfogja a szabad kezemet, mÃ-g a mÃ¡sikkal Ã¡tkarolja a derekamat. â€“ Ha csak bele gondolok, hogy mi lehetett volna, ha Ã¶sszefutsz ezekkel aâ€¦ - be sem fejezi a mondatÃ¡t, Ã©n viszont Ãºgy Ã©rzem, hogy menten elolvadok. Egy kezemen meg tudom szÃ¡molni, hogy hÃ¡ny ember fejezte ki ilyen nyÃ-ltan, hogy tÃ¶rÅ‘dik velem.

-Ideje lenne aludni, nem gondolod? â€“ kÃ©rdezem nÃ©hÃ¡ny perc csÃ¶nd utÃ¡n.

-Igen. JÃ³ Ã©jt SÃ¡rkÃ¡nyfiÃº. â€“ vÃ¡laszolja Ã©s ekkor egy puszit nyom az arcomra.

-Neked is Kisasszony. â€“ vÃ¡laszolom, Ã©s Ã-gy egymÃ¡s karjÃ¡ban alszunk el.

* * *

><p>Nem tudom, hogy mennyi lehet az idÅ‘, de nem is igazÃ¡n Ã©rdekel. Ahogy Hablaty mellkasÃ¡nak tÃ¡masztom a fejemet Ã©s hallom a szÃ-vverÃ©sÃ©t, minden tÃ¶kÃ©letesnek Ã©s nyugodtnak tÅ±nik. Se Dagur, se Alvin, se senki. Csak mi. Ã‰s Ã-gy, ebben a bÃ©kÃ©s Ã¡llapotban van idÅ‘m vÃ©giggondolni a dolgokat.

Nem igazÃ¡n tudom, hogy mi Ã¼tÃ¶tt belÃ©m tegnap este. MiÃ©rt nyÃ-ltam meg Hablaty elÅ‘tt? MiÃ©rt nyÃ-ltam meg elÅ‘tte _ennyire? _Mert fÃ©ltem? Igen, mert rettegtem. Ahogy vÃ©giggondolom, hogy mit tehettek volna Hablattyal ha elkapjÃ¡kâ€¦ Erre a gondolatra aztÃ¡n megborzongok. Csak egy valamit felejtettem el, azt, hogy Hablatynak dÅ‘lve aludtam el. Ã‰s csak remÃ©lni tudom, hogy a mozgolÃ³dÃ¡sommal nem Ã©bresztem fÃ¶l. Ã•m ez hiÃº remÃ©ny, mivel a kÃ¶vetkezÅ‘ pillanatban Å‘ is mozgolÃ³dni kezd.

-Bocsi, nem akartalak felÃ©breszteni. â€“ mondom kicsit Ã¡lomittas hangon, mire Hablaty nevetÃ©ssel vÃ¡laszol.

-Ã“, mÃ©gis mikor haragudtam rÃ¡d amikor felÃ©bresztettÃ©l?

-HÃ¡t, van nÃ©hÃ¡ny ilyen pillanat, de ha nem haragszol, most inkÃ¡bb hanyagolnÃ¡m ezek felidÃ©zÃ©sÃ©t. â€“ mondom, mikÃ¶zben Ã³vatosan elhÃºzÃ³dok tÅ‘le Ã©s nyÃºjtÃ³zkodni kezdek. â€“ TerveztÃ©l valamit mÃ¡ra?

-HÃ¡t, nem igazÃ¡n. De miutÃ¡n megreggeliztÃ¼nk, talÃ¡nâ€¦. talÃ¡n ideje lenne kiderÃ-teni, hogy mÃ©gis mi ez az egÃ©sz.

-Mire gondolsz?

-HÃ¡t,.. a hadÃ¼zenetre. â€“ nÃ©z rÃ¡m kicsit fÃ¡radt szemekkel, de aztÃ¡n meglÃ¡tom megcsillanni azt a fÃ©nyt, ami mÃ¡r annyi problÃ©mÃ¡t hozott a fejÃ¼nkre Ã©s vÃ©gÃ¼l mÃ©g is minden jÃ³l alakult. HangsÃºlyozom, _vÃ©gÃ¼l. _â€“ NÃ©hÃ¡ny szÃ³t sikerÃ¼lt elkapnom mÃ©g azon a rendkÃ-vÃ¼l megnyugtatÃ³ mondaton kÃ-vÃ¼l.

-Mint pÃ©ldÃ¡ul?

-EmlÃ-tett valami kÃ¶dÃ¶s szirtet vagy valami ilyesmit. â€“ mondja. â€“ Amit Ã-gy vÃ©giggondolva a dolgokat csak egyetlen hely lehet. A..

-NyaktÃ¶rÅ‘ LÃ¡b? De miÃ©rt pont azt vÃ¡lasztanÃ¡k az Ã¶sszecsapÃ¡sra? â€“ kÃ©rdezem Ã©rtetlenÃ¼l. â€“ Senki sem ismeri azt a helyet, csak a legendÃ¡kbÃ³l.

-KÃ¶nnyÅ± rajtaÃ¼tni a mÃ¡sikon. â€“ vÃ¡laszolja egybÅ‘l Ã©s ekkor rÃ¡jÃ¶vÃ¶k, hogy mÃ¡r jÃ³ ideje gondolkozott ezen. â€“ Az Ãœszkös FÃ¼stlehelÅ‘k is kÃ¶zbeszÃ³lhatnak Ã©s a fÃ¼st kivÃ¡lÃ³ lehetÅ‘sÃ©get jelent ahhoz, hogy elrejthess valamit, pÃ©ldÃ¡ul egy komplett flottÃ¡t. Vagy..

-Csak feltartsd a harcosokat, amÃ-g a csapat mÃ¡sik fele megtÃ¡madja a sziget. â€“ fejezem be a gondolatmenetÃ©t.

-Pontosan. Ã‰s Ã-gy hirtelen nem tudom eldÃ¶nteni, hogy melyik a rosszabb lehetÅ‘sÃ©g.

-Akkor mire vÃ¡runk? KeltsÃ¼k fÃ¶l a sÃ¡rkÃ¡nyainkat aztÃ¡n pedig irÃ¡ny a NyaktÃ¶rÅ‘ LÃ¡b!

* * *

><p>Mind a nÃ©gyen csendben eszÃ¼nk, egyikÃ¼nk sem szÃ³l egy szÃ³t sem. Fogatlan is hallgatag, fÅ‘leg az elÅ‘zÅ‘ napokhoz kÃ©pest, Ã-gy aztÃ¡n elÅ‘szÃ¶r az a gondolatom tÃ¡mad, hogy talÃ¡n elhagytam a kÃ¶vet. Ã•m mÃ©gsem, ott pihen a csizmÃ¡mban Ã©s mÃ©g mindig olyan sejtelmesen vilÃ¡gÃ-t. EttÅ‘l pedig kicsit megnyugszom.<p>

-Megyek Ã©s teszek egy kis gyÃ¼mÃ¶lcsÃ¶t Ã©s Ã¡fonyÃ¡t, a biztonsÃ¡g kedvÃ©Ã©rt, ki tudja, mikor tudunk nekÃ¼nk valÃ³ Ã©telt talÃ¡lni legkÃ¶zelebb.

-Itt megvÃ¡runk. â€“ mondom Ã©s Ã©pp elÅ‘vennÃ©m a fÃ¼zetemet, hogy rajzoljak valamit, amikor valami, pontosabban valakik szÃ³ szerint letÃ¡madnak.

-TehÃ¡t tÃ©nyleg hallasz minket Hablaty? - kÃ©rdezi ViharbogÃ¡r Ã©s kÃ¶zelebb jÃ¶n hozzÃ¡m. â€“ _Ã‰s most? Ã‰s most is?_

-Ha hagynÃ¡l neki idÅ‘t, akkor biztosan vÃ¡laszolna. â€“ morogja Fogatlan Ã©s lefekszik mÃ¶gÃ©m, Ã-gy Ã©n kÃ©nyelmesen neki tudok dÅ’lni.

-Igen, Ã©rtelek titeket. â€“ vÃ¡laszolom mosolyogva Ã©s Ã³vatosan megvakargatom Viharbogarat az Ã¡lla alatt, csak Ãºgy, mint amikor mÃ©g az arÃ©nÃ¡ban ,,harcoltam" vele.

-EgyszerÅ±en hihetetlen, mi minden nem lehetsÃ©ges! ElÅ‘szÃ¶r Ã¶sszebarÃ¡tkozol egy Ã©jfÃºriÃ¡val most pedig megÃ©rted mindnyÃ¡junkatâ€¦ AzÃ©rt nÃ©ha kÃ¶lcsÃ¶nadhatnÃ¡d a lovasomnak a kÃ¶vet, fÅ‘leg ha â€¦

-Ezt mÃ¡r megbeszÃ©ltÃ¼k egyszer, Ãºgy emlÃ©kszem. â€“ vÃ¡g a szavÃ¡ba Fogatlan Ã©s a farokszÃ¡rnyÃ¡t kÃ¶zelebb hÃºzza hozzÃ¡m. â€“ **Elmondtam, hogy milyen problÃ©mÃ¡t okoznÃ¡nk ezzel sajÃ¡t magunknak Ã©s legfÅ‘kÃ©ppen** **Hablatynak.**

-Rendben, Ã©rtem Ã©n, de akkor is. TalÃ¡n majd egyszer, ha Ã-gy nÃ©gyesben leszÃ¼nk mint mostâ€¦.

-Rendben, kÃ©sz vagyok. â€“ toppan be a barlangba Asztrid. â€“ Akkor indulhatunk?

-Persze. â€“ vÃ¡laszolom egy halvÃ¡ny mosollyal.

-Mi az hogy. â€“ vÃ¡laszolja Fogatlan.

-Azt hittem mÃ¡r soha sem kÃ©rdezi meg. â€“ forgatja a szemÃ©t ViharbogÃ¡r, de azÃ©rt kedvesen megbÃ¶kÃ¶di Asztridot.

* * *

><p>Lassan Ã³rÃ¡k Ã³ta repÃ¼lÃ¼nk. HÃ¡t meg kell, hogy mondjam, hogy este nem tÅ±nt ilyen hosszÃºnak az Ãºt.<p>

-Csak remÃ©lni tudom, hogy idÅ‘ben odaÃ©rÃ¼nk..

-Nyugi, odaÃ©rÃ¼nk. â€“ vÃ¡laszolok Asztridnak egy aprÃ³ mosollyal, de biztos vagyok benne, hogy lÃ¡tja, hogy Ã©n is ugyan olyan ideges vagyok, mint Å‘. Vagy talÃ¡n mÃ©g idegesebb is.

-Vagy egy Ã¶tletem! â€“ vÃ¡laszolja Asztrid. â€“ Ahelyett, hogy ilyen letÃ¶rten repÃ¼lÃ¼nk, miÃ©rt nem gyorsÃ-tunk egy kicsit.

-Csak nem versenyezni akarsz? â€“ kÃ©rdezem Ã©s felvonom az egyik szemÃ¶ldÃ¶kÃ¶m. â€“ Csak nem ki akartok hÃ-vni minket egy versenyre?

-KÃ©szÃ¼ljetek a veresÃ©gre! â€“ vÃ¡laszolja jÃ³kedvÅ±en ViharbogÃ¡r.

-Csak szeretnÃ©d. â€“ vÃ¡laszolja Fogatlan Ã©s Ã©rzem, hogy mÃ¡r is kÃ©szen Ã¡ll a szÃ¡guldÃ¡sra.

-KÃ©sz vagy? â€“ kÃ©rdezi kihÃ-vÃ³an Asztrid.

-HÃ¡t persze. â€“ vÃ¡laszolom azonnal. â€“ Akkor 3, 2, 1â€¦. Start! â€“ kiÃ¡ltom Ã©s Fogatlan azonnal begyorsÃ-t.

-HÃ©, ez nem Ã©r! â€“ hallom a hÃ¡tam mÃ¶gÃ¼l Asztridot, Ã¡m amikor megfordulok, lÃ¡tom, hogy Ã‘ is nevet. â€“ EzÃ©rt mÃ©g kaptok!

-ElÅ‘bb el kell kapnotok hozzÃ¡! â€“ vÃ¡laszolom Ã©s a kÃ¶vetkezÅ‘ pillanatban odafordulok Fogatlanhoz. â€“ Mutassuk meg, mit tudunk pajti.

Nem tudom, hogy mennyi ideig szÃ¡guldottunk Ã-gy, de teljesen felszabadultnak Ã©reztem magamat. Az idÅ‘ is jobban telt Ã-gy, arrÃ³l pedig nem is beszÃ©lek, hogy mennyivel AsztridÃ©k elÅ‘tt jÃ¡rtunk mindig.

-JÃ³, most mÃ¡r elÃ©g lesz!

-FeladjÃ¡tok? â€“ nÃ©zek vissza rÃ¡juk nevetve. â€“ Csak egy szavatokba kerÃ¼l.

-Ez mÃ©g kaptok. De igen, feladjuk! â€“ kiÃ¡ltja Asztrid nekÃ¼nk, mire lelassÃ-tunk. Egy hatalmas mosollyal az arcomon megÃ¡llÃ¡sra kÃ©rem Fogatlant. RÃ©gen lÃ¡ttam ennyire felszabadultnak Asztridot, Ã©s meg kell, hogy mondjam, jÃ³ ilyen gondtalannak lÃ¡tni. Ã‰pp elhÃºznak elÅ‘tt, amikor kiszÃºrok valamit a tÃ¡volban. Valamit, ami egyÃ¡ltalÃ¡n nem tetszik.

-Na mi az, csak nem komolyan ettÃ©tek, hogy feladtuk? Ilyen kÃ¶nnyen. â€“ fordul felÃ©m Asztrid mosolyogva Ã¡m amikor felÃ© fordulok azonnal lehervad az arcÃ¡rÃ³l a mosolya. â€“ Hablaty, mi a baj? Mi tÃ¶rtÃ©nt? â€“ fordÃ-tja felÃ©nk Viharbogarat. Ã‰n viszont nem vÃ¡laszolok, hanem csak elindÃ-tom Fogatlant a fÃ¼st felÃ©.

-Hablaty?

-Az ott a baj. â€“ mutatok elÅ‘re Ã©s azonnal gyorsÃ-tÃ¡sra kÃ©rem Fogatlant. Ã‰s mÃ¡r azonnal tudom, hogy mit fogok talÃ¡lni a fÃ¼st vÃ©gÃ©n. A NyaktÃ¶rÅ‘ LÃ¡bot. â€“ SietnÃ¼nk kell. â€“ vÃ¡laszolom, amint meghallom Asztridot, ahogy dÃ¶bbenten felnyÃ¶g mÃ¶gÃ¶ttem.

Ha ekkor tudtam volna, hogy mi fog tÃ¶rtÃ©nni, soha nem indultam volna el arra. Mivel ez volt az a dÃ¶ntÃ©sem, amit igen csak hamar megbÃ¡ntam.

* * *

><p>AN: FÃ¼ggÅ‘vÃ©g. :D Ez volt a Sziget 3. Ã©s egyben utolsÃ³ rÃ©sze, a kÃ¶vetkezÅ‘ rÃ©sz cÃ-me A csata lesz. :) Jaj Ã©s azt emlÃ-tettem, hogy az Ã¶ssz. megtekintÃ©s jelenleg 299-en Ã¡ll? :D MindjÃ¡rt megvan a 300! :D Skacok, Ã¶rÃ¶m nektek Ã-rni. :)**

10. A csata

**Bocsi a hÃ©t vÃ¡rakozÃ¡sÃ©rt, de kicsit bajba kevertem magamat. :/ MÃ¡rmint a sztorival. :D JÃ³l Ã¶sszehoztam magamnak a dolgokat. SokÃ¡ig nem tudtam, mi is legyen pontosan a csatÃ¡ban. SokÃ¡ig kÃ©t verziÃ³m volt Ã©s vÃ©gÃ¼l ez jÃ¶tt ki gyÅ‘ztesen. :D RemÃ©lem tetszik Ã©s Ã³gy gondoljÃ¡tok, megÃ©rte a vÃ¡rakozÃ¡st. :) A szavazÃ¡s mÃ©g mindig Ã©l a profilomon, kÃ©rlek, gyertek Ã©s szavazzatok, milyen

tÃ-pusÃº sztorit publikÃ¡ljak kÃ¶vetkezÅ‘nek: egy PlÃ©hpofa/Hablaty vagy Asztrid/Hablaty sztorit? :) Azt mondtam mÃ¡r, hogy a sztori megtekintÃ©se mindjÃ¡rt elÃ©ri a 400-at? :D Olyan boldog vagyok. :D ElsÅ‘ sztorim Ã©s lassan ennyien nÃ©ztÃ©k mÃ¡r meg. :D**

* * *

><p>-Nem tetszik az a fÃ¼st. Nagyon nem tetszik. Mi van, ha a mi hajÃ³ink Ã©gnek? Vagy mi van, ha a fÃ¼st Hibbant felÅ‘l szÃ¡ll? Nem, az nem lehet, Hibbant az ellenkezÅ‘ irÃ¡nyban van.<p>

-Hablaty, mÃ©gis mit fogunk csinÃ¡lni, ha odaÃ©rÃ¼nk?

-Gyorsan felmÃ©rjÃ¼k a terepet Ã©s azonnal segÃ-tÃ¼nk a mieinknek.

-Ã‰s ha nem mi vagyunk ott? Mi van akkor, ha ez egy mÃ¡sik tÃ¶rzs? Ha beszÃ¡llunk segÃ-teni, csak Ã©pp pont a rossznak?

-Asztrid, egÃ©szen biztos vagyok benne, hogy Å‘k ott a mieink! A NyaktÃ¶rÅ‘ LÃ¡b is arra van. Hidd el, nÃ¡lam senki nem lenne boldogabb, ha kiderÃ¼lne, hogy tÃ©vedtÃ¼nk Ã©s nem a mi kerÃ¼ltÃ¼nk ilyen helyzetbe. â€“ fordulok hÃ¡tra Asztrid felÃ© kicsit idegesen. Viszont abban is biztos vagyok, hogy lÃ¡tja a szememben a rÃ©mÃ¼letet, a rettegÃ©st. MÃ©gis mi mÃ¡s okozhat ekkora tÃ¼zet? Csak, ha nagy mennyisÃ©gÅ± fa Ã©g. Esetleg talÃ¡n a fÃ¼stlehelÅ‘k szÃ³rakoztak, de nem hiszem. MÃ¡r tisztÃ¡n lehet Ã©rezni az Ã©gett fa szagÃ¡t. Ã•m ekkor mÃ¡st is meghallunk. Egy Ã¼vÃ¶ltÃ©st, de nem is akÃ¡rkinek az Ã¼vÃ¶ltÃ©sÃ©tâ€¦

-Ez nemâ€¦

-De igen, ez KampÃ³ volt. â€“ mondom most mÃ¡r falfehÃ©ren. â€“ SietnÃ¼nk kell!

-Rendben! Menj elÅ‘re, mi itt leszÃ¼nk mÃ¶gÃ¶ttetek Ã©s fedezÃ¼nk titeket! â€“ kiÃ¡lt vissza Asztrid Ã©s Ã-gy mÃ¡r sokkal gyorsabban haladunk. Csak Ã©rjÃ¼nk oda idÅ‘ben!

* * *

><p>-IgyekezzÃ¼nk minÃ©l kisebb feltÅ±nÃ©st kelteni. Ha sikerÃ¼l csapdÃ¡ba csalnunk Å‘ket, akkor nyert Ã¼gyÃ¼nk van. De ha hamarabb kiszÃºrjÃ¡k a katapultokat, akkor..<p>

-Veszett Ã¼gy, tudom, akarom mondani, tudjuk. â€“ vÃ¡laszol BÃ©lhangos. â€“ Csak ez a fÃ¼st ne lenne.

-Tudom, nekem se tetszik. â€“ vÃ¡laszolom. â€“ Alig lÃ¡tni valamit. â€“ fÅ±zÃ¶m hozzÃ¡, amikor a tÃ¶bbiek felÃ© fordulok. A szÃ¡razfÃ¶ldre legalÃ¡bb sikeresen kijutottunk. â€“ MÃ¡r rÃ©gen elmÃºlt dÃ©l, itt kÃ©ne lenniÃ¼k.

-Tudom, Ã©s ez a fÃ¼stâ€¦ Valami nagyon nem tetszik ebben. â€“ vakarja meg a fejÃ©t BÃ©lhangos Ã¡m ekkor mindnyÃ¡jan mozdulatlannÃ¡ dermedÃ¼nk. Egy kÃ¼rtszÃ³ hasÃ-t a levegÅ‘ Ã©s a fÃ¼st pÃ¡r pillanat alatt felszÃ¡ll, Ã©s ekkor meglÃ¡tunk valami olyat, amitÅ‘l mindnyÃ¡junk Ã¡lla leesik. A szigetet mindenhonnan hajÃ³k veszik kÃ¶rÃ¼l, sÅ‘t, nÃ©hÃ¡ny viking mÃ¡r a parton Ã¡ll Ã©s nyilakat Ã©s kardokat szegeznek rÃ¡nk.

-Jaj, ne. â€“ nyÃ¶g fel mellettem mindenki egyszerre.

-A katapultokat gyorsan! â€“ kiÃ¡ltom el magam. â€“ GyerÃ¼nk, a sÃ¡rkÃ¡nyok fedeznek majd minket!

-Ã‰rtettÃ¼k! â€“ kiÃ¡ltjÃ¡k egyszerre az ikrek, Ã¡m mielÅ‘tt felszÃ¡llhatnÃ¡nak, valahonnan hÃ¡lÃ³t dobnak rÃ¡juk. Ã‰s ugyanÃ-gy jÃ¡r TakonypÃ³c Ã©s HalvÃ©r is. â€“ Jaj, ne!

-LegalÃ¡bb HablatyÃ©k segÃ-thetnek majd a faluban maradtaknak. â€“ mondja BÃ©lhangos Ã¡m most nem tudok rÃ¡koncentrÃ¡lni. Amikor pedig az elsÅ‘ katapultok tÃ¼zelni kezdenek, letarolva hÃ¡rmat a mijeinkbÅ‘l, BÃ©lhangos mÃ¡r kevÃ©sbÃ© magabiztosan folytatja. â€“ Vagy mÃ©gsem.

-Gyorsan, lÅ‘jÃ¼nk rÃ¡juk, amÃ-g van mivel! â€“ kiÃ¡ltom, Ã¡m mÃ¡r tÃºl kÃ©sÅ‘.

-Az ellenfÃ©l minden hajÃ³jÃ¡rÃ³l nyilak Ã©s kÃ¶vek kerÃ¼lnek elÅ‘, lezÃºzva minden egyes katapultunkat, a nyilakkal pedig egyre beljebb szorÃ-tanak minket, egyenesen a hegy alÃ¡. Ez nem lesz jÃ³, nagyon nem lesz jÃ³. Ha a hegyet fogjÃ¡k eltalÃ¡lni Ã©s mi pont alatta Ã¡llunk.. akkor betemet majd minket a kÅ‘lavina.

-MinÃ©l messzebb kerÃ¼lÃ¼nk a hegytÅ‘l, annÃ¡l jobb! IrÃ¡ny a hajÃ³ink! â€“ kiÃ¡ltom, Ã¡m a kÅ‘zÃ¡por minden hangot elnyom. Ã•m ekkor hirtelen vÃ©ge az egÃ©sznek. Ahogy felnÃ©zek, meglÃ¡tom, hogy az ellenfÃ©l csendben Ã¡ll Ã©s vÃ¡r

-LÃ¡m,lÃ¡m, csak nem a hÃ-res Ã©s hatalmas Termetes PlÃ©hpofa Ã¡ll itt elÅ‘ttem? â€“ hallok meg egy hangot Ã©s ahogy elfordulok, meglÃ¡tok egy egÃ©sz termetes vikinget, bizonyÃ¡ra Malvint ,aki a hadÃ¼zenetet kÃ¼ldte. â€“ De bizony. Biztos szÃ¶rnyÅ± Ã©rzÃ©s lehet, ilyen, ilyen vÃ©dtelennek lenni. Hogy a halÃ¡lba vezetted a nÃ©pedet. Ã‰s miÃ©rt? Mert nem hÃ³doltÃ¡l be nekÃ¼nk. Ã•m talÃ¡n ha szÃ©pen esedeztek, megkÃ-mÃ©lem az Ã©letedet.

-Soha, soha nem fogunk behÃ³dolni nektek. AmÃ-g Ã©lÃ¼nk, harcolunk. ElvÃ©gre vikingek vagyunk! â€“ kiÃ¡ltom vissza neki, mire a tÃ¶bbiek is helyeslÅ‘en mormognak. Ã•m Malvin csak nevet rajtunk Ã©s elsÃ©tÃ¡l.

-Akkor kellemes vÃ©get kÃ-vÃ¡nnÃ©k nektek! â€“ azzal jelez a fÅ‘hajÃ³n Ã¡llÃ³knak, akik feltÃ¶ltik a katapultot.

Ã‰n pedig veszek egy mÃ©ly levegÅ‘t. HÃ¡t itt a vÃ©g. De legalÃ¡bb harc kÃ¶zben esek el, mikÃ¶zben a falumat, a csalÃ¡domat vÃ©dtem. Nincs mit megbÃ¡nnom. VÃ©gre lÃ¡thatom ValkÃ¡t Ã¡mâ€¦ Ã•m Hablatyot itt hagyom egyedÃ¼l. Erre aztÃ¡n elfog a bÅ±ntudat. Nem, nem lenne szabad Ã-gy itthagynom a fiamat. LegalÃ¡bbis elÅ‘tte mÃ©g bocsÃ¡natot kÃ©ne kÃ©rnem tÅ‘le. De Ãºgy lÃ¡tszik, erre mÃ¡r nincs esÃ©lyem. _BocsÃ¡ss meg nekem, Hablaty, _gondolom_, MindenÃ©rt, amit ellened tettem._ Hallom ahogy Malvin kiadja a tÅ±zparancsot. A kÃ¶vetkezÅ‘ pillanatban pedig mÃ¡r szÃ¡ll felÃ©nk a kÅ‘. MÃ¡r nem kell sok Ã©s elÃ©ri a hegyoldalt.. Itt a vÃ©g.. Ã•m ekkor egy hatalmas robbanÃ¡s Ã©s a kÅ‘ semmivÃ© lesz. Ã‰s ekkor meghallok egy hangot amit kÃ©ptelensÃ©g bÃ¡rmivel is Ã¶sszekeverni a kÃ¶vetkezÅ‘ pillanatban pedig egy fekete Ã¡rny szÃ¡guld Ã¡t a csatatÃ©ren, Ã©s kÃ¶veti Å‘t egy lassabb kÃ©k csÃ-k.

-Ezek HablatyÃ©k!

-Asztrid Ã©s Ã©s Hablaty! HÃ¡t itt vannak, nem hagytak minket cserben!

-Hablaty.. â€“ suttogom Ã©s a kÃ¶vetkezÅ‘ pillanatban halÃ¡lsÃ¡padtan nÃ©zem, ahogy MalvinÃ©k mÃ¡r nem rÃ¡nk, hanem _rÃ¡juk_ koncentrÃ¡lnak. Jaj, ne. Ha leszedik Å‘ket.. Nem, nem fog ez megtÃ¶rtÃ©nni. elvÃ©gre Fogatlan egy Ã©jfÃºria! Csak nem fogjÃ¡k eltalÃ¡lni. Meg fogjÃ¡k Ãºszni, biztos vagyok benne. Meg kell Ãºszniuk.

* * *

><p>-HÃ¡t itt aztÃ¡n nem semmi kis felfordulÃ¡s van! â€“ mondom Fogatlannak, ahogy szÃ©tnÃ©zek. ApÃ¡mÃ©k a hegy lÃ¡bÃ¡nÃ¡l Ã¡llnak, a tÃ¶bbi sÃ¡rkÃ¡nylovast pedig sehol sem lÃ¡tom. Ã•m ekkor Ã©szreveszem, hogy egy fura alak tartja szÃ³val apÃ¡t.<p>

- Biztos Å‘ lesz az, aki hadat Ã¼zent nekÃ¼nk. â€“ vÃ¡laszolja Asztrid Ã¡m ekkor meghallok valami olyat, amit nagyon nem akartam.

- LÅ‘jÃ©tek le Å‘ket! â€“ kiÃ¡ltja a furcsa alak Ã©s az egyik hajÃ³ felÃ© sÃ©tÃ¡l. Ahogy kÃ¶vetem a tekintetemmel Ã©szreveszem, hogy egy katapultot kezdnek el feltÃ¶lteni.

- LÅ‘ni fognak! â€“ kiÃ¡ltja Fogatlan.

- LÃ¡tom pajti. â€“ vÃ¡laszolom neki Ã©s gyorsan odafordulok Asztridhoz. â€“ Mi elintÃ©zzÃ¼k a lÃ¶vedÃ©ket meg a hajÃ³kat, de menj Ã©s segÃ-ts a tÃ¶bbieknek, hÃ¡tha van sÃ©rÃ¼lt!

- OkÃ©. â€“ egyezik bele Ã©s a kÃ¶vetkezÅ‘ pillanatban mÃ¡r szÃ¡guldunk is apÃ¡mÃ©k felÃ©. _Csak Ã©rjÃ¼nk oda, csak Ã©rjÃ¼nk oda_, mondogatom magamba. MÃ¡r nem vÃ¡lasztja el a sziklÃ¡t a hegytÅ‘l. â€“ Most pajti!

- Rendben! â€“ vÃ¡laszolja Ã©s lÅ‘.. Ã©pp az utolsÃ³ pillanatban. Mi Ã¡tszÃ¡guldunk a porfelhÅ‘n Ã©s gyorsan a hajÃ³k felÃ© fordulunk.

â€“ Na mutassuk meg nekik, mit tudunk pajti! â€“ mondom Ã©s egybÅ‘l a fÅ‘hajÃ³t vesszÃ¼k cÃ©lba. A vikingek jÃ³l lÃ¡thatÃ³an nem kÃ©szÃ¼ltek fel sÃ¡rkÃ¡nylovasokra, Ã-gy mÃ¡r vagy a harmadik hajÃ³jukat kÃ¡rosÃ-tjuk, mire Ã©szbe kapnak Ã©s hÃ¡lÃ³kat dobÃ¡lnak felÃ©nk. â€“ VigyÃ¡zz! â€“ kiÃ¡ltom mire Fogatlan tesz egy Ã©les balkanyart.

-LÃ¡tom! Te figyelj a nyilakra meg a hÃ¡lÃ³kra, a hajÃ³k szÃ©tlÃ¶vÃ©sÃ©t bÃ-zd rÃ¡m! â€“ vÃ¡laszolja, Ã©s azonnal lÅ‘ egyet a fÅ‘hajÃ³ba, amin Ã-gy lÃ¡ngok csapnak fÃ¶l.

-Benne vagyok!

Ã‰s ez Ã-gy megy perceken keresztÃ¼l. Egyik-mÃ¡sik hÃ¡lÃ³t kicsit nehezebben tudjuk ugyan kikerÃ¼lni, de mi tÃ¶bb pusztÃ-tÃ¡st okozunk, mint sÃ©rÃ¼lÃ©st szenvedÃ¼nk. Ã•m ekkor a szemem sarkÃ¡bÃ³l mozgÃ¡st lÃ¡tok. ViharbogÃ¡r Ã©s Asztrid repÃ¼l felÃ©nk. Ã•m nem csak mi szÃºrtuk ki Å‘ket, hanem a vikingek is alattunk.

-Hagyjuk a fiÃºt! A lÃ¡nyt szedjÃ¼k le! â€“ kiÃ¡ltja az egyik nagy darab, gondolom a vezÃ©rÃ¼k. â€“ TÅ°Z!

-Asztrid!VigyÃ¡zz! â€“ kiÃ¡ltom Ã©s gyors tempÃ³ban szÃ¡guldani kezdÃ¼nk a lÃ¡nyok felÃ©.

-ViharbogÃ¡r, tÅ±nÃ©s! LÅ‘nek rÃ¡tok! Mondom tÅ±nÃ©s!

-Hablaty? mÃ©gis miâ€¦?

-VigyÃ¡zz! â€“ lÃ¶kjÃ¼k meg a lÃ¡nyokat, de annyira, hogy Asztrid leesik ViharbogÃ¡r hÃ¡tÃ¡rÃ³l, aki Ã-gy kÃ©nytelen utÃ¡na vetÅ‘dni. De legalÃ¡bb kikerÃ¼ltek a bÃ³la hatÃ³sugarÃ¡bÃ³lâ€¦. Ã©s mi kerÃ¼ltÃ¼nk helyettÃ¼k a cÃ©lkeresztbe. A kÃ¶vetkezÅ‘ pillanatban pedig Ã©les fÃ¡jdalom hasÃ-t a jobb oldalamba Ã©s Fogatlan is hirtelen egyre gyorsabban kezd ereszkedni.

-Hablaty! â€“ kiÃ¡ltja Asztrid.

-Hablaty, gyerÃ¼nk, tarts ki, mindjÃ¡rt leszÃ¡llunk! â€“ mondja Fogatlan Ã¡m ekkor valami fÃ©nyt lÃ¡tok meg a szemem sarkÃ¡bÃ³l. Egy tÅ±zgolyÃ³ repÃ¼l egyenesen felÃ©nk Ã©s telibe talÃ¡l minket. Az utolsÃ³ hang pedig Fogatlan rÃ©mÃ¼lt Ã¼vÃ¶ltÃ©se, mielÅ‘tt mindent elnyel a sÃ¶tÃ©tsÃ©g.

* * *

><p>-Hablaty! â€“ kiÃ¡ltom rÃ©mÃ¼lten, amikor meglÃ¡tom, hogy a bÃ³la eltalÃ¡lta a fiÃºkat. Ã‰s ekkor kiszÃºrom, hogy egy tÅ±zgolyÃ³ tart felÃ©jÃ¼k. â€“ Neâ€¦<p>

NekÃ¼nk kÃ©ne ott lennÃ¼nk, nem nekik. HablatyÃ©k miattunk kerÃ¼ltek ilyen helyzetbe. TehetetlenÃ¼l kell nÃ©znem, ahogy a barÃ¡taimat eltalÃ¡ljÃ¡k.

Egy hatalmas csattanÃ¡s. A kÃ¶vetkezÅ‘ pillanatban pedig Hablaty lerepÃ¼l Fogatlan hÃ¡tÃ¡rÃ³l, csak Ãºgy szÃ¡guld a levegÅ‘ben, mint amikor versenyeztÃ¼nk, csak most sÃ¡rkÃ¡ny nÃ©lkÃ¼l, Ã©s a biztos halÃ¡l vÃ¡r rÃ¡. Fogatlan is repÃ¼l utÃ¡na, fÃ©lig Ã¶sszekÃ¶tÃ¶tt szÃ¡rnyakkal. Persze prÃ³bÃ¡lja elÃ©rni, mielÅ‘tt a lÃ¡ngokban Ã¡llÃ³ erdÅ‘be, a fÃ¶ldbe csapÃ³dnÃ¡nak, de lehet, hogy mÃ¡r Ã-gy is elkÃ©sett. Ezt viszont soha nem fogom megtudni, mivel a kÃ¶vetkezÅ‘ pillanatban elnyeli Å‘ket a fÃ¼st, a sÃ¶tÃ©tsÃ©g, a lÃ¡ngok Ã©s nem lÃ¡tom tÃ¶bbÃ© Å‘ket.

-NE! Hablaty! â€“kiÃ¡ltom kÃ©tsÃ©gbeesetten, de sehol sem lÃ¡tni Å‘ket. â€“ Ã“, Thor, kÃ©rlek,ne!

Ã‰rzem, hogy kÃ¶nnyek futjÃ¡k el a szememet. Nem, ez nem lehet, nem.. nem halhattak meg. Vagy mÃ©gis?

* * *

><p>Ãšjabb fÃ¼ggÅ‘vÃ©g. :D Na, hogy tetszett? MegÃ©rte megÃ-rnommegvÃ¡rnotok ezt az Ãºj rÃ©szt? Jaj, vÃ©gre beindul a sztorim. Csak 10 rÃ©sz felvezetÃ©s kellett hozzÃ¡. :D A 11. rÃ©sz cÃ-me Az Ãºj kezdet vagy Egy Ãºj Ã©let lesz vagy halami hasonlÃ³, esetleg a kettÅ‘ keverÃ©ke. :D De az is lehet, hogy a csata utÃ³hatÃ¡sa lesz, mÃ©g nem tudom, majd elvÃ¡lik. :D Ã•gÃ©rem, a

kÃ¶vetkezÅ‘ rÃ©szt hamarabb hozom, mint egy hÃ©t, talÃ¡n mÃ¡r a hÃ©tvÃ©gÃ©n! :D**

11. UtÃ³hatÃ¡s

Jaj, skacok, ez is megvan, megugrottuk az 500-as megtekintÃ©st! :D Jelenleg kemÃ©ny 525-Ã¶n Ã¡ll a mutatÃ³. :D TÃ¶bb, mint 100-al ugrott az elÅ‘zÅ‘ rÃ©sz Ã³ta. :D

Na, a tÃ¡rgyra tÃ©rve:Itt is lenne a folytatÃ¡s. :D VÃ©gÃ¼l egy levezetÅ‘/felvezetÅ‘ fejezet lett. :) Na de majd a kÃ¶vetkezÅ‘! :D VÃ©gre beindulnak majd az esemÃ©nyek. :D RemÃ©lem tetszeni fog az UtÃ³hatÃ¡s. :) Nem igazÃ¡n tudtam mÃ¡st Ã-rni, ezÃ©rt lett ilyen rÃ¶vidke. :/ Na, de majd legkÃ¶zelebb. :D

* * *

><p>-GyerÃ¼nk, mindenki a hajÃ³kra! â€“ kiÃ¡ltottam hangosan. â€“ AmÃ-g HablatyÃ©k lefoglaljÃ¡k Malvint, vissza tudunk tÃ©rni a hajÃ³inkra!<p>

- HallottÃ¡tok a fÅ‘nÃ¶kÃ¶t, ne csak tÃ¡tsÃ¡tok a szÃ¡tokat, hanem mozduljatok! â€“ Ã¼vÃ¶ltÃ¶tte el magÃ¡t mellettem BÃ©lhangos. â€“ A kÃ¶lyÃ¶k meg a sÃ¡rkÃ¡nya nem tudjÃ¡k a vÃ©gtelensÃ©gig feltartani azt a pÃ¶khendi szÃ³szÃ¡tyÃ¡rt! MozgÃ¡s, gyerÃ¼nk!

- FÅ‘nÃ¶k, van olyan sÃ©rÃ¼lt, aki nem tud jÃ¡rni? â€“ szÃ¡ll le mellettÃ¼nk Asztrid. â€“ Hablaty azt mondta, hogy jÃ¶jjek ide segÃ-teni, Å‘ intÃ©zi a tÃ¶bbit.

- Egyszer mÃ©g az Å‘rÃ¼letbe kerget az a gyerek. - morgom magamban. â€“ Tudtommal nincs, deâ€¦

- Akkor megyek Ã©s segÃ-tek Hablatynak! â€“ vÃ¡laszol Asztrid Ã©s mÃ¡ris felpattan ViharbogÃ¡r hÃ¡tÃ¡ra, a kÃ¶vetkezÅ‘ pillanatban pedig mÃ¡r MalvinÃ©k felÃ© szÃ¡llnak.

- Makacs kishÃ¶lgy, azt meg kell hagyni. â€“ neveti el magÃ¡t mellettem BÃ©lhangos.

- Mindenki felszÃ¡llt mÃ¡r valamelyik hajÃ³ra? â€“ kÃ©rdezem kicsit idegesen.

- Igen, mÃ¡r csak mi, meg HablatyÃ©k hiÃ¡nyoznak. AzÃ©rt Ã-gy szÃ©tnÃ©zve nem semmi, mire nem kÃ©pes a kÃ¶lyÃ¶k.

- Igen, nem semmi. â€“ hÃ¼mmÃ¶gÃ¶m. Ã•m ekkor meghallok egy kiÃ¡ltÃ¡st, amitÅ‘l hirtelen mozdulni sem tudok.

- Asztrid!VigyÃ¡zz! â€“ kiÃ¡ltja Hablaty kicsit balra tÅ‘lÃ¼nk. Ahogy a hang irÃ¡nyÃ¡ba fordulok meglÃ¡tom, hogy HablatyÃ©k iszonyatos sebessÃ©ggel szÃ¡guldanak AsztridÃ©k felÃ© Ã©s aztÃ¡n a kÃ¶vetkezÅ‘ pillanatban semmi, csak egy hatalmas robbanÃ¡s. AztÃ¡n pedig csÃ¶nd.â€¦

- Ne, nem, ez nem lehet. â€“ ismÃ©telgetem dÃ¶bbenten. Nem talÃ¡lhattÃ¡k el Å‘ket, ez lehetetlen. Ã•m ekkor valaki rÃ¡ngatni kezdi a kezemet.

- PlÃ©hpofa, gyerÃ¼nk, el kell tÅ±nnÃ¼nk innen! A tÅ±z nemsokÃ¡ra elzÃ¡rja az utat aztÃ¡n pedig a vÃ©gÃ©n mÃ©g a hajÃ³ink is elÃ©gnek. â€“ nem tudom, ki beszÃ©l hozzÃ¡m, de annyira nem is Ã©rdekel. Most egyedÃ¼l csak Hablaty szÃ¡mÃ-t. Ã‰s ekkor egy sÃ¶tÃ©t Ã¡rny bukkan elÅ‘ a felhÅ‘bÅ‘l. Ã•m mielÅ‘tt akÃ¡rcsak remÃ©nykedhetni kezdhetnÃ©k, AsztridÃ©k landolnak elÅ‘ttÃ¼nk.

- Hol van? Hol van a fiam? â€“ ugrok oda a viking lÃ¡nyhoz, Ã¡m amikor meglÃ¡tom az arcÃ¡t, Ã©rzem, hogy megfagy az ereimben a vÃ©r. _Ne, nem, kÃ©rlek Thor ne!_

- Lezuhantak. â€“ mondja Asztrid Ã©s hallani lehet, hogy kÃ¼zd az ellen, hogy zokogni kezdjen. â€“ FÃ©lrelÃ¶ktek minket az Ã°tbÃ³lâ€¦ Ã©s Å‘ket talÃ¡lta el az a valamiâ€¦ helyettÃ¼nk! â€“ mondja Asztrid Ã©s lÃ¡tom, hogy mÃ¡r alig bÃ-rja tartani magÃ¡t. â€“ NekÃ¼nk kellett volna lezuhannunk, nem pedig nekik!

- HÃ©, nyugi, nincs semmi baj. Ez nem a vilÃ¡g vÃ©ge. Fogatlannal simÃ¡n tudnak landolniâ€¦

- De nem Ã©rti, fÅ‘nÃ¶k?! Hablaty lezuhant Fogatlan hÃ¡tÃ¡rÃ³l! Nem Fogatlan talÃ¡ltÃ¡k el elsÅ‘sorban, hanem Å‘t! â€“sikÃ-tja mellettem Asztrid Ã©s Ã©rzem, hogy Ã©n is egyre idegesebb leszek. â€“ Ã•jultan zuhant a lÃ¡ngok kÃ¶zÃ©! Fogatlan prÃ³bÃ¡lta elkapni, deâ€¦

- De? Mi de?!

- Elnyelte Å‘ket a fÃ¼st mielÅ‘tt elkaphatta volna Hablatyot. â€“ zokogja Asztrid. â€“ Elnyelte Å‘ket a fÃ¼st Ã©s ki tudja, lehet, hogy Fogatlan nem tudta idÅ‘ben elkapni Ã©s most ott fekszik a fÃ¶ldÃ¶n, a fÃ¼stben, a tÅ±zben tÃ¶rÃ¶tt csontokkal Ã¡jultan, de az is lehet, hogy Ã©bren van Ã©sâ€¦ Ã©s..

- BÃ©lhangos! Vidd Asztridot a hajÃ³ra! Szerintem sokkot kapott! Ã‰n megyek Ã©s..

- Nem mehetsz a lÃ¡ngok kÃ¶zÃ© PlÃ©hpofa! Meg vagy bolondulva?!

- De hÃ¡t Å‘ a fiam! â€“ Ã¼vÃ¶ltÃ¶m vissza neki. â€“ Ha csak egy rÃ©sze is igaz annak, amit Asztrid mondottâ€¦

- MegÃ¶lnÃ©d magadat fÅ‘nÃ¶k! â€“ kiÃ¡lt vissza valamelyik viking, de a fÃ¼sttÅ‘l nem lÃ¡tom, hogy ki. BÃ©lhangos kÃ¶zben mÃ¡r idelÃ©pett hozzÃ¡nk Ã©s Ã³vatosan Ã¡tkarolta Asztrid vÃ¡llÃ¡t, hogy tÃ¡maszt nyÃºjtson neki, Ã©s szomorÃºan figyeli a fejlemÃ©nyeket.

- PlÃ©hpofa, fÃ¡j ezt mondanomâ€¦ - kezdi BÃ©lhangos.

- Akkor ne mondd! â€“ Ã¼vÃ¶ltÃ¶k rÃ¡, de Å‘ makacsul folytatja.

- .. De mennÃ¼nk kell! Ha itt maradunk, akkor esÃ©lyÃ¼nk sem lesz megmenteni Hablatyot, amikor MalvinÃ©k is eltÅ±ntek innen Ã©s a tÅ±z isâ€¦

- Azt akarod mondani, hogy hagyjam itt a fiamat, aki akÃ¡r mÃ©g Ã©lve elÃ©ghet itt?!

- PlÃ©hpofa, ha akarnÃ¡nk, se tudnÃ¡nk most Hablaty keresÃ©sÃ©re indulni! MÃ¡r tÃºl nagy a fÃ¼st! A tÅ±z is elvÃ¡gta az utunkat! MennÃ¼nk kell! â€“ teszi rÃ¡ az egyik kezÃ©t a vÃ¡llamra Ã©s a sajÃ¡t

fÃ¡jdalmamat lÃ¡tom a szemeiben. KÃ©pes vagyok itt hagyni Å‘t? KÃ©pes lennÃ©k rÃ¡? Ã•m ekkor beugrik valami.

Egy fÅ‘nÃ¶k szÃ¡mÃ¡ra a nÃ©pe az elsÅ‘.

-SajnÃ¡lom Hablaty, â€“ motyogom magamban a kÃ¶vetkezÅ‘ pillanatban meg hangosan felkiÃ¡ltok:

- Mindenki, irÃ¡ny Hibbant! HazamegyÃ¼nk! â€“ kiÃ¡ltom lelkesÃ-tÅ‘leg, pedig belÃ¼l teljesen Ã¶sszetÃ¶rtem. Ã‰s Asztrid szÃ-vszaggatÃ³ zokogÃ¡sa Ã©s dobhÃ¡rtyaszaggatÃ³ sikÃ-tÃ¡sa egyre jobban biztosÃ-t arrÃ³l, hogy rosszul dÃ¶ntÃ¶ttem.

* * *

><p>TÅ±z, tÅ±z mindenfele. MÃ©gis mit Ã¡rtottak ezek az aprÃ³ fÃ¼stÃ¶t lehelÅ‘ kis sÃ¡rkÃ¡nyok a vikingeknek, hogy Ã-gy porig romboljÃ¡k az otthonukat? Ã‰s most is itt Ã¼vÃ¶ltÃ¶znek egymÃ¡ssal. Nem elÃ©g, hogy porig rombolnak mindent mÃ©g Ã¼vÃ¶ltÃ¶znek is.<p>

A legtÃ¶bb kis fÃ¼stokÃ¡dÃ³ mÃ¡r rÃ©gen elmenekÃ¼lt, szerencsÃ©re. Ã•m ekkor meglÃ¡tok valamit. Mintha egy sÃ¡rkÃ¡ny fekÃ¼dne a lÃ¡ngok kÃ¶zÃ¶tt. A szÃ¡rnya igencsak fura pÃ³zban, bizonyÃ¡ra lelÅ‘ttÃ©k valami kÃ¶tÃ©llel.

_Nem hagyhatod magÃ¡ra! JÃ³l lÃ¡thatÃ³an nincs magÃ¡nÃ¡l, halÃ¡lra fog Ã©gni, ha itthagyod! _

A fÃ©szekben biztosan bajba kerÃ¼lÃ¶k majd, ha beÃ¡llÃ-tok vele, deâ€¦ Nem hagyhatom itt. ArrÃ³l nem is beszÃ©lve, hogy kellene a fÃ©szekbe mÃ©g nÃ©hÃ¡ny Ãºj sÃ¡rkÃ¡ny, rossz magÃ¡nyosnak lenniâ€¦.

Ã•gy aztÃ¡n leszÃ¡llok a sÃ¡rkÃ¡nyhoz legkÃ¶zelebbi tisztÃ¡son Ã©s ekkor rÃ¡jÃ¶vÃ¶k, hogy mit talÃ¡ltam.

Ez egy Ã©jfÃºria! Nem holmi sÃ¡rkÃ¡nyt, hanem egy Ã©jfÃºriÃ¡t talÃ¡ltam! Ã•m ekkor meglÃ¡tok valami fura bÅ‘rt a hÃ¡tÃ¡n. A farka helyÃ©n is valami piros van. Biztosan az emberek tettÃ©k ezt vele. Ki mÃ¡s? Ã“vatosan kÃ¶zelebb megyek hozzÃ¡. Igen, jÃ³l sejtettem nincs magÃ¡nÃ¡l. Ha tovÃ¡bbrepÃ¼ltem volna, biztosan itt Ã©g.

A szÃ¡rnyaimmal kicsit kitisztÃ-tom a levegÅ‘t, majd felszÃ¡llok a levegÅ‘be Ã©s az Ã©jfÃºria felÃ© repÃ¼lÃ¶k. A karmaimmal Ã³vatosan megfogom Ã©s Ã-gy, ketten egyÃ¼tt hagyjuk magunk mÃ¶gÃ¶tt a lÃ¡ngokban Ã¡llÃ³ szigetet Ã©s vesszÃ¼k az irÃ¡nyt az otthonom, most mÃ¡r a _mi otthonunk_ felÃ©.

* * *

><p>Ãšjabb fÃ¼ggÅ‘vÃ©g. :D Igen, jÃ³l sejtitek, az Ã©jfÃºria az Fogatlan volt, akit ez a drÃ¡ga Ã©s kedves sÃ¡rkÃ¡ny megtalÃ¡lt. :D Na, de vajon hova raktam Hablatyot? :) Fogatlannak vÃ©gÃ¼l sikerÃ¼lt elkapnia? Vagy Å‘ mÃ©g mindig az erdÅ‘ben fekszik Ã©s vÃ¡rja, hogy segÃ-tsen rajta valaki? Vagy mÃ¡r rÃ©gen felÃ©bredt Ã©s menekÃ¼lni prÃ³bÃ¡l? Ã‰s miÃ©rt is kÃ©rdezem ezeket tÅ‘letek? Nem tudom. :D Az Ãºj fejezet is jÃ¶n hamarosan, megÃ-gÃ©rem. :) RemÃ©lem tetszett a rÃ©sz. :) TovÃ¡bbra is Ã¶rÃ¶mmel fogadok PM-et,reviewsokat! :) A szavazÃ¡s mÃ©g mindig tart, ne felejtsÃ©tek el! ;) TalÃ¡lkozunk a kÃ¶vetkezÅ‘

fejezetnÃ©l,

lutavero

12. Ãšj

HellÃ³ skacok! :D Itt is az Ãºj rÃ©sz, minek a cÃ-me: Ãšj. :) Nagyon kreatÃ-v mi? Ã‰s bÃ¼szkÃ©n kijelenthetem, hogy ez a rÃ©sz lett nyersen, AN nÃ©lkÃ¼l a leghosszabb mind kÃ¶zÃ¼l. :D Ami kÃ¼lÃ¶n Ã¶rÃ¶m szÃ¡momra az az, hogy mÃ¡r 6 reviews van a sztorihoz, sÅ‘t nemsokÃ¡ra 700 fÃ¶lÃ¶tt jÃ¡r a megtekintÃ©s! :D(Pontosan 667 :)) Kaptam olyan kritikÃ¡t/segÃ-tsÃ©get, hogy talÃ¡n jobb lenne ha a kÃ©sÅ‘bbiekben E/3. szemÃ©lyben folytatnÃ¡m a tÃ¶rtÃ©netet. :) Mit gondoltok errÅ‘l,prÃ³bÃ¡ljam meg? Vagy elÅ‘bb teszteljÃ¼k egy Ãºj sztorin, hogy mit tudok Ã-gy Ã¶sszehozni? :)ErrÅ‘l jut eszembe, mÃ©g mindig tart a szavazÃ¡s a profilomon(holnap frissÃ-tem). :) VÃ¡rom Ã¡m a szavazatokat. :D Nem is hÃºzom tovÃ¡bb az idÅ‘t, jÃ³ olvasÃ¡st! :)

* * *

><p>SÃ¶tÃ©tsÃ©g. Ez az elsÅ‘ ami feltÅ±nt. Az utolsÃ³ amire emlÃ©kszem, az az, hogy azok a vikingek eltalÃ¡ltak minket. Hablaty pedig egyenesen a tÅ±z felÃ© zuhantâ€¦ Te jÃ³ Ã©g Hablaty!<p>

KÃ©rlek,kÃ©rlek mondd, hogy elkaptam Ã©s jÃ³l van! gondolom magamban. Ahogy a mellsÅ‘ lÃ¡baimat kicsit szorosabbra hÃºzom, Ã©rzem, hogy valami szÅ‘rÃ¶s bundafÃ©lÃ©t Ã¶lelek. Erre aztÃ¡n nyugodtabban fÃºjok egyet. TehÃ¡t elkaptam Hablatyot. Itt van a biztonsÃ¡gos szorÃ-tÃ¡somban. Most mÃ¡r senki sem bÃ¡nthatja. Ahogy fÃ¼lelni kezdek hirtelen meghallok valamit. Mintha egy sÃ¡rkÃ¡ny kÃ¶zeledne felÃ©nk. Erre aztÃ¡n kinyitom a szemeimet.

Ami a legmegdÃ¶bbentÅ‘bb az az, hogy sehol sem lÃ¡tok tÃ¼zet. Pedig egy lÃ¡ngolÃ³ erdÅ‘be zuhantunk, vagy mÃ©gsem? Csak sziklÃ¡kat lÃ¡tok mindenÃ¼tt Ã©s jeget. JÃ³ sok jeget mindenfelÃ©. De nem a szokÃ¡sos fehÃ©res Ã¡rnyalatÃºt. Nem ez inkÃ¡bb olyanâ€¦ _kÃ©kes_.

Ã‰s ekkor jogosan merÃ¼l fÃ¶l bennem a kÃ©rdÃ©s: MÃ©gis hol lehetÃ¼nk?

~Ã•, lÃ¡tom vÃ©gre felÃ©bredtÃ©l. â€“ jÃ¶n egy hang mÃ¶gÃ¼lem mire tÃ¡gra nyÃ-lt szemekkel fordulok hÃ¡tra. Ã•m amit ekkor lÃ¡tok, az mindennÃ©l jobban meglep.

* * *

><p>- Rendben, ne aggÃ³djatok, nemsokÃ¡ra hazaÃ©rÃ¼nk! â€“ kiÃ¡ltom lelkesÃ-tÅ‘leg a tÃ¶bbi vikingnek, de mÃ©gis hogyan lehetnÃ©k meggyÅ‘zÅ‘, ha Ã©n magam is teljesen elkeseredett vagyok?<p>

Hogy voltÃ¡l kÃ©pes csak Ã-gy otthagyni a fiadat a lÃ¡ngok kÃ¶zÃ¶tt? MegÃ-gÃ©rted neki, hogy mindig megvÃ©ded majd, erre tessÃ©k Ã-gy cserbenhagytad! MÃ©gis milyen apa az ilyen?

-Jobb lesz, ha ezt befejezed PlÃ©hpofa! â€“ mondja kicsit mÃ©rgesen BÃ©lhangos. â€“ Az Ã¶nvÃ¡d semmit sem fog segÃ-teni, sem neked, sem a fiadnak! Amit tehetsz az az, hogy hazavezeted a nÃ©pedet a

biztonsÃ¡gos otthonunkba Ã©s majd aztÃ¡n visszamÃ©sz Ã©s megkeresed a fiadat.

- De mi van akkor, ha megsÃ©rÃ¼ltek? Ha most ott Ã©gnek a tÅ±zben? â€“ nÃ©zek megtÃ¶rten a barÃ¡tomra, aki erre megadÃ³an sÃ³hajt egyet.

- Figyelj, nem szabad erre gondolnod! Hablaty a te fiad, igazÃ¡n makacs Ã©s kitartÃ³ is persze. ArrÃ³l nem is beszÃ©lve, hogy az Ã©jfÃºriÃ¡ja is ott van vele. Nem lesz semmi bajuk, hidd el!

- RemÃ©lem, hogy igazad van. â€“ sÃ³hajtok lemondÃ³an.

Mivel ha nem, akkor abban biztos vagyok, hogy soha nem leszek kÃ©pes megbocsÃ¡tani magamnak.

* * *

><p>FÃ¡jdalom. SÃ¶tÃ©tsÃ©g. Meleg. Ez a hÃ¡rom dolog, amit legelÅ‘szÃ¶r Ã©szlelek.<p>

FÃ¡jdalom. Mindenem sajog, de legfÅ‘kÃ©pp a fejem. Mintha hozzÃ¡m vÃ¡gtak volna valami iszonyatosan kemÃ©ny dolgot.

SÃ¶tÃ©tsÃ©g. MeglepÅ‘en sÃ¶tÃ©t van itt, bÃ¡rhol is legyen ez az _itt._

Meleg. Ã–sztÃ¶nÃ¶sen kÃ¶zelebb hÃºzÃ³dok ehhez a meleg valamihez, mivel hirtelen iszonyÃºan fÃ¡zni kezdtem. BÃ¡rmi is legyen ez, kellemesen meleg Ã©s nem forrÃ³, mint a tÅ±z. Pont jÃ³, olyan, mint ha Fogatlan szÃ¡rnya alatt fekÃ¼dnÃ©kâ€¦. Fogatlan..

Te jÃ³ Ã©g, Fogatlan! Erre aztÃ¡n felpattannak a szemeim Ã©s hirtelen minden tisztÃ¡n lÃ¡tszik elÅ‘ttem. A csata. Malvin rÃ¡lÅ‘ AsztridÃ©kra. A lÃ¡nyok helyett minket talÃ¡l el a lÃ¶vedÃ©k. Ã‰s aztÃ¡n semmi csak sÃ¶tÃ©tsÃ©g Ã©s forrÃ³sÃ¡g. Ahogy megprÃ³bÃ¡lnÃ©k felÃ¡llni, vagy legalÃ¡bbis felÃ¼lni, Ã©rzem, hogy kÃ©t erÅ‘s lÃ¡b szorÃ-t kÃ¶zelebb a meleg testhez. TehÃ¡t Fogatlan is Ã©l Ã©s jÃ³l van! Csak ez szÃ¡mÃ-t.

Ã•m ekkor hirtelen morgÃ¡st hallok a barÃ¡tom szÃ¡rnyÃ¡n kÃ-vÃ¼lrÅ‘l. Ã‰s hirtelen minden vilÃ¡gos lesz. TÃºlsÃ¡gosan is, mondhatni vakÃ-tÃ³an. A hosszÃº sÃ¶tÃ©tsÃ©g utÃ¡n kell egy kis idÅ‘ amÃ-g a szemem megszokja a fÃ©nyt, Ã¡m ekkor morgÃ¡st Ã©s Ã¼vÃ¶ltÃ©st hallok. Ahogy felemelem a fejem, meglÃ¡tom, hogy Fogatlan vÃ©delmezÅ‘en Ã¡ll mellettem. Ahogy kÃ¶vetem a tekintetÃ©t meglÃ¡tok egy olyan sÃ¡rkÃ¡nyt, amitÅ‘l mÃ©g a lÃ©legzetem is elÃ¡ll.

Ã‰letemben nem lÃ¡ttam mÃ©g ilyen sÃ¡rkÃ¡nyt. A hatalmas sÃ¡rga szemeivel agresszÃ-ven mÃ©reget engem Ã©s Fogatlant, Ã¡m a kÃ¼lseje teljesen megbabonÃ¡zott. A szÃ¡ja alatt egy vastag fehÃ©r csÃ-k hÃºzÃ³dik, Ã¡m az egÃ©sz sÃ¡rkÃ¡ny lila. Ã•m ami a legmeglepÅ‘bb az az, hogy _nÃ©gy_ szÃ¡rnya van. KettÅ‘n tÃ¡maszkodik, mÃ-g a mÃ¡sik kettÅ‘ fel van hÃºzva az oldalÃ¡ra. Ã‰s mind a nÃ©gy szÃ¡rnyÃ¡n hatalmas karmok vannak. A sÃ¡rkÃ¡ny legalÃ¡bb kÃ©tszer akkora, mint Fogatlan, ha nem hÃ¡romszor. A farka is hatalmas. Ã•m ahogy belenÃ©zek a szemÃ©be valahogy mÃ©gis ismerÅ‘snek tÅ±nik ez a sÃ¡rkÃ¡ny. De mÃ©gis honnan? Biztos vagyok benne, hogy mÃ©g Ã©letemben nem lÃ¡ttam ilyet. Vagy mÃ©gis?

Ekkor Fogatlan morran mellettem egy hatalmasat Ã©s ekkor rÃ¡jÃ¶vÃ¶k, hogy nem Ã©rtem Å‘ket. _KÃ©rlek, mondd, hogy nem hagytam el a kÃ¶vemet. _ismÃ©telgetem magamban, amÃ-g belenyÃºlok a jobb csizmÃ¡mba a kÃ©k kis csodakÃ¶vet. Pont nekiÃ¡llnÃ©k pÃ¡nikolni amikor vÃ©gre megtalÃ¡lom beleakadva a nadrÃ¡gom szÃ¡rÃ¡ba. MegkÃ¶nnyebbÃ¼lÃ©semben sÃ³hajtok egyet, majd Ãºgy igazÃ-tom, hogy hozzÃ¡Ã©rjen a bÅ‘rÃ¶mhÃ¶z. Ã•m amit ekkor hallok, az igencsak meglep.

~Te megÅ‘rÃ¼ltÃ©l Ã‰jfÃºria?! Ez egy viking, egy ember mÃ©gis hogyan lehetne Å‘ a tÃ¡rsad?!

- **Pedig az, ha nem tÃ¶bb. Å• a lovasom, aâ€¦ a MÃ¡sik Felem! â€“** morogja Fogatlan. â€“ **Ã‰s ha csak egy karmot is emelni mersz felÃ©, akkor velem gyÅ±lik meg a bajod!**

~KÃ©pes lennÃ©l meghalni egy vikingÃ©rt? Elment az eszed? Å•k gyilkolÃ³ gÃ©pek! NÃ©zd meg mit tettek veled! SÃ©rÃ¼lt vagy, de halÃ¡losan. SÅ‘t ha nem mentelek ki titeket a tÅ±zbÅ‘l, akkor..

- Te mentettÃ©l meg minket a tÅ±zbÅ‘l? â€“ kÃ©rdezem dÃ¶bbenten Ã©s igyekszem felÃ¡llni, Ã¡m hirtelen Ã©les fÃ¡jdalom nyilall a lÃ¡bamba. A sÃ¡rkÃ¡ny felÃ©m villantja a szemeit Ã©s beleszagol a levegÅ‘be.

~ Igen. â€“ vÃ¡laszolja nagy sokÃ¡ra Ã©s egyre idegesebben kezdi kaparÃ¡szni a fÃ¶ldet.

- MÃ©gis.. MÃ©gis miÃ©rt? â€“ kÃ©rdezem Ã©s lassan kÃ¶zelebb kezdek araszolni hozzÃ¡ ‚Fogatlan pedig jÃ³l lÃ¡thatÃ³an egyre idegesebb. â€“ De mÃ©gis miÃ©rt?

~Nem tartozok neked magyarÃ¡zattal viking! â€“ Ã¼vÃ¶lt rÃ¡m Ã©s felÃ©m kap Ã¡m Ã©n most az egyszer nem hÃ¡trÃ¡lok meg. â€“ Ha tudtam volna, hogy ekkora bajt hozok a sajÃ¡t fejemre akkor hagytalak volna ott Ã©gni benneteket! Egy vikinget hozni a fÃ©szekbe.. Nekem vÃ©gemâ€¦

- KÃ¶szÃ¶nÃ¶m. â€“ suttogom halkan mire mindkÃ©t sÃ¡rkÃ¡ny dÃ¶bbenten nÃ©z rÃ¡m.

~Mi? â€“ nÃ©z rÃ¡m furcsÃ¡n a lila sÃ¡rkÃ¡ny.

- Mondom, kÃ¶szÃ¶nÃ¶m. â€“ ismÃ©tlem meg mÃ©g egyszer. â€“ Hogy megmentettÃ©l minket, hogy kockÃ¡ztattad Ã©rtÃ¼nk az Ã©letedet. KÃ¶szÃ¶nÃ¶m. Tartozunk neked.

~ MÃ©gis mirÅ‘l beszÃ©lsz? â€“ nÃ©z rÃ¡m dÃ¶bbenten a sÃ¡rkÃ¡ny. Ã•m ekkor meglÃ¡tok valami mÃ¡st is a szemÃ©ben. â€“ VÃ¡rj, te Ã©rted, amit mondok? Nem ez nem lehetâ€¦

- **De igen, lehet**. â€“ Ã¡ll mellÃ©m Fogatlan Ã©s fenyegetÅ‘en sziszeg a sÃ¡rkÃ¡nyra. â€“ **Ã‰rti minden egyes szavunkat, de ha csak egy karcolÃ¡st is ejtesz rajta akkorâ€¦**

- HÃ©, nyugi pajti, nincs semmi baj. â€“ simogatom meg Fogatlant az Ã¡lla alatt mire kicsit megnyugszik, de igen csÃºnyÃ¡n nÃ©z rÃ¡m. Ã•m ekkor megtalÃ¡lom a gyenge pontjÃ¡t Ã©s Ã¶sszeesik a lÃ¡baim mellett.

HÃ¡t ez aztÃ¡n szÃ©p. KilÅ‘ttem az egyetlen vÃ©delmi segÃ-tsÃ©gemet.

Ã•gy most itt Ã¡llok fegyvertelenÃ¼l egy agresszÃ-v, vad Ã©s ismeretlen sÃ¡rkÃ¡ny mellett Ã©s fogalmam sincs, hogy hol vagyok. Ã•m amikor a sÃ¡rkÃ¡ny szemÃ©be nÃ©zek, valami vÃ¡ltozÃ¡st lÃ¡tok rajta. A dÃ¼h,fÃ©lelem Ã©s harag helyÃ©t Ã¡tvetette az Ã©rtetlensÃ©g, a kÃ-vÃ¡ncsisÃ¡g Ã©s mÃ©g valami, amit nem igazÃ¡n tudok megfogalmazni.

~HÃ¡t mÃ©gis igazat mondott veled kapcsolatban. â€“ suttogja. â€“ De mÃ©gis hogy lehetnÃ©l te az Å• MÃ¡sik Fele?

- HÃ¡t, ez hosszÃº tÃ¶rtÃ©net. â€“ vÃ¡laszolom egy keserÅ± sÃ³hajjal.

~ Van idÅ‘nk nem? â€“ nÃ©z rÃ¡m csillogÃ³ szemekkel Ã©s Ã©rzem, hogy ezzel egy mosolyt csal az arcomra. Ã“vatosan felemelem felÃ© a bal kezemet, mire dÃ¶bbenten hÃ¡trÃ¡l nÃ©hÃ¡ny lÃ©pÃ©st.

- HÃ©, nyugi, nincs semmi baj! Nem akarlak bÃ¡ntani. â€“ vÃ¡laszolom halkan Ã©s egyre magasabbra emelem a kezemet. â€“ Ã‰n nem tartozok kÃ¶zÃ©jÃ¼k.

~De hÃ¡t te is viking vagy! â€“ vÃ¡laszolja, mikÃ¶zben mÃ©g magasabbra emeli a fejÃ©t. ~Nekik csak az Ã¶lÃ©s szÃ¡mÃ-t.

- Ez nem igaz. â€“ vÃ¡laszolom nyugodtan. â€“ Ã‰n nem akarlak Ã©s soha nem is foglak bÃ¡ntani titeket. Soha sem. Ezt megÃ-gÃ©rhetem neked. Mint mondtam, Ã©n nem tartozom _azokhoz _a vikingekhez.

~MÃ©gis hogy bÃ-zhatnÃ©k Ã©n meg benned?!

- Ã‰n bÃ-zok benned, lÃ¡tod? Itt Ã¡llok fegyver nÃ©lkÃ¼l elÅ‘tted. â€“ nÃ©zek bele mÃ©lyen a sÃ¡rkÃ¡ny szemÃ©be, Å‘ pedig az enyÃ©mbe. EgyikÃ¼nk sem meri megtÃ¶rni a szemkontaktust, sÅ‘t pislogni, sem merÃ¼nk. â€“ LÃ¡tod, itt a kezem, nincsen benne sehol sem egy fegyver sem. Ã‰n nem _akarlak_ bÃ¡ntani titeket. Ã‰n bÃ-zom benned. Most is rÃ¡d bÃ-zom a dÃ¶ntÃ©st.

ElÅ‘szÃ¶r azt hiszem, hogy a sÃ¡rkÃ¡ny elfut vagy megharap. Ahogy tovÃ¡bbra is egymÃ¡s szemÃ©be nÃ©zÃ¼nk, olyan mintha megfagyna kÃ¶rÃ¼lÃ¶ttÃ¼nk minden. Csak erre az Ãºj sÃ¡rkÃ¡nyra koncentrÃ¡lok, semmi mÃ¡sra. Fogatlan ideges mormogÃ¡sÃ¡t is igyekszem kizÃ¡rni. Ã‰s ekkor megtÃ¶rtÃ©nik.

A sÃ¡rkÃ¡ny becsukja a szemit Ã©s Ã³vatosan belehajtja az orrÃ¡t a tenyerembe. Ã‰s Ãºjra Ã¡tÃ©lhetem az a fantasztikus Ã©rzÃ©st, amit akkor Ã©reztem, amikor megszelÃ-dÃ-tettem Fogatlan, vagy bÃ¡rmelyik mÃ¡sik sÃ¡rkÃ¡nyt. Az Ã©rzÃ©st, amit csak akkor Ã©rezhet az ember, amikor a sÃ¡rkÃ¡ny a barÃ¡tjÃ¡vÃ¡ vÃ¡lik. Ã‰s most is ez tÃ¶rtÃ©nt. Ahogy a sÃ¡rkÃ¡ny elemeli az orrÃ¡t a tenyeremtÅ‘l Ã©n Ã³vatosan kinyÃºjtom a mÃ¡sik kezemet felÃ© Ã©s lassan megvakargatom az Ã¡llÃ¡t. Ã–rÃ¶m lÃ¡tni, ahogy Ã©lvezi a simogatÃ¡somat. Ã•m ekkor hirtelen mozgÃ¡st lÃ¡tok Ã©s a kÃ¶vetkezÅ‘ pillanatban Fogatlan furakszik kÃ¶zÃ©nk.

-**LÃ¡tom Ã¶sszebarÃ¡tkoztatok**. â€“ kÃ¶zli szÃ¡razon Ã©s a kÃ¶vetkezÅ‘ pillanatban mÃ¡r a hÃ¡tÃ¡n Ã¼lÃ¶k. HÃ¡t, az biztos, hogy amint ketten leszÃ¼nk, kapok majd nem kis letolÃ¡st az elÅ‘bbiÃ©rt. De annyi baj legyen.

- Igen, valÃ³ban. â€“ mosolygok rÃ¡ a sÃ¡rkÃ¡nybarÃ¡taimra Ã©s Ã³vatosan megsimogatom Fogatlan fejÃ©t, aki erre dorombolÃ¡ssal vÃ¡laszol. A lila sÃ¡rkÃ¡ny csak furcsÃ¡n nÃ©z rÃ¡nk, Ã¡m aztÃ¡n megrÃ¡zza magÃ¡t Ã©s egy igazi fogas sÃ¡rkÃ¡nymosollyal rÃ¡nk mosolyog.

~Gondolom egy darabig, Ã°gy is nÃ¡lunk idÅ‘ztÃ¶k. â€“ kezdi. ~Mit szÃ³lnÃ¡tok ha kÃ¶rbe vezetnÃ©lek titeket? â€“ kÃ©rdezi Ã©s elindul a kijÃ¡rat felÃ©.

Ã•m amit odakinn lÃ¡tunk, attÃ³l nem csak Fogatlan dÃ¶bben meg, hanem Ã©n is. Mivel biztos vagyok benne, hogy ilyet nem minden nap lÃ¡tni. Ã‰s Ã©rzem, hogy szÃ³ szerint elÃ¡ll tÅ‘le a lÃ©legzetem.

* * *

><p>Itt is a rÃ©sz vÃ©ge. :) Hogy tetszett? Igen, ha mÃ©g nem jÃ¶ttetek rÃ¡, akkor a sÃ¡rkÃ¡ny egy ViharszelÅ‘ViharvÃ¡gÃ³ volt(nem tudom mÃ©g, hogy melyiket hasznÃ¡lom majd. :D). SzÃ-vesen fogadok nÃ©v/nem Ã¶tleteket a ,,kicsikÃ©hez". :) Nekem valamiÃ©rt kislÃ¡nykÃ©nt jelenik meg. :) De ha nem jÃ¶n nÃ©vÃ¶tlet, akkor Hablatyot okoljÃ¡tok, ha valami borzalmasat talÃ¡l ki Ã©s ne engem. :D xD**

Na de, vissza a sztorihoz: Vajon mit lÃ¡ttak a fiÃºk? BarÃ¡tokat talÃ¡lnak majd itt vagy ellensÃ©geket? Mi dÃ¶bbentette meg Å‘ket ennyire? Vajon PlÃ©hpofa valaha Ã³jra megtalÃ¡lja a fiÃ¡t? Asztrid vajon kiheveri ezt a sokkot? Ez Ã©s mÃ©g annyi minden mÃ¡s kiderÃ¼l majd.. a kÃ¶vetkezÅ‘ jÃ³ nÃ©hÃ¡ny rÃ©szbÅ‘l. :D :)

RemÃ©lem tetszett a rÃ©sz. ViszlÃ¡t a kÃ¶vetkezÅ‘ fejezetnÃ©l,

lutavero

13. A fÃ©szek

**Ãšjabb rÃ©sz. :) MÃ¡r a 13., el se hiszem. :D Ã‰s a nÃ©zettsÃ©g mÃ¡r 800! :D Ã‰s rengeteg orszÃ¡gbÃ³l kerestek rÃ¡ a tÃ¶rtÃ©netre, el se hiszem. :D :) KÃ¶szi szÃ©pen mindenkinek. :D **

Na tehÃ¡t, itt is A fÃ©szek ahol egy Ã³jabb kÃ©sÅ‘bb fontos szereplÅ‘ bukkan fel. :D :) BÃ¡rmilyen Ã¶tlet, kritika vagy egyszerÅ± vÃ©lemÃ©ny is jÃ¶het, vÃ¡rom. :D KÃ¼lÃ¶n Ã¶rÃ¶m volt, hogy az elÅ‘zÅ‘ rÃ©sz kÃ¶zzÃ©tÃ©tele utÃ¡n szinte azonnal jÃ¶tt egy reviews. :D KÃ¶szi szÃ©pen Ã-gy utÃ³lag is! ;)

De nem is hÃ³zom tovÃ¡bb az idÅ‘t, jÃ³ olvasÃ¡st! :)

* * *

><p>Persze ami elÅ‘szÃ¶r feltÅ±nt nekem, az a jÃ©g volt. De nem az a szokÃ¡sos szÃ©p fehÃ©re nÃ©ha akÃ¡r enyhÃ©n kÃ©kes Ã¡rnyalat. Nem ez inkÃ¡bbâ€¦ zÃ¶ldes. Ã‰s a formÃ¡jÃ¡bÃ³l kÃ¶vetkeztetve nem a termÃ©szet mÅ±ve. Nem ezt valami _mÃ¡s _hozta lÃ©tre, elÃ©g csak rÃ¡nÃ©zni a formÃ¡jÃ¡ra.

~Nem semmi mi? â€“ kÃ©rdezi a lila sÃ¡rkÃ¡ny.

- Nem talÃ¡lom a szavakat. â€“ vÃ¡laszolom, ahogy tÃ¡gra nyÃ-lt szemekkel nÃ©zek kÃ¶rÃ¼l.

- **Meg kell hagyni, nem kis munkÃ¡t fektethettÃ©l bele ebbe a ..barlangba**. â€“ ismeri el kicsit morogva Fogatlan.

~Ez nem csak egy barlang. â€“ nÃ©z Fogatlanra lesÃºjtÃ³an a sÃ¡rkÃ¡ny. ~Ez az Ã©n otthonom, ahol â€¦ Ã©lek. A fÃ©szkem.

- Ez.. ilyet nem lÃ¡tni minden nap az biztos. Ã‰rtem mÃ¡r miÃ©rt vagy ilyen bÃ¼szke rÃ¡, hiszen rengeteg munkÃ¡t fektethettÃ©l bele. â€“ mosolygok rÃ¡ a sÃ¡rkÃ¡nyra, aki erre gyorsan elnÃ©z a mÃ¡sik irÃ¡nyba.

Ahogy a kis barlangtÃ³l,ahol felÃ©bredtÃ¼nk sÃ©tÃ¡lunk egyre beljebb, Ã©szreveszek egy hatalmas medencÃ©t a fÃ©szek kÃ¶zepÃ©n. BÃ¡r meg kell hagyni, hogy elÃ©ggÃ© eltÃ©veszthetetlen, akkora a mÃ©rete. Ã“vatosan leszÃ¡llok Fogatlan hÃ¡tÃ¡rÃ³l Ã©s elindulok a medence szÃ©lÃ©hez. Ã•m ahogy kÃ¶zelebb mennÃ©k, a sÃ¡rkÃ¡ny hirtelen elÃ©m ugrik.

~MÃ©gis mit gondolsz, hovÃ¡ mÃ©sz?! â€“ nÃ©z rÃ¡m szikrÃ¡zÃ³ szemekkel, mire dÃ¶bbenten lÃ©pek hÃ¡tra Ã¡m a kÃ¶vetkezÅ‘ pillanatban mÃ¡r Fogatlan is kÃ¶ztÃ¼nk Ã¡ll.

- **Na jÃ³, ezt most mÃ¡r unom**. â€“ morogja Fogatlan. â€“ **ElÅ‘szÃ¶r idehozol minket a tudtunk Ã©s beleegyezÃ©sÃ¼nk nÃ©lkÃ¼l. AztÃ¡n megprÃ³bÃ¡ltad megÃ¶lni Hablatyot**. â€“ lÃ©p egyre kÃ¶zelebb a sÃ¡rkÃ¡nyhoz, mikÃ¶zben engem is igyekszik takarni. â€“ **Ã‰s most.. Ne akard bemesÃ©lni nekÃ¼nk, hogy ez a te mÅ±ved.** â€“ bÃ¶k az orrÃ¡val a jÃ©gre. â€“ **Te is ugyanÃºgy tÃ¼zet okÃ¡dsz, mint Ã©n. Nem vagy holmi jÃ©gkÃ¶pÅ‘ sÃ¡rkÃ¡ny. Ãšgyhogy jobban jÃ¡r ha beszÃ©lni kezdesz kÃ¼lÃ¶nbenâ€¦ - **Ã¡m Fogatlan nem tudja befejezni a mondandÃ³jÃ¡t, mivel a lila sÃ¡rkÃ¡ny rÃ¡ugrik Ã©s verekedni kezdenek. Ã‰n dÃ¶bbenten hÃ¡trÃ¡lok a fal felÃ©, amikor hirtelen az egÃ©sz fÃ©szket egy hatalmas Ã¼vÃ¶ltÃ©s rÃ¡zza meg.

-_ MÃ©gis mi tÃ¶rtÃ©nik itt?!_ â€“ hallok egy mÃ©lyebb hangot, mire a sÃ¡rkÃ¡ny-lassan nevet kÃ©ne talÃ¡lnom neki- dÃ¶bbenten hÃ¡trÃ¡l.

~Ennek nagyon nem lesz jÃ³ vÃ©geâ€¦ nekem vÃ©gem. â€“ nyÃ¶szÃ¶rgi.

Ã•m amit ekkor meglÃ¡tok, â€¦ egÃ©sz biztos vagyok benne, hogy soha nem fogom elfelejteni. A vÃ-zbÅ‘l hirtelen kiemelkedik valami hatalmas. Ã•m egyre csak nÅ‘. Ã‰s ekkor meglÃ¡tom a szemeit. KÃ©t akkora hatalmas szeme van mint Ã©n, sÅ‘t talÃ¡n mÃ©g nagyobbak is! A kÃ©t hatalmas, sÅ‘t Ã³riÃ¡si agyarÃ¡rÃ³l pedig nem is szÃ³lva. A szÃ¡ja, a feje aâ€¦ a mindene hatalmas, tÃºlmÃ©retezett, Ã³riÃ¡si. Ã•m ez az Ã³riÃ¡s sÃ¡rkÃ¡ny nem rÃ¡m, hanem FogatlanÃ©kra koncentrÃ¡l.

- _MÃ©gis mit csinÃ¡ltok a fÃ©szkemben?!_ â€“ szÃ³lal meg Ãºjra Ã©s kÃ¶zelebb lÃ©p FogatlanÃ©khoz.

~SajnÃ¡lom, Alfa, Ãºgy sajnÃ¡lom! â€“ nyÃ¶szÃ¶gi a lila sÃ¡rkÃ¡ny. Alfa? MÃ©gis mit akar ezzel mondani? ~Nem gondoltam volna, hogy ekkora baj lesz ebbÅ‘l. KÃ©rlek, nÃ©zd el nekem!

- _ElÃ©g legyen UvÃ¦r!_ â€“ mondja mÃ©ly bÃ¶mbÃ¶lÅ‘ hangjÃ¡n a sÃ¡rkÃ¡nyÃ³riÃ¡s, mire a lila sÃ¡rkÃ¡ny fejÃ©t lehajtva hÃ¡trÃ¡l nÃ©hÃ¡ny lÃ©pÃ©st. _UvÃ¦r?_ MÃ©gis mit akar ezzel mondani? â€“ _LÃ¡ssuk, ki az Ã¤j barÃ¡tod._

~KÃ©rlek, ne haragudj, nem akartam bajt hozni a fÃ©szkedre! KÃ©rlek, bocsÃ¡ss meg nekem!

- **MÃ©g hogy a te fÃ©szked mi?** â€“ nÃ©z rÃ¡ szÃ¤rÃ³san Fogatlan. â€“ **Ã‰s nem vagyok a kis barÃ¡tja.**

- _Akkor ellensÃ©g vagy?_ â€“ nÃ©z rÃ¡ az Ã³riÃ¡s, Ã©s Fogatlan is azonnal lejjebb hajtja a fejÃ©t.

- **Nem nem vagyok. A barÃ¡tod hozott el minket ide a tudtunk nÃ©lkÃ¼l Ã©s..**

- _Minket? MÃ©gis ki a mÃ¡sik barÃ¡tod? Ã‰s Å‘ hol van?_ â€“ jaj ne, miÃ©rt Ã©rzem, hogy nem fogok ebbÅ‘l jÃ³l kijÃ¶nni?

~Ã–Ã¶ Alfa, hÃ¡t az a helyzet, hogy..

- Ã‰n vagyok az. â€“ vÃ¡laszolom olyan hangosan amennyire merem. ElÅ‘szÃ¶r azt hiszem, hogy egyikÃ¼k sem hallott meg, Ã¡m a kÃ¶vetkezÅ‘ pillanatban hÃ¡rom szempÃ¡r fordul felÃ©m. A zÃ¶ld rÃ©mÃ¼letet, a sÃ¡rga harag Ã©s fÃ©lelem keverÃ©kÃ©t tartalmazza, mÃ-g a kÃ©k nem mutat semmit. Ã•m mielÅ‘tt akÃ¡rcsak elfuthatnÃ¡k az Ã³riÃ¡s elindul felÃ©m, Fogatlan legnagyobb rÃ©mÃ¼letÃ©re.

- _Ez Ã©rdekes, egy kis nubbin. De akkor is viking._ â€“ mondja Ã©s kicsit nagyobbra nyitja a szÃ¡jÃ¡t.

-** Ne! Nem fog Ã¡rtani neked, hagyd Å‘t bÃ©kÃ©n!** â€“ Ã¼vÃ¶lti Fogatlan Ã©s elkezd futni felÃ©m, amikor hirtelen egy hatalmas jÃ©gfal jelenik meg kÃ¶zÃ¶ttÃ¼nk. Eltart egy darabig, amÃ-g felfogom, hogy mi tÃ¶rtÃ©nt. Az Ã³riÃ¡s jeget Ã©s nem tÃ¼zet okÃ¡d. Ã• a jÃ©gkÃ¶pÅ‘ sÃ¡rkÃ¡ny, aki ezt a fÃ©szket lÃ©trehozta. Ez az Å‘ fÃ©szke! De akkor a lila sÃ¡rkÃ¡ny miÃ©rt hazudta azt, hogy ez az Å‘ fÃ©szke?

- _EgÃ©sz Ã©rdekes, valahogy nagyobbaknak kÃ©pzeltem a vikingeket. FÃ©lre ne Ã©rts, a legnagyobb viking hozzÃ¡m kÃ©pest alig akkora mint a szemeim, de te.. te mÃ©g akkora sem vagy._

- KÃ¶szi a bÃ³kot. â€“ forgatom a szemeimet, mire a sÃ¡rkÃ¡ny egyre kÃ¶zelebb jÃ¶n hozzÃ¡m. â€“ LegalÃ¡bbis gondolom, hogy annak szÃ¡ntad, nemde?

-_ Igen vicces kis fickÃ³ vagy. De persze ettÅ‘l fÃ¼ggetlenÃ¼l ugyanÃºgy viking vagy, mint a tÃ¶bbi, akik a gyilkolÃ¡sra mennek, erre az egyikÃ¼k felfedezte a fÃ©szkemetâ€¦_

- Ez Ã-gy nem teljesen igaz. â€“ mondom Ã©s kicsit mÃ©rgesen kÃ¶zelebb lÃ©pek az Ã³riÃ¡s felÃ©. â€“ ElÅ‘szÃ¶r is: ez a fÃ©szek csupa jÃ©g, bÃ¡rki azonnal Ã©szreveszi, aki erre jÃ¡r. MÃ¡sodszor pedig nem minden viking megy csak az Ã¶lÃ©sre. Itt vagyok pÃ©ldÃ¡nak Ã©n. Ã‰n nem akarlak Ã©s soha nem is foglak megÃ¶lni egyikÃ‘tÃ¶ket sem. â€“ vÃ¡laszolom Ã©s mÃ©g egy lÃ©pÃ©st kÃ¶zelebb lÃ©pek.

- _Ã‰s miÃ©rt vagy most itt?_ â€“ kÃ©rdezi az Ã³riÃ¡s.

- Nem terveztem, hidd el. â€“ sÃ³hajtom. â€“ Ha hiszed, ha nem, de nekem is van csalÃ¡dom, akik bizonyÃ¡ra hazavÃ¡rnak. Fogatlannal lezuhantunk Ã©s a barÃ¡tod hozott el minket ide Ã¶tletem sincs hogy miÃ©rt. Csak arra kÃ©rlek, hogy az Ã©jszakÃ¡t hagy tÃ¶ltsÃ¼k itt Ã©s aztÃ¡n elmegyÃ¼nk, Ã-gÃ©rem.

- _Ez mind szÃ©p Ã©s jÃ³ lenne, de nem mehettek el._ â€“ vÃ¡laszol az Ã³riÃ¡s.

- Mi? MÃ©gis miÃ©rt nem?! â€“ kiÃ¡ltom kÃ©tsÃ©gbeesetten.

- _MegtudtÃ¡tok, hogy hol van az otthonom, Ã-gy ha elmentek elmondhatjÃ¡tok a legnagyobb veszÃ©lyforrÃ¡snak, ami csak lÃ©tezik a fÃ¶ldÃ¶n, a fajtÃ¡dnak. Te is csak egy viking vagy, mÃ©g ha kisebb is mint a tÃ¶bbi. Ãšgyhogy jobb, ha errÅ‘l a hazalÃ¡togatÃ¡srÃ³l lemondasz, mert nem lesz belÅ‘le semmi._ â€“ vÃ¡laszol Ã©s elindul vissza a medencÃ©je felÃ©. â€“ _Ha csak szÃ¶kni prÃ³bÃ¡ltok, visszahozlak benneteket ide, ha kell erÅ‘szakkal. Ãšgyhogy jobban jÃ¡rsz ha megbÃ©kÃ©lsz ezzel a gondolattal, mivel mostantÃ³l ez a hely lesz a â€¦_

- BÃ¶rtÃ¶nÃ¼nk? â€“ kÃ©rdezem Ã©s haragomban mÃ©g kÃ¶zelebb megyek, lassan mÃ¡r majdnem az arcÃ¡ba mÃ¡szom. â€“ Itt akarsz minket erÅ‘szakkal tartani? MÃ©gis miÃ©rt?

- _Elmondtam az indokaimat, Ãºgyhogy jobban jÃ¡rsz, ha meghÃºzod magad Ã©s Ã¶rÃ¼lsz a jÃ³kedvemnek! FÅ‘leg, miutÃ¡n a barÃ¡taid ekkora galibÃ¡t okoztak itt nemrÃ©g! Reggel folytatjuk ezt a beszÃ©lgetÃ©st!_ â€“ azzal gyorsan alÃ¡merÃ¼l a vÃ-zben.

Ã‰n viszont nem tudom elhinni, amit hallottam. Itt akar minket tartani? Mint holmi foglyokat? MÃ©gis miÃ©rt? Tudnia kell, hogy nem jelentek szÃ¡mÃ¡ra komoly fenyegetÃ©st. De az, hogy nem mehetÃ¼nk hazaâ€¦ ez a legrosszabb. Ã•m ekkor hirtelen megjelenik mellettem Fogatlan Ã©s a lila sÃ¡rkÃ¡ny is.

~SajnÃ¡lom, nem gondoltam volna, hogy ez lesz belÅ‘le. â€“ mondja szomorÃºan Ã©n viszont a hÃ-rektÅ‘l mÃ©g mindig sokkolva csak bÃ³lintani tudok.

- Persze higgyem is el, azok utÃ¡n ahogy rÃ¡nk tÃ¡madtÃ¡l. â€“ morogja Fogatlan Ã©s Ã³vatosan megbÃ¶kdÃ¶s az orrÃ¡val. â€“ **Te jÃ³l vagy?**

- Mi? Ja persze, remekÃ¼l. â€“ vÃ¡laszolom Ã©s lassan elindulok vissza a barlangba, mÃ¡rmint ahol felÃ©bredtÃ¼nk oda. â€“ Lassan ideje lenne lefekÃ¼dni, nem gondoljÃ¡tok?

- **De igen**. â€“ jelenik meg mellettem Fogatlan Ã©s a kÃ¶vetkezÅ‘ pillanatban a sÃ¡rkÃ¡ny is jÃ¶n utÃ¡nunk.

~Mit szÃ³lnÃ¡tok, ha fognÃ©k nektek vacsorÃ¡t. FÅ‘leg, hogyâ€¦ maradnotok kell? â€“nÃ©z rÃ¡nk kicsit szÃ¡nakozva.

- Igen, az jÃ³ lenne. â€“ vÃ¡laszolom kicsit letÃ¶rten, de a kedvÃ©Ã©rt egy mosolyt erÅ‘ltetek az arcomra. Ha mÃ¡r maradnunk kell, akkor Ã¡lljak hozzÃ¡ jÃ³kedvÅ±en nem?

De ne aggÃ³dj, Ã³riÃ¡s, teszem hozzÃ¡ magamban, _nem adom fel ilyen

kÃ¶nnyen elvÃ©gre viking vagyok, a makacsabb fajtÃ¡bÃ³l._

* * *

><p>Na itt a vÃ©ge a rÃ©sznek. :) Hogy tetszett? Ha nem igazÃ¡n tiszta a helyzet, hogy miÃ©rt kell maradniuk, akkor szÃ³ljatok Ã©s a kÃ¶vetkezÅ‘ rÃ©szbenrÃ©szekben letisztÃ¡zom. :) Tudom, most nem Ã-rtam HibbantrÃ³l, de Ã-gÃ©rem, a kÃ¶vetkezÅ‘ rÃ©szekben bepÃ³tlom. :) De most nem igazÃ¡n tudok mi Ã-rni rÃ³luk. De ha lesz hozzÃ¡ ihlet, akkor jÃ¶nnek majd. :)Gondoltam, ha van rÃ¡ igÃ©ny, jelÃ¶lÃ¶m majd kÃ¼lÃ¶n hogy Ã©ppen kinek a nÃ©zÅ‘pontjÃ¡bÃ³l mesÃ©lem majd a sztorit, de ha nincs, akkor maradok a vonalaknÃ¡l. :)**

IhletrÅ‘l jut eszembe, frissÃ-tettem a szavazÃ¡st Ã©s most vÃ¡rom a szavazataitokat. :) Melyik legyen a legÃºjabb sztorim: Inferno,EmlÃ©kek,Alvin Ã©s a sÃ¡rkÃ¡nygyÅ‘zÅ‘(mÃ©g vÃ¡ltozhat), Egy csalÃ¡d vagyunk, vagy vÃ©letlenszerÅ± tÃ¶rtÃ©net legyen? :) RÃ©szletes leÃ-rÃ¡s a profilomon! ;) TalÃ¡lkozunk a kÃ¶vetkezÅ‘ rÃ©sznÃ©l, addig is kitartÃ¡s,

lutavero

14. A szÃ¶kÃ©s

HellÃ³ mindenki! :D Ã•me itt is az Ãºj rÃ©sz A szÃ¶kÃ©s. :) RemÃ©lem tetszeni fog. :) Ja Ã©s azt mondtam mÃ¡r, hogy mÃ¡r megugrottuk a 900 megtekintÃ©st Ã©s a 8 reviewst?! :D :) Te jÃ³ Ã©g, mindjÃ¡rt meg lesz az 1000 megtekintÃ©s. :D :) Na szÃ³val, amint megugorjuk ezt a szÃ¡mot, hozok nektek egy Ãºj rÃ©szt, sÅ‘t talÃ¡n egy Ãºj tÃ¶rtÃ©netet is hozok majd. :D KÃ¶szi szÃ©pen mindenkinek. :)

* * *

><p>~Akkor, â€¦. hozok nektek halat jÃ³? â€“ nÃ©z rÃ¡m, majd Fogatlanra a lila sÃ¡rkÃ¡ny kÃ©rdÅ‘n.<p>

- Persze, kÃ¶szi. â€“ mosolygok egy kicsit gyengÃ©n, de nem akarom elrontani a kedvÃ©t. A sÃ¡rkÃ¡ny mÃ©g egy ideig kÃ©rdÅ‘n nÃ©z rÃ¡m, aztÃ¡n hirtelen felszÃ¡ll Ã©s elrepÃ¼l. Ã‰n egy nagyot sÃ³hajtva indulok tovÃ¡bb a barlang felÃ©, amikor hirtelen valami fejbe vÃ¡g.

- Au. â€“ kiÃ¡ltok fel dÃ¶bbenten, hiÃ¡ba nem volt erÅ‘s az Ã¼tÃ©s, de meglepett. Amikor dÃ¶bbenten fordulok hÃ¡tra, Fogatlan ideges tekintetÃ©vel talÃ¡lom szembe magam.

- Most meg mi van? MiÃ©rt csinÃ¡ltad ezt? â€“ kÃ©rdezem idegesen.

- **Te kÃ©rded**? â€“ nÃ©z rÃ¡m vissza parÃ¡zslÃ³ szemekkel Ã©s idegesen morran egyet. â€“ **Komolyan kÃ©rdezted?**

- Igen, komoly. MÃ©gis mi Ã¼tÃ¶tt belÃ©d, miÃ©rt viselkedsz Ã-gy? Tudod, mit inkÃ¡bb hagyjuk. â€“ emelem fel a kezeimet, mintha megadnÃ¡m magam Ã©s a barlang felÃ© kezdek sÃ©tÃ¡lni. MÃ¡r nem vÃ¡laszt el sok a barlangtÃ³l, amikor egy fekete folt suhan el mellettem Ã©s Ã¡llja el az utamat. ReflexbÅ‘l hÃ¡tralÃ©pek Ã¡m, amekkora mÃ¡zlim van, megcsÃºszok valamin Ã©s sikeresen elesek. _Na

remek_, gondolom magamban Ã©s megprÃ³bÃ¡lnÃ©k felÃ¡llni, amikor valami, pontosabban _valaki, _elÃ¡llja az utamat.

- **MÃ©gis mit gondoltÃ¡l, hovÃ¡ mÃ©sz?** â€“ nÃ©z velem farkasszemet Fogatlan Ã©s Ã¶sztÃ¶nÃ¶sen hÃ¡trÃ¡lok a fÃ¶ldÃ¶n nÃ©hÃ¡ny lÃ©pÃ©st.

- MÃ©gis mi Ã¼tÃ¶tt belÃ©d?! â€“ kÃ©rdezem dÃ¼hÃ¶sen.

- BelÃ©m?

- Igen belÃ©d! MÃ©gis miÃ©rt viselkedsz.. Ã-gy? MiÃ©rt egyszerÅ±en nem Ã©rtem! â€“ fakadok ki Ã©s mielÅ‘tt megÃ¡llÃ-thatnÃ¡m magamat, tovÃ¡bb folytatom, sÅ‘t, lassan mÃ¡r kiabÃ¡lok. â€“ EgyszerÅ±en nem Ã©rtem! Egyik pillanatban mÃ©g valami MÃ¡sik Felednek hÃ-vsz, a kÃ¶vetkezÅ‘ pillanatban pedig Ã°gy bÃ¡nsz velem mint holmi, nem is tudom, mint holmi idiÃ³tÃ¡val!

- **TalÃ¡n mert nÃ©ha Ã°gy is viselkedsz?** â€“ vÃ¡g vissza Fogatlan Ã¡m amint kimondja ezeket a szavakat dÃ¶bbent csend Ã¡ll be kÃ¶zÃ¶ttÃ¼nk. Meredten bÃ¡muljuk egymÃ¡st, mÃ-g vÃ©gÃ¼l feladom, Ã©s lassan felÃ¡llok Ã©s folytatom a sÃ©tÃ¡mat a barlang felÃ©, vigyÃ¡zva, hogy ne kelljen Fogatlan szemÃ©be nÃ©znem.

- **Hablaty.. Ã‰n nem.. nem Ã-gy..**

- TehÃ¡t ez vagyok neked? Holmi idiÃ³ta? â€“ kÃ©rdezem tÅ‘le olyan hangsÃºllyal, hogy mÃ©g Ã©n is megborzongok egy kissÃ©. â€“ HÃ¡t, sajnÃ¡lom, ha jobbat akartÃ¡l, de gondolom nagy bÃ¡natodra, velem lettÃ©l Ã¶sszezÃ¡rva.. itt. â€“ fejezem be a mondatomat Ã©s a fejemet kicsit lejjebb hajtva lÃ©pek be a barlangba. Kell egy kis idÅ‘, hogy a szemem megszokja a sÃ¶tÃ©tsÃ©get, de egÃ©sz hamar megy. A szememmel Ã©pp egy alvÃ¡sra alkalmas helyet keresek, amikor egy fekete farokszÃ¡rny jelenik meg elÅ‘ttem Ã©s egy fekete masszÃ-v mellkashoz hoz vissza.

Persze tudom, hogy Fogatlan nem szolgÃ¡lt rÃ¡ sem a haragomra, se erre a hangsÃºlyra, de ebben a helyzetben, amibe mi kerÃ¼ltÃ¼nk ki tudna nyugodt maradni? MÃ©gis mit kellett volna tennem, hogy ez a vita mÃ¡skÃ©nt alakuljon?

-**SajnÃ¡lom Hablaty, de tÃ©nyleg**. â€“ mondja Fogatlan Ã©s Ã©rzem, hogy a szemeivel keresi a tekintetemet, Ã©n viszont kitartÃ³an bÃ¡mulom a barlang falÃ¡t.

- Nincs mit sajnÃ¡lnod, igazad volt. â€“ vÃ¡laszolom szinte rÃ¶gtÃ¶n szÃ¡momra is hideg hanggal. â€“ Igazad volt, Ã°gy viselkedtem mint valami..

- **Ne hogy ki merd mondani**. â€“ morogja Fogatlan.

- De igazad volt. Egy idiÃ³ta voltam. Nem lett volna szabad Ã-gy reagÃ¡lnom. â€“ vÃ¡laszolom Ã©s a kÃ¶vetkezÅ‘ pillanatban megfordulok, Ã©s azonnal Ã¡tÃ¶lelem Fogatlan nyakÃ¡t. â€“ Ne haragudj rÃ¡m Pajti. â€“ suttogom Ã©s egy kicsit erÅ‘sebben szorÃ-tom magamhoz, mire Å‘ is Ã¡tÃ¶lel a mellsÅ‘ lÃ¡baival.

- **Nem igazad volt, tÃ°lreagÃ¡ltam ennyire a dolgokat.**

- MÃ©gis mi..

- **TÃºlreagÃ¡ltam mindent.** â€“ kezdi. â€“ **Amikor simogattÃ¡l Ã©s megtalÃ¡ltad a gyenge pontomat Ã©s te ott maradtÃ¡l vÃ©dtelenÃ¼l egy vad sÃ¡rkÃ¡nnyal akkorâ€¦ AztÃ¡n amikor Ãºgy rÃ¡d tÃ¡madt odakinnâ€¦ Ã‰s amikor az a nagy jÃ©gkÃ¶pÅ‘ felÃ©d lÅ‘tt azt hittem, hogy â€¦ Csak az elmÃºlt Ã³rÃ¡ban hÃ¡romszor jutottam kÃ¶zel ahhoz, hogy elveszÃ-tsem a kedvenc idiÃ³tÃ¡mat.** â€“ szuszogja Fogatlan.

- Mi is lenne veled nÃ©lkÃ¼lem mi?

- **Igen. Mihez kezdenÃ©k a kedvenc idiÃ³tÃ¡m nÃ©lkÃ¼l?** â€“ kÃ©rdezi szarkasztikusan Ã¡m mielÅ‘tt vÃ¡laszolhatnÃ©k megjelenik mellettÃ¼nk a lila sÃ¡rkÃ¡ny.

~SajnÃ¡lom, hogy eddig odavoltam. â€“ szabadkozik azonnal Ã©s a barlang kÃ¶zepÃ©hez sÃ©tÃ¡l. ~RemÃ©lem elegendÅ‘t hoztam mindhÃ¡rmunknak. â€“ pislant felÃ©nk aggÃ³dva, majd egy jÃ³ adag halat Ã¶klendez fel a gyomrÃ¡bÃ³l.

- FÃºj, undorÃ-tÃ³. â€“ grimaszolok, Ã©s lassan elindulok a sÃ¡rkÃ¡ny felÃ©.

~Mi undorÃ-tÃ³? Esetleg nem szereted ezt a halfajtÃ¡t? â€“ nÃ©z rÃ¡m rÃ©mÃ¼lten.

- **Nem, tudod, Å‘ is viking, mÃ©g ha a legfurcsÃ¡bb is.** â€“ vÃ¡laszolja Fogatlan Ã©s kicsit idegesen kÃ¶zelÃ-t. Nem hiszem el, hogy mÃ©g ezek utÃ¡n is bizalmatlan ezzel a sÃ¡rkÃ¡nnyal. Pedig vacsorÃ¡t is hozott neki.

- KÃ¶sz pajti, igazÃ¡n hÃ-zelgÅ‘. â€“ forgatom a szemem Ã©s Ã©pp faÃ¡gak utÃ¡n kutatnÃ©k, amikor Fogatlan felkap egy nagyobb halat, feldobja a levegÅ‘be Ã©s egy kisebb plazma bombÃ¡t kÃ¼ld utÃ¡na. Ã•gy talÃ¡n kissÃ© szenesen, de teljesen Ã¡tsÃ¼lve kapja el Ã©s dobja felÃ©m.

- **JÃ³ Ã©tvÃ¡gyat**. â€“ villant felÃ©m egy fogatlan mosolyt Ã©s gyanakodva bÃ¡r, de Å‘ is enni kezd a halbÃ³l.

~Ezt mÃ©gis miÃ©rt csinÃ¡ltad? â€“nÃ©z rÃ¡nk kÃ©rdÅ‘n a sÃ¡rkÃ¡ny. ~Jobban szereti az Ã©gett halat?

- Nem, tudod, nekÃ¼nk vikingeknek nagyon rosszat tesz, ha nyers halat eszÃ¼nk. â€“ vÃ¡laszolok Ã©s kÃ¶zelebb Ã¼lÃ¶k Fogatlanhoz. â€“ NekÃ¼nk meg kell sÃ¼tnÃ¼nk mielÅ‘tt megesszÃ¼k.

~Magabiztosan Ã¡llÃ-tom, hogy furcsÃ¡k vagytok. â€“ rÃ¡zza meg magÃ¡t Ã©s Å‘ is nekilÃ¡t lakmÃ¡rozni. ~De van idÅ‘nk bÅ‘ven.

- MÃ©gis mire? â€“ kÃ©rdezem evÃ©s kÃ¶zben. Farkas Ã©hes vagyok, Ã-gy a hal nagyobb rÃ©szÃ©t mÃ¡r el is tÃ¼ntettem. De ez nem is csoda, elvÃ©gre mÃ¡r napok Ã³ta nem ettem, nem?

~HÃ¡t az ismerkedÃ©sre. â€“ vÃ¡laszol vidÃ¡man Ã©s egy kicsit tÃ¡volabb battyog tÅ‘lÃ¼nk. â€“ ElvÃ©gre ez mÃ¡r a ti otthonotok is.

- **MÃ©gis mirÅ‘l beszÃ©lsz?** â€“ kÃ©rdezi Fogatlan zavartan.

~De hÃ¡t ti is hallottÃ¡tok az AlfÃ¡t, nem? MÃ¡tÃ³l ti is itt laktok

velÃ¼nk! â€“ vÃ¡laszolja vidÃ¡man mielÅ‘tt Ã¡sÃ-tana egyet Ã©s lehajtja a fejÃ©t. ~Majd holnap talÃ¡lkozunk. Mennyi kaland vÃ¡r rÃ¡nk. Alig bÃ-rom kivÃ¡rniâ€¦

Ã‰n viszont hirtelen nyelni sem tudok az aggodalomtÃ³l. TehÃ¡t tÃ©nyleg _ennyire _komolyan gondolta az Alfa, hogy maradnunk kell? De miÃ©rt? TudhatnÃ¡, hogy nem jelentÃ¼nk fenyegetÃ©stâ€¦ Nem ezt nem fogom Ã-gy ennyiben hagyni. Van otthonom, csalÃ¡dom. Ott van az apÃ¡m, BÃ©lhangos Ã©s Asztrid Ã©s minden Hibbanti. SzÃ¡mÃ-tanak rÃ¡m, szÃ¡mÃ-tanak rÃ¡nk. Nem maradhatunk itt csak Ã-gy.

- **Ebben Ã©n nem vagyok olyan biztos**. â€“ morogja halkan mellettem Fogatlan Ã©s a kÃ¶vetkezÅ‘ pillanatban mÃ¡r elÅ‘ttem Ã¡ll. â€“ **MÃ©g hogy ez az otthonunk..**

- Mit gondolsz pajti, megprÃ³bÃ¡ljunk hazamenni? â€“kÃ©rdezem halkan.

- **FeltÃ©tlenÃ¼l.**

- Akkor mire vÃ¡runk mÃ©g? â€“ nÃ©zek rÃ¡ Ã©s azonnal felpattanok a barÃ¡tom hÃ¡tÃ¡ra. â€“ Ã”vatosan keressÃ¼nk egy kijÃ¡ratot Ã©s akkor utÃ¡na mÃ¡r szabadok vagyunk.

- **Benne vagyok**. â€“ mondja Ã©s elkezd a barlang kijÃ¡rata felÃ© futni. Amint kiÃ©rÃ¼nk, beleszagol a levegÅ‘be Ã©s a kÃ¶vetkezÅ‘ pillanatban mÃ¡r a levegÅ‘ben szÃ¡guldunk a jÃ©gfal felÃ©. Ã‰s ekkor meglÃ¡tok egy aprÃ³ nyÃ-lÃ¡st a jÃ©gen Ã©s a kÃ¶vetkezÅ‘ pillanatban mÃ¡r szÃ¡guldunk is keresztÃ¼l rajta. Ã‰s ekkor Ã°jra Ã©rzem azt az illatot, amit mindennÃ©l jobban imÃ¡dok: a szabadsÃ¡g illatÃ¡t. VidÃ¡man tÃ¡rom szÃ©t a kezeimet Ã©s egy mÃ©lyet szippantok a levegÅ‘bÅ‘l.

- **JÃ³ kint lenni,mi? **â€“ kÃ©rdezi Fogatlan.

- Igen. No akkor, indulunk haza? â€“ hajolok elÅ‘re Ã©s Ã³vatosan megsimogatom a fejÃ©t.

- **Igen, irÃ¡ny haza.**

* * *

><p>Alig egy Ã³rÃ¡ja Ã©rtÃ¼nk csak haza Hibbantra a NyaktÃ¶rÅ‘ LÃ¡brÃ³l Ã¡m teljes a kÃ¡osz. Mindenki kÃ©rdÃ©sekkel bombÃ¡z minket, fÅ‘leg engem, Ã¡m most semmi mÃ¡s nem Ã©rdekel, egyedÃ¼l Hablaty.<p>

-HÃ-vjatok Ã¶ssze egy keresÅ‘ csapatot! â€“ kiÃ¡ltom. â€“ vissza kell mennÃ¼nk a LÃ¡bra!

- FÅ‘nÃ¶k, ez nem tÃºl jÃ³ Ã¶tlet. â€“ vÃ¡laszolja BÃ©lhangos talÃ¡n, Ã¡m ekkor elÃ¶nt a harag.

- MÃ©gis miÃ©rt nem jÃ³ Ã¶tlet ez?! A fiam Ã©s a sÃ¡rkÃ¡nya mÃ©g odakinn vannak! Haza kell hoznunk Å‘ket! â€“ Ã¼vÃ¶ltÃ¶m Ã¡m ekkor valaki megfogja a vÃ¡llamat.

- NÃ©zd PlÃ©hpofa, tudom mit Ã©rzel most, mivel Ã©n is Ã-gy Ã©rzek. Hablaty olyan, mintha a fiam lenne. De ilyen idÅ‘ben nem kockÃ¡ztathatod senki Ã©letÃ©t.

- MÃ©gis mirÅ‘l..

- NÃ©zd meg az eget. â€“ mutat BÃ©lhangos a tenger irÃ¡nyÃ¡ba. â€“ MÃ¡r lÃ¡tnunk kÃ©ne a csillagokat. De nem az a viharfelhÅ‘ eltakarja. EmlÃ©kszel arra a viharra amit Gothi jÃ³solt Ãºgy egy hete? Ãšgy lÃ¡tszik _pont most_ Ã©rkezett meg ide, erre a rÃ©szre. TehÃ¡t bÃ¡rhova mennÃ©l vagy hajÃ³val, vagy sÃ¡rkÃ¡nnyal, az biztos elsÃ¼llyedne vagy eltÃ©vedne, Ã©rted? Nem mehetsz vissza, legalÃ¡bbis most nem.

- Ã‰s hagyjam odakinn a fiamat ilyen idÅ‘ben?!

- Nincs mÃ¡s lehetÅ‘sÃ©ged. â€“ nÃ©z rÃ¡m szomorÃºan BÃ©lhangos. Ã‰n pedig egyet kell Ã©rtenem vele.

- Annyira sajnÃ¡lom Hablaty. â€“ suttogom megtÃ¶rten. â€“ KÃ©rlek ne haragudj, Ã©s vigyÃ¡zz magadra.

* * *

><p>Na, mÃ¡ra itt a vÃ©ge. :D :) Hogy tetszett? :) A kÃ¶vetkezÅ‘ rÃ©sz cÃ-me TÃ¶rtÃ©netek lesz vagy valami hasonlÃ³. :) Ja igen, mÃ©g egy fontos kÃ©rdÃ©s: Mennyire szeretnÃ©tek Hiccstridet ebben a sztoriban? :) Nagyon vagy inkÃ¡bb hanyagoljuk? :) VÃ¡rom visszajelzÃ©seiteket Ã©s a kÃ¶vetkezÅ‘ rÃ©sznÃ©l talÃ¡lkozunk. :)<p>

lutavero

15. A vihar

Woah, 1,063 megtekintÃ©s?! Ã‰s mÃ¡r mÃºlt vasÃ¡rnap megvolt az egyezer?! Skacok, kÃ¶szi, kÃ¶szi szÃ©pen, de tÃ©nyleg! :D Ã‰s 3 Ãºj reviews az Ãºj rÃ©szhez?! MÃ¡r Ã¶sszesen 11 reviews kaptam, vÃ¡Ã¡, kÃ¶szike. :D :D Ennek Ã¶rÃ¶mÃ©re hoztam nektek eme igen(jÃ³) hosszÃº rÃ©szt(nyersen 1840 szÃ³. o.o) csak hogy kifejezzem irÃ¡ntatok Ã©rzett szeretetemet Ã©s hÃ¡lÃ¡mat. :) KÃ¶szÃ¶nÃ¶m, a tÃ¡mogatÃ¡st, minden egyes megtekintÃ©st! :)RemÃ©lem hogy ez is Ãºgy tetszeni fog, mint az elÅ‘zÅ‘ek. :) (Az elÅ‘zÅ‘ rÃ©szre 3 reviews jÃ¶tt, Ã¡Ã¡, kÃ¶szi kÃ¶szi kÃ¶szi. :D)Ã•me, nem rabolom tovÃ¡bb a szÃ³t, itt az Ãºj rÃ©sz. JÃ³ olvasÃ¡st! :)

* * *

><p>- Mit gondolsz pajti, merre lehet Hibbant? â€“ kÃ©rdezem meg FogatlantÃ³l, amint kiÃ©rtÃ¼nk a fÃ©szekbÅ‘l.<p>

- **Å•szintÃ©n? Ã–tletem nincs. Nem voltam magamnÃ¡l, amikor az a sÃ¡rkÃ¡ny idehozott minket.** â€“ morogja Fogatlan. â€“ **De csak nem lehetÃ¼nk olyan messze.**

- Gondolod? Ha kÃ¶zel lennÃ©nk, akkor mÃ¡r felfedeztÃ¼k volna ezt a fÃ©szket, nem gondolod?

-** Nem tudom, de mÃ¡r mondtam neked. De ha csak itt vitÃ¡zunk, azzal nem kerÃ¼lÃ¼nk elÅ‘bb. Azt mondom, prÃ³bÃ¡ljuk meg arra**. â€“ vÃ¡laszolja, Ã©s azzal elindul a tenger irÃ¡nyÃ¡ba. Ã‰s ezzel megkezdÅ‘dik az Ã³rÃ¡kig tartÃ³ monotonon repÃ¼lÃ©sÃ¼nk.

Az egy dolog, hogy a tenger fÃ¶lÃ¶tt repÃ¼lÃ¼nk, hosszan Ã©s egyhuzamban. MÃ¡r mÃ¡skor is csinÃ¡ltuk ezt. De az mÃ¡r viszont egy mÃ¡sik, hogy Ã¶tletÃ¼nk sincs, hogy jÃ¡runk, fÃ¡radtak Ã©s idegesek is vagyunk. Ã‰s mÃ©g este is van Ã-gy a sÃ¶tÃ©tben szinte semmit nem lÃ¡tni. TalÃ¡n ha a csillagok Ã©s a hold adnÃ¡nak valami fÃ©nyt. De nem semmi sem lÃ¡tszik ma este az Ã©gen. Ami furcsa. Az egÃ©sz Ã©gbolt, ameddig a szem ellÃ¡t sÃ¶tÃ©t Ã©s Ã¶tletem sincs, hogy miÃ©rt. EgÃ©szen addig, amÃ-g hirtelen egy hatalmas villanÃ¡s be nem vilÃ¡gÃ-tja az eget.

- Jaj, ne mÃ¡r. â€“ sÃ³hajtom. â€“ ViharfelhÅ‘k, pompÃ¡s. EgyszerÅ±en remek.

- **Ã‰s igen nagy viharnak nÃ©z ki rÃ¡adÃ¡sul**. â€“ vÃ¡laszolja Fogatlan Ã©s Ã©rzem, hogy Å‘ is idegesen szemlÃ©li az eget.

- Szerinted milyen messze lehet tÅ‘lÃ¼nk? â€“ kÃ©rdezem feszÃ¼lten.

- **Nem tudom, de nagyon nem tetszik ez nekem. Ezek a felhÅ‘k hatalmasak.**

- Mit gondolsz, van valahol a kÃ¶zelben egy szÃ¡razfÃ¶ld?

- **Ezt sem tudom, de remÃ©lem, hogy igen. Nem akarok beleszÃ¡llni ebbe a viharfelhÅ‘be, csak ha muszÃ¡j.**

- Hidd el, Ã©n sem. Mit szÃ³lnÃ¡l, ha kicsit magasabbra mennÃ©nk, ott hÃ¡tha nem villÃ¡mlik? - kÃ©rdezem amikor hirtelen elkezd szakadni az esÅ‘. PompÃ¡s, egyszerÅ±en pompÃ¡s.

- **Nem tetszik ez az Ã¶tlet, megmondom Å‘szintÃ©n. InkÃ¡bb prÃ³bÃ¡ljunk meg keresni egy szÃ¡razfÃ¶ldet.** â€“ vÃ¡laszolja Fogatlan. â€“ **De azt is gyorsan.**

- Benne vagyok. â€“ vÃ¡laszolom Ã©s elkezdÃ¼nk ereszkedni a vÃ-z felÃ©, Ã¡m ekkor hirtelen egy erÅ‘sebb szÃ©lroham kibillent minket az egyensÃºlyunkbÃ³l Ã©s a kÃ¶vetkezÅ‘ pillanatban mÃ¡r a vÃ-z felÃ© zuhanunk.

- Feljebb kell emelkednÃ¼nk!

- **Tudom Ã©s â€¦prÃ³bÃ¡lom!** â€“ morogja Fogatlan Ã¡m a kÃ¶vetkezÅ‘ szÃ©llÃ¶kÃ©s ismÃ©t kÃ¶zelebb visz minket a tengerhez, de ezÃºttal annyira, hogy az egyik hullÃ¡m Ã¡tcsap a fejÃ¼nk felett Ã©s Ã©rzem, hogy teljesen elzsibbad mindenem. Ã‰s mÃ¡r nincs kedvem kÃ¼zdeni sem. ElvÃ©gre Ã©n csak egy viking egy sÃ¡rkÃ¡nylovas vagyok, aki mÃ©gis mit tehet egy ehhez foghatÃ³ vihar ellen? ...

- **Ne merÃ©szelj elaludni Hablaty!** â€“ hallatszik valahonnan messzirÅ‘l Fogatlan hangja. Elaludtam volna ezek szerint? â€“** Hallod, amit mondok?**

- Hallak pajti. â€“ vÃ¡laszolom Ã©s engem is meglep, milyen rekedt a hangom. TehÃ¡t nyeltem volna a jeges vÃ-zbÅ‘l? Nem, arra csak emlÃ©keznÃ©kâ€¦

- A**zonnal le kell szÃ¡llnunk valahol. A villÃ¡mok is egyre gyakrabbakâ€¦ A legutÃ³bbit is alig tudtam kikerÃ¼lni.** â€“

nyÃ¼szÃ¶gi Fogatlan Ã©s Ã©rzem, sÅ‘t mÃ¡r a hangjÃ¡n is hallom, hogy Å‘ is ugyanolyan fÃ¡radt mint Ã©n. SÅ‘t, talÃ¡n mÃ©g jobban is. Ã•m ekkor hirtelen meghallok valamit. Mintha valaki minket keresneâ€¦

~Ã‰jfÃºria! SÃ¡rkÃ¡nylovas! Hol vagytok?!

- Te is hallod, amit Ã©n? â€“ nÃ©zek dÃ¶bbenten hÃ¡tra Ã©s ekkor meglÃ¡tomâ€¦

- **Na, ne, Å‘ mit keres itt?!** â€“ kÃ©rdezi haragosan Fogatlan.

~VÃ©gre megvagytok! â€“ kiÃ¡ltja el magÃ¡t a lila sÃ¡rkÃ¡ny Ã©s egyre kÃ¶zelebb Ã©r hozzÃ¡nk. A szÃ©l Å‘t is dobÃ¡lja, bÃ¡r nem annyira mint minket. ~MindenfelÃ© kerestelek mÃ¡r titeket!

- **MÃ©gis miÃ©rt vagy itt?!**

~JÃ¶ttem segÃ-teni! Ã‰s ahogy elnÃ©zem, rÃ¡tok is fÃ© ismeritek a kÃ¶rnyÃ©ket Ã©s ekkora viharban elindulni?! Ã‰sznÃ©l vagytok?!

- **Nem hogy mÃ¡r kioktass minket!**

~Ã‰s mÃ©gis hovÃ¡ tartotok? â€“ nÃ©z rÃ¡nk szÃ¤rÃ³san Ã©s a kÃ¶vetkezÅ‘ pillanatban mÃ¡r velÃ¼nk szemben repÃ¼l. ~Az AlfÃ¡nk megmondta, hogyâ€¦

- **Å• nem a mi AlfÃ¡nk.** â€“ morogja Fogatlan. â€“ **Ã‰s az a jÃ©g-fÃ©szek nem a mi otthonunk! Van sajÃ¡tunk, Ã¤gyhogy ha nem szÃ¡llsz arrÃ©bb, amÃ-g szÃ©pen kÃ©rem, akkor..**

~Akkor mi lesz? â€“ kÃ©rdezi Ã©s lÃ¡tom, hogy itt a levegÅ‘ben, a villÃ¡mok keresztÃ¼zÃ©ben is kÃ©pesek lesznek Ã¶sszeverekedni, ha nem tÅ¶rtÃ©nik valamiâ€¦.

Ã•m ekkor egy hatalmas villÃ¡mlÃ¡s Ã©s a kÃ¶vetkezÅ‘ pillanatban mÃ¡r a vÃ-z felÃ© zuhanunk Fogatlannal. BizonyÃ¡ra tÃ¶rtÃ©nt valami a mÅ±farokkal, Ã¡m nincs se idÅ‘m, se lehetÅ‘sÃ©gem hÃ¡trafordulni, amikor hirtelen egy szÃ©llÃ¶kÃ©s lelÃ¶k Fogatlan hÃ¡tÃ¡rÃ³l.

- **Kapd el, ne engedd, hogy a vÃ-zbe essen!** â€“ Ã¼vÃ¶lti valamelyikÃ¼k. Ã‰s a kÃ¶vetkezÅ‘ pillanatban mÃ¡r egy hatalmas karom szorÃ-tÃ¡sÃ¡ban talÃ¡lom magamat.

~Megvan! â€“ kiÃ¡ltja el magÃ¡t a lila sÃ¡rkÃ¡ny Ã©s lassan emelkedni kezdÃ¼nk az Ã©g felÃ©.

- HÃ©, mit kÃ©pzelsz, mit csinÃ¡lsz?! Nem hagyhatod ott Fogatlant! Nem tud egyedÃ¼l repÃ¼lni, megfullad!

~De ahhoz, hogy elkaphassam, el kell engedjelek tÃ©ged! Ã‰s amÃºgy is, nem messze ott van egy szÃ¡razfÃ¶ldâ€¦

- De mÃ©g csak simÃ¡n siklani sem tud ebben a szÃ©lben, fÅ‘leg nem fÃ©l farokkal! SegÃ-tened kell neki. Tudom, hogy nem voltunk hozzÃ¡d valami kedvesek, fÅ‘leg nem Å‘, de kÃ©rlek, most az egyszer ne engedd megfulladni! â€“ nÃ©zek a feje irÃ¡nyÃ¡ba Ã©s Ã³vatosan az orra felÃ© nyÃºjtom a kezemet. â€“ KÃ©rlek, ne engedd, hogy megfulladjon.

A sÃ¡rkÃ¡ny egy darabig csak nÃ©z rÃ¡m Ã¡m a kÃ¶vetkezÅ‘ pillanatban morran egyet Ã©s megrÃ¡zza a fejÃ©t. Ã‰s a kÃ¶vetkezÅ‘ pillanatban a levegÅ‘ben talÃ¡lom magamat, Ã¡m mielÅ‘tt aggÃ³dhatni kezdenÃ©k, hogy zuhanni kezdek, egy erÅ‘s, masszÃ-v lila nyakon talÃ¡lom magamat.

~Jobb ha erÅ‘sen kapaszkodsz, ez rÃ¡zÃ³s lesz! â€“ kiÃ¡ltja el magÃ¡t a lila sÃ¡rkÃ¡ny Ã©s a kÃ¶vetkezÅ‘ pillanatban mÃ¡r szÃ©lsebesen szÃ¡guldunk a vÃ-z felÃ©. A villÃ¡mok Ã©s a szÃ©l meg sem kottyan neki, olyan Ã¼gyesen manÅ‘verezik, mintha ez lenne a mindennapos dolga, hogy ilyen erÅ‘s szÃ©lben, villÃ¡mokat kerÃ¼lget. Pillanatokon belÃ¼l elÃ©rjÃ¼k Fogatlant Ã¡m mielÅ‘tt akÃ¡rcsak egyikÃ¼nk is egy szÃ³t is szÃ³lhatna, gyorsan megragadja a karmaival Ã©s egybÅ‘l kitÃ¡rja a szÃ¡rnyait, hogy mÃ©g vÃ©letlenÃ¼l se csapÃ³djunk be a vÃ-zbe.

- **MÃ©gis mit csinÃ¡lsz?! Ã‰s Hablaty mÃ©gis hol van?**

- Itt vagyok pajti, ne aggÃ³dj. â€“ kiÃ¡ltom olyan hangosan, amennyire ebben az Ã¡llapotban csak tudom. â€“ Itt vagyok.

Nem tudom, meddig repÃ¼lhetÃ¼nk Ã-gy, nekem Ã³rÃ¡knak tÅ±nik de lehet, hogy hÃ¡rom percnÃ©l sem volt hosszabb, mire megpillantunk egy szÃ¡razfÃ¶ldet. EgyikÃ¼nk sem szÃ³l egy szÃ³t sem, mÃ©g akkor sem, amikor a sÃ¡rkÃ¡ny leszÃ¡ll egy barlangban. ElÅ‘bb Ã³vatosan leteszi Fogatlant, majd amint leszÃ¡llt, lehajtja a fejÃ©t, hogy kÃ¶nnyebben tudjak leszÃ¡llni rÃ³la. Amint leszÃ¡lltam rÃ³la, egybÅ‘l a fÃ¶ldre is roskadtam. Nem nekem talÃ¡ltÃ¡k ki ezeket a viharokatâ€¦.

~JÃ³l vagy? â€“ nÃ©z rÃ¡m kedvesen a sÃ¡rkÃ¡ny, Ã©s Ã©rzem, hogy kÃ¶nnyek lepik el a szememet. Nagy nehezen talpra kÃ¼zdÃ¶m magamat Ã©s mielÅ‘tt bÃ¡rmelyik sÃ¡rkÃ¡ny is tehetne valamit odalÃ©pek a lila sÃ¡rkÃ¡nyhoz Ã©s erÅ‘sen Ã¡tÃ¶lelem a nyakÃ¡nÃ¡l.

- KÃ¶szÃ¶nÃ¶m. KÃ¶szÃ¶nÃ¶m neked. â€“ motyogom Ã©s mÃ©g egy kicsit szorÃ-tok az Ã¶lelÃ©semen. Hallom, hogy Fogatlan morog valamit,Ã¡m a kÃ¶vetkezÅ‘ pillanatban Ã©rzem, hogy egy szÃ¡rny takarja be fÃ©lig-meddig a vÃ¡llamat Ã©s egy karom sÃºlyÃ¡t Ã©rzem a bal vÃ¡llamon.

~Nincs mit kis ember. â€“ vÃ¡laszolja Ã©s Ã©rzem, hogy mÃ©g tÃ¶bb kÃ¶nny gyÅ±lik a szemembe. BÃ¡r vÃ-z is lehet, iszonyÃºan elÃ¡ztam.

- De, de van mit kÃ¶szÃ¶nni. NÃ©lkÃ¼led ki tudja mi tÃ¶rtÃ©nt volna. â€“ lÃ©pek ki az Ã¶lelÃ©sÃ¼nkbÅ‘l Ã©s villantok felÃ© egy bÃ¡tortalan mosolyt, mielÅ‘tt odafutnÃ©k Fogatlanhoz, hogy Å‘t is magamhoz Ã¶leljem.

- **JÃ³l vagy Hablaty?** â€“ kÃ©rdezi aggodalmasan Ã©s Ã©rzem, hogy beleszuszog a hajamba. â€“ **Teljesen elÃ¡ztÃ¡l.**

- Ã‰s te megvagy pajti? Biztos belecsapott a villÃ¡m a farkadbaâ€¦ - lÃ©pek el mellÅ‘le, Ã¡m amit ekkor lÃ¡tok, az igencsak meglep. Ã•gy, a sÃ¶tÃ©t barlangba is tisztÃ¡m lÃ¡tom Fogatlan mÅ±farkÃ¡t alkotÃ³ fÃ©m rudakat, mert azok olyan vÃ¶rÃ¶sen vilÃ¡gÃ-tanak, mint ha Ã©pp most vettem volna ki Å‘ket a tÅ±zbÅ‘l a kovÃ¡csmÅ±helyben. â€“ HÃ¡t ez remek, a farkad tÃ¶nkrement, tehÃ¡t itt leszÃ¼nk egy darabig.

~Ez legyen most a legkisebb gondotok. â€“ sziszegi a lila sÃ¡rkÃ¡ny

Ã©s a kÃ¶vetkezÅ‘ pillanatban Ãºjra olyan feszÃ¼lt a hangulat, mint a fÃ©szekben volt az Alfa vagy mi megjelenÃ©se elÅ‘tt. ~TudjÃ¡tok, hogy mit csinÃ¡ltatok?! Hogy mibe kevertÃ©tek magatokat, engem, minket?!

- **Nincs. Semmi. Minket!Senki nem kÃ¶telezett arra, hogy ide gyere**. â€“ morogja vÃ¡laszul Fogatlan Ã©s vÃ©delmezÅ‘en elÃ©m lÃ©p. â€“ **Te okoztad magadnak a bajt. MiÃ©rt jÃ¶ttÃ©l utÃ¡nunk?**

~ElÅ‘szÃ¶r is, mint mÃ¡r mondtam: NÃ©lkÃ¼lem leveszettek vagytok a kÃ¶rnyÃ©ken, nem ismertek semmit Ã©s senkit erre. â€“ kezdi haragosan Ã©s befekszik a barlang bejÃ¡rta elÃ©. ~MÃ¡sodszor: ha maradok, az Alfa igencsak megharagudott volna rÃ¡m, hogy hagytalak titeket elmenni Ã©s amÃºgy is elindultunk volna utÃ¡natok. Harmadszor megâ€¦.

- **Elindult volna utÃ¡nunk mi? Ã‰s rÃ¡ngatott volna magÃ¡val tÃ©ged is.** â€“ mondja Fogatlan Ã©s hallom a hangjÃ¡n, hogy jÃ³l szÃ³rakozik. Ez annyira nem szÃ©p tÅ‘le. ElvÃ©gre az Ã©letÃ¼nket kÃ¶szÃ¶nhetjÃ¼k neki. â€“** IgazÃ¡n szÃ©p kis AlfÃ¡d van neked, hallod-e. Mit csinÃ¡lt volna, ha ott maradsz, miutÃ¡n eltÅ±ntÅ±nk? Jeget kÃ¶p rÃ¡d, hogy kÃ¶vesd vagyâ€¦.**

~Valahogy rÃ¡vett volna arra, hogy ne legyek ura Ã¶nmagamnak Ã©s talÃ¡ljalak meg titeket. â€“ jÃ¶n a nyugodt vÃ¡lasz. ~ValÃ³szÃ-nÅ±leg el kellett volna kapnom az emberedet, hogy visszavigyem a fÃ©szekbe, vagy legalÃ¡bbis a kÃ¶zelÃ©be.

Erre aztÃ¡n egyikÃ¼nk sem szÃ³l ez szÃ³t sem. Fogatlan el van merÃ¼lve a gondolataiban, ugyan Ãºgy, mint Ã©n az enyÃ©imben. MÃ©gis mire gondolt pontosan, amikor errÅ‘l az irÃ¡nyÃ-tÃ¡srÃ³l beszÃ©lt? Ugyan olyan lenne ez az Alfa, mint amilyen a VÃ¶rÃ¶s HalÃ¡l volt? LehetsÃ©ges ez? Nem, sokkal nagyobb nÃ¡la, sÅ‘t nem i tÃ¼zet, hanem jeget okÃ¡d. MindhÃ¡rman olyan csendben Ã¼lÃ¼nk, hogy mÃ©g a barlangban csepegÅ‘ vÃ-zcseppeket is hallani lehet. VÃ¡ratlanul ez villÃ¡m hasÃ-t Ã¡t az Ã©gen Ã©s hirtelen tisztÃ¡n lÃ¡tom a barlangot. Nem nagy hely, de egÃ©sz takaros, kicsit hasonlÃ-t arra, ahol a szigeten voltunk Asztriddal Ã©s Fogatlannal. MÃ¡r nem is tudom, hÃ¡ny nappal ezelÅ‘tt. LÃ©tezik, hogy csak hÃ¡rom napja? Sokkal, sokkal hosszabbnak tÅ±nik.

- **GyÃºjtok neked egy kis tÃ¼zet, mert a vÃ©gÃ©n mÃ©g megbetegszel nekem.** â€“ mondja Fogatlan hosszas hallgatÃ¡s utÃ¡n.

- KÃ¶sz pajti. â€“ vakargatom meg mosolyogva a fÃ¼lei mÃ¶gÃ¶tt mire dorombolni kezd. Ã•m ekkor egy hatalmas sÃ³hajtÃ¡st hallok a sÃ¡rkÃ¡ny felÅ‘l. â€“ Valami baj van?

~Nem nincs semmi. â€“ vÃ¡laszolja, Ã¡m ekkor meglÃ¡tok valamit a szemÃ©ben, amitÅ‘l kicsit Ã¶sszeszorul a szÃ-vem. ~Jobban jÃ¡rtok, ha alszotok egyet. Holnap lesz mÃ©g mit megbeszÃ©lnÃ¼nk. HosszÃº Ã©s unalmas Ã©jszakÃ¡nk lesz, sÅ‘t, egy ideig mÃ©g esni is fog, Ãºgyhogy jobban jÃ¡rtok, ha addig pihentek amÃ-g tudtok. â€“ Ã©s azzal csÃ¶ndben leteszi a fejÃ©t Ã©s kibÃ¡mul a semmibe. Ã‰s ekkor hirtelen eszembe jut egy gondolat. Egy kÃ³sza Ã¶tlet.

- **Nem vagy a fÅ‘nÃ¶kÃ¶m.** â€“ morogja csak magÃ¡nak Fogatlan Ã¡m hirtelen rÃ¡mnÃ©z, Ã©s kicsit fÃ¡radtan nyÃ¶g fel. - **Hajjaj, most miben sÃ¡ntikÃ¡lsz?**

- MÃ©gis mire gondolsz? â€“ kÃ©rdezem tÅ‘le Ã¡rtatlan arcot vÃ¡gva.

- **Hidd el Hablaty, remekÃ¼l, sÅ‘t tÃºlsÃ¡gosan is jÃ³l ismerem ezt az arckifejezÃ©st. Megint bajba fogsz keverni minket.**

- Ne legyÃ©l mÃ¡r ilyen. Ã‰s ez nem is igaz. â€“ vÃ©dekezek kicsit sÃ©rtÅ‘dÃ¶tten. â€“ MÃ©gis mikor kevertem magunkat bajba. JÃ³, tudod mit, erre inkÃ¡bb ne vÃ¡laszolj. â€“ teszem hozzÃ¡ az arckifejezÃ©sÃ©t lÃ¡tva. â€“ BÃ-zz bennem jÃ³?

- **Benned bÃ-zom, de benne mÃ¡r nem annyira.** â€“ bÃ¶k a sÃ¡rkÃ¡ny felÃ© az orrÃ¡val.

- De hiszen megmentette az Ã©letÃ¼nket! Nem is egyszer, legalÃ¡bb kÃ©tszer.

- **EttÅ‘l fÃ¼ggetlenÃ¼l mÃ©g mindig idegen a szÃ¡momra. Nem bÃ-zok benne.**

- VÃ¡rj, az Ã¶tletemmel ezen pont segÃ-thetÃ¼nk. Benne vagy?

- **MiÃ©rt Ã©rzem, hogy ezt meg fogom bÃ¡nni?**

- Nem fogod, nyugi. â€“ vakargatom meg megint a fÃ¼le mÃ¶gÃ¶tt mielÅ‘tt kicsit megkÃ¶szÃ¶rÃ¼lnÃ©m a torkomat. â€“ HÃ©.. izÃ©.. SÃ¡rkÃ¡ny?

~Igen kisember? â€“ jÃ¶n nagy sokÃ¡ra a vÃ¡lasz a lilÃ¡tÃ³l.

- Lehet hozzÃ¡d egy kÃ©rdÃ©sem?

~AttÃ³l fÃ¼gg, hogy milyen.

- HÃ¡t talÃ¡n kicsit szemÃ©lyes lesz, deâ€¦

~JÃ³, hagy halljam. â€“ fordul felÃ©nk a fejÃ©vel Ã©s Ã-gy is, a sÃ¶tÃ©tben s lÃ¡tom ragyogni azokat a csodaszÃ©p sÃ¡rga szemeit.

- HÃ¡t, izÃ©â€¦ MÃ©gis, hogy kerÃ¼ltÃ©l ide?

~Ennyi?

- Nem, jÃ³ egy valamire vagyok kÃ-vÃ¡ncsi Ãºgy igazÃ¡n: MÃ©gis ki vagy te?

~Ezt mÃ©gis hogy Ã©rtsem?

- HÃ¡t kÃ-vÃ¡ncsi lennÃ©k rÃ¡d. A nevedre, a csalÃ¡dodra, a fajtÃ¡dra, az Alfa elÅ‘tti Ã©letedre, mindenre. Hogy talÃ¡ltÃ¡l az AlfÃ¡ra, miÃ©rt segÃ-tettÃ©l nekÃ¼nk meg ilyenek? Egy szÃ³val kÃ-vÃ¡ncsi lennÃ©k az Ã©letedre.

* * *

><p>Na, itt a mai rÃ©sz vÃ©ge. :) Hogy tetszett? :) HÃ¡nyan vagytok kÃ-vÃ¡ncsiak a sÃ¡rkÃ¡ny Ã©letÃ©re,Ã©letÃ©nek tÃ¶rtÃ©netÃ©re? :) Ã‰s igen, mielÅ‘tt megkÃ©rdezitek, a kÃ¶vi rÃ©sz vÃ©gÃ©re mÃ¡r neve is lesz. :) Van Ã¶tletem, de ha van Ã¶tletetek, szÃ-vesen

fogadom. :)RemÃ©lem megÃ©rte ez a hosszÃº rÃ©sz, legkÃ¶zelebb a kÃ©tezres megtekintÃ©snÃ©l hozok hosszabb rÃ©sz, de ki tudja, talÃ¡n mÃ©g a kÃ¶vetkezÅ‘ rÃ©sz is hosszÃº lesz. :) Extra bÃ³nusz, jajj. :D :) Mint vÃ©gÃ¼l a vÃ¡lasz(ok)bÃ³l leszÅ±rtem, szeretnÃ©tek, ha majd a jÃ¶vÅ‘ben lenne Hiccstrid a sztoriban, Ãºgyhogy kÃ©szÃ¼lhettek nyugodtan. :D :) BÃ¡r mÃ©g talÃ¡n az messze van. Na mindegy, ami kÃ©sik, az nem mÃºlik. :) Ã•gÃ©rem, a vihar elmÃºltÃ¡val visszatÃ©rek Hibbantra, de most a fÅ‘ fÃ³kusz a fiÃºkon van. :) RemÃ©lem nem tÃºlsÃ¡gosan nagy baj. :)TovÃ¡bbra is szÃ-vesen fogadok minden Ã©szrevÃ©telt. :) A legkÃ¶zelebbi
rÃ©szig,

lutavero

16. TÃ¶rtÃ©netek

**Ãšj rÃ©sz, yay! :D Ã‰s bÃ¼szkÃ©n jelentem, hogy ez a rÃ©sz, nyersen elÃ©rte az 1900 szÃ³t! :D (Kereken 1944 :D) Mint Ã-gÃ©rtem, ez mÃ©g hosszabb rÃ©sz lett, de a legkÃ¶zelebbi(ha csak nem lesz ihletem. :D) hosszÃº rÃ©sz az a kÃ©tezres megtekintÃ©snÃ©l jÃ¶n majd. :) Ami nincs messze, mivel a megtekintÃ©s jelenleg 1353. :D Ã‰s van 14 reviews is! :D :) KÃ¶szi szÃ©pen a tÃ¡mogatÃ¡st, skacok, kÃ¶szi szÃ©pen. :) **

Vissza a 16. rÃ©szhez: Lesz kÃ©t visszaemlÃ©kezÃ©s a sÃ¡rkÃ¡ny(mÃ¡r lesz neve a rÃ©sz vÃ©gÃ©re. :D *spoiler, upsz*) szemszÃ¶gÃ©bÅ‘l. SÅ‘t az egÃ©sz nagyrÃ©szt az Ã©letÃ©re Ã©pÃ¼lt, mint ahogy Ã-gÃ©rtem. :) RemÃ©lem tetszeni fog a rÃ©sz, volt vele munka, de legalÃ¡bb tudtam, hogy mirÅ‘l fog szÃ³lni. :D Nem is hÃºzom tovÃ¡bb az idÅ‘t, jÃ³ olvasÃ¡st! :)

* * *

><p>~Ã‰s mÃ©gis miÃ©rt akarsz ennyi mindent tudni?- kÃ©rdezi tÅ‘lem gyanakvÃ³an a sÃ¡rkÃ¡ny. ~ElÅ‘bb utÃ³bb bajba kevered magadat, ha ennyire kÃ-vÃ¡ncsi vagy.<p>

- **Ne aggÃ³dj, ez mÃ¡r megvolt**. â€“ forgatja a szemÃ©t Fogatlan Ã¡m ezÃºttal teljesen figyelmen kÃ-vÃ¼l hagyom a beszÃ³lÃ¡sÃ¡t. Majd kÃ©sÅ‘bb szÃ¡molunk.

- Annyi mindent tettÃ©l mÃ¡r Ã©rtÃ¼nk. Az elÅ‘bb is a sajÃ¡t Ã©letedet kockÃ¡ztatva mentetted meg a miÃ©nket.

~Ã‰s miÃ©rt nem elÃ©g, ha csak szimplÃ¡n megkÃ¶szÃ¶nÃ¶d? MiÃ©rt kell ehhez ismerned az egÃ©sz Ã©letemet?

- MÃ©g a neved se tudlak szÃ³lÃ-tani, az elÅ‘bb is simÃ¡n sÃ¡rkÃ¡nynak hÃ-vtalak. SÅ‘t Ã¡llandÃ³an csak a lila sÃ¡rkÃ¡nykÃ©nt tudlak emlegetni. Ã‰s ezen vÃ¡ltoztatni szeretnÃ©k. TehÃ¡t elÅ‘szÃ¶r is: Mi a neved?

~A sÃ¡rkÃ¡nyoknak nincsenek neveik.

- Akkor majd csak kitalÃ¡lunk neked valamit. De elÅ‘szÃ¶r is: Hol szÃ¼lettÃ©l?

~Nem Ãºszom meg ugye? â€“ nÃ©z a sÃ¡rkÃ¡ny,jÃ³ ezen vÃ¡ltoztatnunk _kell_, Fogatlanra olyan arckifejezÃ©ssel, hogy azonnal mosolyra

hÃºzÃ³dik a szÃ¡m.

- **De nem Ã¡m.** â€“ jÃ¶n a vÃ¡lasz, Ã©s amikor odanÃ©zek Fogatlanra a sajÃ¡t vigyoromat lÃ¡tom az arcÃ¡n. â€“ **Jobban jÃ¡rsz, ha most beszÃ©lsz, kÃ¼lÃ¶nben csak nyaggatni fog.**

- HÃ©!

~JÃ³ rendben, hol is kezdjem? Ã•, megvan! Innen dÃ©lebbre keltem ki a tojÃ¡sbÃ³l. TalÃ¡n kÃ©t-hÃ¡rom testvÃ©rem lehetett. De ezek az emlÃ©kek teljesen elhomÃ¡lyosodtak, a testvÃ©reim, sÅ‘t a szÃ¼leim szÃ-nÃ©t sem tudom elmondani.

- Akkor mire emlÃ©kszel?

~EgÃ©sz vÃ©letlenszerÅ± dolgokra. NÃ©ha Ã©jszakÃ¡nkÃ©nt felrÃ©mlik egy-egy kÃ©p vagy pillanat. Van amikor halakat nÃ©zek egy csodaszÃ©p tÃ³ban vagy Ã©ppen valami virÃ¡gokrÃ³l felszÃ¡llÃ³ dolgot kergetek. De nÃ©ha csak egy pÃ¡r aranysÃ¡rga szempÃ¡r rÃ©mlik fel Ã©s ilyenkor mindig szeretettnek Ã©rzem magamat, annyi kedvessÃ©g Ã©s szeretet Ã¡rad abbÃ³l a szempÃ¡rbÃ³l.

- BizonyÃ¡ra az anyukÃ¡d, nem? â€“ kÃ©rdezem kÃ-vÃ¡ncsian. TehÃ¡t legalÃ¡bb Å‘ emlÃ©kszik az anyukÃ¡jÃ¡ra. Arra, hogy az anyukÃ¡ja szerette.

~Nem tudok biztosat mondani, de csak Å‘ lehet.

- Ã‰s hogy kerÃ¼ltÃ©l ide? MÃ¡rmint azt mondtad valahol dÃ©len keltÃ©l ki. Akkor miÃ©rt vagy ilyen Ã©szakon? Ã‰s hogy talÃ¡lkoztÃ¡l az AlfÃ¡val?

~HÃ¡tâ€¦ - hallom, hogy elbizonytalanodik. SÅ‘t a szemein lÃ¡tom, hogy fÃ¡jÃ³, kÃ©nyelmetlen tÃ©mÃ¡t Ã©rintettem.

- Ugye tudod, hogy nem kell beszÃ©lned rÃ³la, ha nem akarsz. Csak kÃ-vÃ¡ncsi voltam. De ha nem akarsz rÃ³la beszÃ©lni..

~Nem, nincs baj. Csakâ€¦ kicsitâ€¦ NehÃ©z, tudjÃ¡tok? Semmi emlÃ©kem sincs rÃ³luk Ã©s ami tiszta emlÃ©k lehetne az is ..

- Mondom, ha tÃºl fÃ¡jdalmas, akkor nem kell beszÃ©lned rÃ³la.

~De igen. JÃ³ pÃ¡r Ã©ve tÃ¶rtÃ©nt mÃ¡r, talÃ¡n Ã¶t? Esetleg tÃ-z? Eleinte mÃ©g szÃ¡moltam a napokat, de mostanra mÃ¡r feladtam. Egy napos dÃ©lutÃ¡n a csalÃ¡dommal elindultunk horgÃ¡szni talÃ¡n? Vagy csak gyakorolni a repÃ¼lÃ©st? Nem tudom, de nem is ez a lÃ©nyeg. Nyugodtan repÃ¼lÃ¼nk, naplemente Ã©s ekkor.. az egyik testvÃ©remet eltalÃ¡lja egy hÃ¡lÃ³. Ã‰s hirtelen mindenhonnan hÃ¡lÃ³k bukkantak fel, sÅ‘t nÃ©ha valami vÃ©kony, de Ã©les fadarabok is repÃ¼ltek felÃ©nk.

-** LÅ‘ttek rÃ¡tok.**

~Igen, most mÃ¡r tudom. Az egyik ilyen fadarab sÃºrolta az egyik szÃ¡rnyamat. A kÃ¶vetkezÅ‘ pillanatban pedig eltalÃ¡lt egy hÃ¡lÃ³. Az anyukÃ¡m, legalÃ¡bbis gondolom, hogy Å‘ volt az, utÃ¡nam vetÅ‘dÃ¶tt, mÃ-g egy mÃ¡sik nagyobb sÃ¡rkÃ¡ny a fajtÃ¡mbÃ³l az elsÅ‘kÃ©nt lelÅ‘tt testvÃ©rem utÃ¡n prÃ³bÃ¡lt menni, de nem tudta elÃ©rni, sÅ‘t kis hÃ-jÃ¡n Å‘t is lelÅ‘dtÃ©k. Ã•gy Å‘ a mÃ¡sik testvÃ©remmel kezdett el

utÃ¡nunk ereszkedni. Ã•m mindegyikÃ¼nket eltalÃ¡ltak vÃ©gÃ¼l. Nem messze Ã©rtÃ¼nk fÃ¶ldet egymÃ¡stÃ³l egy erdÅ‘ben.

- Ez borzalmas. â€“ vetem kÃ¶zbe dÃ¶bbenten, Ã¡m a sÃ¡rkÃ¡ny Ãºgy tÅ±nik Ã©szre sem veszi, csak mesÃ©l tovÃ¡bb.

~AnyukÃ¡m valahogy kiszabadult a hÃ¡lÃ³jÃ¡bÃ³l Ã©s elÅ‘bb kiszabadÃ-totta a testvÃ©remet, vÃ©gÃ¼l pedig Å‘k ketten engem. Ã•m akik lÅ‘ttek rÃ¡nk, gondolom vikingek voltak, egyre kÃ¶zeledtek.

- Ã‰s a mÃ¡sik felnÅ‘tt?

~Å• bizonyÃ¡ra elÃ¡jult. Vagy meghalt, mikor fÃ¶ldet Ã©rt.

- Ã‰s miutÃ¡n kiszabadÃ-tottak tÃ©ged, mi tÃ¶rtÃ©nt?

~Anya mondott valamit, amire tisztÃ¡n emlÃ©kszek mÃ©g ma is. De a hangja.. valahogy nem nagyon maradt meg. NÃ©ha mÃ©lyebb, nÃ©ha magasabb. Azt mondta, hogy legyek erÅ‘s fiÃ³ka. Hogy menjek Ã©s repÃ¼ljek el innen valahova messzire. A testvÃ©remet elkÃ¼ldte a mÃ¡sik irÃ¡nyba aki szinte azonnal tovaszÃ¡llt. De lehet, hogy Å‘t is elkaptÃ¡k, mielÅ‘tt megszÃ¶khetett volna. Ã‰n viszont maradni akartam.

- _De Te miÃ©rt nem jÃ¶ssz velem?_ â€“ kÃ©rdeztem- _EgyedÃ¼l nem fogom tudni megcsinÃ¡lni! _

_- De igen meg fogod tudni! â€“ vÃ¡laszolta anya Ã©s az orrÃ¡val kicsit arrÃ©bb tolt, a tenger felÃ©. â€“ ErÅ‘s vagy Ã©s bÃ¡tor. Tudod, hogyan kell tÃºlÃ©lni a legÃ¡dÃ¡zabb viharokat is! Az Ã©n kislÃ¡nyom vagy. _

- De anya! KÃ©rlek, nem akarok elmenni!

- De muszÃ¡j lesz, fiÃ³kÃ¡m. PicikÃ©m, kÃ©rlek, menned kell! â€“ anya egyre idegesebben szemlÃ©li az erdÅ‘t, ahonnan fÃ©nyek Ã©s iszonyatosan kellemetlen zajok jÃ¶nnek. â€“ Most azonnal!

- De te miÃ©rt nem jÃ¶ssz velem?

- Mert nem tehetem. Ha veled megyek, mindkettÅ‘nket elkapnak, de ha maradok, akkor lesz esÃ©lyed megszÃ¶kni. Ã‰rted? Meg tudsz szÃ¶kni!

- De nem akarok egyedÃ¼l lenni! Nem akarlak itt hagyni anyu!

- De muszÃ¡j lesz! Meg kell tenned. Ha nagyobb leszel, egyszer majd megÃ©rted ezt. Ha szeretsz vagy kedvelsz valakit, akkor odaadnÃ¡l Ã©rte mindent. Ã‰n most itt maradok, hogy neked lehessen esÃ©lyed megtalÃ¡lni azt a valakit, esetleg valakiket. TalÃ¡n egyszer Ãºjra talÃ¡lkozunk. De ne feledd: LÃ©gy bÃ¡tor, de legfÅ‘kÃ©pp mindig Ã¶nmagad! â€“ mondta Ã©s gyorsan megnyalta az arcomat. â€“ Szeretlek picikÃ©m. Te voltÃ¡l mindig is a kedvencem. De most menj innen, ameddig tudsz! â€“ kiÃ¡ltotta Ã©s hirtelen beleharapott a nyakamba, de nem fÃ¡jdalmasan, Ã©s eldobott a levegÅ‘be.

- Ez borzalmas lehetett. â€“ suttogom dÃ¶bbenten.

~Ez mÃ©g nem minden. â€“ jÃ¶n a keserÅ± vÃ¡lasz. ~Egy ideig forogtam, mivel kÃ¶zben vihar tÃ¡madt. Amikor vÃ©gre Ãºjra Ã©n irÃ¡nyÃ-tottam a

mozgÃ¡somat, visszafordultam, Ã©s pont lÃ¡ttam, ahogy anya tÃ¼zet lÅ‘ azokra a zajos alakokra aztÃ¡n felÃ©m fordul Ã©s azt Ã¼vÃ¶ltÃ¶tte, hogy _RepÃ¼lj messzire!_ Ã‰s Ã©n csak repÃ¼ltem Ã©sâ€¦ ott hagytam Ã‘t. Ã‰s azÃ³ta voltam, nos igenâ€¦ magÃ¡nyos. Mert egyszer ilyen gyÃ¡va voltam.

- Ez nem a te hibÃ¡d volt. Hanem a vikingekÃ©, akik rÃ¡tok tÃ¡madtak. Te nem tehettÃ©l semmirÅ‘l.

~De ha visszarepÃ¼lÃ¶kâ€¦

- **Akkor tÃ©ged is elkaptak volna Ã©s az anyukÃ¡d fÃ¶lÃ¶slegesen Ã¡ldozta volna Ã©rted az Ã©letÃ©t. Ã‰sj esÃ©lyt adott neked, hogy boldog Ã©leted lehessen. Ã‰s mÃ©gis hogyan lehetne ez a te hibÃ¡d? Csak egy rÃ©mÃ¼lt, sÃ©rÃ¼lt fiÃ³ka voltÃ¡l.**

~De akkor is. Tennem kellett volna valamit.

- Ha visszamÃ©sz, akkor tÃ©ged is elkapnak. â€“ szÃºrom kÃ¶zbe. â€“ Felesleges emÃ©sztened magadat emiatt. TehÃ¡t vihar volt, te pedig sÃ©rÃ¼lt voltÃ¡l. Hogy jÃ¶n kÃ©pbe az Alfa?

~HÃ¡t, Ã³rÃ¡kon Ã¡t csak repÃ¼ltem Ã©s repÃ¼ltem, lehet, hogy kÃ¶rbe-kÃ¶rbe. Nem tudom megmondani. Ã‰s vÃ©gig esett, villÃ¡mlott, fÃºjt a szÃ©l Ã©s hideg volt. Ã‰s valahogy mindig megtalÃ¡ltam a villÃ¡mokat. Szlalomoznom kellett kÃ¶zÃ¶ttÃ¼k, igyekeztem a levegÅ‘ben maradni, amennyire csak tudtam.

- **TehÃ¡t ezÃ©rt voltÃ¡l ilyen jÃ³ az elÅ‘bb is. Szinte a vÃ©redben van.**

~Igen, Ã-gy is fogalmazhatunk. TalÃ¡n mÃ¡r reggel volt, amikor vÃ©gre talÃ¡ltam egy barlangot. Ã“vatosan berepÃ¼ltem Ã©s akkor talÃ¡ltam egy melegvÃ-zÅ± forrÃ¡st. Ã•m nem csak az volt ott, hanem..

- Az Alfa? VÃ©letlenÃ¼l bukkantÃ¡l rÃ¡?

~Nos, Ã-gy is fogalmazhatok. Egyszer csak megjelent mellettem valami hatalmas Ã©n pedig rÃ©mÃ¼lten felvinnyogtam, Ã©s azon voltam, hogy kirepÃ¼ljek, amikor az Alfa beszÃ©lni kezdett.

-_ Ki lennÃ©l pÃ¶ttÃ¶m fiÃ³ka? â€“ kÃ©rdezte tÅ‘lem az Ã³riÃ¡s. _

- Neâ€¦Nincs nevem Ã‰s egyedÃ¼l vagyok. â€“ vÃ¡laszoltam megtÃ¶rten.

- Ne fÃ©lj, nem akarlak bÃ¡ntani. SÅ‘t, segÃ-teni szeretnÃ©k neked.

- MÃ©gis miÃ©rt? Egy idegen vagyok a szÃ¡modra. Egy sÃ©rÃ¼lt, hasznavehetetlen fiÃ³ka!

_- Ez nem igaz. ElvÃ©gre â€“ kezdi egy olyan mosollyal(!) amit egy ekkora Ã³riÃ¡stÃ³l nem vÃ¡rtam volna. MÃ¡rmint magÃ¡t a dolgot, hogy mosolyogni tud. â€“ Te idetalÃ¡lt, sÃ©rÃ¼lten, lÃ¡thatÃ³an fÃ¡radtan egy ilyen hatalmas viharban. Erre rengeteg felnÅ‘tt sÃ¡rkÃ¡ny nem lenne kÃ©pes. KÃ¼lÃ¶nleges vagy, a magad mÃ³djÃ¡n. _

- MiÃ©rtâ€¦ MiÃ©rt vagy velem ilyen kedves? Nem is ismerjÃ¼k egymÃ¡st.

- Nem tÅ±nsz Ã©ppen holmi bajkeverÅ‘nek. De ha mÃ¡r csak Ã-gy betoppantÃ¡l, akkor hagy segÃ-tsek rajtad. Ã‰hes vagy? SÅ‘t, a sebeidre is biztosan talÃ¡lunk valamit. â€“ elÅ‘szÃ¶r nem tudom, hogy mit is mondhatnÃ©k. AztÃ¡n egy aprÃ³cska mosoly jelenik meg az arcomon.

- Ã‰hen veszek. â€“ jÃ¶n az igazÃ¡n frappÃ¡ns vÃ¡laszom.

- VÃ¡rj, ez az alfa az az Alfa akivel mit talÃ¡lkoztunk? EgyÃ¡ltalÃ¡n nem hasonlÃ-tanak egymÃ¡sra!

~Sok minden tÃ¶rtÃ©nt azÃ³ta. Kaptam tÅ‘le halat, a sebeimet is segÃ-tett gyÃ³gyÃ-tani. Ã‰n pedig maradtam. Eltelt egy kis idÅ‘, talÃ¡n egy egÃ©sz Ã©v Ã©s lassan kezdtem elfelejteni a csalÃ¡domat. EgyedÃ¼l az anyukÃ¡m Ã©s a testvÃ©rem emlÃ©ke maradt meg Ã©lÃ©nken, de Å‘k is fakulni kezdtek az Ã©vek mÃºlÃ¡sÃ¡val. Ã‰s az Alfa is egyre nÅ‘ni kezdett. Ã•gy vÃ©gÃ¼l Ãºj fÃ©szket kellett talÃ¡lnunk magunknak. Å• vÃ©gig kedves volt velem, de valami furcsa volt kÃ¶zÃ¶ttÃ¼nk. ElvÃ©gre Å‘ mÃ©gis csak egy Alfa sÃ¡rkÃ¡ny volt Ã©n meg, nos egy egyszerÅ± nÃ©gyszÃ¡rnyÃº sÃ¡rkÃ¡ny, akinek hÃ³dolnia kellett volna elÅ‘tte.

- Ã‰s mi tÃ¶rtÃ©nt, hogy olyan hideg lett mindenkivel?

~Egyszer valamin Ã¶sszevesztÃ¼nk, mÃ¡r amikor felÃ©pÃ¼lt a jÃ©gbarlangja. Nem sok maradt meg a vitÃ¡bÃ³l, csak egy kis elÅ‘zmÃ©ny Ã©s a vÃ©ge, a kÃ¶vetkezmÃ©ny. Arra emlÃ©kszek, hogy el akartam menni repÃ¼lni, hogy kitisztuljon a fejem Ã¡m ekkor minden sÃ¶tÃ©tsÃ©gbe borult. AztÃ¡n amire Ãºjra emlÃ©kszek az az, hogy ott Ã¡llok kÃ¶zel az AlfÃ¡hoz Ã©s az egyik lÃ¡bam vÃ©rzik. Az Alfa pedig rÃ©mÃ¼lten, ijedten, bÅ±ntudatosan nÃ©z rÃ¡m. Mint kiderÃ¼lt, meg akart parancsolni nekem valamit, Ã©s mÃ-g felÃ© kÃ¶zeledtem, megvÃ¡gtam magamat az egyik jÃ©gfÃºjÃ¡sÃ¡ban Ã©s sÃºlyosan megvÃ¡gtam magamat. AzÃ³ta sokkal jobban elzÃ¡rkÃ³zik tÅ‘lem, sÅ‘t mindenkitÅ‘l. Nem Ã¶nmaga azÃ³ta.

-** TehÃ¡t errÅ‘l beszÃ©ltÃ©l, amikor arrÃ³l a tudat nÃ©lkÃ¼li irÃ¡nyÃ-tÃ¡srÃ³l beszÃ©ltÃ©l.**

Igen, pontosan. Ã•m ahogy rÃ¡m nÃ©zett, amit a szemÃ©ben Ã©s azÃ³ta a viselkedÃ©sÃ©ben lÃ¡tok...

- BÅ±ntudata van.

~Gondolom, de egyszerÅ±en nem tudok mit tenni ez ellen! PrÃ³bÃ¡ltam beszÃ©lni hozzÃ¡, mondani hogy ez nem az Å‘ hibÃ¡ja volt de Å‘ csak kizÃ¡rt engem Ã©s ezt hajtogatta egyre-mÃ¡sra. BÃ¡rmit prÃ³bÃ¡ltam, lerÃ¡zott.

- EgÃ©sz ismerÅ‘s helyzet.

- **Nekem is.** â€“ vÃ¡laszol Fogatlan, mire meglepetÃ©semben felÃ© fordulok, Ã¡m Å‘ csak jelez, hogy _Majd kÃ©sÅ‘bb. _

~HÃ¡t, ennyi lenne az Ã©letem, rÃ¶viden. Nem valami nagy szÃ¡m, Ã©s tele van rossz emlÃ©kekkel, de ez ellen sem tudok mit tenni.

Egy darabig eltart mindhÃ¡rmunknak, hogy megszÃ³laljunk. MindnyÃ¡jan a gondolatainkba mÃ©lyedÃ¼nk, Ã-gy nem igazÃ¡n tÅ±nik fel, hogy a

vihar kicsit elcsendesÃ¼lt Ã©s lassan tisztÃ¡n lÃ¡tszik a Hold. Igyekszek elrejteni egy Ã¡sÃ-tÃ¡st, amikor hirtelen eltÅ±nik mellÅ‘lem Fogatlan Ã©s a kÃ¶vetkezÅ‘ percben mÃ¡r a fÃ¶ldÃ¶n fekszem.

- Ideje lenne aludnod. Te hasznÃ¡lhatatlan vagy, ha nem alszol eleget.

- KÃ¶sz a bÃ³kot. â€“ forgatom a szememet. Ã•m mielÅ‘tt Fogatlan betakarhatna, felÃ¼lÃ¶k Ã©s Ã©rzem, hogy egy mosoly terÃ¼l el az arcomon. â€“ VÃ¡rj mÃ©g egy kicsit! Ã–hm,â€¦ SÃ¡rkÃ¡ny? â€“ Ã³, hogy utÃ¡lom ezt a jelzÅ‘t.

~Igen? â€“ nÃ©z rÃ¡m kicsit homÃ¡lyos szemekkel. Lehet, hogy Å‘ is fÃ¡radt, de lehet, hogy mÃ©g mindig a mÃºlton gondolkozik. AzÃ©rt remÃ©lem, hogy nem szakÃ-tottam fel tÃºl mÃ©ly sebeket. ~Mit nem kÃ©rdeztÃ©l mÃ©g meg?

- Nem, nem errÅ‘l van szÃ³. MÃ¡rmint nem kÃ©rdÃ©s, de tÃ©nyleg elfelejtettem valamit.

~Ã‰s mit?

- HÃ¡t nevet adni neked! Mit szÃ³lnÃ¡l mondjuk aâ€¦.

- **VillÃ¡m?**

**- **Nem, nem erre gondoltam. MÃ©gis hogy jutott ez az eszedbe? Nem amire Ã©n gondoltam az a Vihar!

~Vihar?

- Igen, Vihar. ElvÃ©gre olyan Ã¼gyesen tudsz manÅ‘verezni mÃ©g az iszonyatosan erÅ‘s viharokban is. SÅ‘t, vÃ©gre eszembe jutott a fajtÃ¡d. Valami rÃ©gi legendÃ¡bÃ³l vagy mibÅ‘l. ViharszelÅ‘nek hÃ-vjuk a fajtÃ¡dat.

~ViharszelÅ‘, heh?

- Igen. TehÃ¡t mit szÃ³lsz? Vihar? Megfelel?

~HÃ¡t egy kis idÅ‘ biztosan kell majd. De igen. Igen, meg tudnÃ¡m szokni. KÃ¶szÃ¶nÃ¶m. â€“ jÃ¶n oda hozzÃ¡m, hogy a vÃ¡llamhoz dÃ¶rgÃ¶lje a fejÃ©t.

- IgazÃ¡n nincs mit. â€“ simogatom meg boldogan. â€“ De aztÃ¡n ne csak Ã©n aludjak! Nektek is kell pihenni!

- **Rendben fÅ‘nÃ¶k**. â€“ forgatja a szemÃ©t Fogatlan Ã©s megnyalja az arcomat.

- FÃºj, Fogatlan, tudod ugye, hogy iszonyatosan ragadÃ³s nyÃ¡lad van?

- **Ã“, te csak a fÃ¡radtsÃ¡g beszÃ©l belÅ‘led. Na, gyere ide, mielÅ‘tt mÃ©g valami bajt csinÃ¡lsz.**

- Ã‰n? Bajt? BizonyÃ¡ra Ã¶sszekeversz valakivel.

- **Na persze**. â€“ mondja, mikÃ¶zben betakar a szÃ¡rnyÃ¡val Ã©s

Ã³vatosan kÃ¶zelebb hÃºz magÃ¡hoz az egyik lÃ¡bÃ¡val. â€“ **Na, aludj csak**.

- Borzalmas tudsz lenni nÃ©ha. â€“ nevetek. â€“ JÃ³ Ã©jt Vihar! â€“ olyan jÃ³ vÃ©gre nem csak sÃ¡rkÃ¡nynak hÃ-vni. VÃ©gre van neve!

~JÃ³ Ã©jt, kis sÃ¡rkÃ¡nyfiÃº!

- JÃ³ Ã©jt Fogatlan!

- Neked is Hablaty. Aludj jÃ³l. â€“ dorombolja vÃ¡laszul Fogatlan Ã©s Ã©rzem, hogy lassan elalszom. Ã•m ekkor hirtelen szÃ¶get Ã¼t a fejemben egy gondolat. _Vajon az apÃ¡mÃ©k keresnek minket? Vagy, PenÃ©sszel az Ã©len, Ã¶rÃ¼lnek, hogy vÃ©gre eltÅ±ntÃ¼nk HibbantrÃ³l? De ha keresnek, akkor hogyhogy nem talÃ¡ltak meg mÃ¡r minket? Ã‰s ha nem keresnek, akkor miÃ©rt nem? Vajon hogy bÃ-rja apÃ¡m, BÃ©lhangos vagy Ã©ppen Asztrid, hogy mi csak Ã-gy felszÃ-vÃ³dtunk?_

* * *

><p>Na itt is a vÃ©ge a mai rÃ©sznek. :D Hogy tetszett? :) Ã‰s vÃ©gre a sÃ¡rkÃ¡nyunk is kapott nevet. :) KreatÃ-v voltam mi? :D Vihar. :) Lesz talÃ¡n 3-4 fejezet amikor igen komoly dÃ¶ntÃ©s elÃ© Ã¡llÃ-talak majd titeket a sztorival kapcsolatban. :) De semmi igazÃ¡n nagy extra, csak.. Na de majd csak akkor. :) Gondoltam Ã¡tÃ¡llhatnÃ©k a heti 1 frissÃ-tÃ©srÅ‘l kettÅ‘re? :) SzeretnÃ©tek? :D Ã‰s igen, lesz Hiccstrid a sztoriban, talÃ¡n a kÃ¶vetkezÅ‘ vagy az az utÃ¡na rÃ©szben(ha kegyetlen szertnÃ©k lenni akkor a 2. opciÃ³t vÃ¡lasztom, muhaha. :D xD) :) RemÃ©lem tetszett a rÃ©sz. :) TalÃ¡lkozunk pÃ©nteken(vagy ha heti kÃ©t frissÃ-tÃ©st szeretnÃ©tek, akkor hamarabb. :))

lutavero

17. Ãšj problÃ©mÃ¡k

Ãšj rÃ©sz. :D Ã‰s igen, lÃ¡ttam, hogy szeretnÃ©tek heti 2 frissÃ-tÃ©st, Ã¶gyhogy megadom nektek ezt az Ã¶rÃ¶mÃ¶t. :D xD Ja Ã©s azt mondtam, hogy tÃ¶bb mint 1500 megtekintÃ©s jÃ¶tt? :D TudjÃ¡tok, hogy ez mit jelent.. ÃšJABB HOSSZÃš RÃ‰SZ AMINT MEGVAN A " EZER. :D xD Ja Ã©s hÃ¡ttÃ©rinfÃ³:MÃ¡r megvan a 18. rÃ©sz is, ezt Ã-rtam elsÅ‘nek de vÃ©gÃ¼l ez lett a 17-es Ã©s az elsÅ‘ tervezett 17-es lett a 18-as xD Ami terv szeribt hÃ©tfÅ‘-kedd tÃ¡jÃ©kÃ¡n kerÃ¼l majd fel. :) Ja Ã©s mÃ¡r van 17 reviews is. :D Na, jÃ³, nem is hÃºzom tovÃ¡bb az idÅ‘t, jÃ³ olvasÃ¡st! :D

* * *

><p>Amikor reggel felÃ©bredtem, akkor valahogy minden kellemesen nyugodt volt. Semmi feszÃ¼ltsÃ©g, csak Fogatlan, Ã©n Ã©s Vihar. Erre a gondolatra aztÃ¡n egy mosoly jelenik meg az arcomon. Vihar.. egÃ©sz jÃ³l illik hozzÃ¡. Ã‰s amit megtudtunk rÃ³la tegnap este.. HÃ¡t nem volt kÃ¶nnyÅ± Ã©lete. Csak Ã¶gy, mint nekem se. Voltak benne nagyon szÃ©p Ã©s borzasztÃ³ pillanatok, hullÃ¡mvÃ¶lgyek. Ã‰pp megprÃ³bÃ¡lnÃ©k visszaaludni, amikor Fogatlan hirtelen fordul egyet Ã©s hirtelen olyan Ã©rzÃ©sem tÃ¡mad, mintha maga alÃ¡ akarna gyÅ±rni. DÃ¶bbenten felkiÃ¡ltok, mire Fogatlant hallom magam felÅ‘l.<p>

-**Hablaty, mÃ¡r Ã©bren vagy?** â€“ kÃ©rdezi halkan. â€“ **Mi a baj?**

- Igen, fenn vagyok. â€“ nyÃ¶szÃ¶rgÃ¶m Ã©s gyorsan kimÃ¡sznÃ©k a szÃ¡rnya alÃ³l. Ã•m Å‘ nem akar elengedni. MÃ©g szerencse, odakinn a barlangban iszonyatosan hideg van.

- **Ã‰n keltettelek fÃ¶l? Hallottam, hogy felkiÃ¡ltasz**. â€“ kÃ©rdezi aggÃ³dva. â€“ **RÃ©mÃ¡lom volt?**

- Mi, nem dehogy. EgyszerÅ±en csak megleptÃ©l, amikor fordulni akartÃ¡l. Azt hittem rÃ¡m fekszel majd. â€“ vallom be egy kicsit elpirulva. â€“ BÃ¡r te mÃ©g Ã¶ntudatlanul sem bÃ¡ntanÃ¡l. Nem igaz?

- **VÃ¡rj, majdnem rÃ¡dfekÃ¼dtem?** â€“ kÃ©rdezi rÃ©mÃ¼lten. A kÃ¶vetkezÅ‘ pillanatban pedig Ã©rzem, hogy kÃ©t erÅ‘s mancs szorÃ-t Fogatlan hasÃ¡hoz. - **Ã‰s mÃ©gis mi lenne velem, ha agyonnyomnÃ¡m az Ã©n kedvenc kis, tÃ¶rÃ©keny vikingemet, ha?**

- UnatkoznÃ¡l egy idÅ‘ utÃ¡n. â€“ vÃ¡laszolom szarkasztikusan Ã©s mindketten egyszerre kezdÃ¼nk el nevetni. A kÃ¶vetkezÅ‘ pillanatban viszont meghallok egy harmadik hangot.

~MÃ©gis miÃ©rt nem alszotok mÃ©g? â€“ kÃ©rdezi Ã¡lmosan Vihar. (Olyan jÃ³, hogy vÃ©gre van neve!) ~Nagyon korÃ¡n van mÃ©g.

-**Dehogy van korÃ¡n.** â€“ forgatja a szemeit Fogatlan Ã©s lassan elenged, hogy kÃ¶nnyen a fÃ¶ldre csÃºszhassak. â€“ **NemsokÃ¡ra a hasadra sÃ¼tne a nap.**

- Olyanok vagytok, mint valami hÃ¡zsÃ¡rtos viking hÃ¡zaspÃ¡r. â€“ forgattam a szemeimet. â€“ De most komolyan, csak szerintem van sÃ¶tÃ©tebb a kelletÃ©nÃ©l,

~HÃ¡t nem tudom. â€“ Ã¡sÃ-t Vihar. ~Nyugodtan aludhatnÃ¡nk mÃ©g egy kicsit.

-**Ã“, ne remÃ©nykedj! Hablaty felkelt, most mÃ¡r nincs alvÃ¡s**.

- HÃ©! Ã‰n is itt vagyok Ã¡m! â€“ kiÃ¡ltom, mire minkÃ©t sÃ¡rkÃ¡ny elkezd nevetni.

~HÃ¡t, ideje lenne visszaindulni lassan a fÃ©szekbe, nem gondoljÃ¡tok? â€“ kÃ©rdezi Vihar. ~Majd Ã°tkÃ¶zben kitalÃ¡lunk valami magyarÃ¡zatot az AlfÃ¡nak, hogy hol voltunk. Akkor mit szÃ³ltok? Reggeli Ã©s irÃ¡ny haza?

-HÃ¡t, ezzel lesz nÃ©mi problÃ©mÃ¡nk. â€“ mondom keserÅ±en.

~Mi? MÃ©gis miÃ©rt?

-HÃ¡t ezÃ©rt. â€“ bÃ¶kdÃ¶sÃ¶m meg szomorÃºan Fogatlan farokszÃ¡rnyÃ¡t. LegalÃ¡bbis, ami a helyÃ©n maradt. â€“ Ha nem tudom ÃºjraÃ©pÃ-teni neki a farokszÃ¡rnyat, akkor itt ragadtunk. Ã‰s nem, nem cipelhetsz minket vissza a fÃ©szekhez, az mÃ©g neked is tÃºl messze lenne.

- **Akkor van valami terved**? â€“ nÃ©z rÃ¡m Fogatlan kÃ©rdÅ‘n.

- HÃ¡t, elÅ‘szÃ¶r is, talÃ¡lnunk kell egy falut, vÃ¡rost, akÃ¡rmit, ahonnan szerezhetek anyagot a farokhoz. De addig itt kell maradnunk.

- Ã‰s ezt hogy akarod megoldani, ha?

- Vihar, mondd csak, nem tudod, hogy van e a szigeten bÃ¡rmifÃ©le vÃ¡ros? Falu? AkÃ¡r csak egy egyszerÅ± hÃ¡z? MÃ¡rmint egy emberfÃ©szek?

~Mi? Te vÃ¡rj.. engem kÃ©rdeztÃ©l?

-HÃ¡t persze. ElvÃ©gre a Vihar az a te neved.

~Ja tÃ©nyleg! Csak furcsa megszokni. HÃ¡t nem nagyon jÃ¡rok erre, de szerintem van. Mintha lÃ¡ttam volna valami fÃ©nyt.

-OkÃ©, akkor itt is a terv. MegreggelizÃ¼nk Ã©s megnÃ©zzÃ¼k magunknak ezt a lehetsÃ©ges helyet. Benne vagytok?

- **HÃ¡t, nekem vannak kÃ©tsÃ©geim. FÅ‘leg a terveidet Ã©s a kimeneteleiket ismerveâ€¦** - forgatja a szemÃ©t Fogatlan.

- Ã“, ugyan mÃ¡r, te nagyra nÅ‘tt gyÃ-k, nem lesz semmi baj.

- **Erre kÃ©sÅ‘bb mÃ©g visszatÃ©rÃ¼nk**. â€“ morogta. â€“ **Ã‰s ne feledd, ha bÃ¡rmi baj lesz..**

- Az az Ã©n hibÃ¡m lesz, tudom. â€“ vakartam meg Ã³vatosan a fÃ¼le mÃ¶gÃ¶tt. NÃ©hÃ¡ny perc utÃ¡n zsibbadtan felÃ¡lltam Ã©s Ã©pp elindultam volna kifelÃ© a barlangbÃ³l, amikor egy jÃ³l ismert lila sÃ¡rkÃ¡ny elÃ¡llta az utamat. â€“ HÃ©, valami baj van Vihar?

~Nem dehogy, csak.. hovÃ¡ kÃ©szÃ¼ltÃ©l?

-Gondoltam sÃ©tÃ¡lok Ã©s gyÅ±jtÃ¶k nÃ©mi faÃ¡gat. â€“ forgatom a szemeimet Ã©s az Å‘ Ã¡llÃ¡t is megvakargatom. â€“ Nyugi, nem akartam megszÃ¶kni. Egy perc Ã©s itt vagyok. â€“ mondtam Ã©s azzal mÃ¡r ki is lÃ©ptem a hideg reggelbe.

Az erdÅ‘ valami gyÃ¶nyÃ¶rÅ± ma reggel. Az esÅ‘ miatt kÃ¶d lepi el a fÃ¡k tÃ¶rzsÃ©t, Ã©s ahogy Ã¡tszÅ±rÅ‘dik rajtuk a napfÃ©nyâ€¦ Valami csodÃ¡latos. Lassan gyÅ±jtÃ¶m Ã¶ssze a faÃ¡gakat, csak hogy legyen Ã¼rÃ¼gyem tovÃ¡bb Ã©lvezni a lÃ¡tvÃ¡nyt. Ã•gy amikor visszatÃ©rek egy aggÃ³dÃ³ Ã©jfÃºria Ã©s egy viharszelÅ‘ fogad.

~Hablaty, hÃ¡t itt vagy! MÃ¡r aggÃ³dtunk, hogy valami baj tÃ¶rtÃ©nt. â€“ rohan hozzÃ¡m Vihar, amint belÃ©pek a barlangba Ã©s kis hÃ-jÃ¡n feldÃ¶nt.

-**Ez Ã-gy nem teljesen igaz, de igen, jÃ³ sokÃ¡ig elvoltÃ¡l**. â€“ jÃ¶n oda hozzÃ¡nk Fogatlan is.

- Ã“ ti tÃºlreagÃ¡lÃ³ sÃ¡rkÃ¡nyok. â€“ teszem, akarom mondani, ejtem le a fÃ¶ldre a gyÅ±jtÃ¶tt fÃ¡t Ã©s mindkettÅ‘jÃ¼ket megvakargatom. â€“ Mint lÃ¡tjÃ¡tok Ã©lek Ã©s virulok. Akkor mit szÃ³lnÃ¡tok ahhoz a reggelihez? UtÃ¡na pedig elindulhatnÃ¡nk keresni egy emberfÃ©szket valahÃ¡ra.

* * *

><p>-JÃ³val nagyobb ez a sziget, mint ahogy elÅ‘szÃ¶r gondoltam. Ã‰s ti srÃ¡cok?<p>

- **HÃ¡t gyalog tÃ©nyleg nagynak tÅ±nik**. â€“ morogja Fogatlan Ã©s Vihar majdnem kÃ³rusban.

- HÃ©, fel a fejjel, mi emberek naponta sÃ©tÃ¡lunk, nÃ©ha ennÃ©l tÃ¶bbet is!

~Nem is Ã©rtem hogy bÃ-rjÃ¡tok.

-HÃ©, miÃ³ta neved lett, sokkal nagyobb lett a szÃ¡d! â€“ mondom szarkasztikusan, mire Vihar megtorpan.

~S..sssajnÃ¡lom, nem tudtam, hogy..

-HÃ©, nyugi, nincs baj. â€“ szÃ¡llok le Fogatlan hÃ¡tÃ¡rÃ³l Ã©s lÃ©pek oda a fejÃ©hez, hogy megsimogassam. â€“ Nem gondoltam komolyan.

~Ez ooolyan furcsa mÃ©g nekem. TudjÃ¡tok, amire emlÃ©kezni tudok.. ti vagytok az elsÅ‘ igaz barÃ¡taim Ã©s csak nem akarlak elveszÃ-teni titeket azÃ©rt, mert csinÃ¡lok valami butasÃ¡gotâ€¦.

-ElÅ‘szÃ¶r. Ne aggÃ³dj, tÅ‘lÃ¼nk mÃ¡r nem szabadulsz. â€“ mosolygok Ã©s hallom, hogy Fogatlan mÃ¶gÃ©m lÃ©p Ã©s egyetÃ©rtÅ‘en mormog. â€“ MÃ¡sodszor. Te nem csinÃ¡ltÃ¡l semmi rosszat. Tudod, mi emberek szoktunk ilyen.. Hogy is mondjam szarkasztikus mondatokat hasznÃ¡lni. â€“ az arcÃ¡t lÃ¡tva lemondÃ³an sÃ³hajtok. â€“ Ezt majd kÃ©sÅ‘bb elmagyarÃ¡zom, jÃ³? Most menjÃ¼nk Ã©s talÃ¡ljuk meg azt az emberfÃ©szket!

~OkÃ©. â€“ dorombolja Ã©s hozzÃ¡m dÃ¶rgÃ¶lÅ‘dzik.

-HÃ¡t, akkor ezt le is tudtuk. â€“ vÃ¡laszolja mÃ¶gÃ¼lÃ¼nk Fogatlan, mire mindketten felÃ© fordulunk. â€“ **Mivel megÃ©rkeztÃ¼nk.**

**- **MÃ¡ris? â€“ kÃ©rdezem meglepetten. Ahogy kÃ¶zelebb megyek a fÃ¶ld szÃ©lÃ©hez, meglÃ¡tok a vÃ¶lgyben egy aprÃ³ falut. aminek a szÃ©lÃ©n egy kovÃ¡csmÅ±helyt lÃ¡tok. â€“ OkÃ©, akkor..

- **EllenÅ‘rizzÃ¼k a falut, mielÅ‘tt megÃ¶leted magadat. **â€“ jelenti ki azonnal Fogatlan.

- Mi? Nem megÅ‘rÃ¼ltetek?! Ha titeket meglÃ¡tnak itt el fog szabadulni a pokol! Nem, ti fentrÅ‘l figyeltek, amÃ-g Ã©n lemegyek Ã©s megcsinÃ¡lom azt a farkat!

~De..

-Nincs de! MinÃ©l elÅ‘bb lejutok, annÃ¡l hamarabb tÅ±nhetÃ¼nk el innen. â€“ mondom, Ã©s azzal leereszkedek a domb oldalÃ¡n egyenesen a mÅ±hely felÃ©.

Nem tart sokÃ¡ig, amÃ-g leÃ©rek. Ã•m a falu gyanÃºsan csÃ¶ndes. TÃºl csÃ¶ndes. Minden hÃ¡z ajtaja Ã©s ablaka nyitva Ã©s sehol egy lÃ©lek sem. Veszek egy mÃ©ly levegÅ‘t Ã©s gyorsan belÃ©pek a mÅ±helybe. Itt sincsen senki. _OkÃ©, nyugi Hablaty. Nem lesz semmi baj. Csak

csinÃ¡ld meg azt a farokszÃ¡rnyat Ã©s megszabadulsz innen._ gondoltam magamban Ã©s ezzel becsuktam magam mÃ¶gÃ¶tt a mÅ±hely ajtajÃ¡t. ElÅ‘vettem a fÃ¼zetemet, megkerestem a megfelelÅ‘ oldalakat Ã©s nekilÃ¡ttam a munkÃ¡nak.

* * *

><p>~MÃ¡r Ã³rÃ¡k Ã³ta odavan. â€“ mondom nyugtalanul az Ã©jfÃºriÃ¡nak.<p>

-**Ne aggÃ³dj, Å‘ Ã-gy szokta**. â€“ forgatja Å‘ a szemÃ©t. â€“ **De alig telt el szerintem kÃ©t Ã³ra.**

~De Ã-gy is sokÃ¡ig odavan. Ã‰s a vikingek? Ilyenkor mÃ¡r rÃ©gen fenn szoktak lenni,nem?

-**Most, hogy Ã-gy mondod.. ez tÃºl gyanÃºs**. â€“ kapja fel a fejÃ©t az Ã©jfÃºria Ã©s hirtelen meghallok valamit. Mintha a tÃ¡volban tÅ±z Ã©gne. Ã‰s ekkor fÃ¼stÃ¶t is kiszÃºrok a levegÅ‘ben.

~Ezt hogy nem vettÃ¼k Ã©szre eddig?!

-**Nem tudom! **â€“ vÃ¡laszolja az Ã©jfÃºria, Ã©s indulna is lefelÃ© a dombon, amikor belÃ©pek elÃ©. â€“ **MÃ©gis mitâ€¦**

~Ha lemÃ©sz, nem tudsz visszajÃ¶nni, csak Hablattyal! Ã‰n megyek, te pedig itt fenn megvÃ¡rsz minket!

-**De Hablaty..**

Ã‰n lemegyek Ã©rte! Te fentrÅ‘l figyelj minket, jÃ³? Ha bÃ¡rmi tÃºlsÃ¡gosan is kÃ¶zel jÃ¶n, szÃ³lj azonnal, rendben?

-**Rendben. â€“ **vÃ¡laszolja Ã©n pedig ezzel a lendÃ¼lettel lefutok ahhoz a fÃ©szekhez, amiben Hablaty ment be. TisztÃ¡n Ã©rzem az illatÃ¡t, de Ã©rzek mÃ©g fÃ©met meg sok mindent. Ã‰s vad Ã©s idegen embereket i a tÃ¡volban. Jaj, ne.

~Hablaty? Hablaty! Hallasz engem? â€“ kÃ©rdezem halkan Ã©s egyre kÃ¶zelebb megyek a fÃ©szekhez. A kÃ¶vetkezÅ‘ pillanatban pedig vÃ©gre megjelenik Hablaty feje.

-Vihar? Mi a baj? Mi tÃ¶rtÃ©nt?

~Ki kell innen jÃ¶nnÃ¶d. Most!

-De mÃ©g nem vÃ©geztem! Kell mÃ©g idÅ‘!

~De jÃ¶nnek!

-MÃ©gis kik?

~Idegen emberek! â€“ vÃ¡laszolom Ã©s lÃ¡tom, ahogy a szemei nagyobbak lesznek. ~MennÃ¼nk kell kÃ¼lÃ¶nben elkapnak minket!

-Kell mÃ©g idÅ‘, kÃ¼lÃ¶nben hiÃ¡ba jÃ¶ttÃ¼nk! PrÃ³bÃ¡lj idÅ‘t nyerni jÃ³? Ã‰n pedig sietek! â€“ mondja Ã©s eltÅ±nik az ablakban. _Makacs viking. _gondolom kicsit mÃ©rgesen.

_Mit tehetnÃ©k? Mit tehetnÃ©k? Ã•, megvan! _jut eszembe egy Ã¶tlet.

Kicsit beljebb megyek a fÃ©szkek kÃ¶zÃ©, kivÃ¡lasztok egy nagyobbat Ã©s egy tÅ±zgolyÃ³val ledÃ¶ntÃ¶m. Ã•gy akadÃ¡lyt kÃ©pezve kÃ¶ztÃ¼nk Ã©s a vikingek kÃ¶zÃ¶tt. Ã•m ekkor a tÃºloldalrÃ³l hirtelen megjelenik valami tÃ¼zes Ã©s egyenesen belecsapÃ³dik abba a fÃ©szekbe, ahol Hablaty van. Ã‰s Ã©rzem, hogy egy pillanatra nem kapok levegÅ‘t.

~Hablaty! â€“ kiÃ¡ltom Ã©s visszarepÃ¼lÃ¶k a hÃ¡zhoz. Gyorsan leszedem a tetejÃ©t Ã©s hopp- a kÃ¶vetkezÅ‘ pillanatban odabenn talÃ¡lom magamat a lÃ¡ngolÃ³ hÃ¡zban. ~Hol vagy?

-Itt erre! â€“ jÃ¶n Hablaty hangja valahonnan a bal oldalamrÃ³l Ã©s rÃ¶gtÃ¶n lÃ¡tom, hogy baj van. Lassan mozog Ã©s nehezen lÃ©legzik.

~El kell tÅ±nnÃ¼nk innen!

-VÃ¡rj, egy pillanat. â€“ mondja Ã©s felkap egy furcsa eszkÃ¶zt. â€“ JÃ³, mehetÃ¼nk!

Gyorsan felkapom Ã©s kirepÃ¼lÃ¼nk a fÃ©szekbÅ‘l, pont mielÅ‘tt az rÃ¡nk omlott volna. Ã•m ekkor szembesÃ¼lÃ¶k a kÃ¶vetkezÅ‘ problÃ©mÃ¡val: Mindenhol emberek vannak.

Ha felszÃ¡llok, akkor lelÅ‘nek Ã©s Hablaty kÃ¶nnyen meghalhat, ha Ãºgy Ã©r fÃ¶ldet.

Ha nem szÃ¡llok, akkor elkapnak mindkettÅ‘nket. Ã‰s ekkor ugrik be, hogy hogyan menthetem meg Hablatyot. Gyorsan leteszem a vikinget a fÃ¶ldre Ã©s elkiÃ¡ltom magamat.

~FOGATLAN! Hol vagy?!

-**Itt fenn! â€“ **jÃ¶n a gyors vÃ¡lasz, de alig van idÅ‘nk. Az emberek egyre kÃ¶zelebb Ã©rnek.

~MindjÃ¡rt megy Hablaty! â€“ kiÃ¡ltok fel neki.

-VÃ¡rj, ez mÃ©gis mit jelentsen? â€“ kÃ©rdezi Hablaty, mikÃ¶zben azokat a valamiket szorongatja.

~Azt, hogy te innen azonnal kikerÃ¼lsz!

-Mi? Ã‰s veled mi lesz?! Nem hagyhatlak csak itt Ã-gy!

~De igen! â€“ vÃ¡laszolom Ã©s megragadom valahol a szÅ‘rÃ©nÃ©l a nyaka kÃ¶rnyÃ©kÃ©n-ruhÃ¡nak nevezte egyszer talÃ¡n,de nem biztos- Ã©s amilyen erÅ‘sen csak tudom, eldobom Fogatlan irÃ¡nyÃ¡ba. VÃ©gÃ¼l pedig hallom, hogy az Ã©jfÃºria elkapta Å‘t.

A kÃ¶vetkezÅ‘ pillanatban viszont eltalÃ¡l valami, csak szÃºr egy picit, aztÃ¡n pedig sÃ¶tÃ©tsÃ©g.

* * *

><p>FÃ¼ggÅ‘vÃ©g! :D xD NÃ©ha Ãºgy lehet Å‘ket imÃ¡dni nem? :D De a lÃ©nyeg: Hablaty Ã©s Fogatlan megszÃ¶kÃ¶tt az emberektÅ‘l, Ã¡m Vihart elkaptÃ¡k. Vajon kiszabadÃ-tjÃ¡k Å‘t mÃ©g idÅ‘ben? Ã‰s mit szÃ³lhat vajon ahhoz az alfa, hogy eltÅ±ntek a sÃ¡rkÃ¡nyai? Ã‰s mi zajlik Hibbanton? FÅ‘leg Asztriddal? (KÃ©rtetek Hiccstridet, Ãºgyhogy

lesz. :D) Ez Ã©s mÃ©g sok mÃ¡s is kiderÃ¼l a kÃ¶vetkezÅ‘ rÃ©szekben! :D

EgyÃ©bkÃ©nt mÃ©g 2 fontos dolog lenne amiben kÃ-vÃ¡ncsi vagyok a vÃ©lemÃ©nyetekre:

1. Legyen nagy idÅ‘beli ugrÃ¡s a sztoriban? MÃ¡rmint egyszer csak Ã-rjam ki egy fejezet elejÃ©n, hogy x Ã©vvel kÃ©sÅ‘bb? Ez Ãºgy 2-3 rÃ©sz mÃºlva lesz esedÃ©kes, ott jÃ¶het ez szÃ³ba. De Ã¶rÃ¼lnÃ©k,ha most is kapnÃ©k Ã¶tleteket, melyik tetszik jobban: RegÃ©ljem el hosszan , hogy mi fog tÃ¶rtÃ©nni a hÅ‘seinkkel vagy majd inkÃ¡bb legyen tele a sztori vÃ¡ratlanabbnÃ¡l vÃ¡ratlanabb Ã©s meglepÅ‘bb csavarokkal Ã©s legyen idÅ‘beni ugrÃ¡s?

2. Vihar Ã©s FelhÅ‘ugrÃ³ kÃ¶zÃ¶tt legyen tÃ¶bb mint fajtÃ¡rsiassÃ¡g? :)

+BÃ³nusz: LÃ¡ttÃ¡tok a 3. Ã©vadot? o.O EskÃ¼szÃ¶m, eddig csak mÃ¡sfÃ©l rÃ©szt lÃ¡ttam belÅ‘le jÃ³ minÅ‘sÃ©gben, de mÃ¡r most vannak Ã¡llati poÃ©nok. Ã‰s Fogii meg Hablaty meg minden xDD De no spoiler xD MÃ©g :D

TehÃ¡t akkor viszlÃ¡t a kÃ¶vi rÃ©sznÃ©l(ami ezÃºttal hÃ©tfÅ‘/kedd lesz, de a pÃ©ntek biztosan marad! :)),

lutavero

18. Igaz barÃ¡tok

Ãšj rÃ©sz, igen, ahogyan Ã-gÃ©rtem! :D Ã‰s ezÃºttal igencsak gonosz leszek. xD MÃ¡rmint otthagytalak titeket egy, a jÃ¶vÅ‘re nagy hatÃ¡ssal lÃ©vÅ‘ fÃ¼ggÅ‘vÃ©ggel(upsz, spoiler xD)Ã©s erre kaptok egy ilyen rÃ©szt. :D De remÃ©lem nem tÃ¡ntorÃ-tottalak el titeket. :D Mivel van nektek egy mÃ¡sik Ã-gÃ©retem, amit igyekszek betartani. :) SzÃ³val, Ã-me a 18. rÃ©sz! :) JÃ³ olvasÃ¡st!

* * *

><p>Az elmÃºlt napok mindÃ¶ssze csak egy hatalmas zÅ±rzavar. Ha most megkÃ©rdeznÃ© tÅ‘lem valaki, hogy mi is tÃ¶rtÃ©nt pontosan az elmÃºlt- nem is tudom, egy hÃ©t volt talÃ¡n, vagy esetleg csak egy fÃ©l- napokban, pontos vÃ¡laszt biztosan nem tudnÃ©k adni. A csatÃ¡ra viszont pontosan emlÃ©kszem. Minden egyes rÃ©szletÃ©re. Ã‰s ez csak ront a helyzeten.<p>

AkÃ¡rhÃ¡nyszor becsukom a szememet, azt lÃ¡tom, hogy HablatyÃ©kat lÃ¶vik le _helyettÃ¼nk_. NekÃ¼nk kellett volna lezuhannunk Ã©n nem nekik. Minket kellet volna eltalÃ¡lnia annak a hÃ¡lÃ³nak. Persze, ViharbogÃ¡r kÃ¶nnyen megsÃ©rÃ¼lhetett volna, ha nem mentenek meg minket a fiÃºk. De nem tudok segÃ-teni azon az Ã©rzÃ©sen, hogy nekÃ¼nk kÃ©ne ott lennÃ¼nk, ahol most a fiÃºk vannak â€“ bÃ¡rhol is legyen az. EgyszerÅ±en _bÅ±ntudatom _van. Ã‰s ezen egyszerÅ±en nem tudok vÃ¡ltoztatni.

Annyi viszont feltÅ±nt, hogy a faluban is nyomott a hangulat. Nem hallani egyetlen boldog gyermekvisÃ-tÃ¡st sem, sem a felnÅ‘ttek csevegÃ©sÃ©t, de mÃ©g sÃ¡rkÃ¡nyokat is alig. BÃ¡r ez a vihar miatt is lehet, ami nem is olyan rÃ©gen csapott le. Az idÅ‘ nekem mÃ¡r annyira nem is szÃ¡mÃ-t. Csak Ã¼lÃ¶k itt, - bÃ¡rhol is legyen ez az _itt,_ -

Ã©s nÃ©zek magam elÃ©. BÃ¡r ha Å‘szinte akarok lenni, csak bambulok. Nem Ã©rdekel mÃ¡r semmi sem. TalÃ¡n ha felÃ¡llnÃ©k Ã©s sÃ©tÃ¡lnÃ©k egyet az segÃ-tene. Vagy haâ€¦

-JÃ³, ebbÅ‘l elÃ©g! â€“ vÃ¡g az asztalhoz valaki egy kupÃ¡t. Ahogy felnÃ©zek, meglÃ¡tom anyÃ¡mat. De mÃ©gis mikor jÃ¶tt be aâ€¦ szobÃ¡ba ahol Ã¼lÃ¶k? â€“ Ezt nem csinÃ¡lhatod tovÃ¡bb! â€“ mondja haragosan Ã©s egyenesen a szemembe nÃ©z.

- Hm? â€“ kÃ©rdezem, de tÃ¶bb nem telik tÅ‘lem.

- Asztrid, mÃ©gis mi a fene Ã¼tÃ¶tt belÃ©d?! Soha nem viselkedtÃ©l mÃ©g Ã-gy!

- Umâ€¦

- Nem eszel! Nem iszol! Meg sem mozdultÃ¡l mÃ¡r napok Ã³ta! Asztrid, hÃ¡rom, ismÃ©tlem _hÃ¡rom _egÃ©sz napja el sem mozdultÃ¡l abbÃ³l a szÃ©kbÅ‘l! Csak Ã¼lsz Ã©s bambulsz magad elÃ©! MÃ©gis mi Ã¼tÃ¶tt belÃ©d?!

- Semmi.. â€“ vÃ¡laszolom rekedten.

- EgyÃ¡ltalÃ¡n alszol Ã©jszakÃ¡nkÃ©nt? Ãšgy nÃ©zel ki, mint egy szellem! â€“ hÃ¡t erre nem igazÃ¡n tudok mit mondani. Aludni? Na persze, mÃ©g csak az kÃ©ne, ha becsukom a szememet, akkor azt lÃ¡tom, ahogy Fogatlan Ã©s Hablaty lezuhan.

- KÃ©rlek, Asztrid. BeszÃ©lj hozzÃ¡m! Ha csak Ã¼lsz Ã©s .. azt csinÃ¡lod amit, akkor teljesen felemÃ©szted magadat! KÃ©rlek, kislÃ¡nyom ne zÃ¡rj ki! ViharbogÃ¡r is hiÃ¡nyol, Å‘ is alig eszik. A sÃ¡rkÃ¡nyodnak szÃ¼ksÃ©ge van rÃ¡d! â€“ prÃ³bÃ¡lkozik Ãºjra anya, ezÃºttal is hiÃ¡ba. Ã‰n csak kitartÃ³an bÃ¡mulok magam elÃ© a fÃ¶ldre.

Hallom, ahogy anya egy sÃ³hajtÃ¡ssal felÃ¡ll Ã©s elkezd sÃ©tÃ¡lni valamerre. Ã‰n pedig csak Ã¼lÃ¶k zsibbadtan Ã©s igyekszem kizÃ¡rni a kÃ¼lvilÃ¡got. Ã•m ekkor anya jÃ¶n vissza hozzÃ¡m, meglehetÅ‘sen dÃ¼hÃ¶sen.

-Kisasszony! MÃ©gis mi ez a bÅ±z? Mi van ezen a tÃ¡skÃ¡n?! â€“ kÃ©rdezi Ã©s Ã©rzem, hogy megfagy kÃ¶zÃ¶ttÃ¼nk a levegÅ‘. KÃ¶nnyes szemmel nÃ©zek fel anyÃ¡mra. Senki nem hÃ-vott eddig Kisasszonynak eddig csak.. _Hablaty. _Ã‰s most anyÃ¡m is ezt hasznÃ¡lja. Pedig ezt egyedÃ¼l Hablatynak szabad hasznÃ¡lnia.

- Ã–hmm..

- Ã•, nem fontos csak takarÃ-tsd majd le. â€“ mondja Ã©s ledobja a fÃ¶ldre. Ã•m a tÃ¡skÃ¡m kinyÃ-lik Ã©s kicsÃºszik belÅ‘le egy barna kabÃ¡tâ€¦ az Å‘ kabÃ¡tja Ã©s olyan hirtelen Ã©s erÅ‘sen Ã©rzem meg az illatÃ¡t, mintha anyÃ¡m az arcomba nyomta volna azt a kabÃ¡tot. Ã‰s ekkor mÃ¡r nem tudom visszatartani a kÃ¶nnyeimet Ã©s hangosan felzokogok.

- Asztrid! Te jÃ³ Ã©g mi tÃ¶rtÃ©nt?! â€“ kÃ©rdezi aggÃ³dva anya, de Ã©n alig hallom. Lassan lecsÃºszok a fÃ¶ldre Ã©s mÃ©g jobban zokogni kezdek. â€“ KÃ©rlek, nÃ©zz rÃ¡m. Mi fÃ¡j kicsim?

- Aâ€¦ szÃ-vem. â€“ nyÃ¶szÃ¶rgÃ¶m nagy lassan. JÃ³, tudom, ez

egyszerre hangzik nagy butasÃ¡gnak, Ã©s nos, hÃ¼lyesÃ©gnek, de ez az igazsÃ¡g.

- DrÃ¡gÃ¡m, kÃ©rlek, ne zÃ¡rj ki. â€“ Ã¼l mellÃ©m anya Ã©s Ã³vatosan Ã¡tkarol. â€“ Mi tÃ¶rtÃ©nt? Mi a baj?

- Habâ€¦. â€“ prÃ³bÃ¡lok vÃ¡laszolni a kÃ©rdÃ©sÃ©re, de egy Ãºjabb zokogÃ¡s miatt nem tudom befejezni a mondatomat. Ã•m anya szemei egy pillanatra nagyra nyÃ-lnak, aztÃ¡n mÃ©g erÅ‘ssebben szorÃ-t magÃ¡hoz.

- Ã“, kicsim ezt tudhattam volna. Tudnom _kellett _volna. â€“ szorÃ-t mÃ©g erÅ‘sebben magÃ¡hoz, Ã©n pedig erÅ‘sen kapaszkodok belÃ©. Ã‰s csak sÃ-rok Ã©s sÃ-rok, Ãºgy tÅ±nik, hiÃ¡ba nem ittam napok Ã³ta, sÃ-rni ettÅ‘l fÃ¼ggetlenÃ¼l is tudok.

- Minket kellett volnaâ€¦ lelÅ‘niÃ¼k azoknak a csapdÃ¡szoknak.. nem Å‘ket! .. Ez az Ã©n hibÃ¡m! Ha.. ha nem szÃ¡llok felÃ©jÃ¼k Ã©s kÃ¶vetemâ€¦ PlÃ©hpofaâ€¦ parancsait akkorâ€¦

- Shh, hÃ© nyugi, nincs semmi baj. Shhhh, nem a te hibÃ¡d? MÃ©gis hogy lehetne ez a te hibÃ¡d? â€“ kÃ©rdezi anya Ã©s a kezembe nyom egy szÃ¡raz rongyot. â€“ TessÃ©k, tÃ¶rÃ¶ld meg az arcodat. Biztos vagyok benne, ha engednÃ©d, hogy Ã-gy lÃ¡ssanak a srÃ¡cok, holnapra egy sem lenne egyben. â€“ mondja kedvesen Ã©s felhÃºz a fÃ¶ldrÅ‘l.

- OkÃ©. â€“ motyogom Ã©s Ã³vatosan megtÃ¶rlÃ¶m az arcomat.

- MÃ¡sodszor pedig van hozzÃ¡d egy kÃ©rdÃ©sem. Szerinted Hablaty mit csinÃ¡lt volna ,ha Ã-gy lÃ¡t tÃ©ged?

- Bajban lettem volna. â€“ mondom egy halvÃ¡ny mosollyal.

- Pontosan. Ã‰heztetted magadat, nem aludtÃ¡l volna. Ahogy a fiÃºt ismerem, rendesen kiakadt volna rÃ¡d Ã©s napokig figyelt volna mÃ©g. Rendben Ã©s van egy mÃ¡sik kÃ©rdÃ©sem is. Ha te tÅ±ntÃ©l volna el, akkor Hablaty mit tett volna a te helyedben?

- Nem tudom. â€“ mondom szemlesÃ¼tve.

- Dehogy nem, tudod te ezt. â€“ teszi a kezÃ©t a vÃ¡llamra Ã©s megszorÃ-tja egy kicsit. â€“ Å• itt Ã¼lt volna Ã©s nem csinÃ¡lt volna semmit? JÃ³, lehet, hogy vihar volt, de akkor is, nem ez a lÃ©nyeg.

- Å• utÃ¡nam indult volna. â€“ vÃ¡laszolom halkan.

- Pontosan! â€“ jÃ¶n a vÃ¡lasz Ã©s anya egy kicsit erÅ‘sebben, mint az elÅ‘bb, megszorÃ-tja a vÃ¡llamat. â€“ TehÃ¡t, mit akarsz tenni ez Ã¼gyben? â€“ nem tudok mit csinÃ¡lni, felnevetek az irÃ³niÃ¡n. TalÃ¡n kicsit keserÅ± a nevetÃ©s, de ennyi baj legyen. HÃ¡nyszor kÃ©rdeztem mÃ¡r ezt HablatytÃ³l azelÅ‘ttâ€¦

- Nem tudom, talÃ¡nâ€¦ valami butasÃ¡got.

- De ezt mÃ¡r Ã¶sszehoztad. â€“ nÃ©z a szemembe anya, Ã¡m ezÃºttal Å‘szintÃ©n, szÃ-vbÅ‘l jÃ¶vÅ‘ nevetÃ©st hallatok. Nem vÃ©letlenÃ¼l mondjÃ¡k, hogy hasonlÃ-tok anyÃ¡ra. Mindketten nem csak kÃ¼lsÅ‘leg, de belsÅ‘leg is hasonlÃ-tunk. Alig fÃ©l Ã©ve, de Hablattyal is pontosan ugyanilyen beszÃ©lgetÃ©st folytattunk a dokkoknÃ¡l. A sors

irÃ³niÃ¡ja, mi?

- Akkor.. elmegyek Ã©s megkeresem Å‘t! â€“ vÃ¡laszolom mosolyogva.

- Na, ez az Ã©n kislÃ¡nyom! â€“ vÃ¡laszol nevetve anyu. â€“ Ha jÃ³l hallottam, egy Ã³rÃ¡n belÃ¼l indul a tÃ¶bbi sÃ¡rkÃ¡nylovas vissza a LÃ¡pra szÃ©tnÃ©zni. Meg nÃ©hÃ¡ny hajÃ³ is megy majd.

- Mi?! Ã‰s csak most szÃ³lsz?! â€“ kÃ©rdezem dÃ¶bbenten Ã©s a tÃ¡skÃ¡mat felkapva felrohanok a szobÃ¡mba.

A tÃ¡skÃ¡t ledobom valahova, elÅ‘veszek egy vÃ©konyabb kabÃ¡tot, felveszek egy mÃ¡sik tÃ¡skÃ¡t, Ã©s mÃ¡r vÃ¡gtatok is le a lÃ©pcsÅ‘n. Felkapom a melegebb csizmÃ¡mat Ã©s majdnem beleÃ¼tkÃ¶zÃ¶k anyÃ¡ba, amikor ViharbogÃ¡rhoz futnÃ©k.

-Ez aztÃ¡n gyors volt. â€“ nevet vidÃ¡man Ã¡m hirtelen megÃ¶lel. â€“ Gyere haza Ã©pen Ã©s egÃ©szsÃ©gesen, jÃ³?

- Ã•gÃ©rem. â€“ mondom Ã©s visszaÃ¶lelem. â€“ Ã‰s kÃ¶szÃ¶nÃ¶m.

- Nincs mit. TÃ©nyleg. â€“ mondja, Ã©s egy sÃ³hajjal elenged. - Viharbogarat minden este megetettem, Ã°gyhogy erre nincs gondod. Na menjetek, mielÅ‘tt itt maradtok.

- MÃ¡r itt sem vagyunk! â€“ kiÃ¡ltom, ahogy kirohanok ViharbogÃ¡rhoz, aki szemlÃ¡tomÃ¡st nagyon Ã¶rÃ¼l nekem. â€“ Ã‰n is Ã¶rÃ¼lÃ¶k, hogy lÃ¡tlak kislÃ¡ny. Na gyerÃ¼nk, irÃ¡ny az arÃ©na. - simogatom meg az orrÃ¡t Ã©s felpattanok a hÃ¡tÃ¡ra.

Amikor leÃ©rÃ¼nk, meglÃ¡tom a bandÃ¡t, ahogy nÃ©hÃ¡ny felnÅ‘tt tÃ¡rsasÃ¡gÃ¡ban egy tÃ©rkÃ©pet nÃ©znek. Jobban mondva a felnÅ‘ttek nÃ©zik a tÃ©rkÃ©pet a banda meg nyilvÃ¡nosan unatkozik. ViharbogÃ¡rral HalvÃ©r mellett szÃ¡lunk le.

-HÃ©, mÃ©gis mi ez a .. felnÅ‘tt banda? â€“ kÃ©rdezem, ahogy leugrok ViharbogÃ¡r hÃ¡tÃ¡rÃ³l.

- Asztrid, vÃ©gre! Napok Ã³ta nem lÃ¡ttunk. â€“ Ã¼dvÃ¶zÃ¶l HalvÃ©r, majd halkabbra fogja a hangjÃ¡t. â€“ Mi sem tudjuk, egyszer csak megjelentek itt Ã©s azt mondtÃ¡k, hogy vÃ¡rjuk az utasÃ-tÃ¡saikat.

- Mi?! â€“ kÃ©rdezem idegesen.

- Cssss, halkabban! Azt mondtÃ¡k, hogy a helyzetre valÃ³ tekintettel nem mehetÃ¼nk sehova. Ã‰s mivel Hablaty nincs sehol Ã©s ez Ã¶sszetett mÅ±velet, mÃ¡rmint a felkutatÃ¡sa Ã-gy hÃ¡tâ€¦

- Menjenek a fenÃ©be! â€“ mormogom Ã©s belerÃºgok a fÃ¶ldbe.

- Tudom, nekem mondod? Nem repÃ¼lhetÃ¼nk sehova sem egyedÃ¼l. â€“ sÃ³hajt lemondÃ³an.

- Mi?!

- HÃ¡t nem hallottÃ¡tok? Ja persze, ti nem voltatok ott a felnÅ‘ttek megbeszÃ©lÃ©sÃ©n a Nagy Csarnokban.

- Mi?! JÃ³ okÃ©.. ez most lÃ©nyegtelen. Mit mondtak ott?

- Egy ideig senki sem repÃ¼lhet egyedÃ¼l. Ja Ã©s az arÃ©na vezetÅ‘ nÃ©lkÃ¼l maradt Ã©s vÃ¡lasztaniuk kell majd egy Ãºjat helyette. â€“ vÃ¡laszolja unottan KÅ‘, Ã©n viszont Ãºgy Ã©rzem, meg fogok fojtani valakit. Ã•m ekkor a felnÅ‘ttek kiabÃ¡lnak valami olyat, hogy most mÃ¡r kÃ©szÃ¼lhetÃ¼nk az indulÃ¡sra, valami hajÃ³ nemsokÃ¡ra kÃ©sz.

A tÃ¶bbiek mind elindulnak a sÃ¡rkÃ¡nyaikÃ©rt, Ã©n viszont Ãºgy Ã©rzem, hogy idefagytam. Ilyen hamar lemondtak volna HablatyrÃ³l? Ez nem lehet. Hogy egyezhetett bele ebbe PlÃ©hpofa ilyen kÃ¶nnyen? Ã•m ekkor egy kezet Ã©rzek a vÃ¡llamon. Amikor megfordulok, meglÃ¡tom, hogy mÃ¶gÃ¶ttem TakonypÃ³c Ã¡llâ€¦ az arcÃ¡n pedig .. _egyÃ¼ttÃ©rzÃ©s? _

-Igen?

- Tudom, hogy nem akarod kimutatni, de lÃ¡tom rajtad, a szemeidben, hogy szenvedsz. â€“ suttogja halkan, Ã-gy csak Ã©n hallhatom. â€“ Nekem is hiÃ¡nyzik a kis vaslÃ¡bÃº- egyÃ©bkÃ©nt ha ezt elmondod neki, kicsinÃ¡llak,- de ne aggÃ³dj, meg fogjuk talÃ¡lni Å‘t! ElvÃ©gre Ã©lete nagy rÃ©szÃ©ben Ã¡llandÃ³an bÃ¡ntottuk Å‘t aztÃ¡n jÃ¶tt a sÃ¡rkÃ¡nykirÃ¡lynÅ‘ Ã©s levÃ¡gtuk a lÃ¡bÃ¡tâ€¦. â€“

- Ez. Nem. SegÃ-t. â€“ morgom.

- NÃ©zd, ezzel csak azt akarom mondani, hogy Hablaty Ã©lt mÃ¡r tÃºl rosszabbat is. Ãšgyhogy ne figyelj ezekre az idiÃ³tÃ¡kra! A szerencsÃ©jÃ©t ismerve tÃºlÃ©lte az egÃ©szet, csak haza kell hoznunk, vilÃ¡gos? Ãšgyhogy kitartÃ¡s. â€“ suttogja Ã©s megszorÃ-tja a vÃ¡llamat.

ElÅ‘szÃ¶r megdÃ¶bbenek TakonypÃ³c kirohanÃ¡sÃ¡n, de aztÃ¡n elÃ¶nt valami meleg Ã©rzÃ©s. _HÃ¡la. _TehÃ¡t nem vagyok egyedÃ¼l, nem csak Ã©n hiszem, hogy Hablaty mÃ©g Ã©letben van. Ã•m ekkor belÃ©m hasÃ-t valami sÃ¶tÃ©t gondolat. Mi van, ha mindketten tÃ©vedÃ¼nk, Ã©s a tÃ¶bbieknek van igaza?

Ã•gy nem tehetek mÃ¡st, csak remÃ©lni tudom, hogy nekÃ¼nk van igazunk Ã©s nem nekik. Hogy Hablaty odakinn van valahol Ã©s Ã©l Ã©s virul. ElvÃ©gre, ahogy a mondÃ¡s tartja:a remÃ©ny hal meg utoljÃ¡ra.

* * *

><p>Na, ugye azÃ©rt csak nem voltam olyan kegyetlen? :D ElvÃ©gre volt Hiccstrid! :D MÃ¡rmint Ã©n annak szÃ¡ntam, meg aranyosnak, hogy Ã-gy hiÃ¡nyolja Asztrid Hablatyot meg minden, de ha nem igazÃ¡n ilyesmire gondoltatok, akkor kÃ©sÅ‘bb teszek mÃ©g egy prÃ³bÃ¡t. :D Ja igen, Ã©s sokat gondolkoztam azon, hogy szeretnÃ©tek-e majd nÃ©ha egy egy visszatekintÅ‘s rÃ©szt, ha mÃ¡r tÃºl soknak Ã©rzitek majd a meglepijeimet? :D Vagy minden rÃ©sz vÃ©gÃ©n legyen nÃ©ha egy-egy visszatekintÃ©s inkÃ¡bb? :) Esetleg ne legyen ilyen, hanem indÃ-tsak arrÃ³l a kiesÅ‘ pÃ¡r Ã©vrÅ‘l egy Ãºjabb sztorit? :) KiegÃ©szÃ-tÃ©s gyanÃ¡nt, sÅ‘t ha ezt vÃ¡lasztjÃ¡tok akkor a megtÃ¶rtÃ©nt dolgokat mÃ¡s szemszÃ¶gekbÅ‘l is el tudnÃ¡m mesÃ©lni, Ã©s itt nem unnÃ¡tok magatokat annyira. :D xD Tetszik valamelyik Ã¶tlet, vagy inkÃ¡bb ne legyen visszatekintÃ©s, csak ha valaki konkrÃ©tan rÃ¡kÃ©rdez mondjuk HablatynÃ¡l, hogy mÃ©gis mi a fene folyik itt? :D Ja Ã©s azt emlÃ-tettem mÃ¡r, hogy a megtekintÃ©s 1700 fÃ¶lÃ¶tt jÃ¡r? :) TudjÃ¡tok, hogy ez mit jelent ugye? :) Hamarosan Ãºj jÃ³ hosszÃº rÃ©sz! :D :D De akkor ne feledjÃ©tek, pÃ©nteken talÃ¡lkozunk! :) Addig is jÃ³ nyÃ¡ri szÃ¼netet Ã©s remÃ©lem, hogy

tetszett a rÃ©sz,

lutavero

19. Egy Igazi Alfa

Ãšj rÃ©sz. :D RemÃ©lem ez is tetszeni fog nektek, mint az eddigiek. :) Ã‰s kÃ¶szi szÃ©pen a kÃ©t Ãºj reviewsÃ©rt, de tÃ©nyleg! :) Sokat jelent nekem. :)

MetalDragon: tessÃ©k, remÃ©lem megfelel hosszabb rÃ©sznek. :D Jegyzet nÃ©lkÃ¼l is 1700 szavas. :)

Ani: Ã–rÃ¼lÃ¶k hogy tetszett neked a rÃ©sz. :) ^^ Ha szeretnÃ©d, a jÃ¶vÅ‘ben is Ã-rhatok ilyeneket. :)

Nem is hÃºznÃ¡m akkor tovÃ¡bb a szÃ³, jÃ³ olvasÃ¡st! :)

* * *

><p>-Fogatlan nem hagyhatjuk csak Ãºgy ott Vihart! - kiÃ¡ltom a barÃ¡tomnak, mikÃ¶zben mi az erdÅ‘n Ã¡t futunk szÃ©lsebesen, Ã©s egyre tÃ¡volodunk a barÃ¡tunktÃ³l. MÃ¡rmint Fogatlan fut, Ã©n pedig a hÃ¡tÃ¡n kapaszkodok.<p>

- **De most az egyszer igen!** â€“ morogja a barÃ¡tom.

- De megmentett minket! Nem hagyhatjuk a sorsÃ¡ra! â€“ mondom dÃ¼hÃ¶sen. â€“ Az a legkevesebb, ha visszamegyÃ¼nk Ã©s segÃ-tÃ¼nk rajta!

- **Ã‰s ha visszamegyÃ¼nk, akkor fÃ¶lÃ¶slegesen kaptÃ¡k el Å‘t! Mivel ha minket is elkapnak, akkor vÃ©ge! Senki sem tud rajta segÃ-teni. De mi mÃ©g kÃ©pesek vagyunk rÃ¡!**

- Ã•gy? Hogy itt hagyjuk? Hagyjuk, hogy elvigyÃ©k valahova messzire? Vagy csak Ã-gy lelÃ©pÃ¼nk, mÃ-g azok a vikingek akÃ¡r meg is Ã¶lhetik?!

- **Nem. De ha visszamegyÃ¼nk, nekÃ¼nk is vÃ©gÃ¼nk lesz.** â€“ vÃ¡laszolja Fogatlan Ã©s olyan hirtelen Ã¡ll meg, hogy kis hÃ-jÃ¡n leesek rÃ³la. **â€“ Meg fogjuk Å‘t menteni. Csak nem most!**

- Igen? Akkor mikor? â€“ kÃ©rdezem, mikÃ¶zben lemÃ¡szok a hÃ¡tÃ¡rÃ³l. Ã‰ppen felÃ¡llnÃ©k, amikor a lÃ¡baim hirtelen megadjÃ¡k magukat Ã©s a fÃ¶ldre roskadok. Az eddig a kezemben tartott farokszÃ¡rny is kiesik a kezembÅ‘l.

- **Hablaty! JÃ³l vagy? Nem sÃ©rÃ¼ltÃ©l meg ugye?** â€“ dÃ¶rgÃ¶lÅ‘dzik hozzÃ¡m Fogatlan, mikÃ¶zben aggodalmasan megszaglÃ¡szik. Ã‰n pedig Ã¡tkarolom a fejÃ©t Ã©s rÃ¡hajtom az enyÃ©met.

- KÃ¶nnyen otthagyhatott volna. SÅ‘t, le se kellett volna jÃ¶nnie! Ha nincs ott, akkor _engem_ kapnak el, Ã©s nem _Å‘t_! Nem hagyhatjuk csak Ãºgy ott! â€“ mondom Ã©s megszorÃ-tom Fogatlan fejÃ©t. â€“ Pajti, nÃ©lkÃ¼le nem lennÃ©k most itt.

- **Tudom**. â€“ vÃ¡laszolja, Ã©s Å‘ is kÃ¶zelebb bÃºjik hozzÃ¡m. â€“

**De ha most felrakod az Ãºj farkat, akkor fel tudunk kÃ©szÃ¼lni ellenÃ¼k Ã©s megmenthetjÃ¼k Vihart. **

- OkÃ©. â€“ mondom halkan. â€“ Csak mÃ©g nÃ©hÃ¡ny simÃ-tÃ¡st kell elvÃ©geznem rajta, Ã©s mÃ¡r mehetÃ¼nk is.

- **Rendben**. â€“ mondja Fogatlan, mikÃ¶zben kibÃºjik az Ã¶lelÃ©sembÅ‘l Ã©s megnyalja az arcomat. â€“ **Addig szerzek valami halat.**

- Rendben. â€“ mosolygok rÃ¡ erÅ‘tlenÃ¼l Ã©s addig kÃ¶vetem a szemeimmel, amÃ-g el nem tÅ±nik elÅ‘lem.

Amikor mÃ¡r nem lÃ¡tom, felhÃºzom a lÃ¡baimat a mellkasomhoz, Ã¡tkulcsolom Å‘ket a kezeimmel Ã©s rÃ¡hajtom a fejemet. Amint becsukom a szememet, Ãºjra vÃ©gigpÃ¶rÃ¶gnek elÅ‘ttem azok a borzalmas percek. TÅ±z, kiabÃ¡lÃ¡s, aztÃ¡n amikor elkapjÃ¡k Vihartâ€¦.

_Ne aggÃ³dj Vihar, _gondolom magamban,_ meg fogunk talÃ¡lni tÃ©ged. Te megmentettÃ©l engem Ã©s Ã©n is megmentelek tÃ©ged! Ã‰s semmi sem fog megÃ¡llÃ-tani, ezt megÃ-gÃ©rhetem._

* * *

><p>MindenfelÃ© emberek. De egyikÃ¼k sem olyan, mint Hablaty. Nem kedvesek, nem jÃ³kedvÅ±ek - vagy legalÃ¡bbis amikor mosolyognak vagy nevetnek az ijesztÅ‘ â€“ Ã©s kiabÃ¡lnak. Ã•llandÃ³an kiabÃ¡lnak. MindenfÃ©le dolgokkal dobÃ¡lnak, megkÃ¶tÃ¶ztek Ã©s most Ã-gy, itthagytak egy ilyen sÃ¶tÃ©t lyukban, vÃ-z Ã©s bÃ¡rmifÃ©le Ã©tel nÃ©lkÃ¼l. Nem mintha most Ã©hes lennÃ©k, de legalÃ¡bb egy kis vizet adhattak volna.<p>

Viszont nem vagyok egyedÃ¼l. Rengeteg hozzÃ¡m hasonlÃ³an jÃ¡rt sÃ¡rkÃ¡ny lÃ¡ttam. De vannak olyanok, akik nincsenek megkÃ¶tÃ¶zve. Azok valami vas vagy fÃ©m _pÃ¡ncÃ©lt_ viselnek. Å•k legalÃ¡bbis Ã-gy hÃ-vjÃ¡k. De Å‘k egyszerÅ±en itt maradtak. Pedig simÃ¡n elrepÃ¼lhetnÃ©nek, de Å‘k mÃ©gis itt vannak. Ã‰s fÃ©lnek. Ã‰s boldogtalanok. De leginkÃ¡bb csak rettegnek.

Ã•m ekkor valami zajt hallok tÃ¡volabbrÃ³l. Ãšjabb vikingek jÃ¶nnek. Ã•m Å‘k is kiabÃ¡lnak. Hablaty viszont _sohasem _kiabÃ¡l. Soha. Ã‰s az Ã©jfÃºria mÃ©gis kÃ¶veti Å‘t. sÅ‘t, mÃ¡r _Ã©n is_ kÃ¶vetem Å‘t. ElvÃ©gre amiatt vagyok itt, mivel megmentettem Å‘t. Ã‰s mÃ¡r lÃ¡tom, hogy jÃ³l dÃ¶ntÃ¶ttem. Ã‰n egy sÃ¡rkÃ¡ny vagyok, aki kibÃ-rt mÃ¡r rosszabbat is. De Å‘ csak egy tÃ¶rÃ©keny viking! Aki kedves volt velem Ã©s a _barÃ¡tom _lett. Nevet adott nekem.

-Å• lenne a mÃ¡sik nagyobb fogÃ¡s? â€“ mondja egy ismeretlen Ã©s hideg hang. Ahogy felnÃ©zek, meglÃ¡tok kÃ©t alakot elÅ‘ttem. Egy nagyobbat Ã©s egy kisebbet.

- SebezhetÅ‘nek nÃ©z ki, nem tagadom. Viszont nagyobb kÃ¡rt okozott, mint a tÃ¶bbi Ãºj egyÃ¼ttvÃ©ve. EzÃ©rt is van itt kÃ¼lÃ¶n.

- MÃ©gis mekkora kÃ¡rt okozott? â€“ kÃ©rdezi a nagyobb dÃ¼hÃ¶sen.

- LegalÃ¡bb hÃ¡rom katapultot megsemmisÃ-tett, Ã©s jÃ³ nÃ©hÃ¡ny katonÃ¡t megsebzett.

- TehÃ¡t tÃ¼zes egy jÃ³szÃ¡g mi? De se baj, egyszer Å‘ is fogja

kÃ¶vetni a parancsaimat. ElÅ‘bb utÃ³bb Ãºgy is mindegyik megtÃ¶rik. â€“ vÃ¡laszolja a nagyobb. Ã•m ekkor valami megcsillan a bal kezÃ©n. Mintha valami fÃ©m lenneâ€¦- Å• sem lesz kÃ¼lÃ¶nb nÃ¡luk.

* * *

><p>-Rendben, akkor, mi a terv? â€“ kÃ©rdezem FogatlantÃ³l, amint felraktam rÃ¡ az Ãºj pÃ³tfarkÃ¡t. â€“ Ugye van valami terved?<p>

- **HÃ¡t Ã¡ltalÃ¡ban te vagy az aki kitalÃ¡l mindenfÃ©lÃ©t.** â€“ forgatja a szemÃ©t, Ã¡m Ã©n ezÃºttal nem vagyok viccelÅ‘dÅ‘s kedvemben.

- Pajti, ez most komoly! Ha nem Ã¡llunk elÅ‘ valamivel sÃ¼rgÅ‘sen, akkor Vihar meghallhat!

- **Tudom, Ã©s hidd el nekem sem tetszik annyira a helyzet, de mit tudnÃ¡nk mi tenni? Nem vagyunk holmi Ã³riÃ¡sok, akik mindent szÃ©tzÃºznak egyetlen lÃ©pÃ©ssel..**

- De rombolni attÃ³l mÃ©g tudunk, Ã©s haâ€¦ - olyan hirtelen hallgatok el, hogy ezzel mÃ©g talÃ¡n magamat is meglepem. Mivel ekkor vÃ©gre leesik Fogatlan mondandÃ³jÃ¡nak az Ã©rtelme, Ã©s Ã©rzem, hogy egy aprÃ³ mosoly jelenik meg az arcomon.

- Hablaty, minden rendben? â€“ kÃ©rdezi kicsit aggodalmasan Fogatlan, Ã¡m amikor Ã¶sszenÃ©zÃ¼nk, Å‘ olyan arcot vÃ¡g, amitÅ‘l mÃ©g nagyobbra nÅ‘ a mosolyom. â€“ **Jaj, ne. Ismerem ezt az arcod Ã©s megmondom neked Å‘szintÃ©n, hogy nem tartozik a kedvenceim kÃ¶zÃ©.** **Ha ilyen arcot vÃ¡gsz, az csak bajt jelent a szÃ¡munkra, de ez egyenlÅ‘ azzal, hogy van terved, nemde?**

- HÃ¡t persze. â€“ vÃ¡laszolom vidÃ¡man. â€“ Na mÃ¡r most, mennyire emlÃ©kszel milyen messze van tÅ‘lÃ¼nk a jÃ©gfÃ©szek?

- Egy-kÃ©t Ã³ra talÃ¡n, de passz. MiÃ©rt is kÃ©rdezed?

- Mert van egy Ã¶tletem.

* * *

><p>-MÃ©g mindig kÃ©telkedek ebben a tervben. SÅ‘t, egyÃ¡ltalÃ¡n mÃ©g elkÃ©pzelni sem tudom, hogy ez egyszer mÅ±kÃ¶dÅ‘kÃ©pes lesz!

- Ã“, ugyan mÃ¡r! Pajti egy kis bizalmat azÃ©rt kaphatnÃ©k? MÅ±kÃ¶dni fog, meglÃ¡tod!

- **AzÃ©rt ennyire ne legyÃ©l biztos benne!** â€“ mondja, mikÃ¶zben berepÃ¼l a fÃ©szekben, azon a lyukon keresztÃ¼l, amin alig egy nappal ezelÅ‘tt szÃ¶ktÃ¼nk meg. â€“ **Ã‰s ha hasznÃ¡lni fogja azt az agy kontrolt vagy mit? Ã‰s ha nem egyezik bele? KÃ©pes Ã©s azt mondja, hogy oldjuk meg egyedÃ¼l? Vagy itt tart minket, Ã©s hagyja, hogy megÃ¶ljÃ©k..**

- Nincsen mÃ¡s vÃ¡lasztÃ¡sunk! â€“ kiÃ¡ltom mÃ©rgesen. â€“ Vagy Å‘ van vagy magunkra vagyunk utalva! Ã‰s hidd el, mÅ±kÃ¶dni fog! MÅ±kÃ¶dnie kell majd!

- **Ha te mondod. Ã‰gy is, egy perc Ã©s meglÃ¡tjuk**. â€“

vÃ¡laszolja, Ã©s azonnal landol is ahol alig kÃ©t nappal ezelÅ‘tt felÃ©bredtÃ¼nk. KÃ©t nap? Sokkal tÃ¶bbnek tÅ±nik. Hogy szalad az idÅ‘â€¦

Gyorsan leugrok Fogatlan hÃ¡tÃ¡rÃ³l Ã©s kÃ¶rÃ¼lnÃ©zek. Sehol senki, csak csÃ¶ndâ€¦ ijesztÅ‘ csÃ¶nd. Mintha senki sem Ã©lne mÃ¡r ittâ€¦

-Maradj itt pajti. â€“ mondom Fogatlannak Ã©s elindulok a kijÃ¡rat felÃ©.

- **VÃ¡rj, mi?!**

- MegprÃ³bÃ¡lok elÅ‘szÃ¶r beszÃ©lni vele. Ha ez nem jÃ¶n Ã¶ssze, akkor elmegyÃ¼nk magunkban. Ã‰s ha te ott Ã¡llsz majd mellettem Ã©s nemet mond, kÃ¶nnyen maga mellÃ© Ã¡llÃ-that tÃ©ged azzal a kontroll dologgal vagy mivel. TehÃ¡t, ha nem lÃ¡tja, hogy itt vagy, akkor talÃ¡n lesz esÃ©lyÃ¼nk elmenni mÃ©g akkor is, ha nemet mond, Ã©rted?

- **Ã‰rteni Ã©rtem, sÅ‘t megÃ©rtem, amit mondani akarasz , de egyÃ¡ltalÃ¡n nem **_**Ã©rtek egyet**_** veled!**

- Nyugi, nem lesz baj, ezt megÃ-gÃ©rhetem. â€“ simogatom meg a fejÃ©t Ã©s azzal kilÃ©pek a medence lÃ©gterÃ©hez.

Itt minden olyan amilyen volt, nincsen nagy vÃ¡ltozÃ¡s. Csak az a kis jÃ©g, amit a mÃºltkor fÃºjt rÃ¡nk, amikor Ã¶sszevesztÃ¼nk. Ã•m ahogy eszembe jut az a vita, Ã©rzem, hogy elÃ¶nt a fÃ©lelem. Mi lesz, ha megint kizÃ¡r majd Ã©s nem hallgat rÃ¡m? _Nem_, mondom magamnak, _ezÃºttal hallgatni fog rÃ¡m! MuszÃ¡j lesz neki. Vihar Ã©lete most a tÃ©t, nem engedhetem, hogy meghalljon_.

-HÃ©, te Ã³riÃ¡sira nÅ‘tt jÃ©gkÃ¶pÅ‘ behemÃ³t! â€“ kiÃ¡ltom el magamat. â€“ BeszÃ©lnÃ¼nk kell, Ãºgyhogy jobban jÃ¡rsz, ha elÅ‘bÃºjsz!

Semmi. TovÃ¡bbra is csÃ¶nd. Ã‰n pedig mÃ©rgesen indulok meg egy aprÃ³ jÃ©gnyÃºlvÃ¡nyon, befelÃ© a medence kÃ¶zepe felÃ©.

-Hallod amit mondok?! HahÃ³, egyÃ¡ltalÃ¡n itt vagy mÃ©g? â€“ kiÃ¡ltom el magamat mÃ©g egyszer. â€“ HellÃ³! EskÃ¼szÃ¶m, ha nem bÃºjsz elÅ‘ rÃ¶gtÃ¶n akkorâ€¦

- _Akkor mi lesz kis ember?_ â€“ hallok mÃ¶gÃ¼lem egy hangot, mire kissÃ© rÃ©mÃ¼lten fordulok meg, de erÅ‘t veszek magamon. Vihar Ã©lete a tÃ©t. Meg kell ezt tennem.

- KÃ¼lÃ¶nben nagy bajban leszÃ¼nk. â€“ vÃ¡laszolom neki. â€“ SzÃ¼ksÃ©gÃ¼nk van a segÃ-tsÃ©gedre!

- _Mi? Ugyan mÃ¡r itt nincsen mi. Csak te vagy Ã©s Ã©n. ArrÃ³l nem is beszÃ©lve, hogy megszegtÃ©tek a barÃ¡toddal az egyetlen szabÃ¡lyt, amit felÃ¡llÃ-tottam, azt hogy nem mehettek sehovÃ¡! Ã‰s most idejÃ¶ssz kÃ¶nyÃ¶rÃ¶gni a segÃ-tsÃ©gemÃ©rt? SzÃ©gyenteljesâ€¦_

- HÃ-vj, aminek akarsz! â€“ fakadok ki mÃ©rgesen. â€“ De nem nekem kell segÃ-tsÃ©g, hanem Viharnak!

- Kinek? â€“ nÃ©z rÃ¡m Ã©rtetlenÃ¼l.

- A barÃ¡todnak! Tudod, lila, nÃ©gy szÃ¡rnya van, kedves Ã© segÃ-tÅ‘kÃ©sz, sÃ¡rga szemek.. Soroljam mÃ©g? Valami Uegarnak hÃ-vtad legutÃ³bb.

-_ Hogy UvÃ¦rra gondoltÃ¡l, Ã©rtem. Nos, vele is vÃ©geztem. Annyi problÃ©mÃ¡t okozott mÃ¡r, Ã-gy a legjobb mindnyÃ¡junknak._

- Hogy mondhatsz ilyet?! Å• a barÃ¡tod!

- _Egy barÃ¡t nem Ã¡rulja el a mÃ¡sikat!_

- Ha nem segÃ-tesz, meghal! â€“ kiÃ¡ltom dÃ¼hÃ¶sen Ã©s Ã©rzem, hogy megfagy kÃ¶rÃ¼lÃ¶ttÃ¼nk a levegÅ‘.

_- Mi?_

- JÃ³l hallottad! Ha vÃ©gre nem csak magaddal foglalkoznÃ¡l, akkor mÃ¡r rÃ©gen Ãºton lehetnÃ©nk felÃ©, hogy megmenthessÃ¼k Å‘t! De te nem, te csak azt hajtogatod, hogy itt nincsen mi. Viharnak szÃ¼ksÃ©ge van rÃ¡nk! UtÃ¡nunk jÃ¶tt, hogy visszahozzon minket ide, hozzÃ¡d. Erre elkaptÃ¡k Ã©s ki tudja, hogy mit csinÃ¡lnak vele!

- _Ã•gy jÃ¡rt._

- Hogy.. hogy mi? â€“ kÃ©rdezem dÃ¶bbenten.

- _Mondom Ã-gy jÃ¡rt. ElkaptÃ¡k? MegÃ©rdemli. Csak a baj volt vele eddig is. Nem _Ã©rdemli_ meg hogy sajnÃ¡ljuk._ â€“ mondja, Ã©s lassan elkezd ereszkedni vissza a vÃ-zbe. â€“ Ã‰gyis csak a baj volt vele. Ã‰s ha most megbocsÃ¡tasz nekem..

Nem gondoltam Ã¡t kÃ©tszer, az biztos. SÅ‘t talÃ¡n egyszer sem. Annyira nem lÃ¡ttam a haragtÃ³l, hogy nem gondolkodtam tisztÃ¡n. A szemem sarkÃ¡bÃ³l meglÃ¡ttam egy kisebb jÃ©gtÃ¶mbÃ¶t. Felkaptam Ã©s amilyen erÅ‘sen csak tudtam, a sÃ¡rkÃ¡ny egyik szemÃ©t cÃ©loztam meg vele. VÃ©gÃ¼l a bal szeme alatt talÃ¡ltam el Å‘t, mire kicsit megrÃ¡zta a fejÃ©t Ã©s dÃ¶bbenten fordult vissza hozzÃ¡m.

-Engem nem Ã©rdekel, hogy mennyit vitÃ¡ztatok a mÃºltban. â€“ mondom szÃ¡momra is idegen hangon. â€“ Csak egy szÃ¡mÃ-t, az pedig Vihar. Mindent elmesÃ©lt nekÃ¼nk tegnap. Hogy talÃ¡lkoztatok, milyen volt a kapcsolatotok. TÃ¶rÅ‘dtÃ©l vele, mint egy igazi alfa, egy gondoskodÃ³ szÃ¼lÅ‘! Szeretett tÃ©ged, legalÃ¡bb annyira, ahogy a szÃ¼leit! Ã‰s te most kÃ©pes vagy hÃ¡tat fordÃ-tani neki?! MÃ©gis milyen sÃ¡rkÃ¡ny az ilyen?! Tudod miÃ©rt kaptÃ¡k el? FelÃ¡ldozta magÃ¡t Ã©rtem! Pedig nem is ismerjÃ¼k egymÃ¡st! Å• kÃ©pes volt ekkora Ã¡ldozatot hozni Ã©rtem, egy vikingÃ©rt! Ã‰s ezek utÃ¡n az a legkevesebb, hogy megprÃ³bÃ¡lom megmenteni.

A sÃ¡rkÃ¡ny nem szÃ³l semmit, csak nÃ©z rÃ¡m hatalmas szemekkel. Ã‰n viszont mÃ¡r tÃºl messzire mentem, Ã©s Ã©rzem, hiÃ¡ba prÃ³bÃ¡lnÃ¡m, nem tudnÃ¡m visszafogni magamat.

-Egy igazi alfa, egy igazi vezetÅ‘ gondolkodÃ¡s nÃ©lkÃ¼l elindulna, hogy segÃ-tsen a bajbajutott tÃ¡rsÃ¡n! De te csak itt Ã¼lsz Ã©s szidod Å‘t! Nem Ã¡rtana, ha nÃ©ha gondolkoznÃ¡l is. RemÃ©lem, hogy nem tartod magadat valami hatalmas nagy alfÃ¡nak, mert meg kell hogy mondjam, hogy borzalmas vagy! SÅ‘t, egyÃ¡ltalÃ¡n sÃ¡rkÃ¡nynak se hÃ-vd magadat, amÃ-g Ã-gy viselkedsz! Mivel jelenleg az Ã©n

szemszÃ¶gembÅ‘l, te nem vagy mÃ¡smilyen, mint azok, akik elkaptÃ¡k Vihart. Ugyanolyan szÃ-vtelen Ã©s kegyetlen vagy, mint Å‘k!

EgyszerÅ±en nem bÃ-rok tovÃ¡bb rÃ¡nÃ©zni. Gyorsan hÃ¡tat fordÃ-tok neki Ã©s a barlang felÃ© indulok. Ã‰s mÃ¡r csak egyetlen cÃ©l lebeg a szemeim elÅ‘tt.

Megmenteni Vihart, bÃ¡rmi Ã¡ron.

* * *

><p>OkÃ©, itt a vÃ©ge mÃ¡ra. :D RemÃ©lem ez is tetszett annyira, mint a megelÅ‘zÅ‘ek. :) Ã‰s azt emlÃ-tettem, hogy a 2000 megtekintÃ©shez mÃ¡r alig egy szÃ¡zas hiÃ¡nyzik csak? :D KÃ¶szi szÃ©pen, de tÃ©nyleg! :)

Ja igen, gondolom mindnyÃ¡jan felismertÃ©tek azt a nagy darab vikinget aki Vihart elkapta. :D xD De nem lÃ¶vÃ¶k le elÅ‘re tÃºl sok spoilert. xD Akkor, talÃ¡lkozunk a kÃ¶vetkezÅ‘ rÃ©sznÃ©l,

lutavero

20. MentÅ‘akciÃ³k

Ãšj fejezet! :D Igen vÃ©gre. XD KÃ¶szÃ¶nÃ¶k minden egyes kedvelÃ©st/kÃ¶vetÃ©st Ã©s reviewst is! :D Nagyon sokat jelentenek Ã¡m nekem. :D SajnÃ¡lom, hogy nem volt kedden frissÃ-tÃ©s, de sajnos csÃºszÃ¡sban voltam a mÃ¡sik sztorimmal, meg minden. :/ De most itt van a 20. rÃ©sz! :D RemÃ©lem tetszeni fog nektek, legalÃ¡bb annyira, mint az elÅ‘zÅ‘ek. :D TovÃ¡bbra is szÃ-vesen fogadok mindenfÃ©le Ã¶tletet, kritikÃ¡t. :D

Ani: Ãšgy Ã¶rÃ¼lÃ¶k, hogy tetszett az elÅ‘zÅ‘ rÃ©sz is. :D Ã‰s kÃ¼lÃ¶n kÃ¶szÃ¶nÃ¶m, hogy most mÃ¡r szinte folyamatosan hagysz itt egy-egy reviewst! :D Sokat jelent, kÃ¶szi szÃ©pen. :D :3

MetalDragon: HÃ¡t Ã¶rÃ¼lÃ¶k, hogy megleptelek. :D xD Ã‰s nyugi, tartogatok mÃ©g ilyen meglepetÃ©seket. :D Ã‰s a rÃ¶hÃ¶gÃ©stÅ‘l vagy a dÃ¶bbenettÅ‘l estÃ©l le, ha szabad megkÃ©rdeznem? :D

Na, vissza a sztorihoz: Igen, megugrottuk a kÃ©tezer megtekintÃ©st. :D Ennek Ã¶rÃ¶mÃ©re itt ez a rÃ©sz, Ã¡m azt is elhatÃ¡roztam vÃ©gre, hogy hogyan oldom meg az idÅ‘beli ugrÃ¡sokat. Lesz egy max. 3 hÃ³napos elÅ‘szÃ¶r, Ã©s aztÃ¡n lesz egy max.3 Ã©ves. :D Ã‰s mÃ©g tÃ©nyleg gondolkozom azon, hogy indÃ-tsak e egy kiegÃ©szÃ-tÅ‘ rÃ©szt, de ha ez Ã¶sszejÃ¶n, akkor a cÃ-me _Elvarratlan szÃ¡lak_ lesz. :D De nem is hÃºzom tovÃ¡bb a szÃ³t, jÃ³ olvasÃ¡st! :)

* * *

><p>HÃ¡tra sem bÃ-rtam nÃ©zni az AlfÃ¡ra. Hogy volt kÃ©pes ilyeneket mondani ViharrÃ³l? Hogyan? EgyszerÅ±en nem tudom elhinni, hogy az Alfa kÃ©pes csak Ã-gy cserbenhagyni Vihart. Az egyetlen barÃ¡tjÃ¡t? MÃ©gis hogyan?<p>

- **Hablaty? Minden rendben?** â€“ zÃ¶kkent ki a gondolataimbÃ³l

Fogatlan. Eddig Ã©szre sem vettem, hogy mÃ¡r a barlangba is besÃ©tÃ¡ltam, sÅ‘t, majdnem el is mentem Fogatlan mellett.

- Mi? Persze, miÃ©rt ne lenne? â€“ kÃ©rdezem Ã©s gyorsan felmÃ¡szok a hÃ¡tÃ¡ra.

- Biztos vagy benne? Csak mivel innen nem Ãºgy hangzott mintha minden jÃ³l ment volna.

- Teljesen. MÃ¡rmint minden pontosan, Ãºgy ahogy jÃ³soltad. â€“ sÃ³hajtom keserÅ±en.

- Ã‰s ez azt jelenti, hogyâ€¦.

- Hogy mint mÃ¡r annyiszor, most is magunkra vagyunk utalva. Mivel ha mi nem teszÃ¼nk valamit, akkor Viharnak annyi. Ã‰gyhogy nyomÃ¡s! â€“ mondom, Ã©s azzal elrugaszkodunk a fÃ¶ldtÅ‘l Ã©s , legalÃ¡bbis Ã©n, vissza se nÃ©zÃ¼nk, kÃ¶vet e minket valaki. BÃ¡r erre mÃ¡r Ãºgy is tudom a vÃ¡laszt.

- Ã‰s akkor, mi most a terv? â€“ kÃ©rdezi Fogatlan amint felszÃ¡lltunk.

- VisszamegyÃ¼nk a szigetre, megnÃ©zzÃ¼k, hogy mi maradt a falubÃ³l, utÃ¡na megkeressÃ¼k, hogy hova vittÃ©k Vihart, vÃ©gÃ¼l pedig kiszabadÃ-tjuk.

- AzÃ©rt lehetne mÃ©g rÃ©szletesebb, nem?

- Lehetne persze, csak egy baj van. Az hogy nincsen elÃ©g idÅ‘nk! â€“ mondom dÃ¼hÃ¶sen. â€“ Azzal, hogy idejÃ¶ttÃ¼nk csak az idÅ‘nket vesztegettÃ¼k! Az a nagyra nÅ‘tt valami kÃ©pes otthagyni Vihart! Amikor pontosan tudja, hogy megÃ¶lhetik!

Ahogy Fogatlan kirepÃ¼lt a fÃ©szekbÅ‘l Ã©s Ãºjra a sziget felÃ© vette az irÃ¡nyt, Ã©n eldÅ‘ltem a hÃ¡tÃ¡n. Hogy lehettem ilyen vak? Hogy hihettem azt, hogy ez az alfa el fog majd jÃ¶nni velÃ¼nk Ã©s segÃ-teni fog, nem is rajtunk, hanem Viharon? Fogatlan pedig tudta ezt, vagy legalÃ¡bbis Ã©rezte. Ã•m most nem szÃ³l semmit, csak csendben Ã©s gyorsan szÃ¡guld a sziget felÃ©. Ha hallgattam volna rÃ¡ akkor nem pocsÃ©koltuk volna az idÅ‘nket, nem, ha rÃ¶gtÃ¶n Vihar utÃ¡n megyÃ¼nk, akkor mÃ¡r rÃ©gen ott lennÃ©k- bÃ¡rhol is legyen is ez az ott- sÅ‘t talÃ¡n mÃ¡r ki is szabadÃ-tottuk volnaâ€¦ De nem, megint Ã©n dÃ¶ntÃ¶ttem Ã©s ezÃºttal is rosszul..

Ã•m Fogatlan nem szÃ³l semmit. Csak repÃ¼l Ã©s figyel. Semmi _Ã‰n megmondtam Ã¡m_! vagy _Hallgatnod kellett volna rÃ¡m! _de mÃ©g egy_ Ezt magadnak kÃ¶szÃ¶nheted sem. _Nem, semmit nem szÃ³l, csak szÃ¡guld.

- Pajti? â€“ kÃ©rdezem aggÃ³dva Ã©s Ãºjra felÃ¼lÃ¶k a nyeregben.

- Hallottam, hogy miket beszÃ©ltetek az alfÃ¡val. â€“ kezdi. â€“** Mindent hallottamâ€¦**

- TÃ©nyleg? â€“ kÃ©rdezem idegesen Ã©s nyelek egyet. Vajon mit szÃ³lt a kirohanÃ¡somhoz?

- **Igen. Hallottam mindent, amit Å‘ mondott. Meg amiket te vÃ¡laszoltÃ¡l rÃ¡.**

- Ã‰s? â€“ kÃ©rdezem bÃ¡torÃ-tÃ¡sul, Ã¡m Ã©rzem, hogy kicsit megremeg a hangom.

- **ElÅ‘szÃ¶r Ã¶rÃ¶met Ã©reztem. MÃ¡rmint nekem volt igazam meg minden, de..** â€“ kezdi kicsit idegesen, Ã©n pedig csak forgatom a szememet. Persze, elvÃ©gre nem is Å‘ lenne, ha nem oktatna ki, nemde? â€“ **aztÃ¡n hallottam, hogy hogy beszÃ©lsz ViharrÃ³l Ã©s miket vÃ¡gtÃ¡l az alfa fejÃ©hez. Ami, hogy megmondjam Å‘szintÃ©n nem volt semmi. **â€“ pillant fel rÃ¡m Ã©n pedig nem tudok mÃ¡st tenni, egy kicsit elvÃ¶rÃ¶sÃ¶dÃ¶m.

- HÃ¡t.. Ã¶rÃ¼lÃ¶k, hogy tetszett vagy mi.. â€“ hebegem, de Fogatlan nem is figyel rÃ¡m.

- **Amikor pedig azt mondtad, hogy nÃ©lkÃ¼le nem is lennÃ©l ittâ€¦ Hirtelen iszonyatosan Ã©reztem magam.** â€“ mondja Ã©s Ã©rzem, hogy minden izma megfeszÃ¼l alattam. â€“ **Ha utÃ¡na gondolok, akkor mÃ¡r legalÃ¡bb hÃ¡romszor megmentette az Ã©letedet, akÃ¡rcsak az enyÃ©met. Ã‰n pedig Ãºgy bÃ¡ntam vele mint holmi.. nem is tudomâ€¦**

- Mint egy kutyÃ¡val? â€“ vetem kÃ¶zbe, de Fogatlan rÃ¡m se hederÃ-t.

- **Annyi mindent tett mÃ¡r Ã©rtÃ¼nk, mÃ¡r akkor is, amikor mÃ©g nem is ismert minket.. Kimentett minket a tÅ±zbÅ‘l, idehozott minket a fÃ©szekbe â€“ ami nem a legjobb Ã¶tletei kÃ¶zÃ© tartozik, azt meg kell hagyni â€“horgÃ¡szott nekÃ¼nk, utÃ¡nunk jÃ¶tt a viharban, megmentett minket attÃ³l, hogy megfulladjunk vagy megfagyunk aztÃ¡n pedig megmentett tÃ©ged azoktÃ³l a vikingektÅ‘lâ€¦ Ã‰s Ã©n egyszer sem mondtam neki egy kÃ¶szÃ¶nÃ¶mÃ¶t semâ€¦**

- Nyugi pajti, biztos vagyok benne, hogy lesz mÃ©g alkalmad kÃ¶szÃ¶netet mondani neki..

- RemÃ©lem Ã©n is. â€“ mondja Ã©s megrÃ¡zza magÃ¡t. â€“ **Na akkor benne vagy egy kis szÃ¡guldÃ¡sban? â€“ **kÃ©rdezi vidÃ¡mabban**. â€“ Ã•gy hamarabb Ã©rÃ¼nk vissza a szigetre Ã©s hamarabb tudunk kitalÃ¡lni valamit. ArrÃ³l nem is beszÃ©lve, hogy kicsit vidÃ¡mabbak is leszÃ¼nk a vÃ©gÃ©n.**

- Rendben. â€“ vÃ¡laszolom Ã©s megpaskolom a fejÃ©t. â€“ Akkor, mehetÃ¼nk?

* * *

><p>- MÃ¡r kÃ©t nap is eltelt, amiÃ³ta utoljÃ¡ra kint jÃ¡rtunk a LÃ¡bnÃ¡l. Ã•m a felnÅ‘ttek, akiket rÃ¡nk sÃ³ztak, addig nem hajlandÃ³ak Ã³jra kimenni, amÃ-g el nem mÃºlik a fÃ¼stâ€¦ Ami a jelek szerint mÃ©g hetekig ottmaradhat! â€“ fakadok ki mÃ©rgesen, mielÅ‘tt mÃ©g Ã©szbe kaphatnÃ©k. SzerencsÃ©re ez senkinek nem tÅ±nik fel a Nagy Csarnokban.<p>

- Ja Ã©s azok a felnÅ‘ttek mÃ©g a repÃ¼lÃ©stÅ‘l is eltiltottak bennÃ¼nketâ€¦ - sÃ³hajt HalvÃ©r, mÃ-g a tÃ¶bbiek egyetÃ©rtÅ‘en bÃ³lintanak. Ã‰s nem csak mi vagyunk ilyenek.

Az egÃ©sz faluban nyomott a hangulat, senki sem nevet, sÅ‘t egy-egy mosolyt is csak alig lÃ¡tni. Az emberek persze teszik a dolgukat meg minden, de valahogy minden Ã©lettelennek tÅ±nik. Van aki nem mondja

ki hangosan, de legbelÃ¼l mindenki tudja, hogy ennek csak egyetlen oka vanâ€¦ Ã©s az _Å•. _AmiÃ³ta Hablaty eltÅ±nt azÃ³ta mindenki magÃ¡ba zuhant. MÃ©g a fÅ‘nÃ¶k is. Persze PlÃ©hpofa teszi a dolgÃ¡t, segÃ-t a falusiaknak, Ã¡m aki lÃ¡tta akÃ¡rcsak egy hÃ©ttel ezelÅ‘tt, az megmondhatja, hogy iszonyatos nagy baj van. Valahogy eltÅ±nt belÅ‘le minden Ã©letkedv. A szemei is hidegek.

- Ezt egyszerÅ±en nem bÃ-rom tovÃ¡bb. â€“ mondom Ã©s hozzÃ¡Ã¼tÃ¶m a poharam aljÃ¡t az asztalhoz. â€“ TennÃ¼nk kell valamit!

- HohÃ³, nem Hablaty tisztje kitalÃ¡lni az Å‘rÃ¼lt Ã¶tleteket? â€“ kÃ©rdezi TakonypÃ³c.

- HahÃ³, ha nem tÅ±nt volna fel, akkor Hablaty nincs sehol.. â€“ vÃ¡laszol Fafej, Ã¡m egyikÃ¼nk se nevet. Nem mindnyÃ¡jan csak meredÃ¼nk magunk elÃ©.

A Csarnok is kiÃ¼rÃ¼l lassan, mindenki megy haza aludni. MÃ¡r aki tud persze. Ã•gy a vÃ©gÃ©n mÃ¡r csak mi Ã¶ten maradtunk. EgyikÃ¼nk sem az a vidÃ¡m Ã¶nmaga, mindenki teljesen kifordult Ã¶nmagÃ¡bÃ³l.

- Most hogy nincs itt Hablaty, minden olyan csÃ¶ndes Ã©s furcsaâ€¦- sÃ³hajtja HalvÃ©r.

- Ja, senki sincs, aki segÃ-thetne kitervelni az Å‘rÃ¼ltebbnÃ©l Å‘rÃ¼ltebb tervek. â€“ vÃ¡laszol KÅ‘fej.

- Mint pÃ©ldÃ¡ul az apja hÃ¡ta mÃ¶gÃ¶tt nem zÃ¡rtuk be a sÃ¡rkÃ¡nyokat, hanem Ã¼ldÃ¶zhettÃ¼k a vaddisznÃ³kat. Vagy amikor a hÃ³ban kergettÃ¼k az Ã¡llatokatâ€¦ Az felejthetetlen volt. â€“ sÃ³hajt ezÃºttal Fafej.

- Ja nekem bÃ¡r rajtatok nem hiszem, hogy Ã¡tszaladt egy egÃ©sz jak! â€“ kiÃ¡ltja TakonypÃ³c, mire az ikrek csak nevetni kezdenek. Ã•m nekem ekkor vÃ©gre eszembe jut valami.

- Ebben van valami. â€“ vÃ¡laszolom, Ã©s Ã©rzem, hogy hirtelen remegni kezdenek a kezeim az izgalomtÃ³l.

- Mi? Az, hogy egy jak Ã¡tszaladt rajtam, arrÃ³l van szÃ³? â€“ kÃ©rdezi TakonypÃ³c.

- Igen! VÃ¡rj, mi? Dehogy, nem, hanem arrÃ³l, amit az ikrek mondtak! â€“ vÃ¡laszolom izgatottan Ã©s mÃ¡r ott Ã¡llok a tÃ¶bbiek elÅ‘tt.

- MÃ©gis mirÅ‘l beszÃ©lsz? â€“ nÃ©z rÃ¡m kÃ©rdÅ‘n HalvÃ©r.

- MÃ©gis hÃ¡nyszor segÃ-tett mÃ¡r rajtunk Hablaty? SzÃ¡mtalanszor. â€“ vÃ¡laszolom meg a kÃ©rdÃ©semet. â€“ PÃ©ldÃ¡ulâ€¦

- Amikor PlÃ©hpofa be akarta zÃ¡rni a sÃ¡rkÃ¡nyokatâ€¦. â€“ kezdi HalvÃ©r.

- Vagy mÃ©g elÅ‘tte a VÃ¶rÃ¶s HalÃ¡llalâ€¦ - mondja KÅ‘fej.

- Ã‰s most miatta vannak mg a sÃ¡rkÃ¡nyaink. â€“ vÃ¡laszolja TakonypÃ³c, mire az ikrek igen furcsÃ¡n nÃ©znek rÃ¡. â€“ HÃ©, most mi van? Ha akkor nem hÃ-v le minket az arÃ©nÃ¡ba, most nem lennÃ©nk sehol, sÅ‘t a sÃ¡rkÃ¡nyaink se lennÃ©nek meg!

- TakonypÃ³cnak igaza van. Furcsa, de mond valamit. â€“ mondja HalvÃ©r.

- Igen, mindnyÃ¡jan mondotok valamit. â€“ kezdem Ãºjra. â€“ LÃ¡tjÃ¡tok, mennyit segÃ-tett mÃ¡r nekÃ¼nk Hablaty? VÃ©get vetett a portyÃ¡knak, a hÃ¡romszÃ¡zÃ©ves hÃ¡borÃºnknak, miatta vannak most sÃ¡rkÃ¡nyaink Ã©s az AkadÃ©mia is! Ha Å‘ nincs, a VÃ¶rÃ¶s HalÃ¡l mÃ©g mindig Ã©lne Ã©s ittâ€¦

- Igaz pokol lenne. â€“ fejezi be KÅ‘fej egy sÃ³hajjal.

- Asztrid. â€“ kezdi Ã³vatosan HalvÃ©r. â€“ MÃ©gis mire akarsz kilyukadni?

- Arra, hogy segÃ-tenÃ¼nk kell a fiÃºknak! â€“ mondom Ã©s Ã©rzem, hogy egyre gyorsabban hadonÃ¡szok.

- De a felnÅ‘ttekâ€¦

- Tudom, hogy mit mondtak! â€“ csattanok rÃ¡ Fafejre. â€“ Azt, hogy nÃ©lkÃ¼lÃ¼k nem mehetÃ¼nk sehova! De nem hagyhatjuk Å‘ket csak Ã-gy cserben! Å•k mÃ¡r annyit segÃ-tettek rajtunk, itt az ideje, hogy mi is segÃ-tsÃ¼nk rajtuk!

- Ã‰s mÃ©gis hogyan gondolod ezt? â€“ kÃ©rdezi TakonypÃ³c.

- Nem tudom. â€“ sÃ³hajtom. â€“ De azt igen, hogy tennÃ¼nk kell valamit!

- TennÃ¼nk, mÃ¡rmint nekÃ¼nk a vikingeknek vagyâ€¦

- NekÃ¼nk, Ã¶tÃ¼nknek! A felnÅ‘ttek Ãºgyis csak nemet mondanÃ¡nak meg belekÃ¶tnÃ©nek a dolgokba, deâ€¦ - nem is fejezem be a mondatomat. Mindegyik csak tiltakozna Ãºgy is.

DÃ¼hÃ¶mben felkapom a tÃ¡nyÃ©romat Ã©s hozzÃ¡vÃ¡gom a falhoz, mire szÃ©ttÃ¶rik darabokra, Ã©s Ã©telestÃ¼l szÃ©tszÃ³rÃ³dik a fÃ¶ldÃ¶n.

- KÃ¡r, hogy nincs itt Hablaty. Å• mindig tudta kezelni. â€“ suttogja KÅ‘fej.

- Ja Ã©s vele mindig tiltott dolgokat csinÃ¡lhattunk. â€“ suttogja Fafej, mire hirtelen megdermedek Ã©s Ã©rzem, hogy egy hatalmas mosoly terÃ¼l szÃ©t az arcomon. Amikor visszafordulok a tÃ¶bbiekhez, lÃ¡tom, hogy Å‘k aggÃ³dva figyelnek.

- Mondd ezt mÃ©g egyszer Fafej!

- Mit? Ja, az elÅ‘bbit! Azt mondtam, hogy vele mindig mindenfÃ©le tiltott dolgot csinÃ¡lhattunk. De most..

- Igen ez az! â€“ kiÃ¡ltom gyÅ‘zedelmesen.

- MI?

- Ezt fogjuk mi is tenni! Nem szÃ³lunk senkinek, hogy hova megyÃ¼nk meg hogy mikor. NÃ©lkÃ¼lÃ¼k fogjuk megkeresni Ã©s megtalÃ¡lni Hablatyot! Ha a felnÅ‘ttekre nem, akkor legalÃ¡bb rÃ¡nk hagy szÃ¡mÃ-thasson Hablaty!

- Ã‰s ezt mÃ©gis hogyan gondoltad? â€“ nÃ©z reÃ¡m furcsÃ¡n HalvÃ©r.

- Nem is tudom, vÃ¡rjatok.. Mit szÃ³lnÃ¡tok, ha holnap olyan korÃ¡n indulnÃ¡nk, hogy mÃ©g senki ne legyen fÃ¶nn? Vagy haâ€¦.

- ApÃ¡mÃ©k szeretnÃ©nek nÃ©hÃ¡ny hÃ©t mÃºlva ,,piknikezni" az erdÅ‘ben. Mi lenne ha beadnÃ¡nk a szÃ¼leinknek, hogy piknikezni megyÃ¼nk, aztÃ¡n Ã©jszaka meglÃ©pnÃ©nk Ã©s reggelre ott is lennÃ©nk a LÃ¡bnÃ¡l? â€“ veti kÃ¶zbe TakonypÃ³c, mire tÃ¡tott szÃ¡jjal bÃ¡mulunk rÃ¡ mind a nÃ©gyen. â€“ Most mi van?

- Csak az Takony, hogy ez egy zseniÃ¡lis terv! â€“ kiÃ¡ltom, jÃ³ majdnem visÃ-tom, az Ã¶rÃ¶mtÅ‘l Ã©s erÅ‘teljesen vÃ¡llba vÃ¡gom. â€“ Mi tÃ¶bb, briliÃ¡ns! Ã•gy minden sokkal kÃ¶nnyebb lesz! Ã‰jszaka megyÃ¼nk Ã©s jÃ¶vÃ¼nk, Ã-gy senkinek nem fog feltÅ±nni, hogy elmentÃ¼nk!

- Ã‰s mi lesz, ha mÃ©g ott lesz a fÃ¼st? Vagy ha elkapnak minket? Ã‰s mÃ©gis hol fogunk tÃ¡borozni, ha?

- HalvÃ©r nyugi, nem lesz baj, majd meglÃ¡tod! â€“ vÃ¡laszolom, Ã¡m mÃ¡r most tudom, hogy ma Ã©jszaka semmit sem fogok aludni, mivel mÃ¡r most azon pÃ¶rgÃ¶k, hogy minÃ©l elÅ‘bb kidolgozzam a rÃ©szleteket.

_Ne fÃ©lj Hablaty, mÃ¡r jÃ¶vÃ¼nk, _gondolom_, Csak egy kicsit tarts ki mÃ©g, mÃ¡r jÃ¶n a segÃ-tsÃ©g. _

* * *

><p>- TehÃ¡t ez volt a falu? â€“ kÃ©rdezem dÃ¶bbenten Fogatlant, amikor visszaÃ©rtÃ¼nk a faluhoz. Vagy legalÃ¡bbis a maradvÃ¡nyaihoz. Minden hÃ¡z leÃ©gett Ã©s szinte semmi sem maradt belÅ‘lÃ¼k.<p>

- **Igen, ez volt valamikor.** â€“ morogja Fogatlan Ã©s leszÃ¡ll a romok kÃ¶zÃ©. â€“ **MÃ¡r csak alig Ã©rezni itt mÃ¡s szagot, mindent elnyomott a fÃ¼st.**

- Akkor Ã-gy hogy talÃ¡ljuk meg Vihart?

-** Nyugi, erre is van tervem.** â€“ morogja Ã©s a kÃ¶vetkezÅ‘ pillanatban mÃ¡r futÃ¡snak is indul az erdÅ‘ irÃ¡nyÃ¡ba, a fÃ¼stfelhÅ‘k pedig felÃ¼lrÅ‘l Ã©s oldalrÃ³l is takarnak minket, Ã-gy szinte lÃ¡thatatlannÃ¡ tÃ©ve minket. â€“ **Erre hagytÃ¡k el az emberfÃ©szket Ã©s erre van az Ã³ceÃ¡n is. TehÃ¡tâ€¦**

- NyilvÃ¡n hajÃ³val jÃ¶ttek! â€“ mondom, ahogy megÃ©rtem a barÃ¡tom gondolatmenetÃ©t.

- **Igen Ã©s nagy esÃ©llyel Vihart mÃ©g a hajÃ³n talÃ¡ljuk!** â€“ mondja a barÃ¡tom Ã©s a kÃ¶vetkezÅ‘ pillanatban beÃ©rÃ¼nk az erdÅ‘be. â€“ **Ã•gy ni, Ã-gy kÃ¶nnyebben megtalÃ¡ljuk a hajÃ³t, Ã©s minket se lÃ¡tnak meg.**

- Rendben, csak jobb, ha sietÃ¼nk. â€“ mormogom magamnak, de egyikÃ¼nk sem szÃ³l tÃ¶bbet egy jÃ³ darabig. Az erdÅ‘ben sincs semmi Ã©let, itt is csak fÃ¼st, bÃ¡r itt mÃ¡r jÃ³val kevesebb, meg kidÅ‘lt fÃ¡k. Ã•m ekkor mÃ¡st is meghallok: az Ã³ceÃ¡n eltÃ©veszthetetlen zajÃ¡t.

- Ãšgy nÃ©z ki, hogy megjÃ¶ttÃ¼nk.. â€“ morogja Fogatlan. A kÃ¶vetkezÅ‘ pillanatban pedig vÃ©gre elÃ©rÃ¼nk a szikla szÃ-rt vÃ©gÃ©hez, Ã¡m amit ekkor lÃ¡tok, Ã©rzem, hogy elakad a lÃ©legzetem.

Egy hatalmas hajÃ³ van a parton, hatalmas zÃ¡szlÃ³kkal Ã©s vitorlÃ¡kkal. Se a zÃ¡szlÃ³k, se a vitorlÃ¡k mintÃ¡jÃ¡t nem lÃ¡ttam mÃ©g ezelÅ‘tt. A fedÃ©lzet is tele van mindenfÃ©le kilÃ¶vÅ‘kkel, meg ketrecekkel, Ã¡m ami a legmeglepÅ‘bb, azok a pÃ¡ncÃ©los sÃ¡rkÃ¡nyok, akik a ketrecekbe zÃ¡rt vadak hÃºzÃ¡k valahova a hajÃ³ aljÃ¡ba.

- Wow, - mondom Ã©s Ã©rzem, hogy Fogatlan megfeszÃ¼l alattam.

-** EzÃºttal nem kis halat talÃ¡ltunk, mi?** â€“ kÃ©rdezi Ã©s egyre tÃ¡volabb hÃºzÃ³dik a szirttÅ‘l. â€“ **EgybÅ‘l megtalÃ¡ltuk a legnagyobbat, nemde?**

- Ez nem kifejezÃ©s pajti. â€“ suttogom vÃ¡laszul. â€“ Ez nem kifejezÃ©s..

* * *

><p>Gondolom elÅ‘ttetek mÃ¡r nem titok, hogy kit talÃ¡ltak a fiÃºk. :D De ha mÃ©g nem, akkor se csÃ¼ggedjetek, hamar megtudjÃ¡tok. :D EgyÃ©bkÃ©nt pedig, hogy tetszett a rÃ©sz? :) VÃ©gre volt HablatyFogatlan Ã©s Hibbanti rÃ©sze is a fejezetnek. :) RemÃ©lem, hogy tetszett! :) TalÃ¡lkozunk a kÃ¶vetkezÅ‘ frissÃ-tÃ©snÃ©l, addig is jÃ³ nyÃ¡ri szÃ¼netet, pihenÃ©st Ã©s persze jÃ³ olvasÃ¡st! ;):D :3**

lutavero

21. MeghiÃºsult tervek

ÃšJ FEJEZET :D JÃ³ Ã©g, skacok, elnÃ©zÃ©seteket kÃ©rem! Nem akartam ekkora szÃ¼netet! :/ Te jÃ³ Ã©g, mÃ¡sfÃ©l hÃ©t majdnem?! Ne mÃ¡r... :/ Na de, most kÃ¡rpÃ³tlÃ¡sul extrahosszÃº rÃ©szt hoztam nektek! :D Tele akciÃ³val, tÃ¶rtÃ©nÃ©sekkel! :D RemÃ©lem, ezt is Ãºgy szeretitek majd, mint a tÃ¶bbit! :D :)

DragonCrusher: OkÃ©, akkor szereztem neked egy jÃ³ napot legalÃ¡bb. :D LÃ¡tom, hogy mÃ¡r regisztrÃ¡ltÃ¡l, Ãºgyhogy, Ã-rj egy PM-et Ã©s akkor megÃ-rom a mail cÃ-memet, vagy elkÃ¼ldÃ¶m a Google+ fiÃ³kom linkjÃ©t. ;)

Ani:HÃ¡t, ha szeretnÃ©d, megteszem. :D Csak kicsit tÃ¶bb idÅ‘t igÃ©nyel, de ha Ã©rdekelne, akkor szÃ-vesen elkezdem. :)

Httydfan27:Itt is van. :D xD Viccet fÃ©lretÃ©ve, Ã¶rÃ¼lÃ¶k, hogy tetszik. :) Ã‰s igen, ha szeretnÃ©d, akkor elkezdem. :)

Na, a legutÃ³bbi reviewsokra is vÃ¡laszoltam. :D Ã•rjatok ha van kÃ©rdÃ©setek, vÃ¡rok minden egyes aprÃ³bb Ã©szrevÃ©telt is. :) De nem is hÃºzom tovÃ¡bb a szÃ³t, jÃ³ olvasÃ¡st! :)

* * *

><p>- OkÃ©, akkor, most mit fogunk csinÃ¡lni? â€“ kÃ©rdeztem FogatlantÃ³l mÃ©g mindig a fa mÃ¶gÃ¼l leskelÅ‘dve.<p>

- **ElÅ‘szÃ¶r is, keresek majd egy tavat, ahonnan tudunk halat szerezni**. - kezdi. **- MÃ¡sodszor pedig egy barlang se Ã¡rtana Ã©jszakÃ¡ra. Valahonnan jÃ³ messze innen.**

- OkÃ©, akkor kaja Ã©s egy barlangâ€¦VÃ¡rj, de miÃ©rt kell messzire mennÃ¼nk?VÃ©gre megtalÃ¡ltuk, hogy hol tarthatjÃ¡k Vihart Ã©s te csak Ã-gy itthagynÃ¡d Å‘ket felÃ¼gyelet nÃ©lkÃ¼l?

- **Hablaty, tudom, hogy nehÃ©z ilyet kÃ©rni, de muszÃ¡j talÃ¡lnunk valami Ã©lelmet Ã©s egy fedezÃ©ket az Ã©jszakÃ¡ra.** â€“ nÃ©z rÃ¡m megrovÃ³an Fogatlan, Ã¡m Ã©n nem nÃ©zek rÃ¡, tovÃ¡bbra is a hajÃ³t kÃ©mlelem. â€“ **TovÃ¡bbÃ¡ ha itt maradunk kÃ¶nnyedÃ©n kiszÃºrhatnak minket Ã©s akkor lÅ‘ttek minden esÃ©lyÃ¼knek Vihar kiszabadÃ-tÃ¡sÃ¡ra.**

- De akkor sem lenne szabad csak Ã-gy itthagynunk Å‘t! â€“ fakadok ki dÃ¼hÃ¶sen. â€“ Csak tudunk tenni valamit!

- Igen tudunk, majd holnap reggel leghamarabb. â€“ mondja Ã©s a kÃ¶vetkezÅ‘ pillanatban mÃ¡r a hÃ¡tÃ¡n Ã¼lÃ¶k, mikÃ¶zben Å‘ visszafelÃ© fut az Ãºton ahonnan jÃ¶ttÃ¼nk. â€“ **Most viszont keresÃ¼nk egy barlangot, Ã©n pedig valami ennivalÃ³t. **

A kÃ¶vetkezÅ‘ perceket csÃ¶ndben tÃ¶ltjÃ¼k, egyikÅ‘nk sem szÃ³l semmit. Ã•m Ã©n igyekszem teljesen megjegyezni az utat, amit bejÃ¡runk, akarom mondani Fogatlan lefut. Ki tudja, lehet, hogy mÃ©g szÃ¼ksÃ©g lesz erre. MÃ¡r egy ideje futottunk, amikor feltÅ±nt, hogy bÃ¡r rengeteg, na jÃ³ jÃ³ nÃ©hÃ¡ny, szÃ¡momra megfelelÅ‘ barlangot kihagyva futkÃ¡roz fel Ã©s alÃ¡ a fÃ¡k kÃ¶zÃ¶tt. De hogy miÃ©rt, arrÃ³l Ã¶tletem sincs. Amikor megÃ©rkezÃ¼nk egy kisebb barlang elÃ©, Å‘ megÃ¡ll egy pillanatra, beleszagol a levegÅ‘be, Ã©s nÃ©hÃ¡ny mÃ¡sodpercig feszÃ¼lten figyel. A kÃ¶vetkezÅ‘ pillanatban pedig megnyugodva fÃºjja ki a levegÅ‘t.

-**Itt mÃ¡r jÃ³ lesz. Itt mÃ¡r nem Ã©rzek semmilyen idegen sÃ¡rkÃ¡nyszagot vagy mÃ¡s Ã¡llatÃ©t. Ã‰s elÃ©g messze is jÃ¶ttÃ¼nk mÃ¡râ€¦**

- Biztos vagy benne? â€“ kÃ©rdezem szarkasztikusan. â€“ Nem akarsz mÃ©g menni egy kicsit? Esetleg kiszaladni a vilÃ¡gbÃ³l?

- **Nem, azt majd mÃ¡skor. Esetleg holnap.** â€“ forgatja a szemeit Ã©s a kÃ¶vetkezÅ‘ pillanatban mÃ¡r a barlang talajÃ¡n talÃ¡lom magamat.

- Most mi lesz? â€“ kÃ©rdezem kicsit idegesen.

- **Ã‰n megyek Ã©s szerzek valami kajÃ¡t. Halat, vagy amit talÃ¡lok**. â€“ mikÃ¶zben beszÃ©l, idegesen ki-kipillant az erdÅ‘re, mintha vÃ¡rna valamit. **â€“ Te pedig addig itt maradsz, esetleg Ã¶sszegyÅ±jtesz egy kis fÃ¡t a tÅ±zhÃ¶z, mondvÃ¡n az kell majd neked. De egy a lÃ©nyeg, ne tÃ¡volodj el a barlangtÃ³l, mindig legyen olyan kÃ¶zelsÃ©gben, hogy rÃ¡lÃ¡thass. Ã‰rted?**

- MÃ©gis miÃ³ta vÃ¡llaltad el az anya-szerepet? â€“ nÃ©zek rÃ¡ kÃ©rdÅ‘n, Ã¡m Å‘ ezt nem veszi Ã©szre.

- **Ã‰rted? Vagy Ãºjra el kell, hogy magyarÃ¡zzam?!**

- Ã‰rtem, hÃ©, nyugi mÃ¡r. JÃ³ Ã©g, pajti, miÃ©rt lettÃ©l ilyen, nem is tudom, anyÃ¡skodÃ³?

- **Ne feledd, nincs bÃ³klÃ¡szÃ¡s Ã©s igyekszel egyben tartani magadat amÃ-g odavagyok.** â€“ mondja Ã©s a kÃ¶vetkezÅ‘ pillanatban mÃ¡r rohan is az erdÅ‘be. **â€“ Sietek vissza!**

- HÃ¡t ez remek. â€“ motyogom magamban, majd egy nagy sÃ³hajjal kezdek el faÃ¡gakat vÃ¡logatni. Ã•m amekkora mÃ¡zlim van, egy sincs tÃºlsÃ¡gosan kÃ¶zel, Ãºgyhogy kÃ©nytelen vagyok lemÃ¡szni a fÃ¡k kÃ¶zÃ©.

BÃ¡r nem csak Fogatlannak, hanem sajÃ¡t magamnak sem mertem bevallani, azÃ©rt nem vagyok valami nyugodt a gondolattal, hogy itt vagyok egyedÃ¼l az erdÅ‘ben, kÃ¶zel olyan emberekhez, akik sÃ¡rkÃ¡nyokat gyÅ±jtenek, hogy aztÃ¡n felpÃ¡ncÃ©lozzÃ¡k Å‘ket Ã©s ki tudja, mire rÃ¡ nem veszik Å‘ket. Mit fogunk tenni, ha Viharral is ezt tettÃ©k? Vajon Ãºgy irÃ¡nyÃ-tjÃ¡k Å‘ket, ahogy az az alfa kÃ©pes irÃ¡nyÃ-tani a sÃ¡rkÃ¡nyait? Vagy haâ€¦

Ã•m ekkor hatalmas reccsenÃ©st hallok felÅ‘lem. Ijedtemben megdermedek, mivel valahol mÃ©lyen tudom, hogy ezt nem holmi Ã¡llat okozta. TehÃ¡t akkor maradnak azok, akikâ€¦

- Pedig megeskÃ¼dtem volna, hogy lÃ¡ttam itt valamit. â€“ szitkozÃ³dik egy hang Ã©n pedig amilyen gyorsan Ã©s csendesen tudom, elejtek minden faÃ¡gat a kezembÅ‘l Ã©s gyorsan hasra vÃ¡gom magamatâ€¦ mint kiderÃ¼l mÃ©g pont idÅ‘ben, mivel a hangok egyre kÃ¶zelebb jÃ¶nnek hozzÃ¡m.

- Ha volt is itt valami, mÃ¡r rÃ©gen elijesztetted Å‘t. â€“ szÃ³l kÃ¶zbe egy mÃ¡sik hang, sokkal kÃ¶zelebbrÅ‘l, mint az elÅ‘zÅ‘. Alig pÃ¡r mÃ©terre lehetnek tÅ‘lem, Ã¡m biztos vagyok benne, hogy mÃ¡r nem vÃ¡laszt el tÅ‘lÃ¼k sok. Idegesen kezdek nÃ©zelÅ‘dni, hÃ¡tha talÃ¡lok egy helyet, ahovÃ¡ elrejtÅ‘zhetnÃ©nk. TalÃ¡n mÃ¡r csak egy bokor van kÃ¶zÃ¶ttÃ¼nk, esetleg mÃ¡r semmiâ€¦

Ã‰s ekkor meglÃ¡tok egy kidÅ‘lt fÃ¡t, mÃ©lyen beleprÃ©selÅ‘dve a fÃ¶ldbe ahonnan nagy esÃ©llyel egÃ©sz jÃ³ kilÃ¡tÃ¡s nyÃ-lik majd a barlangra is, de ami a legfontosabb az Ãºtra, Ãºgy hogy kÃ¶zben vÃ©gig rejtve maradok majd. Csak oda kell Ã©rnem, mielÅ‘tt ezek az emberek kiszÃºrnak. Lassan kÃºszni kezdek, igyekszek semmi zajt sem csapni, Ã¡m hallom, hogy a lÃ©ptek kÃ¶zelednek, sietnem kell. Veszek egy mÃ©ly levegÅ‘t Ã©s nÃ©gy lÃ¡bon, akarom mondani hÃ¡rom Ã©s egy vaslÃ¡bon, Ã¡tmÃ¡szok a fÃ¡hoz, gyorsan felkapaszkodok rÃ¡, majd lecsÃºszok a mÃ¡sik oldalÃ¡nâ€¦.

Ã‰s Ã©ppen az utolsÃ³ pillanatban hÃºzom be a mÅ±lÃ¡bamat, mivel amint eltÅ±ntem a fa mÃ¶gÃ¶tt, az egyik ember megjelenik Ã©s hallom, ahogy hÃ¼mmÃ¶gve szÃ©tnÃ©z. TisztÃ¡n hallom, ahogy a faÃ¡gak, amiket az elÅ‘bb mÃ©g nagy gondosan gyÅ±jtÃ¶ttem, recsegnek a talpa alatt. A mÃ¡sik is megjelenhetett, mert egyre nagyobb lesz a zaj. Teljesen nekisimulok a fÃ¡nak, levegÅ‘t is alig merek venni, nemhogy mÃ©g nÃ©zelÅ‘dni.

- Teljesen biztos voltam abban, hogy lÃ¡ttam itt valamit! Sosem szoktam tÃ©vedni. _Sohasem._

- HÃ¡t, Ãºgy lÃ¡tszik, ez megdÅ‘lt barÃ¡tom. â€“ a hangjÃ¡n tisztÃ¡n lehet hallani, hogy jÃ³t mulat a mÃ¡sikon. Ahogy Ã³vatosan kikukucskÃ¡lok az egyik aprÃ³bb repedÃ©sen, Ã©rzem, hogy megdermedek.

KÃ©t, medveszerÅ± maszkot viselÅ‘ ember Ã¡ll nagyjÃ¡bÃ³l azon a helyen ahol az elÅ‘bb Ã©n fekÃ¼dtem, egyikÃ¼k kardja pedig azon a helyen mÃ©lyed a fÃ¶ldbe, ahol az elÅ‘bb mÃ©g a fejem volt. Nyelek egyet Ã©s lassan lejjebb csÃºszok.

- LÃ¡tod ezeket a nyomokat? Valaki jÃ¡rt itt, nem sokkal elÅ‘ttÃ¼nk, sÅ‘t talÃ¡n mÃ©g mindig itt van!

- Ugyan mÃ¡r, csak kÃ©pzelÅ‘dsz! Ki jÃ¡rna erre? Az egÃ©sz falut felÃ©gettÃ¼k mÃ¡r, egy lÃ©lek sem maradt itt! SÃ¡rkÃ¡nyt is eleget fogtunk, ideje lenne visszaindulniâ€¦

- LÃ¡tod a nyomokat? Valaki kÃºszott erre! â€“ szinte lÃ¡tom magam elÅ‘tt, ahogy a bÃºvÃ³helyemre mutat. â€“ Csak nem Ã¡rthat, ha megnÃ©zzÃ¼k, nemde? Ki tudja, mit fogunk itt talÃ¡lni! Esetleg valami Ã©rtÃ©keset!

- Ugyan, ne lÃ©gy bolond! InkÃ¡bb induljunk vissza, mielÅ‘tt a tÃ¶bbiek megesznek elÅ‘lÃ¼nk mindent! Vagy Ã©ppen learatjÃ¡k a babÃ©rokat. Ã‰s nem is akarok a fÅ‘nÃ¶kkel vitÃ¡ba keveredni. Ã‰s azt ugye tudod, hogy _Ã•_, a nagy-nagy-nagy fÅ‘nÃ¶k lehet, hogy mÃ©g mindig nem lÃ©pett le? Tegnap este megnÃ©zte a zsÃ¡kmÃ¡nyt, Ã©s nem tÃ±nt teljes mÃ©rtÃ©kben elÃ©gedettnek. Nem szÃ-vesen hÃºznÃ©k vele Ã³jat.

- Ã“, jÃ³l van, te nagyra nÅ‘tt bÃ©bi! â€“ sÃ³hajtja a mÃ¡sik, veszÃ©lyesen kÃ¶zelrÅ‘l. â€“ Ha ez megnyugtatja a kicsi lelkedet, akkor induljunk vissza. â€“ szinte lÃ¡tom magam elÅ‘tt, ahogy frusztrÃ¡ltsÃ¡gÃ¡ban forgatja a szemeit.

Pillanatok mÃºlva, hallom, hogy lassan elindulnak visszafele, bÃ¡rhol is van ez a vissza. Ã•m borzalmasan lassan mennek, hosszÃº percekig hallom a faÃ¡gak reccsenÃ©sÃ©t meg a bokrok zÃ¶rrenÃ©sÃ©t. UtÃ¡na viszont halÃ¡los csÃ¶nd lesz, mÃ©g a madarakat sem hallani. HiÃ¡ba van csÃ¶nd, nem mozdulok semmit. Nem tudom, mennyi ideje mehettek el ezek a katonÃ¡k-szinte biztos vagyok benne, hogy Ã‘k azok voltak-, levegÅ‘t is alig merek venni, nem hogy mÃ©g meg is mozdulni. PrÃ³bakÃ©nt felkapok egy aprÃ³ kavicsot, Ã©s egy Ã³vatos mozdulattal eldobom. MÃ©g mindig semmi. RemegÅ‘ lÃ¡bbakkal Ã¡tmÃ¡szok a fÃ¡n.

Ãšgy lÃ¡tszik, tÃ©nyleg elmentek, gondolom magamban. Ã•m ekkor valami szÃ¶get Ã¼t a fejemben. Valami zsÃ¡kmÃ¡nyrÃ³l magyarÃ¡ztak, nem? Ã‰s ha azok az emberek sÃ¡rkÃ¡nyokat gyÅ±jtenek, akkor ez a zsÃ¡kmÃ¡ny egyenlÅ‘â€¦

- Ã•k kaptÃ¡k el Vihart is! â€“ motyogom magamban tÃ¡gra nyÃ-lt szemekkel.

OkÃ©, tehÃ¡t ezek az emberek egy hajÃ³n vannak Viharral, mÃ¡rpedig azon a hajÃ³n, amint Fogatlannal talÃ¡ltunk. Remek. Csak remek. Ã•m FogatlanrÃ³l eszembe jut, hogy mi is a ,,feladatom." Itt kell maradnom a barlang kÃ¶zelÃ©ben.

_De hÃ¡t ezek az emberek az elÅ‘bb kis hÃ-jÃ¡n elkaptak! _suhan Ã¡t a

fejemen. _Ã‰s nÃ¡luk van Vihar is! Mi van, ha amint visszaÃ©rtek, fogjÃ¡k magukat, Ã©s indulnak is? Mi van, ha most van esÃ©lyed megmenteni Vihart? Mi van, ha Fogatlannal mÃ¡r csak kÃ©sÅ‘n Ã©rtek oda?_

Odafordulok abba az irÃ¡nyba, ahonnan mi futottunk Ã©s nagy valÃ³szÃ-nÅ±sÃ©ggel a katonÃ¡k is tartottak. _Vagy most, vagy soha. _Egy nagy sÃ³hajjal pedig futÃ¡snak eredek a hajÃ³ irÃ¡nyÃ¡ba.

* * *

><p>- OkÃ©, akkor mindenki kÃ©szen van? â€“ kÃ©rdezem meg HalvÃ©rtÅ‘l. TalÃ¡n nem ez az eddigi legjobb Ã¶tletÃ¼nk, de mÃ©gis, mi mÃ¡st tudnÃ¡nk tenni? Ã•ltalÃ¡ban Hablaty az, aki kitalÃ¡lja ezeket a terveket, nemde? Nyugi Asztrid, minden rendben lesz, ne aggÃ³dj! mondom magamnak. _Minden rendben lesz, meglÃ¡tod!_

- Igen, de van egy kis baj. â€“ kezdi halkan HalvÃ©r. â€“ Az ikrek azt Ã¼zentÃ©k, hogy a falu tele van Å‘rÃ¶kkel, Ã©jjeli szemekkel. LehetetlensÃ©g lesz rajtuk Ã¡trepÃ¼lni! Ez a terv megbukott!

- Ne merÃ©szelj ilyeneket mondani! â€“ csattanok rÃ¡ kicsit tÃºlsÃ¡gosan hangosan is. â€“ EgyÃ©bkÃ©nt is, hol van TakonypÃ³c? Itt kÃ©ne mÃ¡r lennie!

- Nem tudom, de .. hallottad ezt? â€“ suttogja HalvÃ©r.

A kÃ¶vetkezÅ‘ pillanatban pedig megjelenik egy aprÃ³ fÃ©nypont a tÃ¡volban, majd egyre csak nÅ‘ Ã©s nÅ‘. Ã‰s hirtelen ott Ã¡llnak velÃ¼nk szemben a ,,bÃ©biszitterÃ¼nk", Harold Ã©s az ikrek.

- SzÃ©p kis kempinghely, meg kell, hogy mondjam. â€“ grimaszolja Harold Ã©s Ã©rzem, hogy tudja, mire kÃ©szÃ¼ltÃ¼nk. â€“ AzÃ©rt ezt nem vÃ¡rtam volna egy HoffersontÃ³l, meg kell, hogy mondjam.

- MÃ©gis mire gondolsz? â€“ kÃ©rdezek vissza a lehetÅ‘ legnyugodtabban. - Mi Ã©ppensÃ©ggel kempingeznÃ©nk, ha nem zavartÃ¡l volna meg minket.

- Nem hiszem. LegalÃ¡bbis az a Jorgenson mÃ¡st Ã¡llÃ-tott.

- TakonypÃ³c? â€“ mondom dÃ¶bbenten Ã©s Ã©rzem, hogy nem kell sok, ahhoz hogy felrobbanjak a haragtÃ³l Az a kis fÃ©reg! Ha a kezeim kÃ¶zÃ© kaparintom, nem fogja tÃºlÃ©lni, az biztos!

- Igen, Å‘ lesz az. Na, de akkor nÃ©zzÃ¼k, igaza volt e. â€“ mondja, Ã©s lassan elindul a felszerelÃ©sÃ¼nk felÃ©, Ã¡m Ã©n elÃ©lÃ©pek, mire felvonja az egyik szemÃ¶ldÃ¶kÃ©t.

- MÃ©gis milyen alapon akarja Ã¡tkutatni a cuccainkat?

- Az ifjabbik Jorgenson, az a Takony vagy mi, azt mondta el akarjÃ¡tok hagyni a szigetet sÃ¡rkÃ¡nyhÃ¡ton, felnÅ‘tt _engedÃ©ly_ Ã©s felÃ¼gyelet nÃ©lkÃ¼l.

Ã‰rzem, hogy az Ã¡larcom grimacba torzul. Hogy az a.. Takony emlegetni fogja ezt a napot, ameddig csak Ã©lni fog! SajÃ¡t kezÅ±leg fojtom meg.

- HÃ¡t, ez tÃ©vedÃ©s lesz. â€“ mondom Ã¶sszeszorÃ-tott fogakon

keresztÃ¼l. â€“ Mi csak piknikezni jÃ¶ttÃ¼nk ki, nem terveztÃ¼nk repÃ¼lni, a sÃ¡rkÃ¡nyok csak tÃ¡rsasÃ¡g gyanÃ¡nt vannak itt.

- ValÃ³ban? â€“ nÃ©z rÃ¡m Harold ferdÃ©n. â€“ Akkor nem bÃ¡njÃ¡tok, ha csatlakozom hozzÃ¡tok? Olyan rÃ©g voltam igazi pikniken, sÅ‘t kempingezni mÃ©g rÃ©gebben. â€“ kÃ©rdezi egy olyan Ã¶ntelt vigyorral, hogy szÃ-vem szerint behÃºznÃ©k neki egyet.

- Ugyan Harold dehogy. â€“ sziszegem. â€“ A vendÃ©gÃ¼nk vagy.

* * *

><p>Ugyanonnan a fa mÃ¶gÃ¼l leskelÅ‘dÃ¶k, mint ahonnan a leszÃ¡llÃ¡s utÃ¡n mÃ©rtÃ¼k fel a hajÃ³t Fogatlannal. Semmi sem vÃ¡ltozott, leszÃ¡mÃ-tva, hogy egyre tÃ¶bb vitorlÃ¡t lÃ¡tok kiengedve. Ãšgy lÃ¡tszik, mÃ¡r kÃ©szÃ¼lnek az indulÃ¡sra. Lassan Ã³rÃ¡k Ã³ta leskelÅ‘dÃ¶k, Ã¡m semmi kÃ¼lÃ¶nÃ¶set, nem lÃ¡ttam. MÃ¡r ha Ã¡tlagosnak vesszÃ¼k a rÃ©szeg katonÃ¡kat, meg a medvefejes Å‘rÃ¶ket. Nekik legalÃ¡bbis bizonyÃ¡ra Ã¡tlagos ez a mai nap is. Ahogy nÃ©zelÅ‘dÃ¶k, kiszÃºrok egy kÃ¶telet a hajÃ³ oldalÃ¡n, valahol a tat rÃ©szÃ©n, szabadon lÃ³gva, Ã©s ami a legjobb, senki sem figyel rÃ¡. TÃ¶kÃ©letes.<p>

_Biztosan ki akartak kÃ¶tni valamit. _gondolom. Nem baj, legalÃ¡bb kisebb feltÅ±nÃ©s nÃ©lkÃ¼l Ã¡tjuthatok.

Ã“vatosan elhÃ¡trÃ¡lok a leshelyemtÅ‘l, majd elkezdek leereszkedni a dombon, le az Ãºtra, ami egyenesen a hajÃ³hoz vezet. KÃ¶rÃ¼lnÃ©zek, majd gyorsan Ã¡trohanok az Ãºton, bevetem magam a bozÃ³tosba Ã©s elindulok a tat felÃ©. Amikor elÃ©rem, Ã©szreveszem, hogy a kÃ¶tÃ©l rÃ¶gzÃ-tve van a hajÃ³ra. TÃ¶kÃ©letes, sÅ‘t csodÃ¡latos. _TÃºlsÃ¡gosan_ is csodÃ¡latos.

Lassan kilÃ©pek a nyÃ-lt terepre, elkapom a kÃ¶telet Ã©s nÃ©hÃ¡nyszor meghÃºzom, hogy ellenÅ‘rizzem, tÃ©nyleg rÃ¶gzÃ-tve van e. MegdÃ¶bbenÃ©semre tÃ©nyleg rÃ¶gzÃ-tettÃ©k. Gyorsan elkezdek mÃ¡szni rajta, amikor hangokat hallok felÃ¼lrÅ‘l.

ValÃ³szÃ-nÅ±leg az Å‘rÃ¶k egyike. suhan Ã¡t a fejemen. _KÃ©rlek, csak ne Ã¡ll meg itt! _

Ã•m ma Ãºgy lÃ¡tszik, szerencsÃ©s napom van, mivel az Å‘r tovÃ¡bbÃ¡ Ã©s nem hallok senkit, aki a helyÃ©re jÃ¶tt volna. A biztonsÃ¡g kedvÃ©Ã©rt mÃ©g lÃ³gok a kÃ¶tÃ©len nÃ©hÃ¡ny percig, hallgatÃ³zok, hÃ¡tha felbukkan mÃ©g valaki. Amikor semmit nem hallok, csak a vizet, Ãºjra elkezdek fÃ¶lfelÃ© mÃ¡szni. Amint elÃ©rem a tetejÃ©t, kikukucskÃ¡lok a hajÃ³ peremÃ©n.

MÃ©g mindig senki, Ã¡llapÃ-tom meg magamban.

Lassan,halkan, de biztosan, Ã¡thÃºzom magamat a korlÃ¡ton Ã©s sajÃ¡t magamat is meglepve, csÃ¶ndben landolok a fedÃ©lzeten. KifÃºjom a levegÅ‘t, amit Ã©szrevÃ©tlenÃ¼l bent tartottam, Ã©s lassan felegyenesedek. Vagyis csak prÃ³bÃ¡lnÃ©k, amikor legnagyobb rÃ©mÃ¼letemre, egy hang szÃ³lal meg nem messze tÅ‘lem.

- MÃ©gis mit gondolsz, mit csinÃ¡lsz itt? FÅ‘leg ilyenkor, Ã-gy egyedÃ¼l?

* * *

><p>FÃ¼ggÅ‘vÃ©g! :D :D

RemÃ©lem szerettÃ©tek ezt a rÃ©szt is,legalÃ¡bb annyira mint az elÅ‘zÅ‘ket! :D Na de, vajon mi fog tÃ¶rtÃ©nni? TakonypÃ³c feldobta a bandÃ¡t, Hablatyot a jelek szerint elkaptÃ¡k a katonÃ¡k(most bÃ¡r biztosan tudjÃ¡tok, kinek a katonÃ¡i, nemde? :D) Ã©s Fogatlan valahol az erdÅ‘ben bÃ³klÃ¡szik. Mi fog tÃ¶rtÃ©nni vajon a hÅ‘seinkkel legkÃ¶zelebb? :) HÃ¡t, erre mÃ©g vÃ¡rnotok kell. :D (Ã•gÃ©rem, ez nem tart majd ennyi ideig! :/ :))

Ja, Ã©s azt mÃ¡r mondtam, hogy mÃ¡r majdnem elÃ©rtÃ¼k a 3,000 megtekintÃ©st?! :D *.*

**El se tudom hinni, kÃ¶szike szÃ©pen! :D :) **

Ja Ã©s mielÅ‘tt elfelejtem, ha Ã©rdekel a szÃ¼linapi one-shotom, azt is fel tudom tÃ¶lteni nektek magyarul. :)

TehÃ¡t, ha szeretnÃ©tek, hogy elkezdjem az Ã•gy nÃ©zd a sÃ¡rkÃ¡ny2-t, akkor Ã-rjÃ¡tok meg reviewsban vagy PMben! :D Ha legalÃ¡bb kettÅ‘ Ã¶sszejÃ¶n, akkor elkezdem. :)

Akkor, ha nincs mÃ¡s hÃ¡tra, talÃ¡lkozunk a kÃ¶vetkezÅ‘ rÃ©sznÃ©l,

lutavero

22. SzÃ¶ktetÃ©s

Ãšjabb fejezet! :D Ã‰s az eddigi legesleghosszabb! :D Nem, nem poÃ©n, A/N nÃ©lkÃ¼l ez a fejezet 3073 szavas. o.O Hogy lett ennyi? xD De most komolyan, 2500-3000 szÃ³t Ã-gÃ©rtem Ã©s azt hittem, hogy kÃ©t fejezetet kell egyberaknom, ahhoz, hogy ez meglegyen, ahhoz kÃ©pest totÃ¡lisan felÃ¼lmÃºltam magamat. :D xD Ã‰des kis meglepetÃ©sek. xD Na, akkor ezen a hÃ©ten elkezdek majd dolgozni a mozinÃ©zÅ‘s ficen, amit annyira vÃ¡rtok. :) Eddig nem talÃ¡ltam magyar forgatÃ³kÃ¶nyvet, Ãºgyhogy kicsit lassÃº lesz a munka. :D xD

**Na, most a sztorirÃ³l: VÃ©gre elkezdÅ‘dik az igazi tÃ¶rtÃ©net. :D Beindulnak az esemÃ©nyek is. :) Alig vÃ¡rtam mÃ¡r ezt. :D **

Ebben a rÃ©szben talÃ¡lhattok nÃ©mi Hiccstridet Ã©s igen, nÃ©hÃ¡ny Ãºj szereplÅ‘t is. :D SzÃ³val jÃ³ olvasÃ¡st, Ã©lvezzÃ©tek ezt az extra hosszÃº rÃ©szt! :D

**Ja, Ã©s azt emlÃ-tettem, hogy a nÃ©zettsÃ©g mÃ¡r megugrotta a hÃ¡romezret?! kÃ¶szi szÃ©pen mindenkinek, aki olvassa ezt a sztorit! :D **

SzÃ³val ha kÃ©rhetem, akkor olvassÃ¡tok el hagyjatok valami nyomot, amibÅ‘l ki tudom kÃ¶vetkeztetni, hogy tetszik e az ahogy vezetem a sztorit vagy vÃ¡ltoztatnom kÃ©ne valamit. :) De, nem is hÃºzom tovÃ¡bb az idÅ‘tÃ¶ket, jÃ³ olvasÃ¡st! :)

* * *

><p>- MÃ©gis mit gondolsz, mit csinÃ¡lsz itt? FÅ‘leg ilyenkor, Ã-gy egyedÃ¼l?<p>

Megdermedek Ã©s Ã©rzem, hogy megfagy a vÃ©r az ereimben. Nem lÃ©tezik, hogy Ã©szrevettek, ugye? Hiszen senkit nem lÃ¡ttam, mikor felmÃ¡sztam. Vagy lehet, hogy tÃ©vedtem? Egy nagyot sÃ³hajtva megfordulok, hogy szembenÃ©zzek a leleplezÅ‘mmelâ€¦.

Ã‰s ekkor meglÃ¡tok egy katonÃ¡t, amint egy nÃ¡lam pÃ¡r Ã©vvel idÅ‘sebb fiÃºt, majdnem fÃ©rfit talÃ¡n, von kÃ©rdÅ‘re.

-SajnÃ¡lom, csak.. izÃ©.. tudja, jÃ¶ttem ellenÅ‘rizni, hogy van e valamiâ€¦

- Tedd a sajnÃ¡latodat nem mondom, hogy hova! â€“ dÃ¶rren rÃ¡ az idÅ‘sebb. â€“ PÃ¡r perc mÃºlva indulunk vissza, hogy mÃ©g tÃ¶bb sÃ¡rkÃ¡nyt gyÅ±jtsÃ¼nk Ã©s te csak itt bÃ³klÃ¡szol?! Erre tanÃ-tottalak Ã©n tÃ©ged?

- Persze, hogy nem.. _Mester_. â€“ vÃ¡laszolja a fiÃº Ã©s szinte lÃ¡tom magam elÅ‘tt, ahogy fanyalog, Ã¡m ennek ellenÃ©re is meghajol egy kissÃ© az idÅ‘sebb elÅ‘tt. Az mÃ©g dÃ¶rmÃ¶g valamit, majd lassan elandalog a velem ellenkezÅ‘ irÃ¡nyba. Ã‰n pedig mÃ©g mindig ledermedve Ã¡llok, Ã©s csak nÃ©zem, ahogy a fiÃº a mestere utÃ¡n mered. _Furcsa_, szalad Ã¡t a fejemen, Ã¡m mielÅ‘tt akÃ¡r csak pisloghatnÃ©k is, a fiÃº felÃ©m fordul.

- UtÃ¡latos egy alak, nemde? â€“ kÃ©rdezi tÅ‘lem Ã©s lassan felÃ©m sÃ©tÃ¡l. â€“ Ã‰s mÃ©g ha jÃ³zan lenne, de nem termÃ©szetesen rÃ©szegnek kell lennie. Ã•llandÃ³an lerÃ©szegedik, amikor Ãºjabb adag sÃ¡rkÃ¡nnyal tÃ©rÃ¼nk vissza. â€“ dÃ¶rmÃ¶gi, talÃ¡n leginkÃ¡bb magÃ¡nak.

Ã‰n kiegyenesedek mÃ©g egy kicsit Ã©s Ã©pp igyekeznÃ©k elsurranni, Ã¡m ekkor Ãºjra felÃ©m fordul, a szemeiben ezÃ¼ttal kÃ-vÃ¡ncsisÃ¡g.

- Ã•m tÃ©ged mÃ©g nem lÃ¡ttalak ezelÅ‘tt. Egyszer sem. Ãšj lennÃ©l? â€“ kÃ©rdezi Ã©s eltart egy kis ideig mire rÃ¡jÃ¶vÃ¶k, hogy hozzÃ¡m beszÃ©l.

- Ã–Ã¶, igen, ..izÃ©, .. mÃ©g Ãºj vagyokâ€¦- habogom, kicsit zavartan Ã¡m szerencsÃ©mre ez nem tÅ±nik fel neki.

- BizonyÃ¡ra az Ãºjakhoz tartozol. Hihetetlen, hogy a fÅ‘nÃ¶k mÃ¡r ilyen fiatalon gyÅ±jt embereket- nem mintha Ã©n sokkal Ã¶regebb lettem volna nÃ¡lad amikor kezdtem. â€“ vÃ¡laszolja Ã©s megvonja a vÃ¡llÃ¡t. â€“ Na mindegy is, nekem mennem kell, de remÃ©lem mÃ©g Ã¶sszefutunk valamikor. Ki tudja, egyszer talÃ¡n egyÃ¼tt indÃ-tanak el minket vadÃ¡szni.

- Ja igen. VadÃ¡szni egyÃ¼tt.. Persze, alig vÃ¡rom..mÃ¡r! â€“ igyekszek higgadtnak tÅ±nni, pedig legbelÃ¼l egyÃ¡ltalÃ¡n nem vagyok az. Ha Å‘ kiszÃºrt, akkor vajon mÃ¡s is? Nem, ezen most nem szabad idegeskednem, mivel van egy sokkal fontosabb feladatom is, mÃ©gpedig az, hogy megtalÃ¡ljam Vihart.

A fiÃº kicsit furcsÃ¡n nÃ©z rÃ¡m, Ã¡m egyszerÅ±en csak megvonja a vÃ¡llÃ¡t Ã©s elsÃ©tÃ¡l. Amikor mÃ¡r szinte teljesen eltÅ±nt a szemem elÅ‘l, meghallok a mÃ¡sik irÃ¡nybÃ³l valami zajt. Amilyen gyorsan csak tudok beugrok egy hordÃ³ mÃ¶gÃ©, mÃ©g pont idÅ‘ben, mivel a kÃ¶vetkezÅ‘ pillanatban mÃ¡r kÃ©t katona sÃ©tÃ¡l ott, ahol nemrÃ©g

mÃ©g azzal a fiÃºval beszÃ©lgettem.

- Nem semmik ezek a vadak mi? â€“ kÃ©rdezi az egyik.

- Nekem mondod? MÃ¡r jÃ³ pÃ¡r ezret befogtam a fÅ‘nÃ¶knek, de ilyet mÃ©g Ã©n sem lÃ¡ttam! â€“ vÃ¡laszolta a mÃ¡sik, mire az elsÅ‘ keserÅ±en felnevetett.

- Ugye? A szÃ-ne utÃ¡n azt vÃ¡rta volna az ember, hogy nyugodt lÃ©lek, erre az a lila szÃ¶rnyszÃ¼lÃ¶tt kis hÃ-jÃ¡n leharapta a fejemet! AzokrÃ³l a karmokrÃ³l nem is beszÃ©lve. SÅ‘t, abbÃ³l mÃ¡r nÃ©gy is van neki!

- Igazi szÃ¶rnyszÃ¼lÃ¶tt nemde? Na de mindegy is, jÃ³l meg fognak minket fizetni legalÃ¡bb. Ã‰s holnaptÃ³l vÃ©gre nem a mi gondunk lesz, hanem a fÅ‘nÃ¶kÃ©!

- Igaz, alig vÃ¡rom mÃ¡r, hogy megszabaduljunk tÅ‘le! Csak a baj van a fajtÃ¡jÃ¡val! TalÃ¡n haâ€¦.

TÃ¶bbet mÃ¡r nem hallok a pÃ¡rbeszÃ©dÃ¼kbÅ‘l, de talÃ¡n Ã-gy jÃ¡rtam jÃ³l. Ã‰rzem, hogy egyszerre leszek ideges Ã©s boldog, mivel szinte teljesen biztos vagyok benne, hogy Å‘k ViharrÃ³l beszÃ©ltek! De ha mÃ¡r holnap megszabadulnak tÅ‘le, akkor nekem nincs sok idÅ‘m, sietnem kell. Egy mÃ©ly levegÅ‘t vÃ©ve kikukucskÃ¡lok a hordÃ³ mÃ¶gÃ¼l majd lassan odafutok, ahonnan az elÅ‘zÅ‘ kÃ©t katona sÃ©tÃ¡lt ki mÃ©g az elÅ‘bb. HallgatÃ³zok egy kicsit, Ã¡m miutÃ¡n nem hallok semmi zajt, csendben kinyitom az ajtÃ³t Ã©s besurranok.

Ahogy az ajtÃ³ bezÃ¡rÃ³dik mÃ¶gÃ¶ttem szinte semmit nem lÃ¡tok, annyira sÃ¶tÃ©t van. AztÃ¡n megcsap a meleg Ã©s a kÃ¶vetkezÅ‘ pillanatban kis hÃ-jÃ¡n Ã¶klendezni kezdek, amikor az orromat megcsapja a bÅ±z. Jobb, ha sietek, ki tudja, mikor jÃ¶nnek vissza a katonÃ¡k. Ã‰s minÃ©l elÅ‘bb megtalÃ¡lom Vihart, annÃ¡l elÅ‘bb eltÅ±nhetek errÅ‘l a borzalmas helyrÅ‘l.

* * *

><p>DÃ¼hÃ¶mben Ã³gy vÃ¡gom bele a baltÃ¡mat a fÃ¡ba, hogy a fa recsegve repedezni kezd. Semmi mÃ¡ra nem tudok gondolni, csak arra, ahogy tegnap TakonypÃ³c elÃ¡rult minket. Ã‰s szinte biztos vagyok benne hogy ez volt az egyetlen esÃ©lyÃ¼nk arra, hogy kijuthassunk Ã©s Hablaty keresÃ©sÃ©re indulhassunk. Ã‰s TakonypÃ³cnak ezt is el kellett szÃ³rni! Ha eddig azt hittem, hogy mÃ¡r nem tudom jobban gyÅ±lÃ¶lni, nos, akkor tÃ©vedtem. Ã•m amikor Hablaty az eszembe jut, Ã©rzem, hogy a szemeimet elfutja a kÃ¶nny. De nem tÃ¶rhetek meg, nem kezdhetem el feladni a remÃ©nyt. Ã‰lnie kell, valahol odakinn van, talÃ¡n sÃ©rÃ¼lten, de Ã©letben kell lennie! Ha nem Ã-gy lenne, azt Ã©reztem volna, egyszerÅ±en csak tudom. Ahogy megtÃ¶rlÃ¶m a szememet, hirtelen valami reccsenÃ©st hallok mÃ¶gÃ¼lem. Gyorsan kiveszem a baltÃ¡mat a fÃ¡bÃ³l, vetek egy bukfencetâ€¦..<p>

Ã‰s ekkor beugrik a pillanat, amikor kis hÃ-jÃ¡n eltalÃ¡ltam a baltÃ¡mmal Hablatyot, ahogy a barlangba igyekezett Fogatlanhoz. Ã‰rzem, hogy ezÃ³ttal a balta lassan kicsÃºszik a kezeimbÅ‘l, hogy az ,,idegen" lÃ¡bai elÅ‘tt landoljon nem sokkal.

-Te jÃ³ Ã©g, Asztrid csak Ã©n vagyok az! â€“ sikoltja HalvÃ©r Ã©s mindkÃ©t kezÃ©t magasra tartva Ã¡ll nem sokkal elÅ‘ttem.

- Te megÅ‘rÃ¼ltÃ©l? Meg is tudtalak volna Ã¶lni! Kis hÃ-jÃ¡n meg is tettem!

- Akkor Ã¶rÃ¼lÃ¶k, hogy nem tetted. â€“ sÃ³hajtja HalvÃ©r Ã©s lassan leengedi a kezeit. â€“ HÃ©, de.. minden okÃ©,

- MiÃ©rt ne lenne? â€“ kÃ©rdezek vissza mÃ©rgesen, mielÅ‘tt felveszem a baltÃ¡mat Ã©s a torkÃ¡nak szegezem. â€“ TalÃ¡n kÃ©mkedtÃ©l utÃ¡nam? Harold kÃ¼ldÃ¶tt?

- Mi, dehogy ne lÃ¡ss rÃ©meket kÃ©rlek. â€“ mondja HalvÃ©r, ahogy egyre hÃ¡trÃ¡l a baltÃ¡mtÃ³l.. pont ahogy Hablaty tette, amikor faggattam. Az emlÃ©ktÅ‘l Ã°jra elfutja a szemeimet a kÃ¶nny Ã©s muszÃ¡j elfordulnom HalvÃ©rtÅ‘l, mielÅ‘tt mÃ©g meglÃ¡thatnÃ¡. Egy viking, fÅ‘leg nem egy Hofferson sosem sÃ-r. A sÃ-rÃ¡s a gyengÃ©kÃ©. Nyelek egyet Ã©s Ã©pp elindulnÃ©k a mÃ¡sik irÃ¡nyba, amikor HalvÃ©r megÃ¡llÃ-t.

- Most meg mit szeretnÃ©l? â€“ kÃ©rdezem ezÃ°ttal kevÃ©sbÃ© mÃ©rgesen.

- Csak.. jÃ³, igazÃ¡bÃ³l azÃ©rt jÃ¶ttem, hogy szÃ³ljak, nemsokÃ¡ra egy gyÅ±lÃ©s lesz a Nagy Csarnokban Ã©s szinte biztos voltam benne, hogy nem akarsz lemaradni rÃ³la.

- MÃ©gis mirÅ‘l? - kÃ©rdezem fÃ¡radtan. Sem erÅ‘m, se kedvem nincs meghallgatni a felnÅ‘tteket, ahogy arrÃ³l vitÃ¡znak, hogy hÃ¡ny felnÅ‘tt felÃ¼gyeletÃ©vel repÃ¼lhetÃ¼nk vagy, hogy egyÃ¡ltalÃ¡n repÃ¼lhetÃ¼nk e. Ã‰pp eleget hallgattam ezt az elmÃ°lt napokban, sÅ‘t tegnap este is.

Harold egÃ©sz Ã¡llÃ³ este mÃ¡srÃ³l sem beszÃ©lt, hogy milyen bÃ¶lcs dÃ¶ntÃ©s volt ez a felnÅ‘ttektÅ‘l, hogy Ã-gy elkerÃ¼lhetjÃ¼k a szerencsÃ©tlen baleseteket Ã©s fÃ©lreÃ©rtÃ©seket. Hogy Ã-gy rengeteg sÃ¡rkÃ¡nyt Ã©s vikinget kÃ©pesek megmenteni. Egy idÅ‘ utÃ¡n mÃ¡r szabÃ¡lyosan rosszul lettem a szÃ¶vegÃ©tÅ‘l, Ã°gyhogy inkÃ¡bb alvÃ¡st szÃ-nlelve arrÃ³l kÃ©pzelegtem, ahogy megfizetek TakonypÃ³cnak. Egy rÃ°gÃ¡s itt, egy Ã¼tÃ©s ottâ€¦ esetleg talÃ¡n mÃ©g a baltÃ¡mat is hasznÃ¡lhatnÃ¡m rajtaâ€¦

-FigyeltÃ©l rÃ¡m egyÃ¡ltalÃ¡n Asztrid? â€“ kÃ©rdezi fÃ¡radtan HalvÃ©r, mire Ã©n aprÃ³n megrÃ¡zom a fejemet.

- MiÃ©rt, mondtÃ¡l valamit? - kÃ©rdezem, Ã©s kicsit elvigyorodom, amikor HalvÃ©r fÃ¡radtan megrÃ¡zza a fejÃ©t Ã©s motyogni kezd valamit. Ã‰n pedig megadÃ³an sÃ³hajtok egyet. â€“ JÃ³, nem, nem hallottam mit mondtÃ¡l. Kicsit.. elmerÃ¼ltem a gondolataimban.

- HÃ¡t azt lÃ¡ttam. â€“ motyogja, Ã¡m a tekintetemet lÃ¡tva gyorsan hÃ¡trÃ¡l egy lÃ©pÃ©st Ã©s Ã°gy folytatja. â€“ JÃ³, nem ez a lÃ©nyeg, hanem amirÅ‘l ezen gyÅ±lÃ©sen lesz szÃ³.

- Ã‰s ez azÃ©rt fontos mertâ€¦

- Mert szÃ³ lesz a repÃ¼lÃ©s betiltÃ¡sÃ¡rÃ³l, arrÃ³l, hogy ezek utÃ¡n mik fognak tÃ¶rtÃ©nni Ã©s.. HablatyrÃ³l is. â€“ fejezi be olyan halkan, hogy szinte alig hallottam a mondata vÃ©gÃ©t. IsmÃ©tlem szinte.

- Mi? MÃ©gis mirÅ‘l lesz szÃ³ vele kapcsolatban?

- Hogy jÃ¡rjunk e ki egyÃ¡ltalÃ¡n keresni Hablatyot, vagy adjuk fel teljesen.

- Mi?! Ã‰s errÅ‘l csak most szÃ³lsz?! â€“ kÃ©rdezek vissza szinte sikoltva Ã©s egybÅ‘l elindulnÃ©k a falu felÃ©, ha nem tartana fel engem HalvÃ©r. - Ã‰s miÃ©rt csak most szÃ³lsz errÅ‘l?! â€“ kiÃ¡ltom kicsit mÃ©rgesen.

- Mert elÅ‘szÃ¶r meg kellett, hogy keresselek tÃ©ged! â€“ kiÃ¡lt vissza HalvÃ©r Ã©s Ã©rzem, hogy hÃ¡trahÅ‘kÃ¶lÃ¶k egy kicsit. Nem tudom, hogy mi lÃ¡tszÃ³dhat az arcomon de HalvÃ©r reakciÃ³jÃ¡bÃ³l Ã-tÃ©lve nem lehet valami szÃ©p. â€“ Asztrid Ã©n nem Ã-gyâ€¦

- HÃ©, semmi baj HalvÃ©r. â€“ mondom szÃ¡momra is idegen, vÃ©kony hangon. â€“ TÃ©nyleg, ez az Ã©n hibÃ¡m volt, nem a tied.

- Akkor sem kellett volna Ã-gy kifakadnom. â€“ sÃ³hajtja. â€“ SajnÃ¡lom Asztrid, de tÃ©nyleg.

- Nincs semmi, de tÃ©nyâ€¦

- Hidd el, nekem is hiÃ¡nyzik. â€“ suttogja HalvÃ©r, mire kÃ©rdÅ‘n nÃ©zek rÃ¡. â€“ Hidd el, tudom, vagy legalÃ¡bbis sejtem, hogy miÃ©rt vagy itt, kinn az erdÅ‘ben, egyedÃ¼l a baltÃ¡d tÃ¡rsasÃ¡gÃ¡ban. â€“ mondja, mikÃ¶zben leÃ¼l a fÃ¶ldre.

- MÃ©gis miâ€¦

- Nem csak neked hiÃ¡nyzik Hablaty, hidd el. â€“ mosolyog keserÃ©desen, majd egy sÃ³haj kÃ-sÃ©retÃ©vel Ã³jra az erdÅ‘t fÃ¼rkÃ©szi.

- Hanem? Senki mÃ¡s nem tÃ¶rÅ‘dik azzal, hogy Å‘ odakinn van, esetleg sÃ©rÃ¼lt vagy magÃ¡nÃ¡l sincs! Lehet, hogy mÃ©g Fogatlan is sÃ©rÃ¼lt! Na Ã©s akkor mÃ¡r plÃ¡ne nincs esÃ©lyÃ¼k arra, hogy hazakerÃ¼ljenek! â€“ mondom mÃ©rgesen Ã¡m amint befejeztem, egy nagy sÃ³hajjal leÃ¼lÃ¶k HalvÃ©r mellÃ©.

- Ã‰s itt van az a pont, amikor bÃ¡tran a szemedbe mondom, hogy tÃ©vedsz. Nem csak te aggÃ³dsz HablatyÃ©rt. LÃ¡ttad PlÃ©hpofa Ã¡llapotÃ¡t? Szerintem mÃ¡r napok Ã³ta nem aludt, vagy ha prÃ³bÃ¡lt is, akkor is bizonyÃ¡ra Ã©bren fekÃ¼dt otthon. Ã‰s BÃ©lhangos? Tudod, hogy Hablaty olyan neki mintha a fia lenne. EmlÃ©kszel mennyit nevettÃ¼nk annak idejÃ©n, amikor kicsik voltunk, hogy folyton Ã©nekel azon a borzalmas hangjÃ¡n? Na, most alig szÃ³lal, meg amÃ-g dolgozik. Hablaty eltÅ±nÃ©se mindenkire hatÃ¡ssal volt, talÃ¡n mÃ©g jobban is mint rÃ¡d.

- Akkor miÃ©rt nem tesznek valamit? â€“ kÃ©rdezem kicsit mÃ©rgesen.

- Mert.. ez nem ilyen egyszerÅ±. â€“ sÃ³hajtja HalvÃ©r. â€“ Csak kÃ©pzeld bele magadat PlÃ©hpofa helyÃ©be. SzÃ-ved szerint kint jÃ¡rnÃ¡d a vilÃ¡got Ã©s keresnÃ©d a fiadat, minden egyes aprÃ³ szigetet bejÃ¡rva. Ã•m az agyad, a lelkiismereted tudja, hogy ezt nem teheted. Itt van egy falu, tele vikingekkel Ã©s sÃ¡rkÃ¡nyokkal, akiket etetned kell, vigyÃ¡znod kell rÃ¡juk, esetleg mÃ©g meg is kell vÃ©dened Å‘ket, nÃ©ha akÃ¡r sajÃ¡t maguktÃ³l. Tudod, hogy nem mehetsz, Ã¡m mÃ©gis, legszÃ-vesebben itt hagynÃ¡l mindent Ã©s

elindulnÃ¡l.

- Ezt mÃ©gis honnan szedted? â€“ nÃ©zek rÃ¡ kÃ©rdÅ‘n, mire HalvÃ©r elfintorodik egy kicsit.

- BÃ¡rmilyen ironikusnak hangzik is, HablatytÃ³l. â€“ sÃ³hajtja, Ã©n pedig Ã©rzem,. hogy megdermedek. â€“ MÃ©gis mikorâ€¦

- Volt idÅ‘, talÃ¡n amikor Ã°gy Ã¶t vagy nÃ©gy Ã©vesek lehettÃ¼nk, amikor mÃ©g jÃ³ban voltunk Hablattyal, hogy folyamatosan egyÃ¼tt mÃ¡szkÃ¡ltunk mindenhova, szinte mindent egyÃ¼tt csinÃ¡ltunk. â€“ mosolyodik el HalvÃ©r, a szemein lÃ¡tom, hogy nem teljesen van itt velem. â€“ SÅ‘t, ekkor mÃ©g az ikrek meg TakonypÃ³c sem volt olyan, mint ahogy kÃ©sÅ‘bb viselkedtek, remekÃ¼l megvoltunk mindnyÃ¡jan.

- Hablaty mikor mondta ezt neked? â€“ kÃ©rdezem kicsit remegÅ‘ hangon, a lelkem mÃ©lyÃ©n pedig fÃ©lek a vÃ¡lasztÃ³l.

- Nem sokkal az elsÅ‘.. Ã¶hm,.. tudod mire gondolok. â€“ nÃ©z rÃ¡m kicsit idegesen, Ã©s Ã©n Ã©rzem, hogy Ã¶sszeszorul a szÃ-vem. â€“ Na szÃ³val, nÃ©hÃ¡ny napig ki sem tudott kelni az Ã¡gybÃ³l, Ã°gyhogy Ã©n Ã¡tjÃ¡rtam PlÃ©hpofÃ¡Ã©khoz, hogy tÃ¡rsasÃ¡got nyÃ°jtsak neki. Ã‰s akkor kerÃ¼ltÃ©l szÃ³ba te.

- Ã‰n? â€“ nÃ©zek rÃ¡ dÃ¶bbenten.

- Igen, te. Mivel akarva vagy akaratlanul, de te mentetted meg attÃ³l, hogy komolyabban megsÃ©rÃ¼ljÃ¶n. Akkor vett tÃ©ged Ã©szre elÅ‘szÃ¶r, de Ã°gy igazÃ¡n. â€“ nÃ©z rÃ¡m szomorÃ°an Ã©s Ã©rzem, hogy csak most jÃ¶n a legrosszabb rÃ©sz. â€“ Azt mondta, hogy szÃ-ve szerint odamenne hozzÃ¡d Ã©s megkÃ¶szÃ¶nnÃ© neked, amit Ã©rte tettÃ©l meg ilyenek. AztÃ¡n lenÃ©zett a kezÃ©re Ã©s egy nagy sÃ³hajjal azt mondta, hogy vagy Ã©szre se vennÃ©d, vagy egyszerÅ±en lenÃ©znÃ©d Å‘t, mondvÃ¡n kinek kÃ©ne egy olyan barÃ¡t, aki nem hogy esetleg Å‘t, de mÃ©g sajÃ¡t magÃ¡t sem kÃ©pes megvÃ©deni. Aki valÃ³ban csak egy hiba, egy selejt. Ã‰n pedig annyit mondtam neki, hogy tegye amit jÃ³nak lÃ¡t.

- Komolyan Ã-gy gondolta a dolgokat? â€“ kÃ©rdezem kicsit remegÅ‘ hangon.

- Igen, Ã¡m amikor Ã°jra felÃ¡lltÃ¡l mellette, akkor veszett el minden. â€“ mosolyog rÃ¡m kedvesen. â€“ AzÃ³ta nem tud mÃ¡sra gondolni, csak rÃ¡d. Ã‰s amikor elkÃ©szÃ-tette neked azt az aprÃ³ baltÃ¡t, amivel elÅ‘szÃ¶r mentÃ©l trÃ©ningre, Ã°gy hÃ©t Ã©vesen talÃ¡n, akkortÃ³l mÃ¡r tudni lehetett, hogy szinte semmi esÃ©ly nincs arra, hogy elfelejtsen tÃ©ged. FÅ‘leg amikor cserÃ©be megÃ¶lelted. â€“ bÃ¶k Ã©rte kicsit oldalba. â€“ Napokig mÃ¡st sem hallgattam, csak azt, hogy milyen szÃ©pen ragyogtak a szemeid, amikor megÃ¶lelted, meg hogy milyen jÃ³ illatod volt.

- Ugye csak viccelsz velem? â€“ kÃ©rdezem tÅ‘le, Ã©s Ã©rzem, hogy enyhÃ©n elpirulok.

- Dehogy, bÃ¡rcsak azt tennÃ©m! â€“ nevet egyet. â€“ Komolyan mondom, utÃ¡na hetekig csak ezt hallottam tÅ‘le. Ã‰s lÃ¡tod mi lett ebbÅ‘l? Ãšgy kÃ¶zel tÃ-z Ã©v utÃ¡n vÃ©gre Ã¶sszejÃ¶ttek neki a dolgok. â€“ kacsint rÃ¡m Ã©n pedig lehajtom a fejemet, hogy elrejtsem a vÃ¶rÃ¶s arcomat.

- Ã‰ ezzel a hihetetlen tÃ¶rtÃ©nettel azt akartad megmutatni nekem, hogyâ€¦?

- Hogy nem vagy egyedÃ¼l, itt vagyunk, melletted Ã¡llunk ebben. NekÃ¼nk is annyira hiÃ¡nyzik, mint neked, hidd el. ElvÃ©gre egy nagy csalÃ¡d lennÃ©nk, vagy mi a szÃ¶sz.

- Igen, egy nagy hatalmas csalÃ¡d. â€“ mondom egy kis keserÅ± mosollyal, majd egy sÃ³hajjal felÃ¡llok. â€“ Na szÃ³val, mikor is lesz az a gyÅ±lÃ©s?

- HÃ¡t, miutÃ¡n mindenkit vÃ¡rnak rÃ¡, Ãºgy ebÃ©d utÃ¡n nem sokkal. â€“ mondja HalvÃ©r Ã©s Å‘ is felÃ¡ll mellÃ©m Ã©s lassan elindulunk a falu felÃ© csendben, Ã¡m ez a csÃ¶nd egy kellemes, barÃ¡tsÃ¡gos, nem kÃ-nos csÃ¶nd. TalÃ¡n fÃ©lÃºton jÃ¡rhatunk, amikor HalvÃ©r Ãºjra beszÃ©lni kezd.

- Jut eszembe, lÃ¡ttad valahol, TakonypÃ³cot?

- Nem, de ez a szerencsÃ©je neki. Mivel ha egyszer is a szemem elÃ© kerÃ¼l, abban biztos lehet, hogy azt meg fogja keserÃ¼lni. â€“ sziszegem, tÃ¶bbnyire magamnak, Ã¡m HalvÃ©r idegesen nyel mellettem egyet, mire veszek egy mÃ©ly levegÅ‘t Ã©s kicsit kevÃ©sbÃ© mÃ©rgesen megkÃ©rdezem. â€“ De miÃ©rt?

- Nem tudom, gondoltam te tudod, hogy mi lett vele. Senki sem lÃ¡tta azÃ³ta, hogy tegnap nos, bekÃ¶pÃ¶tt minket Haroldnak. EgyszerÅ±en eltÅ±nt, sÅ‘t, KampÃ³ sincsen sehol. â€“ vÃ¡laszolja HalvÃ©r, mire kÃ©rdÅ‘n nÃ©zek rÃ¡.

- EltÅ±ntek? Mindketten? MÃ©gis hogyan?

- Nem tudom, de lassan egy napja nem lÃ¡ttam Å‘ket. EgyszerÅ±en felszÃ-vÃ³dtak.

- Ã•, nincs akkora szerencsÃ©nk. â€“ vÃ¡laszolom keserÅ±en. â€“ Biztos mÃ¡r a Csarnokban terpeszkedik.

- Ha te mondod, csak azt hittem, hogy te tettÃ©l vele valamit. â€“ nÃ©z rÃ¡m fÃ©lÅ‘sen Ã©s muszÃ¡j elnevetnem magamat.

Ã•m ekkor egy zaj, egy kÃ¼rtszÃ³ elnÃ©mÃ-t. ElÅ‘szÃ¶r nem tudom mire vÃ©lni a dolgot, aztÃ¡n pedig rÃ¡jÃ¶vÃ¶k, hogy ez csak annyit jelenthet, hogy a gyÅ±lÃ©s mindjÃ¡rt elkezdÅ‘dik.

* * *

><p>-Vihar? Itt vagy valahol, - suttogom halkan, ahogy ketrecrÅ‘l ketrecre jÃ¡rok, amikben nÃ©ha semmi nincsen, mÃ¡skor pedig olyan dolgok, amiket jobb lett volna, ha nem lÃ¡tok.<p>

A szagok borzalmasak, Ã¡llott vÃ-z, valamifÃ©le romlott vagy rohadt hÃºs Ã©s mÃ©g valami, amit talÃ¡n jobb, ha nem tudok azonosÃ-tani. Ahogy haladok egyre elÅ‘rÃ©bb Ã©s elÅ‘rÃ©bb, kezdem elveszÃ-teni minden remÃ©nyemet, hogy megtalÃ¡lom a barÃ¡tomat. De itt kell lenni, arrÃ³l beszÃ©ltek azok a katonÃ¡k, nemde? De akkor miÃ©rt nem talÃ¡lom Å‘t? Ã‰pp visszafordulnÃ©k, amikor vÃ©gre meghallok valami hangot. Gyorsan beugrok egy fal mÃ¶gÃ©, Ã©s talÃ¡n egy perc sem telik el, amikor egy katona sÃ©tÃ¡l el mellettem, fÃ¼tyÃ¶rÃ©szve. TÃ¼relmesen megvÃ¡rom,, amÃ-g hallÃ³tÃ¡volsÃ¡gon kÃ-vÃ¼lre kerÃ¼l,

aztÃ¡n futni kezdek abba az irÃ¡nyba, ahonnan jÃ¶tt. Ekkor vÃ©gre pedig mozgÃ¡st hallok, ami nagyon is hasonlÃ-t egy sÃ¡rkÃ¡nyÃ©ra. Ahogy kÃ¶zeledek, a hang egyre erÅ‘sebb lesz, mÃ-g vÃ©gÃ¼l megprÃ³bÃ¡lkozok egy Ãºjabb kÃ-sÃ©rlettel.

-Vihar? Te vagy az, - kÃ©rdezem Ã©s teszek mÃ©g egy aprÃ³ lÃ©pÃ©st, amikor felbukkan elÅ‘ttem egy lekÃ¶tÃ¶zÃ¶tt valami. Ahogy kÃ¶zelebb lÃ©pek, meglÃ¡tok egy siklÃ³t Ã©s tÅ‘le nem sokkal egy Ãºjabb kupacot. Ã‰pp lemondÃ³an tÃ¡voznÃ©k amikorâ€¦

~Hablaty? Te lennÃ©l az? â€“ kÃ©rdezi egy hang mire gyorsan futni kezdek az irÃ¡nyÃ¡ba.

-Vihar? TÃ©nyleg te vagy az? JÃ³ Ã©g, jÃ³l vagy? Nem sÃ©rÃ¼ltÃ©l meg, ugye? â€“ kÃ©rdezem, ahogy odaÃ©rek a ketrece elÃ©, mire egy vidÃ¡m, Ã¡m talÃ¡n kissÃ© fÃ¡radt sÃ¡rga szempÃ¡r fogad. Ã‰pp prÃ³bÃ¡lnÃ¡m kinyitni az ajtÃ³t, amikor Ã©szreveszem, hogy az be van zÃ¡rva.

~JÃ³ Ã©g Hablaty, mÃ©gis mit csinÃ¡lsz te itt?! â€“ kÃ©rdezi kicsit idegesen talÃ¡n?

-Aminek lÃ¡tszik. â€“ felelem, Ã©s ekkor kiszÃ¶rok egy kulcscsomÃ³t a falon. Gyorsan odalÃ©pek, leveszem Ã©s mÃ¡r illesztem is a kulcsot a zÃ¡rba, amit szerencsÃ©mre nyit. â€“ JÃ¶ttem, hogy megmentselek tÃ©ged!

~Nem kellett volna idejÃ¶nnÃ¶d! â€“ hissenti fenyegetÅ‘leg, Ã¡m Ã©n nem foglalkozok ezzel, gyorsan elkezdem kioldozni Å‘t.~Ha meglÃ¡tnak, akkor..

-De nem fognak, nyugi. â€“ simogatom meg a fejÃ©t nyugtatÃ³lak, mielÅ‘tt Ã¶jra nekiesnÃ©k a kÃ¶teleknek a kis kÃ©semmel, amit szerencsÃ©re mindig magamnÃ¡l tartok.

~Az Ã©jfÃ¶riÃ¡t hol hagytad? â€“ kÃ©rdezi tÅ‘lem gyanakvÃ³an.

-Å• is itt van velem, Å‘ hozott ide. Å• Ã©pp vacsorÃ¡t gyÅ±jt az erdÅ‘ben. â€“ mondom Ã©s vÃ©gre sikerÃ¼lt elvÃ¡gnom minden kÃ¶telet, Ã-gy Vihar azonnal felÃ¡ll Ã©s elkezd nyÃ¶jtÃ³zni egy kicsit.

~Ez valami nagyszerÅ± Ã©rzÃ©s. â€“ mondja Ã©s Ã¶rÃ¶m lÃ¡tni, ahogy egy aprÃ³ mosolyfÃ©le bujkÃ¡l a szÃ¡ja szÃ©lÃ©n. Gyorsan megvakarom az Ã¡llÃ¡t Ã©s kivezetem a ketrecbÅ‘l.

-Nem kÃ©ne tÃ¶bb sÃ¡rkÃ¡nynak itt lennie? â€“ kÃ©rdezem kicsit gyanakvÃ³an, ahogy bezÃ¡rom vihar mÃ¶gÃ¶tt a ketrec ajtajÃ¡t Ã©s Ã©pp eldobnÃ¡m a kulcsot, amikor meglÃ¡tom a siklÃ³ szemeit. SÃ¡rga, nem is, vÃ¶rÃ¶ses szemek, amik Ãºgy vilÃ¡gÃ-tanak a sÃ¶tÃ©tben, mint holmi drÃ¡gakÃ¶vek. Ã•m csak fÃ¡jdalmat, elveszettsÃ©get Ã©s.. egy aprÃ³ Ã©s rÃ¶vid pillanatig remÃ©nyt lÃ¡tok bennÃ¼k, aztÃ¡n remÃ©nytelensÃ©get. Ã‰s ekkor Ã©rzem, hogy nem leszek kÃ©pes itthagyni Å‘t. Gyorsan kÃ¶rÃ¼lnÃ©zek, Ã©s mÃ¡r rohanok is a ketrece felÃ©, kezeimben a kulcsokkal.

~Ã“, igen, rengetegen voltak, Ã¡mâ€¦ Hablaty te figyelsz rÃ¡m egyÃ¡ltalÃ¡n? â€“ kÃ©rdezi Vihar Ã©s hallom, ahogy utÃ¡nam indul.~HÃ©, hovÃ¡ ilyen sietÅ‘s?

-Nem tudom, egyszerÅ±en csak nem tudjuk Å‘t Ã-gy itthagyni! â€“

vÃ¡laszolom a vÃ¡llam fÃ¶lÃ¶tt Ã©s a kÃ¶vetkezÅ‘ pillanatban mÃ¡r a lakattal bajlÃ³dok. â€“ Nem hagyhatjuk itt Ã-gy, hogy meghaljon vagy megÃ¶ljÃ©k! - amint a lakat engedett, egybÅ‘l ki is vÃ¡gtam az ajtÃ³t, Ã©s befutottam a siklÃ³hoz. Ã•m mielÅ‘tt mellÃ©Ã©rhettem volna, Vihar megÃ¡llÃ-tott. â€“ Most meg..

~Å• egy vad, sÃ©rÃ¼lt sÃ¡rkÃ¡ny! KÃ¶nnyen bÃ¡nthat tÃ©ged, sÅ‘t akÃ¡r meg is Ã¶lhetne! â€“ normÃ¡lis esetben meghatna ez az aggodalom Ã©s tÃ¶rÅ‘dÃ©s, Ã¡m most csak az idÅ‘ vesztegetÃ©sÃ©nek Ã©rzem.

-Most nincs idÅ‘nk arra, hogy megszelÃ-dÃ-tsem! SietnÃ¼nk kell, mielÅ‘tt az Å‘rÃ¶k ideÃ©rnek. â€“ suttogom vissza Ã©s Ã©pp megkerÃ¼lnÃ©m Vihart, amikor a silkÃ³ beszÃ©lni kezd.

- AzÃ©rt jÃ¶ttetettek, hogy bÃ¡ntsatok engem? â€“ kÃ©rdezi halkan, olyannyira, hogy alig hallom Å‘t.

- Nem, nem Ã¡llt szÃ¡ndÃ©kunkban. - vÃ¡laszolok neki.

_- Emberek sohasem kedvesek, bÃ¡ntanak Ã¡llandÃ³an. _

- De Ã©n nem olyan vagyok, Ã©n nem akarlak bÃ¡ntani titeket. TÃ©ged sem, se Vihart, se egyikkÅ‘tÃ¶ket. AzÃ©rt vagyok itt, hogy segÃ-tsek. â€“ vÃ¡laszolom Ã©s egyre kÃ¶zelebb araszolok hozzÃ¡, kizÃ¡rva Vihar fenyegetÅ‘ pillantÃ¡sait. â€“ De ehhez hasznÃ¡lnom kell ezt. â€“ mutatom fel neki a kÃ©semet, mire szisszen egyet Ã©s Vihar azonnal ott is Ã¡ll mÃ¶gÃ¶ttem. â€“ HÃ©, nyugi nincs baj, bÃ-zhatsz bennem.

- Honnan tudjam? â€“ kÃ©rdezi idegesen.

- Most az egyszer bÃ-znod kell bennem. â€“ vÃ¡laszolom, Ã©s egyre kÃ¶zelebb kerÃ¼lÃ¶k a fejÃ©hez, folyamatosan tartva a szemkontaktust. â€“ Ã‰n ki tudlak szabadÃ-tani innen, de csak ha megengeded.

_- BÃ-zhatok benne? _â€“ nÃ©z kÃ©rdÅ‘n Viharra Ã©s Ã©rzem, hogy elmosolyodom. VÃ©gre sikerÃ¼lt elÃ©rnem, hogy ha kicsit is , de bÃ-zzon bennem.

~Igen, nem fog bÃ¡ntani tÃ©ged. â€“ vÃ¡laszolja a barÃ¡tom nyugodtan, mire a siklÃ³ Ã°jra rÃ¡mnÃ©z Ã©s bÃ³lint egyet.

-Rendben, de ne feledd, figyelni foglak. â€“ mondja mÃ©g mindig bizonytalanul Ã¡m Ã©n csak bÃ³lintok egyet Ã©s elkezdem vagdosni a kÃ¶teleit, amiktÅ‘l vihar segÃ-tsÃ©gÃ©vel gyorsan megszabadulunk.

Amint a siklÃ³ is felÃ¡llt a lÃ¡baira, nÃ©mi segÃ-tsÃ©ggel persze, elindulunk kifelÃ©. EzÃºttal nem zÃ¡rom be a ketrecet, a kulcsokat is eldobom valami sÃ¶tÃ©t lyukba.

-OkÃ©, szÃ³val Vihar, merre vittÃ©k a tÃ¶bbieket? â€“ nÃ©zek a kÃ©t sÃ¡rkÃ¡nyra kÃ©rdÅ‘n. NyilvÃ¡nvalÃ³an kell lennie egy bejÃ¡ratnak, mÃ¡rmint egy mÃ¡siknak, ahol behoztÃ¡k Å‘ket ide, mivel ahonnan Ã©n jÃ¶ttem, ott biztosan nem fognak Ã¡tfÃ©rni.

~_Ott arra. Ennek az alagÃºtnak a vÃ©gÃ©n hoztak be engem Ã©s arrafelÃ© vittek el mindenkit._ â€“ mondja Ã©s az orrÃ¡val a folyosÃ³ mÃ¡sik vÃ©ge felÃ© mutat, az ellenkezÅ‘ irÃ¡nyba, ahonnan Ã©n

jÃ¶ttem.

-Rendben, akkor mire vÃ¡runk mÃ©g? Induljunk. â€“ mondom Ã©s a vezetÃ©semmel elindulunk a kijÃ¡rat, a szabadsÃ¡g felÃ©.

* * *

><p>Na, ez lett volna. :D Tetszett? :) Megfogott ez a rÃ©sz? :) RemÃ©lem igen. :D

Na akkor a kÃ©rdÃ©sek: Vajon hÅ‘seink vÃ©gre kijutnak a szabadsÃ¡gba? SikerÃ¼l Hablatynak megmenteni Vihart Ã©s a legÃºjabb barÃ¡tjÃ¡t? Vagy valaki az Ãºtjukat Ã¡llja majd? Ã‰s hol van Fogatlan? Hibbanton is zajlanak Ã¡m az esemÃ©nyek kÃ¶zben, ne felejtsÃ©tek. Vajon hogy dÃ¶ntenek a vikingek? FeladjÃ¡k Hablatyot? FeladjÃ¡k a keresÃ©sÃ©t? Ã‰s vajon hova dugtam TakonypÃ³cot Ã©s KampÃ³t?

Mindenre vÃ¡laszt kaphattok majd a kÃ¶vetkezÅ‘ rÃ©szben, az Ãšj kezdetben vagy Ãšj kezdetek, ebben mÃ©g nem vagyok biztos. :D

TehÃ¡t akkor legkÃ¶zelebbi rÃ©sznÃ©l(vagyis mÃ©g elÅ‘tte a filmnÃ©zÅ‘s ficben. :D) talÃ¡lkozunk,

lutavero

End
file.